

Lit. Hist. I. Qu. 73

Aus der
von dem Dr. Hellwig
den Augustiner Chorherren-
auf dem Sande zu Breslau
vermachten Bibliothek.

TOBIÆ MAGIRI PROFESS.
FRANCOFVRTANI

EPONYMOLO- GIVM CRITICVM

EX

PRINCIPUM

Sacrorum, secularium, Virorum

Togatorum, Sagatorum, Locorum insignium,

Patrum, Philologorum, Ictorum, Medicorum, Philoso-
phorum, Poëtarum, Oratorum, Historicorum descriptio-
nibus, in utramque partem

COGNOMENTORUM

*Iuxta, quibus noti ac notati, varietate delenifica locu-
pletius concinnatum,*

Cuius usum & oblectationem, antefatio, Cognomentorum
titulorum selectiorum apices, index præmissus
pandit.

Francosurti ad Mœnum,

483466

Sumptibus JOHANNIS PRESSII,
M. DC. XLIV.

Cautela Bibliopolis & Typographis
 scripta ab Auctore.

Hoc Vos volo, vobis bono, ut ne tentetis POLYMNEMO-
 NA MAGIRI auctore inconsulto, pralo subicere, cò quod non exi-
 gua sui incrementa sumturus est. Ea qua sanè pri-vilegij cuius-
 dam regij loco, ipsi Auctori eiusque literatis filiis in quorum hæc
 manu. V.

EX
 Bibliotheca
 Reg. Univers.
 Vratisl.

BIBLIOTH. REG.
 UNIVERSIT. VRATISLAV.
 EX HEREDITATE
 STEINWEHR.

Jos. Magiri. D.

THEATRUM GEORGIAE
 quod
 CELSISSIMI MAIORES APERVERUNT
 SERENISSIMO AC POTENTISSIMO PRIN-
 CIPIS AC DOMINO DOMINO.

FRIDERICO WILHELMO
 MARCHIONI BRANDENBURGICO,
 SACRI ROM. IMPERII ARCHICAMERA-
 RIO ET ELECTORI SEPTEMVIRO
 Prussiae Juliae, Cliviae, Montium
 Stetini Pomeranorum Cassubio-
 rum, Vandalorum Crosnaeq;
 ac Carnoviae in Silesia Ducis
 BVRGGRAVIO Norimbergenli
 PRINCIPIS Rugiae,
 COMITI Marcae et Ravenspergi
 DOMINO Ravensteini etc.

*Ingrudere Heroam Flax exoptate Theatrum,
 utq; facis, proprijs dotibus adde decus,
 Quin liceat nobis in Te hoc spectare Theatrum
 Quis nil de Te SPES tanta negare potest.*

Doctrina et Jure IOACHIM, A. 1499.	Auctoritate IOACHI MUS. II. A. 1535.
Eloquentia IOANNES Cicero Germa: A. 1486.	Sapientia IOAN-GE- ORGIUS. A. 1571.
Felicitate ALBERTVS Achilles Ger- manicus. A. 1470.	Pietate IOACHIM FRIDERICVS A. 1598.
Fortitudine FRIDERI- CVS. II. Ferratus A. 1440.	Clementia IOAN-SIGIS- MVNDVS. A. 1608.
Magnanimitate FRIDERI- CVS. I. Radix Electoris A. 1417.	Prudentia GEORG WIL- HELMVS. A. 1639.

SERENISSIME AC POTENTISSIME ELECTOR AC
DOMINE, DOMINE CLEMENTISSIME,

Vm alios è populo arcus erigere, portas struere triumphales, choros ornare atq; ordinare, dramata edere, Heroum ab Hercule usq; & Theseo repræsentare imagines, in SERENITATIS VESTRÆ honorem & læta principatus auspicia, viderem, mihi sub manu recudebatur EPONYMOLOGIUM. Hoc cum inter alia decantatissimorum in orbe *Regum atque Principum* descriptionibus abundaret & Cognomentis, THEATRO GLORIÆ BRANDEBVRGICÆ præfulgidum V. S. offerendum duxi. Etenim sic existimabam domestica magis quàm peregrina, & quæ veritate nituntur historiæ, validiùs, quàm ea quæ fabulosa antiquitate se jactitant, monere, movere, delectare.

Adproba DOMINE CLEMENTISSIME, hanc salutandi formulã, à Celsitudinis T. profapia decus mutuantem, accipe enarchismum imperii Tui, à devoto pectore manantem, accipe, sed rei pretium ne æstima. Aquæ vola est, ab obviante subdito, ne respue, Persici Monarchæ exemplo; rapicium est munusculum, ne rejice, Gallicani Regis imitator, ab hortulano venit inter Academicos minimo. Complectere PRINCEPS LAUDATISSIME, nomen MAGI RI ea qua *serenissimus Parens* solebat, ea qua à teneris ipse dignatus es,

tus es, clementia atq; benevolentia, & ne barbam vellat fe-
ni, audacula huius temporis virulentia, patrocinio prohibe-
pientissimo. Aristidem olim *Græcorum felicitatem* saluta-
bant Græci, Tu nobis salve Marchigenis *Felicitas Marchie!*
salve SPES MELIORVM cœlitus demissa! Tu GLORIÆ THEA-
TRVM quod sublimitas majorum pandit, virtutum enthea-
rum fornicibus extensurus, Tu *alma pacis* tibicinibus sub-
fulturus, Tu omnes omnium viitutes Majorum unus tan-
quam viva tabula expressurus, Tu aureum nobis seculum
reducturus es, ita auguramur, speramus, optamus, oramus
cives & ministri, eosq; inter

CELSITVDIN
VESTRÆ

subjectissimus

Tobias Magirus Senior.

LECTO-

27

Ad
NATALIA
CHRISTI
veræ Natalia Pacis
renasci,
Suaq; ministerio Pacis Xenia
offerri
TOBIAS MAGIRUS
ACAD. RECTOR,
Sic pro solenni more & honore
jubet,
Anno natorum Natalium
cl̄s l̄c XLIII.

Typis
MICHAELIS KOCHII,

Cceiterum nasci nobis Natalia CHRISTI
Festa, olim in Terras quibus altus depluit
ather

Justitiam, & sanctis Bethlemi prata rigavit
Roribus, aternos summi Genitoris amores
Enixus, pura de semper-Virginis alvo!
Cui quæso nostrum sortistam gnara futurae
Mens fuit, ut miseræ per tot discrimina Vitæ
Aula sit hanc sperare diem & NATALIA CHRISTI!
Non modò cultarum ceciderunt tecta domorum
Plurima, ut ingentes videas per compita hiatus,
Tectaq; non tardum minitantiæ cætera lapsum:
Sed turrim cecidisse etiam fundamine rupto,
Inter vicinas quâ altum caput extulit urbes
Quondâ Franco-vadum, sudo Jove, vidimus, & nunc
Post menses aliquot crepera vastissima motis
Insuper ad terram devolvi rudera lapsu,
Adstat adhuc stupidus defixâ fronte Viator
Errorisq; pedem insimulans, num mænia prisca
Hæc sint Francfurti, an mentem sibi nubilus error
Egerit in sedes ignotas, ambigit, hæret.
Hunc sibi promississe diem quis, CHRISTE, dicatum
Orsibus, alme, tuis potuit cunisq; celebrem?
Nondum ita longa dies memoris de cardine mentis
Exemit fulmen subitum, cum fraudibus urbem
Miles atrox peteret scalasq; adferret & uncus,
Et cum deficeret successus capta secundus,

X 2

Crede

Crede mihi, ferro & manifesto cernere Marte
Decretum fuerat, Pyrii jam mole gemebat
Tellus pressa tibi, jam infestis agmina signis
Adstabant, nostrisque phalanx inhiare Camænis
Frendens visa fuit nostrisque inhiare crumenis.
Interea vastati agri, vicinor orbis
Quæis urbem cingit, crudeli prædæ prædæ
Cessèrunt, tristis veteres Bellona colonos
Expulit, & calo quos non consererat agros
Messuit, & cæco disjecit cuncta furore.
Quis sibi sperasset vacui solamina ventris,
Munera cum effrænis Cerealia lixa voraret?
Horrida pestilitas vicinas polluit auras,
Nec pietas nostræve pudor defendit ab urbe
Toxica quos fadant contagia, iussit egestas
Quæ miseris urget, custodem fallere turmam
Nominè mutato. Quis tela ignita Draconis
Hæc Phlegethontei nos evitare putârit,
Dictama quis Medicum diræ & medicamina pestis
Propinaturum ratus est, ne longius iret
Inficeretque malum nostratè protinus urbem?
Cuncta perire vides & cuncta perire videbis;
Nullus eris qui neuter eras, tondenda, suo quæ
Vellus ovis positura Duci est, deglubitur eben!
Nil miser ante manu, tam dirè perdit hirudo
Bellica ruricolæ, urbisque emungit alumnos,
Ut plebes lamentetur, sanctique prophanis

Permisti

Permisti penetrent superas ploratibus auras.
Quis dum fortè novi fieret Sol portitor anni
Victuros nos esse ratus, meliora futuro
Nunc anno nobis augur promittat egenis?
O spes fallaces! jam quartâ parte maligni
Deceptus seclis, quid spe Te ludis inani?
Tu periturus es, atque tui, quicquidque tuorum
Sub cælo restat. Lex lata est: cuncta peribunt.
Quid demens speras tranquilla tempora Pacis,
Sua via quid fingis Tibi somnia mitis olivæ?
Pax Hominum nulla est animis: Quippe ira Draconis
Ultima terrenos infestat ubique recessus.
Quam Tibi Fortunam speras, quos carbasa ventos
Demulcere cupis? Num Rege beator esse
Optas stulte tuo? Vesci vitalibus auris
Vix cæpit Dominus, secluditur hospite tecto!
Non satis est: patriis excedere cogitur oris
Et quæ errat Nilus, vanus quæ verna Canopi
Prodigiosa parit cælorum Numina, Regum
Rex latet, insani dum Mens irata Tyranni
Immeritâ satiet puerorum cæde furorem.
Quid fasces prensas? quid sceptræ & eburneus axis
Mentem instant? placidæ tranquilla quid otia Pacis
Dum spiras, speras, cur vanam amplecteris umbram?
Quam terris cantant Genii non terrea Pax est,
Sed Pax est eadem celsi quæ Gloria cæli,
Hæc delectari Te vult, hæc pace fruisce

X 3

Jesulus

Jesulus ille recens, Pacis placidissimus author,
Pax quibus ista placet, summo placuere Parenti,
Quam prius immensi jaceret fundamenta mundi.
Non illis Pax ista placet per tristia Pacem
Vulnera qui quasisse suam sub Marte laborant,
Non jurvat hac celi Pax bella horrenda sequentes:
His cordi est qui ritè colunt Natalia Pacis.
Hanc Pacem exspectes, hanc læta frontis honore
Excipias Pacem, Paci sacrata Juventus,
Hanc Pacem adfectes Musis operata Juventus.
Discordem secum mundum mundanaq; linque
Castra Voluptatis, que is pejor militat orbis,
Protere mundanam pacem, Simeonaq; Vatem
Adspice, quã canos soletur Pace capillos,
Quamq; colit castã lenior cum conjuge custos
Imprime Pacem animo: sic summa accingere Paci,
Ut Pacem tecum foveas, ut Legibus aquis
Pectora submittas, nec cum Cyclopibus ausis
Oppugnare DEOS, & pacta refellere jura.
Utq; Spei ac Fidei non desit tessera veræ,
Huc ades & meritum largã de mente statèrem
Quem vel squamigeri, si desit, faucibus Apri
Sors Tibi præbebit, PACIS depende MINISTRO!
Non adeò grato castas pia thura per aras
Fumant suffitu, non sic quæ colligit arvis
Medus odoriferis, Arabesq; à Sole nigrantes
Adsiduo condunt, non sic quas Lydius amnis

Et

Et quas lympha Tagi volvit flaventis, arenæ,
Adrident JOVÆ, quam fidæ munera dextræ.
Is, cui persolvis consveto lautia ritu,
Angelicæ PACEM quam cantavere Volucres,
Quam nos succinimus, toto Tibi præcinit anno,
Alterius non exspectans ipse otia PACIS.
Hæc age! dumq; colis Terras, meliora recusa,
Sperare, atq; tui sortem perferre sinistram
Non dubita DOMINI, sibi te similem esse jubentis.
Sic inclinantes Phœbi conclude labores,
Atq; novos aperi queis festinantior instat,
Et cum Sole tuæ decurrit ota dia Vitz,
Donec ad æternæ patriæ cubilia PACIS
Extollaris ubi terrenæ cantio PACIS
Exulat: una pio resonabit GLORIA plausu:
GLORIA SIT SOLI, CELSISSIMA SEM-
PER IOVÆ!

GLORIA tergemino Te in secula tollat honore,
JUSTE Parens superum! Tu nostram lampade
mentem

Optatã illustras, velumq; umbratile tollis,
Et quæ vix oculis Terræ in caligine luscis
Cernere erat, patriã donas hæc sede tueri
Lumine perspicuo, venerandæ archiva Themistos.
GLORIA Te, SAPIENS DEUS, æternantibus
hymnis

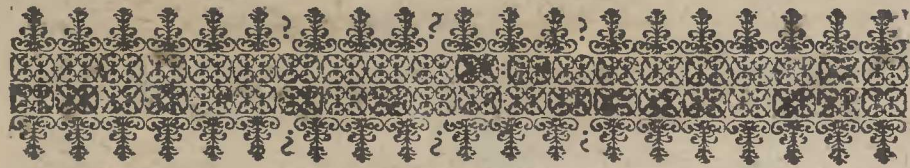
Tollat! Tu lapsis Hominum succurrere rebus,
Ignea

igneolæ cum jam cœlestia semina Mentis,
Consilio Ratio prudenti humana careret,
Viribus & Natura suis diffideret, Orco
Sulphureo æternis olim crucianda lucis,
Doctè aderas, præeundo viam, Plutonia possent
Retia quâ evitare Homines, adq; æthera cursu
Tendere directo possent, remorisq; remotis
Ad Paradisiacam læti remeare quietem.

GLORIA Te, DEUS Ô VERAX, circumvolet
alis

Perpetibus! Tu sanctorum prælagia Patrum,
Quæ Rector Solymæ fundâ sceproq; decorus,
Et tot veridico cecinêrunt gutture Vates,
Tandem implevisti, non spes lactavit inanis
Pectora fida tui, PRINCEPS Ô SANCTE, popelli,
Præstitit hanc nobis, promissum & larga Voluntas,
Annuit Imperium, cœlestibus atq; beari
Concessit dapibus, divino & nectare pasci.
Refruimur, Spe completâ, semperq; fruemur!
GLORIA IN EXCELSA TIBI SIT CEL-
SISSIMA SEDE!

T. M.

LECTORI

Cum dignissima honoris præfatione

PACEM, IN QVA VNIVERSA.

Viderant illi qui recte utuntur oculis,

LECTOR GRATIOSISSIME AC BE-
NEVOLENTISSIME.

Væ emolumenta redundarent Musarum do-
ctorum Cultoribus ex penitiori Auctorum
notitia, ideoque non una ex plaga stimulus
mihi subditus, ederem ad hanc rem aliquid
locupletius, & ederem sanè separatim. Mo-
rem gessi, ut nostrum est, qui non gloria nostra, quod T. Li-
vio impropere Plinius, sed commodis aliorum querimus, nec
Scriptorum tantum luculentiorum, verum & Virorum,
qui argumentum sunt scribendi, EPONYMOLO-
GIVM, sub quotidiana lectione, quasi obiter, collegi-
mus CRITICVM.

Neq; majestatem magnorum lædi Principum existi-
mavimus, ceterorum intermixtos esse turbæ, tanquam stel-
lulas, quandoquidem Regum sapientes, qui veri Reges,
larariis suis doctos non excluderunt, sed fasces eorum fo-
ribus submiserunt, eorum, inter flammam & deprædationes,
ædibus ac museis pepercerunt, p'ura semper se debere
literatis, quàm sibi debere ultrò professi.

Erudiet

Erudiet autem hoc Nominum & cognomentorum choragium animum, iudicium, memoriam, ipsos quoque mores, adde & cor voluptate quadam deliniet.

Animum, ut Autores bonæ monetæ discernas à se quioribus. Magnica res momenti, quandoquidem non minus infortunium in scriptorem dupondium atq; ineptulum, quam in carbones incidere, si verum illud Domitii Pisonis est *libros nostros thesauros esse oportere, non libros.*

Iudicium, ut Patres illos Literatorum Conscriptos cum intellexeris, eorum censuris præmunitus, ipse cognito libri genio, censurarum hypercrisintentes, quando nulla ævis coactura est, jurare in verba magistri, aut animo immortali libertatem ereptura.

Memoria adminiculabitur mirificè, dum appellatio, aut cognomentum personæ aut rei, in facillimam sententiæ aut historiæ recordationem inducet, sic ut ego sanè hanc primam artis memoratiuæ partem semper duxerim, uti alteram eutaxian.

Mores dubio procul ducet, quò decet. Etsi enim ipsa quidem *Virtus sibi met pulcerrima merces:* nemo tamen est, cui non

*dulce supervenit ad manes, cum gloria vitæ
durat apud superos, nec edunt obliviam laudem.*

Et desperari sanè ingenij est aliorum vitia & errata tanquam aspidem videre, nec fugere: ut contra *frugi indoles, ubi alteri culpæ duci sentit officij negligentiam, operam de se promtiorum*, (quod rotundissimus Symmachus scribit ac suadet) *pollicetur: scita crede, non minus quàm vera est sententia:*

Omnis

Omnis doctrina est demta probitate, napellus

Vt speciem referat cassidis herba, necat.

Deniq; cor suaviter afficiunt succincta COGNOMENTA, tanquam puncta rerum, & ingeniorum, unde fluunt, non mediocrium argumenta. Majores nostri id operam dederunt, rem ut prolixâ una exprimerent voce aut apice, testis sacra, testis prophana historia. Et sapientû fuit omni ævo tacere, aut strictim loqui, quando rectissimè à quodâ ex veteribus dictum, *loquendi nos magistros habere homines, tacendi verò Deos:* sicubi verò verborum opus copiâ, utiea, tandem verò verbo apposito, eoque uno, aut uno alterove, quasi aureo clavo, laudem aut vituperium pangere animo auditoris. Ductrix ad eam in doctrixq; natura, imò cælesti providentia, à qua neq; fortunam excudimus, aut casum. Natura quippe quod paucis licet, plurimum apparatu non expedit, & eam primos vocasse in consilium onomaturgos, non frivola est veterum conjectura, qui nomina rebus dare convenientia, studuerunt, sicut & in diverbiû abiit, quod Nannius & Hieronymus Columna in Andromacha Ennij illustrarunt: *personas omnes etymo factis suis convenire.* De Hipponensi Antistite Aurelio Augustino id confirmat Reterodamorum decus, cum inquit: *quid habet orbis Christianus hoc scriptore vel magis aureum, vel augustius? Vt ipsa vocabula nequaquam fortuito, sed Numinis providentia videantur indita Viro: auro sapientie nihil pretiosius fulgore eloquentia cum sapientia conjuncta nihil mirabilus.*

Quod si non veritas, non meritum, non honor ferit agnomina, sed injuria & livor in notam aliorum produxerit, ab ipso Hyperbolo aut Hipponacte dictata: cum iis nobis nihil commercii, *nec ulli bono aut (ut Alciatus loquitur)*

)(

Jano

saxo, sunt enim talia non nomina, sed crimina, non cognomina, sed ignominia, non voces sed con vitia, & verba per jugulum reditura, quæ non incurrunt Vlpiani duntaxat legem in eos qui epigrammate aut epithesi notant alios, verum iudicium exspectant, illud quod *raca* dicentibus fratri aut ciconiam à tergo pingentibus, Redemptor noster jam olim severtè interminatus est.

Linguarum vero longè gravius pendendum superest illis, qui vel sibi ipsi DEI epitheton fastuosè, vel aliis adsententoriè adrogârunt, quibus Gigantibus JEHOVA altipotentissimus jam dudum fulmina opposuit, ipsos folio quod invadunt, deturbatura, nempe ut oraculo cœlesti sua stet æterna auctoritas: *nomen meum alteri non dabo.*

Atq; hoc est quod præponendum nostro EPONYMOLOGIO duximus ac præmonendum.

OPTIME LECTOR.

Bene utere, conatibus fave, & Musis nostris tanta & totiuga passis, tot annorum Martialium difficultatibus dura dirave, PACEM pro caritate exopta, pro virili instauratione quod si nec vota nec vires proficiunt, *nostros saltem miserare labores*, istius Chryfologi, imo divini memineris oraculi: *misericordiam qui non dat alteri, tollit sibi.*

Ad

Ad Auctorem Collegam & Amicum,

Ingenii nil maius: & his lucem atq; decorem
Addere quisquis amat, laude vehendus erit.
Grati animi signum est merita æternare Virorum,
Quorum oblivisci nomina Musa vetat.
Quod facis hic aliis, alii facient TIBI: claros
Inter clarus eris, CLARE MAGIRE, Viros.

Gregorius Francus S. Th. D. &
Senior Facult. Theol.

Ad Lectorem,

Sabbatum ut extaret Christianum, prima MAGIRO
Cura erat, antiquæ religionis opus,
Gratum sacrorum mystis: Polymnemonia Musis
Multiscia hinc voluit condere mentis opus,
Magna hæc post gratæ commendat Nomina famæ,
Profecisse olim queis sibi dulce fuit:
Candidus atq; aliis monstrat. Gratum anne MAGIRVM,
An doctum magis, an dixeris esse pium?

M. FRIDERICUS REICHELIVS
Ling. Sanctæ Prof. P. in Electorali
Viadrina.

)()(2

COGNO-

COGNOMENTORVM ET TITVLORVM SELE- CTIORVM INDEX.

A.	Αχιλλεύς	61	Apitius	94		
Deodatus	151	Agrippa	9	ἀπλοκίων	19	
Asecretus Divinitati	109	Αλεξίκακ	opica Barbari-	Apollinis filius	120	
Abbas	40. 47	ca	134	Apollo Tortor.	141	
Abderol gus	67	Ajax	132	Apollo Delius antiquitatum		
Abyssus doctrina	177	Αἰδοφοβίτης	174	159		
Aetiter	18	Ακίφαλ	183	Apollo Pythius	167	
Accusator as. dum malorum	18	Al. loquus	148	Apost. lus	59	
51		A'ior	210	Apostata legis	147	
Achaicus	136	Alexicacus	95. 101	Apuleius Christianus	210	
Achilles	3. 132	Alpha	α Criticornm	91	Aqualiculus	16
Acton	4	altus	3	Aqua potor	118	
Adamantius	142	Alumnus Ierionum	45	Aquila	166	
Adiáτωτ	21	Amadeus Gracia	91	Aquilinus	145	
Adser. or L. lingua	202	Am. lthea cornu	69. 79	Arca S. literarum	20	
Advocatus Iuda. rum	147	Ambustus	81	Argae	67	
Advocatus Christianorum		Amoenus	164	Αεγοροκίπυξ	60	
204		Amphora	42	Armentarius	85	
Aeacus	77	Anag. ostes	78	Aristippus alter	23	
Aemylus	127	Analphabeticus	115	Arrius secundus	124	
Aeneis intestinis	68	Andius sine bono	41	Arx terrarum	170	
Aenobarbus	72. 83	Ann bal	135	Atena	181	
Aelurus	199	Annona claustrum	4	Asiaticus	179	
Aeuius spatium	202	Anthropographus	182	Asina. ij	53	
Aenafilius		Ανθρωπολατρης	153	Asinus	38. 134. 140	
Aereus	71	Anticyra	247	Asot	29	
Aesculapius animorum	109	Antist. um Antistes	33	Asper	199	
Aesculapius rei literaria	178	Anus collectrix	198	Asteropaeus	20	
Affectator	75. 94	Αοίδιμ	133	Astromum sacerdos	211	
Africanus	179	Apex	120	Ast. um vivens	211	
Africanus inter DEOS	95	Apis	187	Atta	168	
Agamemnon.	161	Apis agrestis	93	Atticus Ciceronis	461	
Agasyrus	155	Apis Attica	209	Atticus Orator	159	

Atripes

Atripes	132	Bufrides	132	Buxeus	53	Caudex	51
Aucupator summus	151					Caupo orationum	96
Audax	141					Censor publicus	1. 176
Augustus	70					Censor eloquentiae Rom.	
Avis ratione praedita	165					168	
Auletes	151					21 ^I Censor principum	159
Αυλοτεδμης	112					127 Censura	201
Αυτοχειρόνητος	32					171 Centimanus	23
Αυτόχθονες	35					118 Celebris	133
Aureolus	66. 157					63 Celer	135
Aureus	53					71 Cella penuaria	183
Aureus Poeta						12 Chalcenteros	68
Azavenicus						204 Charisoblepharos	66
						84 Charops	95
						18 χειροπόδης	155
						198 Chesippus	54
						45 χλωαδώνης	194
						Chlorus	61
						49 χοινομέτρου	61
						64. 70. 96 Chone	72
						19 Chrestalogus	149
						211 Christicida	154
						50 Chronus	70
						58 Chrysologus	54
						79 Chrysostomus	69
						135 Cicero medicorum	52
						249 Cicero Christianus	64
						126 Cicero Germania	77
						67 Cicada	23
						70 Cicadifer	32
						194 Claudius	52
						117 Claustrum annonae	4
						129 Clypeus & cor imperij	36
						38 Cocles	107
						46 Cœnorimon	199
						201 Columna ex virtutibus facta	
						26 89	
						13 Columna Troja	93
						Columnen animatum	112
						162 Commodum commune orbis	
						181 109	
						156 Compendium eruditionis	159
) (3	Coma-

) (3 Coma-

Cornesinus	64 ^a Defoculus.	3 Electra	115
Coprianus	64 Delitium humani generis	Elenxinus	12
Copronymus	60 120.199	Elegantia arbiter	149
Corculum	179 Delitia Tullij	196 Elias novus	109
Cothurnus	139.196 Delitia Roma	207 Emporium fidei	60
Cocus	116 Demaratus	65 Ephebus	26
Cacus	243 Demosthenes	51 Epimanes	18
Columna spirantes	131 Denodatus	108 Ἐπιγεγραμμένοι	145
Commentarius honorum	133 Deorum portio	171 Epitome Orbis	170
Commentator Bononiensis	Defertor	113 Epithyrus	180
41	Diadematus	19.134 Ἐπιπέδιον	198
Commentator iuris	36 Diabolus	169 Epitimaus	ibid.
Compositus	139 Διχομήτης	14 ἐπιπέδιον	59
Conciliator	21 Dialecticus	70 Ἐπίγραμμα	78
Consiliarius Bellisarii	163 Dionysia Gesticulatoria	107 Erinnyis	199
Coquus verborum	19 Dionysius	135 Ethicus	116
Cor cæli	187 Dictator	29 Evergeta	18.66.165
Corvus	208 Dictator omnis literaturæ	178 Eunuchus voluntarius	119
Corvinus	102 Diff. ilis	21 Euphorbus Trojanus	167
Corruptor literarum	5 Diosles	69 Euphrada	194
Coryphaeus	168 Diphros	75 Euphrastus	196
Coryphæi ll. prudentum	208 Dives	12 Euripus	61
Cos	142 Divus	44.141.149 Ευεπίφρων	ibid.
Corhopias	Doctus	351 Equus alatus	146
Crassus	174 Doctor Episcoporum.	174 Excerptor	
Cuminifector	19 Doctissimus togatorum.	203 Exemplum humana vite	202
Cunctator	81.139 Dominus	45 Expugnator	66
Cures	77 Dominus DEusq ₃	72	
Curpalates	115 Domicilium imperii	171	F.
Cursor	146 Demitor orbis	ibid.	
Cybiosactes	204 Doso	17 Flagellum Oratorum.	6
Cyclops	18.132 Dormitantius	205 Flagellum Principum	24
Cygnus	206 Dormilius	205 Flagellum DEI	33
Cygnus Helicovius	154 Drepanum	183 Flagrum Homeri	209
Cymbalum mundi	20.202 Drusus	73 Flos patientie	110
Cyneas	130 Dulcis	11 Florus Christiana historia	190
κυνόκεφαλον	58 Dyscolus	21 Florens	193
Cynicus Romanus	203 Dysphenus	123 Fluvius eloquentie Tulliane	
Cyrrhippus	243.244	117	
		Forum apertor	62
		Fortunatus	108
		78 Fröschlinus	84
			Frugi

Frugi	155 ¹	H.	Illustris	99
Fucus	121.169		Imago animata divina digni-	
Fulmen	57.127	Hab Danes	179 tatis.	1
Fullo	150	Heresiarcha	30.128	Impurus
Fumus	194	Hellnationis extremum		128
Funarius	89	Hercules dicti	59.95.132	Incommodus
Funiculus	45	Hercules Rusticellus	114	Incendium
Fur Catonis	173	Heres justus veterum litera-		Incurvus scriba
Furia	134	rum	65	Inculpatus
Furiarum tradux	198	Heros incöparabilis	176.177	Indigena
		Herba parietaria	199	Inferorum legatus
	G.	Historia	11	Infanticida
		Histrion	107	Infundibulum
Galeacius	84	Hircosa latinitatis	14	Ingenium
Gastrensis apparitor	108	Hieremias sui seculi	173	Inmodius
Gastro	155	Hippomolgi	197	Insanus Socrates
Γαύριξ	155	Hirundo	250	Insigne Imperii
Gemma seculi sui	169	Homeromastix	211	Interpolator artis
Geographorum princeps	189	Homerus Mantuanus	205	Iovis Corinthus.
γεγονοῦσιν ἰστορίαι	60	Homerus alter	205.186	Irrisor
Gesticulatoria Dionysia	107	Homerus Tragicus.	188	Ischa
Geta	143	Homuncio	106	Iupiter
Gulo	11	Horreum.	15	Iustitia praco
Gurges	20	Horreum imperij Rom.	183	Iustitia character
Gladius Rom. populi	130	Hortus Musarum & Gratia-		Iustus
Glandivori	23	rum.	157	Ixion
Glaucothea	6	Hostis Deorum atque homi-		
Glycon	125	num	59	K.
Glycophron	125	Hybrida.	20	
Gloria Romana toga	167			
Γνωμότυπος	80.	I.		Κεῖται
Gonatus	18			Κηποτέρων
Gotfried in der Wiege	88.	Ianuarum fabricator	26	Κολυμβήματα
Gracia Gracia.	35	Ibis	126	168
Graculus	92	Idea natura	104	Κρύφισπις
Grammaticus	175	Idea Plat. Demosth. & Augu-		Κουμονία
Grammaticorum unum instar	190	stini	135	Κωνητής.
omnium	190	Idolianus	114	
Grandiloquus	122	Ieidiia	173	L.
Grandio	182	Ierubbaal	86	
Γερουσιαρχία	198	Ignens	9	Labyrinthus.
				150
				Lacco-

Laccoplutus	25	M.	Metretes	209	
Lactuca	219		Microosinus	1	
Lacteus	43	Macedonicus	134	Milto	31
Lana	161	Macherion	17	Miraculum mundi	143
Lamissius		Maander	143	Miraculum natura perf Elisi-	
Lampetro	66	Magister	76.173.193	mum	176
Lanarius	46	Magnus	9.143.161	μοσίνθρον	152
Lanista	147	μακρόχειρ		μοσζίνης	80
Laqueus penitentium	140	Malus	142	Μόχθος	20
Lar Gracia	31	Malacinus	127	Mollis	26
Lar imperij	170	Malchus	162	Μονόφθαλμος	3
Largus	13	Maledicus	123	Mons	91
Lasterus	173	Malheus Italia	83	Mortis Suada	93
Latinitas	144	Mamurius	130	Moles secundus	111
Latipeditrahus	155	Manus	8	Μικρο	250
Lepidus	5	Mansur	64	Multivictor	20
Lenis	190	Maro alter	9	Muliere nitidior	132
Lentinus	72	Martialis seculi nostri	144	Murzusus	12
Lerocritus	66	Martyr	116	Murus & presidium Philoso-	
Lex orandi	67	Martii filius	130	phia.	167
Librarius Bellisarij	163	Mascula	174	Musa caelestis Africa	49
Lima veritatis	179	Mater artium		Musa Aetia	209
Limbus	96	Matre doctus	26	Musagetes, μουσαγέτης	177
Lingua	2.30	Maurus	183	Museum vivum	71.73.122
Lingua Christo adversa	30	Maximus	201	Museum Gracia	32
Lingua magnus	148	Medicina demonstrator	7	Mylotrus	167
Λογέμπερ	96	Medicorum pontifex Max.	84	Myrmex	152
Logodadalus	195	Medulla Suada	52.158	Mys	21
Λογμάγειρ	19	Megara	59		
Longimanus	31	Μεγαλοφώνος	154	N.	
Λογοπίδς	7.98	Meliglossus	4	Nauta	164
Lucerna juris	36	Meliphthongus	4	Nazarenus	53
Lucumo	192	μελιδοπειρακή		Nebulo	173
Lumen German	54.204	Mellifluus	40	Nepos	143
Lumen mundi	54.204	Melampyus	95	Nestor	18
Lupus	174	Melicevta	185	Nicolai	64
Lurco	175	Mens	16	Niliacus	107
Lutulentus	123.124	Menandri imago	193	Nix	196
Lutum sanguine maceratum		Mercurii officina	15	Noctua	53
143		Mercurius Homericus	162	Nomenclator naturarum	1
Luxoratoria	113	Merobibus	94	Nomen	

Nomen eloquentia	67.114	Papinianus huius seculi	88	Φιλύμενος	57
Non homo Ecclesia	194	Parasitus librorum	54	Φιλόπενος	58
Nubecula	114	Paradisi spectator	146	Philosophia	66
Nugator	26	Parens mundi secundi	140	Philomela scena	80
Nugonum suavissimus	24	Parens Taciti imperatoris	196	Philosophus scenicus	80
Numantinus	179	παρώτης	14	Philosipnos	152
Numerosus	107	Paries dealbatus	16	Philisthys	ibid.
		Parthenias	205	Φιλόζυγος	154
		Particus	199	Phyliscus	157
Obscurus	94	Parum vir		Philadelphus	166
Obtrectator	198	ὁ πᾶν τὸ πᾶν	209	Philometor	166
Occultorum inventor	111	πᾶνσφος	144	Philopator.	ibid.
Oceanus	160	Patriarcha	2	Φιλόκαλος	185
Oceanus disciplinarum	85	Pater Patria	0.44.57.199	Φιλοσοφορήτωρ	195
Ocellus Belgij	120	Pater historia	91.97	Φιλόχρηστος	129.195
Oculus orbis	31.60	Pater Senatus	57.149	Phaenix	41.132.153
Oculus ora maritima	49	Pater omnium bonorum	149	Phreantles	58
Oculus Orientis	64	Pater historia Latina	121.172	Φρονηματίας	54
Obulus diei	187	Pater patratas	185	Physo	155
Oenomaus rusticus	6	πεισιθάνατος	93	Physon	165
Omniscius	36	Pelargus	202	Physicus Poeta	124
Olympus	148	Penis putissimus	107	Physiognomon	210
Operis impulsor	14	πένταθλος	66	πυλοπαύτων	11
Optimus	179.199	Perditor noster	175	Pindarus	133
Oraculum Academia	73	Perf. Clio ultima bonarum ar-		Pindarus Tragicus	161
Oraculum vita humana	80	tium	66	Piscis	19
Oratorum princeps	67	Persecutor	114	Piscinaris	107
Orbis sacer	12	Persicus	49	Pistor	
Origenes junior	153	Pertinax	127.183	Pius	19.125.127.134
Os aureum	54.185	Perfomedes	211	Praonius	35
Os Christi	189	Pes leporinus	78	Poeta	97.104.205
Os Calliopes	104	Phacas	72	Pogonatus	60
Os Senatus	119	Pharmacion	31	πυλορητής	66
Ovi lupus	144	Pharmacopola	92	Polyhistor	11.179.187
Ovicula	81	Φιλαδοθήρας	23	Politianus alter	9
		Philomelus	11	πυλορωτός	11
		Philosophus	19	πυλόαθλος	31
Pacificator	42	Φιλόχλος	23	Pompicus	94
παιδοοργίερον	127	Φιλαληθής	30	Populopetitus	65
παιδοοκτοίος	97	Philologus	33.78	Poplicola	201
Pallida mors	143	Φιλαλήθης	111	Porphyrigenitus	119
				Percus	

Porcus literarius	203	Pyrisous	3	S.
Positus	201	Pythius alter	49.155	
Πολιχ	66	Pythicus	49	
Πλυραφω	77			
Portio Deorum	171			Q.
Popino	173			
Poëtria puella	174	Quatuorvir	195	
Porci buca	182	Quinquertio	66	
Præconinus	4	Quirinus	171	
Præco virtutis	80			
Prægloriosissimus	37			R.
Præstigiator	167			
Prætextatus	146	Ranciscus Ovidus	83	
Priamus	87	Regium decus Ecclesia	37	
Priapus	ibid.	Regina mundi	70.170	
Primogenitus Sathana	130	Regina materni generis Iudæo-		
Princeps Senatus Critici	178	rum	175	
Probus verè	163	Regula oratorum	126	
Promethæus	123	Rhetor	164	
Promus condus artium	85	Religiosissimus	115	
Propugna ulum Gracie	32	Reposcones	4	
Propugnator mellitus	188	Retiarius	54	
Προσελυσος	23	Rex	1	
Protomartyr	189	Rex hortensis		
Prudentissimus Poët. Christ.		Rex alliorum	96	
	165	Rex tragicus	150	
Præaneum Gracie	32	Rex eloquentia	163	
Psecas	18	Rex Criticorum	200	
Pfontomphanechus	111	Rhodanus eloquentia	100	
Pternocopis	152	Riccus	62	
Puer senex	96.127	Ridiculus	26	
Pugil veritatis	110	Risor		
Pullus ovis	81	Rifus Parentum	112	
Pulcher	151	Rixator	12	
Pulcra	174	Roma nova	60	
Pulmo	138	Romulus secundus	47	
Pupillus	60	Romana fidicen lyra	106.	
Pusillus	154	133		
Purpureus	162	Rosa	193	
Puteus	147	Rullus	81	
Puteus pr. fundus	89	Ρυπαρογεφ	167	
		Saccus	14	
		Sacesphorus	75	
		Sacratissimus	115	
		Sal terra	34	
		Salvatus	93	
		Saltator calamistratus	84	
		Salvator	53	
		Salinator	121	
		Salsissimè dictione	190	
		Saginatùs Orator	97	
		Salus publica	81	
		Sanctus	108	
		Sanguinarius	143	
		Sapiens	13.33.180.194	
		Sapientia	164	
		Sapientia filius	114	
		Sapientia opus perfectissimum		
		Sapientissimus	156.186	
		Sapientia vivum Simulacrum		
		Sapientia Sol	187	
		Sapientia Pythagorica filia		
		Sarapos	200	
		Sarcalotra	20	
		Scavola	61	
		Scavola seculi sui	169	
		Scalula	64	
		Scalptor	96	
		Scandicopola	80	
		Schenion	45	
		Scholasticus	8.182	
		Scholasticus Hispania	165	
		Scipio	179	
		Sciron	132	
		Scopulus reorum	50	
		Scriba natura	28	

Scrofa

Scrofa	200	Socrates Angli	135	Theopolis	18
Scurra Atticus	26.187	Sol	12.102	Theophrastus	196
Scutum imperij	81	Solis & luna frater	174	Thesaurus legalis doctrina	
Scytalo Sagitti-pelliger	95	Sophia	68.164	145	
Securus	36	Sophista	164	Thracida	12
Securis	152	Soter	66	Thurius scriptor	97.98
Semiferus	20	Sospitator	63	Ἰουγεννοικτης	62
Semisui	53	Sospitator Hellados & Latij	Ἰουγοναι		26
Semideus Philosophorum	156	49		Tiberinus	94
Sensus	8	Stella lucifera nova Comæ-	Ἰουγοναι		46
Seneca Belgicus	120	dia	133	Tiliæcus	57
Senum magister	60	Stellatus	144	Titus alter	114
Sepulchrum dealbatum	16	Stefichorus	98	Tonsor	119
Sequester	54.109	Stilo	4	Tonfus	176
Serapion	179	Stoici	189	Torvus	95
Sermo	164	Struthio camelus depilatus	61	Trachala	60
Sermo mercenarius	164	Sturnus	250	Trachitius	94
Servator	66	Sudor lapidis	2	Tremulus	83
Sidus & lumen medicina	101	Summus	4	Tria Rhetorica sidera	67
Sidus matutinum	28	Suada Gracie	195	Tribunal veritatis	101
Sidus Rhetorica	197	Siles	41	Tricongius	140
Sid. ra. 3. Rhetorices	67	Suilli	41	Trifatius	82
Signum Fictoris	1	Superbus	192	Tripeclorus	74
Sigalion	92	Sura	118	Trismegistus	95
Silentarius	συγγεφεις		197	Triquetra	183
Simia	192.187.199	Syllographus	198	Trivestperus	95
Simia Alexandri M.	38			Triumviri Philosophia consli-	
Simius	94			tuenda.	196
Simia Plutarchi	127			Tuba argentea	60
Simia Evangelistarum	152	Tabis propheta	57	Tuba eloquentia	67
Simplex & rectus	110	Templum mundi	170	Tuba mundi	146
Sirenes dogmatica	77	Tettix	23	Tuba Evangelii	ibid.
Siren Latina	206.158	τηριγοφδγοι	32	Turbator	94
Siren Attica	113	Ter maximus	95	Turbanus	208
Siren Patavina	121	Tertius urbis conditor	130	Turris patientia	110
Siren Philosophia Romana	180	Terror orbis	185	Tydeus	174
Sirenophœnix Poësica unicus	206	Terrullius	193	Tympanum mundi	20
		Thaumaturgus	90	Typho	132
		Ἰαυμα τῆς νεβριτ	73	Typus Mercurij	
Sisyphus		theologus	89.90.109	Tyrtaus	130
Socrates Italia	15	Theophrastus θεοφδς	31.109	Tyrtaus	130

Tyrtaeus	196	Venas Philosophia	159	Vorago	108
Tzophnath phaneach	111	Venustus	190	Vrbium tutor	66
		Venerabilis	39	Vrbis dignitas	148
		Ventricosus	165	Vrbis anima	ibid.
V.		Veritas	27	Vrbs propheta. ida	100
		Verificator	19.59.77.	Vrbs	169
Vanox	81.159	Vesperilio	53.126	Vrbs aterna	170
Vapabundus	198	Vespillo	125	Vulpanser	194
Valetudinarius	85	Vetiventus	74	Vulpes	97
Varro alter	38.91.178	Verax	192	Vulturii paludati	84
Varro Gracorum	33	Videns Prophetia	69		
Varro Christianus	30	Vinosus	106	X.	
Varro Batavia	73	Vira	79		
Varro sui seculi	77.92	Virgo	127	Xenophon Iunior	30
Varrone maior	168	Virtus animata	130	Xenophon alter	ibid.
Varius	94	Vittatus	134	Xenophon & Massinissa	
Vas electionis	89.147	Victor terarum	171	176	
Vates	125.205	Vltimus Gracorum	151	Xerxes togatus	125
Vates consularis	185	Vmbria tenuior.	23	Xyster	56
Vatia	183	Vmbilicus terra	100		
Vecturius	130	Vnio suada Rom.	87	Y.	
Vehementius	188	Vnio seculi huius	166		
Venus anadyomene	13	Vnus omnibus omnia	209	Υψιλόλογος I. celsiloquus	
Veneris filius	130	Voluptati magister	76	210.	

Scop
Seri

EPONY-

EPONYMOLOGIVM
CRITICVM

H. c.

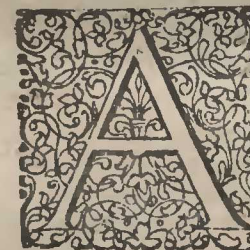
COGNOMENTORVM ATQ; DESCRI
PTIONVM VARIARVM

LIBELLVS

TOBIÆ MAGIRI Prof. Academici.

Nullum est majus felicitatis specimen, quàm semper
omnes scire cupere, qualis fuerit aliquis. *Plin. l. 35. c. 2.*

A D A M,

DAM. Nomen compositum ex quatuor pla-
gis mundi Græcè appellatis: Ανατολή, δύσις, ἀρχή, &
μεσημερία. Est enim MICROCOSMUS. *Honorius Augu-
stodunensis de imagine mundi l. 1. c. 86.*

ADAM humani generis appellatio communis,
quo nomine terra natus significatur: quemadmodum
hominis appellatione tam masculus quàm fœmina
continetur teste Caio, l. 152. ff. *V. S. Rhod. l. 2. c. 20. gen.
5. v. 2.*

NOTÆ TERRENVS apud *Ambros. lib. de paradiso c. 2. & l. 2. de Abra-
ham. c. 1.*

Animantium Fictoris SIGNUM ambitiosè detornatum. *Basil. Seleuc. or. 2.*

Simul fictus & Rex factus. *Basil. l. c.*

Eorum possessor quorum non fuerat conditor.

Nomenclator naturarum.

Nominum artifex, quando rerum esse non poterat. *ibid.*

Animata divinæ dignitatis IMAGO. *or. 3.*

Manuum divinarum opus.

Paradisi custos *ibid.*

DEI manu, deliciarum paradisi & prima lege dignus habitus. *Naz.
or. 20.*

A

Agricola

Agricola plantarum immortalium & divinarum notionum. *Anastasio Sinaital. 7. hexaem.*

AARON.

Sacerdotum primus & sanctissimus. Magni & sacrosancti tabernaculi *Mystis*, quod fixit Dominus & non homo, Mofi pro LINGUA. *Naz. orat. 6. & 20.*

ABDULMELICVS.

Fil. Arvanis, Chalifa XII. ob avaritiam notatus cognomento, dictusq; SUDOR LAPIDIS. *Erpenius lib. 1. hist. Sarracenicæ. c. 12.*

ABEL.

IUSTITIÆ CHARACTER, qui mentem Deo dedit ante donum, qui Deum, qui prospicit in prospectus, ante visa dona, invisibilibus donariis oblectavit. *Basil. Seleuci. orat. 14.*

Primus IUSTITIÆ FRUCTVS, præmatura morte excisus. *Elias Cretensis in orat. 3. Nazianz. p. 129.*

Justus elogio SS. *Matth. 23. 35.*

ABRAHAM.

ORBIS TERRARUM PATER. *Basil. Seleuc. or. 7.*
Magnus Abiham & PATRIARCHA, & nova victima MACTATOR *Nazianz oratione 20.*

PATRIARCHA. *Syræ: PRINCEPS PATRUM. Rom. 4. 1.*

Religionis & multiplicis doctrinæ Magister. *Suid.*

PATER FIDEI, divinx familiaritatis Vir. *Tertull. l. de Resurr. c. 18.*

Patientiæ simulacrum. *Basil. Seleuc. orat. 14.*

Fide primus, justitia præcipuus, in prælio strenuus, in victoriâ non avassus, domi hospitalis, uxori sedulus. *Ambros. 1. officior.*

ABVLENSES.

FIDELIUM titulo honorati, cum Alfonso puerum quadriennem, ex Ferdinandi patru Regis Legionis, ungnibus eripuissent. *Mariana & Seth. Calvinif. A. C. 1187.*

ACCIVS.

Tragœdiæ Scriptores Accius atq; Pacuvius clarissimi gravitate sententiarum, verborum pondere, & auctoritate personarum. Caterum nitor, & summa in excolendis operibus manus, magis videri potest temporibus quam ipsis defuisse. VIRIUM tamen Accio plus tribuitur: Pacuvium videri doctiorem qui esse docti affectant, volunt. *Quint. l. 10. c. 1. Inst. orat. p. 451.*

aufert

aufert *Pacuvius DOCTI famam senis, Accium ALTI.*
Horat. II. epist. 1. v. 32.

An Latix Musæ non solos adytis suis Accium & Virgilium recoperet, sed eorum & proximis & procul à secundis sacras concessere sedes. *Colum. de rerast. l. 1. præf. p. 162.*

Pacuvii Judicium de Tragœdia Accii, cui Atreus nomen, legere est apud *Agell. l. 13. c. 2. adde tit. de Ingerio. n. 3. Polymnemonis nostri.*

Amatus in tantum Accius à Decio Bruto fuisse dicitur, ut Accianis versibus templorum & monumentorum frontes & aditus exornare consueverit. *Ex Cic. Girald. de Fœtâ qui de alio Accio, qui Ciceroni coævus fuerit, id exaudiendum putat.*

Accius Julii Cæsari amplissimo & florentissimo Viro in colloquium venienti nunquam assu. rexit: non maiestatis eius immemor, sed quod in comparatione communium studiorum aliquanto superiorem se esse confideret. Quapropter insolentiæ crimine caruit, qui ibi voluminum non imaginum certamina exercebantur. *Val. M. l. III. c. 7. exemp. II.*

ACHATIUS.

ACHATIUS Orator egregius è Cæsarea Palæstinæ Libanii Sophistæ sodalis. *Eunap. Post Christianus ac Præses Cæsareæ. Hieronymus μονόφθαλμος i. e. DEFIOculus dictus quod altero captus esset oculo. Volat. l. 3. Anthropol.*

ACHILLES.

ACHILLES STATIUS *Alexandrinus* amatorum scriptor: tandem Christianus & Episcopus: cuius tamen oratio in omnibus partibus, amatoris orationibus similis. *Suid. & Volat. l. 3. Anthropol.*

ACHILLES STATIUS Vir summus, atq; ut eius amplitudo, & præclara omnium scientiarum cognitio meretur, non nisi cum honore nominandus. *Cærio l. 1. Antiq. c. 2.*

ACHILLES.

ACHILLES Peleiac Thetidis Fil. ab igne servatus primùm dictus est PYRISOUS, ob labrum tamen exustum, dictus est postea ACHILLES. *Fab. est apud Natal. Com. l. 9. mythol. c. 12. vel quod ἀνευ χιλῆς i. sine cibo aut pulmento enutritus. Confer. Eust. Ath. II. & Rhodig. 24. c. 6.*

Ab hoc ACHILLE appellantur insigni fortitudine Duces, ut *Luc. Sic. Dentatus* ob ingentem fortitudinem ACHILLES dictus, quod 125. præliis depugnasset, cicatricemq; averfam nullam deportasset. *Agell. lib. 2. c. 11.*

ACHILLES vocatos, omnes illustres exstitisse consignat *Photius biblioth. p. 487.*

A 2

ACRON.

ACRON.

ACRON q. dicas SUMMUS. Medicus Agrigentinus antiquior Hippocrate, quo de Epigramma Empedoclis aut Simonidis ridiculum.

Ἄκρον Ἰατρῶν ἄκρον ἀνεργαυτῶν, πατὴρ ἄκρος,
Ἄκροῦ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροῦ κατέχει. H. e.

Summum Medicum ACRONEM Agrigentinum Aci F.
Summi cacuminis sepulchrum summum detinet. Suid. Volat.

ÆGYPTVS.

Ægyptus claustrumannonæ. Tacit. III. Hist. 5. confer Ammianum l. XXII. c. 34. & seqq. Ea gens Poetices studio mirum in modum insanit, ita ut serua tractans Mercurius, ab iis se cesserit. Euseb. in Procer. p. 60.

Ægyptus levis, & ad omnia famæ momenta volitans. Vopisc.

Ægyptii viri ventosi, furibundi, iactantes iniuriosi atq; adeo vani, liberi, novarum rerum, usq; ad cantilenas publicas, cupientes versificatores, epigrammatici, mathematici, aruspices, medici; & quibus præsentia tempora cum enormi libertate displiceant. Vopiscus in Saturnino c. 7. quod vide.

REPOSONES acerrimi. Amm. an. l. 22. c. ult. quod vide.

ÆLIANVS.

ÆLIANUS Præneste in Italia natus, Pontifex & Sophista, prænominè Claudius, cognominatus verò ab orationis suavitate MELIGLOSSUS, vel MELIPHTHONGUS, post Hadriani tempora Romæ Rhetoricam professus est. Ex Suid.

Ælianus genere Romanus non minus scitè tamen Atticè locutus est, quàm vel mediterranei Athenienses. Vir laude dignus propter Græcicæ linguæ puritatem & scripta admiranda. Summa apud suos autoritate veluti patrii moris observantissimus, ut qui fines Italiæ nunquam se transgressum in laude ponebat. Ex Philostrato de Sophistarum vitis p. 619.

In eius narrationibus quid non egregium, non præstans, non idoneum vel ad cognoscendum, vel ad imitandum, fugiendum ve? Quid non in eo tersum, elegans, politum, & Atticum? Iustus Vulteiis, Wetteranus, in præfat. Hist. multifarie. Cuius editione utimur.

In Æliani de animalibus libris, temperamentum quoddam & harmonia vtriusque Philosophiæ, moralis, inquam, & naturalis. Gesnerus de Æliani historia animal. excusa Colon. Allobr. M. DC. XVI.

ÆLIVS.

ÆLIUS Grammaticus cognomine duplici: PRÆCONINUS dictus, quod pater eius præconium faceret: STILO, quod orationes nobilissimas cuique scribere soleret. Ex Tranquillo. Et Volater. l. 13. Anichrop.

ÆMILIVS.

ÆMILIVS.

Æmiliorum genus à dulci facundia leporeq; dictum: ἀμιλία enim lepiditas, unde & LEPIDI cognomen assumptum. Plut. Volat.

Æmilius PROBUS. vide Corn. Nepos.

ÆNEAS.

Æneas Græcorum omnium, qui de rei militaris scientia aliquid scripserunt, penè fuit primus. Tantæ autoritatis non apud Græcos solum, sed etiam apud Romanos, ut Romani Proceres, quo tempore in provincias cum imperio proficiscebantur ad κέρειαι Xenophonteam, Tactics scripta Æneæ, sive C. neæ epitomen (ex Æneæ commentariis strategicis concinnatum) adjungerent, eamq; diligentissimè legerent. Non abs re possit dubitari, si tunc hic ille Æneas Stymphalius Arcadium Imperator, qui, sicut testatur Xenophon in septimo ἐκνηκῶν, circa tempora belli, quod adversus Phliasios ab Achivis & Arcadibus, anno altero Olympiadis centesimæ tertiæ, gestum est, vivebat, & res Arcadium non sine laude fortitudinis & prudentiæ administrabat. Isaac. Casaub. notis in Æneæ Commentarium Poliorceticum, quem is primus vulgavit, interpretatus est, & Polybio atque, Anno Ch. M. DC. IX.

ÆSCHINES.

Æschines Atheniensis Orator: Histrion fuit primum, deinde scriba, post Orator & Proditor Cersobleptis ac Phocensium. Suid.

Acerrimus prudentissimusque oratorum, qui apud conciones Atheniensium floruerunt. Agell. l. XVIII. c. 3. pr.

Æschines primas à Demosthene in dicendo fert. Dion. Halic. de vi dicendi in Demosth. c. 41.

Nihil illo oratore arbitrari cogitari posse divinius. Cic. de optimo genere Oratorum c. 6. Confer Quintil. lib. XII. c. 10.

Ab ÆSCHINE divini numinis afflatu pronunciantem, perinde atq; ab his, qui cælesti spiritu perciti oracula reddunt, divina oratio (Attica videlicet Doricis moribus mixta) sumpsit initium. Dicendi Genus eiusmodi in eo fuit, ut id imitatione assequi nemo posset. Philostrat. lib. 1. de vit. Soph. p. 510. Hunc inimicus licet Demosthenes appellavit μεγαλοφωνότατον. Voss. l. VI. instit. or. c. 6.

ÆSCHINES Atheniensis, summus Orator. Plin. l. VII. c. 30. Vid. Laert. in vit.

Primus Divinitus dicere dictus est, eo quod ex tempore diceret tanquam numine afflatus. Habitavit Rhod. ac docuit, victus à Demosthene in causa de corona. Cumq; causa cuiusdam advocatus, iudices corrupisset, vna cum eis in carcerem coiectus, a conito hausto interiit. Suid. A Demosthene dictus χαρματόφων h. e. INCURVUS SCRIBA, aut CORRUPTOR LITERARUM.

A 3

RUM.

6
RUM. Id. in *Ἐπιμνήσει*. Æschines Potator, Demosthenes vero aqua potor.
Volat. l. 13. anthrop.

Æschines à Demosthene appellatus RVSTICANUS OENOMAVS, eo quod vicatim pagos circumiret Sophoclis OENOMAVM histrionicæ habitatacitas. *Hesych.*

Demosthenes eundem Æschinem ut patre servo natum, & subitò oratorem factum incessit, cum pro TROMETE ATROMETVM q. *impavidum* patrem suum præferret & pro EMEVSA à Ipeari cuiusdam similitudine sic dicta, matrem GLAVCOTHEAM, Nymphæ marinæ nomine vocitaret. *Orat. de Corona.*

ÆSCHINES.

Fuit & alius *Mitylencus*, quem FLAGELLUM ORATORUM vocarunt. *Lært. Volat.*

ÆSCHYLVS.

ÆSCHYLVS Poeta Tragicus, cum artem inornatam apparatu sublimiore & magnificentia instrueret, Athenientes *Tragœdia parentem* illum putant, & in Dionysii festis etiam mortuum invocant, inventa ab eo ediscuntur ac præcæteris habentur in pretio. *Philostr. l. VI. de vit. Apollonij 6. p. 276.*

Persona, pallæq; repertor honesta

Æschylus, & modicum instravit pulpita signis:

Et docuit magnumq; loqui, nitig, cothurno.

Hor. de art. Poet. v. 279. v. Quintil. l. X. c. 1. & Suid.

Euripidis Sapiencia, Sophoclis facundia, Æschyli grandiloquentia ap. *Plut. de gloria Athen. p. 348.*

Laude militari maximus Vir Æschylus, Liberatorem Græciæ totius animum, ad hoc institutum (Trag.) cum adferret, *paria dixit ac fecit*. Sane ad tubam etiam scripsisse credas. Adeo sublimis in oratione ac grandis, verbisque quibus utitur ipsis propè par rebus, heroicam & audacem dictionem effundit, &c. *D. Heinsius in Dedic. Seneca Tragœd.* Et subtilis, & gravis & grandiloquus sæpiusq; ad vitium. *Volat.*

Æschylus fertur potius suas scripsisse Tragœdias, & Dionysio seu Baccho consecrassè. Gorgias tamen maximum è Dramatibus eius, quod inscribitur septem ad Thebas, *Martis fetum* dixit *Plut. l. VII. Sympos. quest. 10.* Illustris & elegantis Æschyli dictum: suas Tragœdias esse jactitabat, *magnificarum Homeri cœnarum frustra.* Eximius plane Philosophus fuit, aliquando iniustus suffragiis ab adversario superatus, tempori se suas Tragœdias consecrare dixit, non ignarus olim meritum honorem adepturas. *Athen. l. VIII. c. 8. p. 147.*

ÆSCV-

ÆSCVLAPIVS.

7
Æsculapius vel Asclepius, Ἀσκληπιὸς dictus ἵππευ τὸ ἀσκελῆν καὶ ἵππευ Φιλάσσειν & σώματα h.e. quod corpora integra & sana conservaret. Aslepiadæ ab illo dicti Medici, item, Asclepiadarum filii. *Suid. in Ascl.*

Nomen Asclepii Afrum est, tractum à verbo quod sonat redintegrare, novare. *Iun. in notis ad Terull. de pallio p. 3.*

Hic imperavit Aristarcho à malo erepto ut pro sanitate recuperata sibi gratiam referret. *Suid. in Arist. Confer. Cic. II. fat. c. 24. & Apul. IV. flor. p. 594. & Plin. l. VII. l. 37.*

Medicinarum demonstrator. Tertull. apolog. adigent. c. 23.

ÆSOPVS.

ÆSOPVS poeta fabulosus. Tanquam ii qui vilioribus cibis pulchrè convuas excipiunt, ex rebus parvis magna quædam intelligi facit, & fabuloso sermone proposito, ex ipso quid agendum sit, ostendit. Quæ propter veritatem magis etiam quàm ceteri poetarum viderur attingere. Illi namq; quasi per vim probare nituntur vera esse, quæ à se dicuntur. Iste verò sermonem proponens, quem ita ut est fabulosum quisq; novit, aliquid verè dictum de rebus non veris esse demonstrat. *Philostr. de Vit. Apollonij l. V. c. 5. v. tit. Fabula.*

Λογοποιός, LOGOPOEUS, ex Thracibus genus ducens, libertatem ab Idmone muto obtinuit. Fuerat enim prius Xanthi servus. Heraclides de Politijs p. 444. vid. Max. Planud. in vita.

Non fortuna magis quam voluntate servus. *Suid. vide.*

Æsopus ille è Phrygia fabulator, haud immerito sapiens existimatus est, quum quæ utilia monitu suafuq; erant, non severè, non imperiosè præcepit & censuit, ut Philosophis mos est, sed festivos delectabilesq; apologos commentus, res salubriter & prospicienter animadversas, in mentes animosque hominum cum audiendi quadam illecebra induit. *Agell. l. II. c. 29.* A Ciceo in pretio habitum & Pythagora antiquiorem, adeo Diis charum fuisse, ut revixerit, sicut Tyndareus, Hercules & Glaucus *Suid.* memorat.

Fabellæ & Æsopi logi. *Sen. de consolat. ad Poly. c. 27.*

Æsopus cum proximus esset iis temporibus, quibus à ferarum natura homines, & vi omnia agente secesserant, mansit velur in contubernio, & ex silvis ipsis, primis habitaculis hominum, Apologos in vitam communem emendandam induxit; ita proponens quid turpe, quid utile, quid item infortunatum, iniustumq; futurum arbitraretur & impium. Itaq; ostendebat communem vitam abscedere à ratione, quæ æquitati & justitiæ consona est. *Barth. II. Advers. c. 17.*

ÆTIVS.

ÆTIVS Sophista ex Antiochia Syriæ, Eunomii Præceptor, Constantini Ma-

8
tini Magni temporibus: ab initio aurificinam exercuit ob inopiam: tum se eloquentiæ studiis tradidit. Tandem factus Christianus & Diaconus: Demum Eunomianus & Artianus, hinc ATHEOS vocatus & Antiochia pulsus. *Eunap. Volat.*

ÆNEAS.

Sapientia apud Troianos, uti *Hector* fortitudine, præstitit. Itaq; is MANUS, ille SENSUS putabatur: ambo ætate staturaque pares. *Philostat. in Heroic. Volaterr.*

AFRANIUS.

L. Afranius Poeta, homo perargutus, in fabulis etiam disertus. *Cic. in Bruto c. 44.*

Dicitur Afrani Toga convenisse Menandro. Hor. l. II. epist. l. v. 33.

Ad Menandri genus dicendi propius accessit. Comœdias togatas, hæc de rebus in toga gestis conscripsit. *Cic. l. Fin. c. 3.*

Togatis excellit Afranius, utinamq; non inquinasset argumenta scædis amoribus, mores suos fassus. *Quint. l. X. c. 1.*

AGAPETVS.

Agapetus in scheda regia ad Iustinianum Imp. Diaconum se profiteretur magnæ & sacrosanctæ Ecclesiæ, Constantinopolitanæ scil. urbis, ubi imperatoria aula erat constituta.

Adulationis eum insimulat *Barthius exc. 17. Scheda: quod felicitas ibi prædicta, longe ab illis temporibus abfuerit. lib. XLIX. advers. c. 3.*

AGATHIAS.

AGATHIAS *Smyrnaus* dictus SCHOLASTICUS, scripsit historiam post P. ocopium Cæsariensem, rerum tempore Bellisarii tam in Italia quam Africa gestarum: floruit sub imperio Iustiniani. *Suid. Volat.*

Multi nominis Historicus & Poeta *Dempstero in Rosin.*

AGATHON.

AGATHON Tragicus ob mollitiem infamis fuit. Vnde Aristophanes:

Agathon ubi est? me jam relicto hinc exiit.

Vbi gentium est? Beatorum in convivio.

Alim & bonis moribus fuit præditus, amicis charus, in victu splendidus, convivator in Platonis convivio. Suid. Ælian. l. XI. c. 21.

Ex eius Tragœdiis cum quidam antithera deleturus esset: non animadvertis, inquit, sic delere te in Agathone Agathonem. *Æl. l. XIV. c. 13.*

AGELLIVS.

AGELLIVS scriptor purissimæ latiniratis, & plane ad comœdiam antiquam. *Lipf. cent. IV. misc. ep. 57.* Eius

9
Eius noctes maximè candidæ. *Politian. misc. c. 53.*

Is maximi Iudicii vir. *Gisano Apologia pro poet. Latinis p. 470.*

Criticorum Madulla. *Pareo in Plaut.*

Græc. maticorum utilissimus. *Dempstero in Rosin.*

Publicus pœnè literarum censor, solertissimus verborum investigator atq; censor.

Vallæ præf. l. 2. & l. 6. c. 23.

Maledica *Vivis* in ipsum censura reprehensa, ab *Henrico Stephano.*

De tempore quo vixit, vide *XX. noct. c. 1.*

De nomine, *Gisanium in epist. Mureti l. I. ep. 78. Maunt. l. II. ep. 6.*

Lipsius se huius scriptoris nomen nunquam, nisi dubitantem & hæsitantem ponere scribit. *l. antiq. lect. X. Conf. Tillem. p. 295.*

AGRICOLA.

RODOLPHUS AGRICOLA FRISIUS. Nihil unquam Cifalpinus orbis produxit omnibus literariis dotibus absolutius, absit invidia dicto, Nulla erat honesta disciplina, in qua vir ille non poterat cum summis artificibus contendere: inter Græcos græcissimus, Inter Latinos latinissimus. In carmine *Maronem alterum* dixisses: In oratione *Politianum* quendam lepore referebat, maiestate superabat.

Vix & hac nostra & patrum memoria fuit unus atque alter dignior, qui multum legeretur, multum in manibus haberetur, quàm *Rodolph. Agric. Frisius.* Tantum est in eius operibus ingenii, artis, iudicii, gravitatis, dulcedinis, eloquentiæ, eruditionis &c. *Lud. Viv. ad l. 2. C. D. c. 21. adde Iovium in elogio.*

AGRIPPA.

M. AGRIPPA in pedes dicitur ex utero egressus, unde nomen auspiciatus, unico felicitatis exemplo, &c. *Vid. Volat.*

ALBANENSIS.

ALBANENSIS Episcopus IGNEVS appellatus, quod probationem per ignem illæsus sustinuit, *Hotom. de feud. c. 44.*

ALBERTVS.

ALBERTVS natione Germanus Suevus, & vt Philosophiæ tutius vacaret, Præfulatus se Ratisponensis officio absolvit, cognomento MAGNVS *Volat.*

Deserebat MAXIMI cognomentum Gymnasiorum omnium consensus nisi publico voto Christiana verecundia restitisses. *Sic ad eum Iovius in elog.*

In dicendo Gothicum sapit & barbarum: oratione squarosa prosum & illepidi. Inter Peripateticos tamen nominis celeberrimi. *Cæ. Rho. sig. 1. lect. antiq. CXI. p.*

ALBRICVS.

ALBRICVS Philosophus de Deorum imaginibus, ut pictæ, libellum conscripsit; inter *Mythologicos Latinos* habet *Commelinus p. 313.*

B

ALCÆVS.

ALCÆVS.

ALCÆVS Poeta, si quis alius, musices scientissimus, pugnacem strenuitatem anteponit poeticæ, plus iusto bellicosus. Quamobrem ea de se opinione inflatus ait:

Splendet mea magna domus are:

Totum t. Etum Mavortis ornatum est galeis nitidis.

Ex his castidibus deorsum natant candida ex equino pilo criste,

Hominum fortium insignia: occultis muro clavis

Vndiq; affixæ sunt ocrea splendida, munimenta

Contra sagittas tibiarum: tum etiam linei choraces novi,

C. v. ag. scuta super iniecta, & hac prope, enses chalcidici:

Baltei multi & paludamenta non pratereunda silentio,

Quandoquidem eorum cura in primis habenda est. Athen. l. XIV. c. 5.

Poeta bibax, quovs tempore, quovs statu cæli vinosus *ibid.* l. X. c. 8.

Omnium post Anacientem maximè bibulus: ait C. Barthius, qui carmina eius ad limam vocat. *l. d. vers. c. 19.*

ALCÆVS in parte operis aureo, lectro merito donatur, qua tyrannos infestatur: multum etiam moribus confert, in eloquendo quoq; brevis & magnificus & diligens plerumq;. Homeri simul s, sed in lusus & amores descendit, maioribus tamen apertior. *Fab. l. X. c. 1. Conferatur Gyrald. dial. IX. p. 329. Laert. in vita Pittaci l. 1. p. 52. 55. V. PITTACUS.*

ALCIATVS.

ANDREAS ALCIATVS: De hoc illud verissime dici potest, quod est apud Ciceronem de Scævola *l. de Orat. c. 39.* Jurisperitorum eloquentissimus, eloquentium iuris peritissimus: addam ego & Polyhistor bonusque Poeta, *De Poet. sui temporis Gyrald. dial. II. p. 419.*

Literatissimus Jureconsultus. *Barth. ad Claud. p. 151.*

Eius emblemata talia sunt ut cum quovs ingenio certare possint *Scalig. VI. poet. p. 796.*

Ut omnia eius viri sunt elegantissima *Barth. ad Claud. p. 56.*

Emblemata disertissima *ib. p. 158.*

JCrus insignis, cuius è ludo, tanquam ex equo Trojano meri Heroes prodierunt. *Andr. Schott. prolegom. in Sen. Declamat. p. 2.*

Criticorum suo seculo Princeps. *Demosterus in Rosin. Vide FLORIDUS.*

ALCIMVS.

ALCIMVS AVITVS. Melior suo ævo Poeta, quam nunc circumfertur, cum milifice sit à cucullatis ex scriptoibus depravatus. *Barth. X. advers. c. 16.*

ALCINOVS.

ALCINOVS: Quisquis Platonem amat, *natarorem* hunc adiunge *Delium*, quem olim in obscuro scripto ipse sibi Socrates optabat. *Heinsius.*

Qui

Qui partes universi describunt, semel omnes ponunt, & quod in toto tractat opere Geographus, una cogit tabula & quasi colligit. Idem fecerat Alcinoüs in Academia. *Idem.*

Κείν & γὰρ μὲν & διδε νόον Θείοιο γέροντ &. Id est.

Illic etenim soli Di mens nota Platonis. Idem in edit.

ALCMAN.

ALCMAN Servus fuit Agefidis, sed ab eo liberate donatus ob virtutes & ingenii elegantiam, & proinde à Græcis DVLICIS (γλυκὺς) cognominatur. *Gyrald.*

Primus inter Lyricos Poetas eodem quo Pittacus tempore clarus: Eroti-corum carminum ἠγεμὼν; & ante omnes in vulgus carmina edidit, quæ in hominum conventibus canerentur. *Athen. l. XIII. c. 8. p. 600. Scal. i. Poet. c. 44.* ubi per pauillas eius reliquias, quovs ne cætare suaviores dicit.

Sed & inter Gulones & Voces connumeratus à Græcis vel ipso eodem teste, qui se πολυβορῶτον νουαυ p. 1. *Æli. l. 1. c. 27.* Perit phitriasi. *Confer iterum Athen. l. X. c. 14. Gyrald. dial. IX. hist. poet. p. 328.*

ALDVS.

ALDVS PIVS MANVTIVS, Vir doctissimus, qui olim Venetiis Græcarum literarum naufragii reliquias collegit, nobisq; tradidit; quique PAVLV M MANVTIVM hominem eloquentissimum suæ probitatis atq; humanitatis effigiem nobis reliquit. *Lambin. in Horat. epist. 15. l. 1.*

ALEXANDER

CORNELIVS ALEXANDER Grammaticus propter antiquitatis notitiam POLYHISTOR, multis, quibusdam HISTORIA vocatus. *Sucton. de illustr. Grammat. c. 20. Vnde Volater.*

ALEXANDER CILIX.

Seleucienfis Rhetor, πηλοπλάτων i. e. LVTEVS PLATO cognominatus. *Suid.*

ALEX. M.

Cognomen INVICTI assecutus *Val. Max. l. IV. c. 3. fin.*

Cuius ut infinitam gloriai virtus, ita præcipuum amorem clementia meruit. *Id. l. V. c. 1. ext. 1.*

Longe omnium Excellentissimus Rex, cui ex rebus actis & aultis cognomentum MAGNI inditum est, ne vir unicam gloriam adeptus sine laude unquam nominaretur. *Apul. i. Flor. vbi plura.*

Eius effigies expressa auro vel argento juvare credita. *Follio in 30. Tyrant. c. 14.*

ALEXANDER MAGNVS III & PHILIPPUS Pater, vocati PHILOMELIA pomis quæ avidè esitarent. Quin inventus prope Babylonem optimis, ædita ab Alexandro MELOMACHIA est onustis navibus *Rhodig. l. 13. c. 25.*

B 2

ALEXAN-

ALEXANDRVM Macedones Regem: PHILIPPVM Patrem usurparunt Duce[m] non ingratis Patrii. *Plut. in Alex.* ALEXANDER M. etiam à Macedonibus dictus est CALANVS à voce videlicet CALE i. Salve qua ipsum Sphinas Brachmanum Gymnosophistarum princeps salutavit *ibid.*

ALEXANDER.

AMYNTÆ F. REX Macedonum DIVES cognomento, qui Pindarum Poetam in deliciis habuit.

ALEXANDER.

HIRCANI F. Judæorum REX, ob crudelitatem THRACIDA dictus est. *Ioseph. l. 13. antiquit. c. 22.*

ALEXANDER.

Cleopatæ F. SOLIS nomine, à matre, ut & Cleopatra filia, LVNÆ insigniti sunt. *Dion. l. 51.*

ALEXANDER ab ALEXANDRO.

Jurisperitus Neapolitanus, genialium dierum Auctor, operis multijuga eruditione referri, & promptuarii antiquitatis instructissimi, quem tamen Alexandrum *Tiraquellus* vincit, qui lustra investigat Auctorum, in quibus eius eruditio laetit.

ALEXANDRO ab Alex. malus perpetuo mos est, nullam suis Doctoribus gratiam referre, nullum, inquam, laudare auctorem nec fontes unde sua hausserit collectanea indicare. *Barclai. l. 6. de Regno c. 5.*

Autorum nomina supprimit laudem sibi prærepturum existimans, si autorem per quem profecisset nominasset, quod ego in homine laudato, qualis revera fuit *Alexander* minimè laudandum censeo. *Cyprianus de Sponsal. c. 13. S. 61.*

ALEXANDRIA.

ALEXANDRIA populosa civitas & propter Serapidis sanum alter quidam *erbis* terrarum, sed *sacer. Eunap. in Ædesio p. 75.*

Maxima post Romam civitas. *Ioseph. V. belli Iudaic. c. ult.*

Vertex omnium civitatum. *Marcellin. l. 22. πόλις* dicta ut Athenæ & 50, Roma urbs.

ALEXINVS.

ALEXINVS Elæus ob nimium altercandi studium Ελεγξίν q. d. REPREHENSOR aut RIXATOR vocatus: dum in Alpheo amne natus, è vulnere arundine puncto, mortem oppetit. *Illustr. Laert. in vit.*

Huius discipuli dicti Αλεξινεοι *Confer. Stephan. in Hesych. p. 82. & 84.*

ALEXIVS.

ALEXIO DVCAE Imper. ob coniuncta supercilia & velut oculis imminentia MYRRVFLI cognomentum ab æqualibus inditum. *Niser.*

ALFON-

ALFONSVS.

ALFONSVS Rex Legionis & Asturiæ, CASTVS appellatus, quod à conia-ge quam duxerat, abstineret. *Fulgos. l. 4. c. 2.*

ALFONSVS.

ALFONSVS Rex Hisp. SAPIENS dictus, convocavit Astronomos præstantissimos, Hebræos & Mauros qui Tabulas ALPHONSNAS conficerent, quam in rem expendit ad quater centena millia aureorum. *Calvis. in A. C. 1252.*

ALFONSVS.

ALFONSVS Rex Hisp. Pelagii gener. CATHOLICVS dici voluit, quod *Reccaredus*, qui primus relicta Arriana hæresi ad Catholicos accesserat, ita nomen *Catholici* sibi acquisivisset. Hoc nomen intermissum è Successoribus, FERDINANDVS Arragonius repetiit à Papa Julio II. ut sibi & successoribus esset hereditarium. *Baron. Calvis. in A. C. 738.*

ALFONSVS X.

Arragonum R. ob lætitiā quam largiendo dona insignia capiebat, LARGI nomen acquisiuit. *Marm. l. II. Hisp.*

ALHAGIB.

ALHAGIB Rex Arabum. *Albagib.* notat superciliū quo oculi defenduntur, ALMANZOR autem defensio, atq; ita nominari voluit, quod multis victoriis gloriolis se & suos defenderat. *Roderic. Tolet. l. 5. rer. Hisp. c. 13.*

AMBROSIVS.

AMBROSIVS Mediolanensis Episcopus iuxta nomen suum verè celesti manat *ambrosia*, dignus qui sit quod dicitur AMBROSIVS. h. e. *immortalis*, non solum apud Christum verum etiam apud homines. *Erasm. in epist. Ambrosii operib. præfixa qua prodierunt Basilea M. DL. XVII.*

Eius eloquia strenuè ministrant adipem frumenti divini & lætitiā olei, & sobriam vini ebrietatem. *Augustin. VI. Confess. c. 13. quem vide.*

Theodosius Imperat vocat ἀληθείας διδάσκαλον id est. *Veritatis Magistrum*, & habet μόνον Ἐπίσκοπον αἰεὶ καλεόμενον i. e. solum episcopum dignum eo nomine. *Theodor. hist. Eccl. l. V. c. 17. f.*

Totus sermo eius plerumq; ex variis sententiarum generibus velut ex tessellis contextus est, quo dicendi genere supra modum delectatus viderur *Seneca*, &c. Non dubito quin tales simus habituri principes aliquot, qualis fuit Theodosius, si tales haberemus Episcopos qualis erat Ambrosius. Neminem se nosse qui verè sciret Episcopum gerere, præter unum Ambrosium, dixit Theodosius ab eo mysterii seclusus. *Erasm. l. d.*

Cedite Doctores Romani, cedite Graji:

Nescio quid maius nascitur Ambrosio. Quidam ex Poetis.

Viderur nectare & Ambrosia innutritus. Tam suaves habet, ram at guttas plerumq; orationis delicias, ut apes quæ infantuli cunas & os circumfederunt, credas

credas adhuc in eius labellis fessitare. *Causinus l. III. c. 14. vide Pindarus, Plato, qui in cunis quoq; melle tincti dicuntur.*

Eius censuram vide *ap. Volat. l. C.*

AMBROSIVS.

AMBROSIVS ALEXANDRINVS Diaconus, *διοσκύπος* dictus, i. e. operis impulsor, quod Origenem in scribendo iuvit sumptu & industria. Hieron. *Euseb. l. V. Volat. l. C.*

AMMIANVS.

AMMIANVS MARCELLINVS; fidei & iudicii satis clausus est, modo stili in *not. l. polit. p. 140. Lipsi.*

Homo militaris, literis imbutus non aliter, quam ut eis contempnis pro mercenario castra sequi posset, tanta prudentia, tanta sinceritate iudicii & notatione tam perspicaci. Eventuum res gestas impeditissimorum temporum mandare cartis potuit, ut vix ullus sapientiae mysta illi in hoc genere par esse potuerit. *post. Homo animo magno, disciplinae militaris affecta, inter tubas & strepitum armorum pervenire eo absque ulla animi contentione potuit, quo nos studia per tot tantoq; anfractus vix ducunt. Barth. XLV. advers. 2.*

Nobilis & militaris Historicus *Rittershus. in Salvan.*

AMMIANVS miles Græcus sub Valente luculentus rerum Romanarum scriptor. *Dempstero.*

Utilitate monitorum & veritate Historica nescio an quisquam autor ulibi sit supra. Am. Marcellinum. *Id. Barth. XLVII. c. 1.*

Auctor ferus & ingenii: quem non magis in manibus hominum versari miratur, imo indignatur *Lindenbrogius in edit. sua ad lector.* Vbi in rebus maiorum nostrorum h. e. Germanorum à *Tacito facit secundum.*

Ammianus Marcellinus miles Græcus, tantos habet plerumq; spiritus, ut quæ *hircosa* (si italiceat appellare) *lat. nitate* scripsit, placere possint inter unguentatos, quod de *Ennio* non inurbanè Seneca fertur dixisse. *Causim. in parall. eloq. l. 3. c. 14.*

AMMONIANVS.

AMMONIANVS Grammaticus: Huic contigit ut *Asinum* Sapientiae auditorem haberet. *Suid.*

AMMONIVS.

AMMONIVS cognomento SACCVS relictis saccis in quibus frumenta circumferabat, philosophicæ vitæ se tradidit, huius auditorem fuisse aiunt nostrum Origenem. *Theodor. de curand. affect. Græc. lib. VI. p. 529.*

Præceptor sane Plutarchi fuit. Eunap. *proem. Vid. de eo Suid. & Volat. lib. 13. antropol. qui eum cum Ammoniano confundit perperam.*

AMMONIVS Monachus *πρωτης* dictus, i. e. Auricula CARENS, quod eam sibi præsecuerat, ne episcopus fieret. *Sozom. l. VI. c. 30.*

AMPHION.

AMPHION.

AMPHION priscæ musicæ inventor, cuius lyrae harmonia muros Thebanos ædificatos fuisse, lapidibus sponte insipientibus, scribitur.

AMPHILOCHIVS.

AMPHILOCHIVS Episcopus Iconiensis, Nazianzeni coætaneus, qui sic de eo in *Parænet. ad Olympiadem v. 103.*

Ἄγγελον ἀρετῆς ἐρηχία κῦδ' ἐμῆο.

Præconem veri celebrem, mihi dulce decusq;

Epistolam eius Græcam de studiis rectè formandis edidit *Ioach. Zehnerus A. 1609. Schleusingæ.*

Hieronymus epist. ad Magnum, sacra profanaq; doctrina eum Basilio & Gregorio Naz. æqualem facere videtur. Conf. Gerard. Voss. II. Græc. Hist. c. 19. p.

AMSTELODAMVM.

AMSTELODAMVM HORREVM suum agnoscit & vocat Belgica.

In una urbe plures nunc urbes, imò orbis.

Hic forum & institoria OFFICINA MERCVRII illius Lucrionis, qui virga sua, quam manibus gerit, mercatorum animos moderatur ac regit, dum his ad præsentis emolumentiatq; expectati fœnoris auram ab orco vitam revocat; illos per jaeturam ac mala nomina, cumq; nominibus dispendia ad tartara demittit. Vnde fit ut nunquam hic, hospitalitatis illa janua (quam *φιλοξενίας σύγ' ἀκλήϊστον* dicit Callimachus) obserata reperitur; sed perpetuo frequentetur ac pateat Hispanis, Ital. Britan. Scot. Gall. Germanis, Sarmatis, Cimbris, Suecis, Norvvegis, Danis, & si qui alii sub boreali axe latent.

Hæcilla VENUS ANADYOMENE, quam falsis è fructibus os exercentem comasq; explicantem designare voluisse videtur Apelles: *Isaac Pontan. rer. & urb. Amstelod. l. I. c. 4.*

ANACREON.

ANACREON Tejus Lyricus vixit tempore Polycratis Samii Tyranni. *Suid. quem vide.*

Non solum dedit hæc μέλη (quibus curas amatorias decantant) sed etiam in ipsis mella. *Scalig. I. Poet. c. 44. p.* Hic excellit a deo, ut eius dictio quovis Indicæ arundinis succo dulcior mihi videatur *ibid. f.*

Hipparchus Anacreonti navim *πεντηκόντορον* misit, qua & accerferetur & veheretur *ib. c. 41.*

Gloria Jonum. *Iterum Suid. in ἀνδιχα.*

Lyricus suavissimus *Dempstero.*

Ineptus Anacreon, qui totam suam Poësin ebrietatis laudibus & mentione contexuerit, itaq; reprehendunt multi eius poemata, qui totum se luxuriosæ molliq; vitæ tradidit, non videntes sobrium illum inter scribendum & temperantem, ulcro temulentiam simulare, quamvis necessum id minimè foret. *Athen. l. X. c. 7.*

l. X. c. 7. Conf. Horat. l. Epod. od. XIV. qui cum eum incuriosum & leuiusculum dicere vellet, ad inelaboratum pedem cantasse Teium melos dicit.

Acino uvæ passæ periit. Plin. Volat.

ANANIAS.

ANANIAS fictus & fucatus Pontifex, PARIES DEALBATVS Paulo *Aët.* 23. sicut Pharisei SEPULCRA Dealbata Salvatori *Matth.* 23. v. 27. *Conf. Lucian. in Gallo.*

ANAXAGORAS.

ANAXAGORAS Anaximenis Milefi discipulus, Vir doctus. Hegefibuli Filius, cognomento MENS, quod materiam & mentem rerum omnium custodem diceret.

Hic Patria *Clazomenius*, agros suos gregibus & camelis depascendos reliquit, de quo *Apollonius Tyanensis* dixit, eum ovibus potius quam hominibus fuisse philosophatum. *Suidas.*

Hic digitum in caelum intendens patriam eam esse dixit, *ap. Laert. p. 92.*

Cur Mens, vide prolixè ap. *Plutarch. in Pericle p. 154.*

Vir summus in maximarum rerum scientia *Cic. III. Orator. c. 34.*

Enim nunquam risisse, ut & *M. Crassum* & *Ælian. II.*

Ut Deus cultus, quod ut alia, sic in siccitate maxima pluiturum dixit, penularusq; propterea media ætate incessit. *Volater.*

Atque illi dicatur, quarum viseretur inscriptio, nunc quidem Noë, i. MENTIS: nunc verò ἀληθείας. i. VERITATIS. *Rhodig. l. XI. c. 1. f. ubi eius epitaphium repetitur.*

ANAXIMENES.

ANAXIMENES primus dictionis extemporantæ inventor. *Suid. Pingui aqualiculo Rhetor.* Hunc adiens *Diogenes* ita locutus est, impartire nobis tibi venterem & ventrem, nam & ipse levaberis onere, & nobis commodabis. *Laert. in Diog. l. VI. & Anaxim. l. II. vid. sic. VENTER.*

ANDREAS.

ANDREAS Medicus, ab *Eratosthene* quod ejus libros furtim exseriperat, β. β. λ. α. ι. γ. η. σ. & dictus, allutione sumpta ab *Ægyptho*, qui *Clytemnestram Agamemnonis* corruperat. *Eras. p. 355.*

ANDOCIDES.

ANDOCIDES Atheniensis Orator unus ex X. principibus, *Leogoræ* filius: à *Mercurio* etiam originem ducens. Ad genus enim præconum pervenit. Cæterum in suis orationibus simplex est, apparatu carens & ornamentis figurarum. *Plutarch. in vit. Suid.*

ANGELVS.

ANGEL. POLITIANVS FLORENTINVS: Maximus Itolorum. Item Politifimus Politianus. *Petro Colv. o ad 1. Appul. & 1. Floridor.*

Excellentissimi Heroes, Politianus, Picus, Barbarus. *Florid. Sabin. l. II. sub. sec. c. 9. Polit.*

Polit. non suo tantum ævo quo literæ caput vix extulerant, sed eo etiam quo plenissime revixerunt, principatum pænè tenuit. *Rutgers. 4. var. l. c. 20. Vir Græcè Latinæq; scientissimus Rhodig. 13. c. 2.*

Qui transmarina, ut *Ciceronis* verbis utar, doctrina & ad ventitia institutus cum esset, florere & quasi regnare visus est. *Gyrald. dial. 1. de poet. nostri temp. p. 388.*

Hercules & expugnator barbarorum monstrorum Latium devastantium. *Marsilio Ficino.*

Princeps bonarum literarum. *Barth. in Rutil. p. 36.*

Hoc agit Angelus, ut auctorem quem transfert, omnibus modis in interpretando superet. Non vult pæresse, sed superior. Vnde ferè *Lector præ Politiano* contemnit auctorem. *Nannius.*

Politianum non nisi semel sacrum codicem legisse, adeoq; dixisse, nullum se usquam tempus peius collocasse. *Pindari* odas psalmis Davidicis tanquam dulciores prætulisse. *Philippus t. 3. decl. p. 545. Et ex Ludov. Vive l. 2. de verit. fidei. Mornæus de Verit. Rel. Christ. c. 26. referunt, atq; sic ἀθεότης i. indeitatem manifestam eidem impingunt, ut & Tileman. discursu Philol. p. 139.*

Sed patrocinium eius suscepit *Barth. lib. XLVII. c. 5. ubi inter alia, cum Romanis etiam optimis Latinè, cum Græcorum Veterum non postremis Græcè eum scribere confirmat, & l. XIX. c. 17. inquit: stilus Latinitate Romanos ipsos adit, Atticas Athenas si ita fari licet, Græcitare.*

Incerti epitaphium apud *Jovium* est in elog. doct. Vir. p. 50.

Politianus in hoc tumulo jacet Angelus, unum
Qui caput & linguas, res novæ, tres habuit.

ANTHOLOGIA.

Seu FLORILEGIUM Epigrammatum Græcorum, autorum & rerum diversitate admirandum, Operi Poetarum, Græcorum Tragicorum Lyricorum, &c. subiunctum: seorsim cum annotationibus *Ioannis Brodai, Vincentii Obsopæi, Henrici Stephani* editum *Francof. M. DC.*

In ea quædam publici saporis, plura frigida, & interdum inepta. *Dempster. in Rosin.*

ANTICRATES.

Anticratis Spartani polterei MACHÆRIONES sunt dicti, quod is machæriâ Epaminondam Thebanum in bello strenuè confecisset. *Rhodig. l. 13. c. 7.*

ANTIGONVS.

Carysius historiarum mirabilium collectanea scripsit, non contemnendæ antiquitatis Auctor, ait *Iohannes Meursius*, qui recensuit & notas addidit. Anno cto 1609. *Lugd. Batavorum.*

ANTIGONVS.

Dictus Doso ex fut. δώσω q. dabo quod multa promitteret, pauca im-
C pleret.

pleret. *Plut. in Coriol. & Amyl.* vid. *Tiraquell. in Alex. l. 2. c. 11 p. 166.* Huiusmodi Dofonibus aut Dabonibus scatent aulæ ait *Erasmus p. 699.*

ANTIGONVS.

HIERAX à rapacitate dictus. *Alex. l. 2. c. 11.* & GONATVS à genuum magnitudine. *ibid.*

ANTIGONVS.

Macedon. Rex ob clementiam ergà Spartanos EVERGETÆ nomen meruit. *Plut. in Clomene.*

ANTIGONVS.

Philippi, CYCLOPS cognominatus quod esset ἐπερόφθαλμος *Rhodig. l. 21. c. 37.* ἀντερός fuit, hoc est, artificio se confovebat. *ib.*

ANTIMACHVS.

Colophonijs Poëta cum poëma quoddam obscurum in auditorio recitaret atq; omnes præter Platonem, quod minimè illud intelligerent, discessissent, PLATO mihi, inquit, pro omnibus. *Cic. in Bruto c. 51. Vid. Plut. in Lysandro. Quintil. l. 9.*

ANTIMACHVS.

Lyricus, PSECHAS h. e. stilla audit, quod identidem exspueret. *Suidas. Claudius in Alciati embl. 96.* vbi plura cognomina præsertim Jurisconsultorum habet.

ANTIOCHIA.

Θεῶ πόλις seu THEOPOLIS cognominata. *Evagr. l. 6. c. 4.* Antiochia metropolis Syriae magnitudine simul aliq; felicitate sine dubio tertium inter omnes quæ in Romano orbe sunt, locum obtinens, *Iosephus l. III. bell. Iud. c. 1.*

ANTIOCHVS.

Epiphanes Rex Syria, ob insaniam EPIMANES dictus. ANTIOCHVS ACCIPITRIS cognomine delectabatur. *Eraf. p. 721.*

ANTIPATER.

Sidonius, poëta extemporaneus. *Cic. Quintil. die suo natali, semper febrilaborabat quâ tandem perit ultimâ senectute. Valer.*

Antipater cum nec vellet nec posset congrredi comminus cum Carneade in Stoicos vehementer inueto, ad scribendum se convertit, cumq; maledicos & ineptos libros Carneadi opposuisset dictus est vulgò CALAMOBOAS quod non linguâ sed calamo vociferaretur. *Plut. de garrul. Erasimus adag. p. 117.*

ANTIPHON.

Orator Atheniensis in dicendo consulendovè accuratissimus hominum visus est. NESTOR appellatus, quia de quavis re dicendo facile suaderet. Auscultationes ὑπερθεῖς quasi amuleta lucus, professus est, quod nullus dolor amantum foret ita gravis, quem non è mente exploderet. *Philostatus lib. 1. de vitis Sophistarum p. 501.* Comædia cum carpit quod subtilis & vehemens in forensibus, orationes

rationes adversus æquum justumq; compositas, periclitantibus multâ pecuniâ venderet. *ibidem.*

Nestor etiam *Suida* & forensis dictionis post Gorgiam principatum tenens.

Oratorum vetustissimus *eid. Suid. in μοχθρός.*

Antiphon vir Atheniensium sui temporis nulli secundus, καὶ κελίς ἐνδουήσιναι γρόμεν, καὶ ἄ γνόν, εἰπεῖν i. e. in rebus excogitandis & in iis quæ sensisset, exprimendis, præstantissimus. *Thucydides lib. VIII. hist. p. 600.*

Colloquium eius cum Socrate, cuius coætaneus fuit, refert. *Xenophon lib. I. memorab. in fine.*

Cum poësi operam daret, artem mœroris auferendi professus est, τέχνην ἀλυπίαν. Corinthiq; domo ad forum conductâ, scriptum proposuit, mœ ore affectos oratione curare se posse, & auditis ægritudinum causis laborantes consolabatur. *Plutarch. in vitis X. Orator.*

Se ipso usus est magistro. *ibid. ἀποδίδακτος.*

Orationes eius, interprete Alphonso Miniato, editæ sunt Hanoviz. M. DC. XIX.

ANTIPHON.

Qui dictus est λογομάχης VERBORVM COQVVS alius est apud *Suidam* in A. dictus etiam ὄνειροκρίτης i. e. somniorum coniector. Stephanus Grammaticus eundem illum patriâ Atheniensem, ex tribu Rhamnusiū esse ait ap. *Volaterr. fuit Atheniensis versificator & Sophista.*

ANTISTHENES.

Cynica secta primus auctor, Ἀποκρίων dictus *Laërt. in vit. q. d. PVRE PVTEQ; CANIS.*

ANTISTHENES cuidam opprobranti quod esset HYBRIDA q. d. SEMIFERVS quod natus esset ex patre Atheniensi ex matre Phrygiâ, atq; ita non ex ingenuis duobus; neque inquit è duobus luctatoribus natus, & tamen luctator sum, sentiens non tam referre unde sis, quàm quid sis. Is verè liber est quæ Philosophia liberum facit, & is verè Græcus, qui Græcorum disciplinis institutus est. *Adag. p. 146.*

AVRELIVS ANTONINVS

Cognomento PIVS quod hunc ferè nulla vitiorum labes maculavit. *Aurelius in Cas. c. 15.* Causas plures habet *Capitol. c. 2.* CVMINISSECTOR appellatus ob diligentiam inaximam in rebus minimis. *Dion. Nicæus Zyringer.*

ANTONINVS.

DIADVMENVS, puer cum esset dictus. DIADEMATVS à diademate quod ipsius capiti innatum est. *Lamprid. in vit. c. 4.*

M. ANTONINVS.

Dictus *Philosophus.* Nam duodecimum ingressus annum, habitum Philosophi assumpit. *Capitol. c. 2.* In amborum Antoninorum honorem omnes Principes ANTONINOS dicere Severus in animo habuit, quemadmodum AUGUSTI

dicuntur. *Spartianus in Antonino Getâ c. 2. & in Opilio Macrino c. 3.* Marcus ANTONINVS, prodigium in Rep. & miraculum: Imperator sine ambitione sine fastu Philosophus: *Heinsio dedic. in Maxim.*

ASTEROPÆVS dicendus *Athenas*, propter utriusq; linguæ notitiam, i. di-
pnot. Est n. ASTEROPÆVS vir ad multas res gerendas expeditus. *Hom. Il. φ. & Galeno in aphorif. Hipp. 43. l. 7.*

CN. ANTONIVS.

Ciceronis in consulatu collega, HYBRIDA seu SEMIFERVS dictus sic & d.
THEMASINVS PERICARDVS. *Suet. in Aug.*

M. ANTONIVS.

BAMBALIO *Cic. 3. Anton. βαμβάλων* pudenda corporis pars Phrygibus.
Eraf. p. 144.

ANTONIVS.

Vlyssiponenſis ordinis Minorum SACRARVM LITERARVM ARCA di-
ctus. *Marineus l. 5. Hispan.*

APION.

Grammaticus CYMBALVM mundi. *ipsi Plin. publicæ famæ TYMPANVM.*
Tiberio Caf. ap. Plin. pref. N. H. πλειονίτης cognomento indito, h. e. MULTIVI-
CTOR: item μόχθ i. e. LABOR ab assiduo labore. *Confer Gerh. Vof. II. de Gr. Hist. c. 7. & Suid.*

Tantâ Vir arrogantia ut donare immortalitate se diceret illum cui opera
sua dedicasset *Plin. l. c. 1. vide VALLA.*

MARCVS APITIVS.

Altissimus nepotum GVRGES *Plin. αἰσθητικὸς πέρας* i. e. helluationis ex-
tremus finis. *Eunapio.* Libros de gulâ scripsit *Volaterr. Suid.*

APOLLINARIS.

Syrus, doctus & ingeniosus, imitatus Menandri foccum, Euripidis cothur-
num ac Pindari lyram, argumenta sumpſit ex libris sacris. *Sozom.*

APOLLINARIVS.

SARCOLATRA quod Deum quem sine mente carnem sumpſiſſe putabat,
adoraret. *Elias Cret. in 2. Or. Naz.*

APOLLODORVS.

Epicuri discipulus celebris, *κηποπόεινος* dictus, quasi suo regnator in horto.
Lært. l. X. p. 727.

APOLLONIVS.

Tyaneus celeberrimæ famæ auctoritatisq; Sapiens, vetus Philosophus, a-
micus verus Deorum, pro numine frequentandus. Sic *Vopiscus in Aureliano. c. 24.*

Lege virum (fidei Catholicæ pace præfatâ) à divitiis ambitum, nec di-
vitiis ambientem: cupidum scientiæ, continentem pecuniæ, inter epulas abste-
miam,

insum, inter purpuratos lineatum, inter alabaſtra cenſorium, coneratum, hispi-
dum, hirsutum: in medio nationum delibutarum, atque inter satrapas regum
tyratorum myrrhatos, pumicatos, malobaratos venerabili squalore pretio-
sum: cumq; proprio nihil esui, aut indutui de pecude conferret, regnis ob hoc,
quæ pererravit, non tam suspitioni quàm fuisse suspectui: & fortunâ regum sibi
in omnibus obsecundante, illa tantum beneficia polcentem, quæ mage fit sue-
tus oblata præstare, quam sumere. *Sidon. l. VIII. Epist. 3.*

Invenit ille vir ubiq; quod disceret & semper proficeret. *Paulin. Epist. c. 3.*

Apollonium omnis *συμπαιδείας* *ἡδὲ ἀντιπαιδείας* fuisse scientissimum, eoq;
stupendæ mirabilitatis effectorem celeberrimum. *Iustin. Mart. quest. 24. ad Chri-
stianos. Vide plura de eodem apud Tileman. disc. philol. pag. 149.*

Ἀδιόπτως Criticis dictus, hoc est, sine vitio seu INCVLPATVS: notan-
tibus plus studii fuisse in eo, quàm ingenii. *Casaub. in Epist. ad Ios. Scalig. qua Martia-
li præfixa.* Apollon. Tyan. non jam Philosophus, sed *media inter Deos ac mortales*
natura particeps. *Eunap. in proem. p. 7.*

Memoriâ, si quis alius, valuit: taciturnus, plurimæ lectionis, ac jam cen-
tenarius memoria firmitate Simonidem superavit. Vir admirandus ac divinus.
Suidas.

Vitam Apollonii descripsit Philostratus.

Quidam Christo comparare facere non comparaverunt, quod dictu ab-
surdissimum. *Rhodig. c. 6. l. 14.* Imò Orco piandum.

APOLLONIVS.

DYSCOLVS, *Alexandrinus Grammaticus* historię commentitiæ librum reli-
quit, non ita pridem à Viro Cl. Joanne Meursio Lugd. Bar. DYSCOLVS i. e. DIF-
FICILIS dictus aut propter phrasin aut propter mores, aut propter difficiles du-
bitationum nodos, ut ex Scriptore eius vitæ anonymo, *Meursius in Syntagm. de Ap-
ollon. adducit. p. 57.*

APOLLONIVS.

Medicus MYS cognominatus est. *t. Cels. l. 5. præf.*

APPIANVS

Alexandrinus, alienorum ille quidem laborum FVCVS, ut metitò à magno
Viro (*Ios. Scalig. in Euseb. p. 163.*) appellatur; sed scriptor utilis tamen, præsertim
post dispersitos non paucos eorum, quos exscribere solet. *Gerh. Vof. in arte hist. c. 20.*

Historicuseximius. *Dempſtero.*

APONIVS.

Petrus Aponius, Medicinæ suo tempore princeps, in quâ & nobile com-
posuit opus, quod CONCILIATOREM vocant. *Volater.*

APVLEIVS.

Madaurensis, Philosophus Platonicus, in vita Philosophus, in epigram-
matis

matris amator, in præceptis omnibus severus, in epistolis ad Cærellium petulans. *Ausonius in Centone Nupt. Etyl. XII. f.*

In utraq; linguâ, Græcâ scilicet & Latina, nobilis extitit *Apuleius Afer*, Vir magnus in primis & qui venustate morum & dicendi copiâ, Socraticum fontem & torrentem Platonicum facillè redoleat vel tenuiter Sipienti. *Ioh. Sarisburiensis. l. VII. c. 6.*

Sacerdotem arcana sapientia Aufoniâ nutritum Sirene prædicat epigram. *Grac. 59. l. V. anthol.*

Ponderis Apuleiani fulmen. *Sidon. Apoll. lib. IV. ep. 3.*

Vniuersas Philosophiæ, inexplebiles scilicet & neætareas crateras bibit. Canit enim Empedocles carmina, Plato dialogos, Socrates hymnos, Epicharmus modos, Xenophon historias, Xenophanes Satyras: Apuleius vester hæc omnia, novemq; Musas pari studio colit, maiore scilicet voluntate quàm facultate. *Apuleius de se ipse in Floridis p. 596.*

Omnigenæ vir eloquentiæ. *Volaterranus. lib. XIII. in verbis novus, in sententiis creber, in inventione acutus, in translationibus audax, in elocutione varius. ibid.*

Tumidus fortassè, ve grandis & affectata elegantia scriptor est: at certè doctus literas & mores veteres, & in sermone ipso Plauti in primis imitator. *Lipsius lib. II. epist. Quæst. 22.*

Stylum eius ineptum esse volunt: fatebor in parte (nec enim asperitatem illam & horrorem quæsitæ: dictionis usquequaq; excuso) sed tamen doctè ineptum, & è quo multa bona selecta; hauriat bonæ selecta; mentis lector. *Id. II. Elector. c. 2. Vid. Vossium IV. Instit. Orat. c. 1. p. 20.*

Proprietatis latinæ scriptor optimus, *C. Barthio l. LV. advers. c. 2.*

Minifico acumine disertissimus auctor. *Eid. l. XLIV. c. 25.*

Ineptâ dictione, rebus eruditus. *Dempsterus in Rosin.*

Auctor cautæ lectionis & periculose imitationis. *Causin. parall. Eloq. l. 3. c. 14. & l. II. c. 9.*

Editiones emaculatissimæ sunt. *Ioan. à Worvern, quâ plerumq; usi sumus, Gebhardi Elmenhorstii: Isaaci Casaub. & Scipionis Gentilis Apologia cum notis.*

ARATVS.

Constat inter doctos, hominem ignarum Astrologiæ, ornarissimis atque optimis verbis Aratum, de cælo stellisq; dixisse. *Cic. I. de Orat. c. 16.*

Sufficit operi cui se parem credidit. *Quint. l. I. X. c. 1.*

Cum sole & lunâ semper ARATVS erit

Ovid. I. Amor. eleg. ult. v. 16.

Arati Phænomenon initium, totum eius scriptoris opusculum nobilitate videtur, cum de Deo loquatur divinitus, neq; quicquam melius possit expectari ab homine veritatis cælestis ignaro. Ideoq; quod supra omnem laudem est, in

est, in re divina de Deo ipso ut commodè atque decenter locutus laudatur à *B. Paulo. C. Barth. I. Advers. c. 15. Act. XVII. v. 28.*

Interpretati eum sunt præter ceteros, qui non exant, Cicero, Germanicus, Cæsar, Avienus: quos conjunctim edidit *I&us* Poëta & Criticus eximius *Hugejanus Grotius*: sub titulo SYNTAGMA ARATEORVM ex officina Plantiniana CID IDC.

ARCADES.

Quod ipsâ Lunâ antiquiores videri volebant, dicti sunt *θεσάληνοι* Apollon. *Argon. 4. item βαλανηφόροι* i. e. glandivori.

ARCESILAVS.

Alter *ARISTIPPVS* dictus *Laërtio. lib. IV. p. 180.*

Antè Plato retrò Pyriho: medius Diodorus. *ibid. p. 275.*

Timon in eum ut *φιλοχλον* (popularis aura captatorem lusit, quem scilicet turba ceu fringilla utillam, circumdaret: at immerito. *Illust.*

ARCHESTRATVS.

Poëta *Syracusanus* præ inopiâ macie confectus τῶν κερῶν λεπτότερος i. e. VM-BRIS TENVIOR dictus est. A *Ptolemæo* captus & in balance positus, oboli ponderè appensus est. Tales fuerunt *Philetas* Poëta & *Cinesias*, qui riliaceis asserculis gracile corpus fulciebat, & *Melitus* tragicus poëta, Socratis acculator, & *Samyrion* Comicus, quos αἰδοφοίτας q. INFERORVM LEGATOS vocavit propterea *Aristophanes. Æl. l. 10. Iunius inter adag. Erasmi p. 395.*

ARCHIAS.

Thurius dictus *Φυλαδοθήρας* quod exules Athenis persequeretur & inquireret. *Plaut. in Demosth.*

ARCHILOCHVS.

Poëta ceteris in rebus generosus, si quis eius obscenitatem & maledicentiam tollat, & velut maculam eluat. *Suid. Rhod. Vid. Homerus, Horatius.*

TETTIX, hoc est, CICADA dictus. *Gyr. dial. IX. p. 325. Lucianus in pseudologista.*

Musatum amicus. *Vide Rhod. l. c.*

Archilochus *Lycambidas* poematibus suis virulentis atque dentatis ad laqueos compulit.

Apud *Cic. ad Attic.* amarulenta felleq; conspersa multò, imò defricta, Edicta vocantur Archilochia. *Rhod. II. 14.*

Ejus probra, ut ipse de se narravit, sunt ap. *Ælian. var. hist.*

ARGHIMEDES.

Syracusanus, vir in omni Geometriâ multum antè alios admirabili subtilitate. *Apuleius. I. apol.* Sphæra ambita cylindro eius sepulchro à necessariis imposita est, sic postulante vivo. *Cic. Tusc.*

CENTIMANVS d. t. *Eustathio* quod uno machinæ balistaræ tortu multa simul jacula in hostes distringeret.

ARCHY-

ARCHYTAS

Tarentinus, Philosophus Pythagoricus: Italorum Reipublicæ Belli dux supremus: simulq; Philosophiæ professor. *Suid.*

Pct. ARETINVS.

Doctissimus quidem, sed Satyricus & impensè lascivus Poëta, cui summa capita mordere ludus, coq; FLAGELLVM PRINCIPVM cognomen fuit. *Lanfrancus orat. pro Italiâ. p. 854.*

Leonardus ARETINVS.

Homo multæ eloquentiæ, atq; in bonarum literarum opere frequens, tum illustris Florentin. Reip. Cancellarius. Sed *Plagiarius Procopii. Tilem. disc. p. 41.*

Verus & fidelissimus Græcorum librorum interpres, præ quo ceteri, paraphrastæ. *Vol.*

ARIMASPI.

A Cyro EVERGETÆ appellati, ob com meatum in inopiâ exercitui advectum. *Diod. lib. 17.*

ARISTÆNETVS.

Flavius ARISTÆNETVS elegantissimus & florentissimus scriptor, qui Honorio Imperatori in VI. consularu Collega fuit. Quo ornator, comitor, politior, eo etiam facilior & magis perspicuus gratiosusq; apparet. *Cassar Barthiu lib. LV. Advers. c. 8. qui primus autorem istum suo seculo, coniecturis indubiis, restituit. & lib. XLV. c. 6.*

Suaviss. Aristæn. totus Charitum manibus factus scriptor. *Eid. in Claudian. animad p. 409.*

Suavissimus nugonum. *Eid. in Vespas. p. 164.*

Elegantissimæ, sed affectati per omnia lepōris, epistolæ, cum Latinâ interpretatione & notis edita sunt Parisiis. M. DC. X. castis animis cavendæ.

ARISTARCHVS.

Grammaticus. Alexandrinus lege, oriundus è Samothraciâ: tam castigato fuit iudicio, ut Homeri versus non putarerur, quem ipse non probaret. *Ælian. Filios reliquit Aristarchum & Aristagoram, ambos fatuos. Suid. Volaterran.*

ARISTIDES.

Ælius Aristides *Adrianensis*, omnium Sophistarum artificiosissimus, & multus in theorematis seu speculationibus. Cum ad dicendum naturâ minimè promptus foret, accurato orationum generi sedulam operam dedit: ad antiquos, animi oculos convertit: in grandi & ubere dicendi caractere præpolluit. Non ad multorum gratiam diserebat, nec animi æstum retinebat adversus eos, qui cum laudatione non auscultabant. Cum Marcum Antonium per tres dies Smyrnæ commorantem, serius ac non nisi à regis familiaribus vocatus, & stipatus salutarer, allocutus est ipsum Imperator: Quare te, inquit, serò videmus? subiecit Aristides, Theorema, ô Rex, nos occupabat, atqui mens aliquid confide-

considerans, ab eo, quod quarit, suspensa esse non debet. Exhilaratus Imperator viri indole tanquã simplicissimâ, Quando, inquit, audiam te? & Aristides Hodiè, inquit, propono, & cras audies. & γὰρ ἐσμέν τῶν ἐμμένων ἀλλὰ τῶν ἀκροβάντων; non enim ex iis sumus qui vomunt, sed qui accurate dicunt. Liceat autem, ô Rex, etiam notos & familiares interesse auscultationi. Liceat, inquit Marcus, siquidem populare est. Cum verò addidisset Aristides, Concedatur etiam ipsis exclamare, ô Rex, & plaudere quantum valent. Imperator hic aridens, Hoc, inquit, in te situm est.

Smyrnæ conditor celebratur. Cum enim Smyrna terræ motibus esset deleta, sic eam apud Antoninum per literas deploravit, ut lacrymas quoq; Imperator libro infuderit, & instaurationi urbis annuerit. *Philostatus lib. II. de vitis Sophist. p. 579. Confer Eunap. Prover. p. 143. & tit. VOMITVS. n. 5.*

Soli ex iis qui unquam ad dicendum se contulerunt profitemur nos, quod parcissimè dictum sit, quod quot sunt & purantur orationis virtutes in vnam facultatem inclusas, egregiè usurpasse. *Arist. de se Orat. contra proditores myster. p. 706. tom. 3.*

Et certè si quid iudicare possum, videor mihi in uno hoc oratore & subtilitatem Thucydidis, & suavitatem Herodori, & vim deniq; καὶ δεινότητος Demosthenis accuratissimè expressas deprehendere. *Gulielmus Canterus qui orationes illius cum interpretatione edidit. Anno M. DC. IV.*

ARISTIDES

Lysimachi F. qui unus omnium justissimus, teste Cicerone pro Sextio c. 67. fuisse traditur: qui ob eam causam expulsus est patriâ quod præter modum IUSTVS esset. *t. eod. V. Tusc. c. 36.*

Cui propter integritatem in iurato fides habita. *t. Suida.*

Themistoclis fuit collega, Archon Atheniensium, Miltiadi simillimus: uterq; enim optimus, hic pugnandi peritiâ, ille iustitiâ. *Suid.*

Aristides & Themistocles diversis moribus. Hic esse, ille videri bonus malebat. Hic abstinentissimus, ille cupidissimus, hic deniq; pauper, ille dives. Caroni alter, Cæsari Themistocles comparandus. *Vol.*

GRÆCORVM FELICITAS dictus, & quæ eum tulit, aurea ætas appellata. *Sabell. l. 4. c. 4.*

Vir ille pauper & popularis, rege dignissimam & divinissimam appellationem sortitus, IUSTI: quam nemo regum vel tyrannorum obivit, sed Expugnatores, Fulminatores, Victores, nonnulli Aquilæ dici & Accipitres voluere, à violentiâ scilicet & potentiâ potius quàm à veritate laudem aucupantes. *Plutarch. in Aristide p. 322. confer. tit. Tyrannus.*

ARISTIPPVS

Cyrenæus, REGIVS CANIS à Diogene appellatus: quem & Timon ut nimis delicatum acriter mordet, cum ait:

D

Οἶατ'

Οἷατ' Ἀριστίππυς τρυφερῆ φύσει ἀμφαφῶνι
 ψεύδῃ. hoc est.

Qualis Aristippi mollis natura Sophistæ
 Quæ potuit tactu à vero discernere falsum.

Huius nepos ex filiâ doctissimâ **ARETA**, **ARISTIPPVS** etiam nomine,
 μητροδίδακλι i. e. à **MATRE DOCTVS** dictus est. *Laërt. in vit. l. 2. Illustrius. Confer.
 Horat. l. 1. epist. 17.*

Si pranderet olus patienter regibus uti
 Nollet Aristippus: si sciret regibus uti
 Fastidiret olus, qui me notat. i. e. *Diogenes.*

Nobilem Philosophum se ipsum nuncupavit: cum enim in nave periclitante perturbaretur, interrogatus post casum, cur Philosophus timuisset: Non agitur, inquit, par periculum de animâ nebulo: is & nobilis Philosophi. Inter huius & beluæ vitam nihil distare ipse Augustinus censuit. Confer. Volat. rr. l. 6.

ARISTODEMVS

Cumarum Tyrannus MOLLIS dictus est vel propter corporis, vel propter indolis mitis mollitiem. *Suidas. Vide Plut. de virtutibus mulierum, ubi hæc causa, cur ΜΑΛΑΚΟΣ i. e. ΕΡΗΘΕΥΣ* dictus, quod admodum adolescens cum æqualibus comam adhucalentibus, in bellis contra barbaros manu & consilio strenuum se gessisset.

ARISTOMENES.

Atheniensis Comicus dictus *ἰσονομίης* i. e. **JANVARVM FABRICATOR.**
Suid. vel aspiratione, demptâ CASEORVM FACTOR. edit. Wolffianâ.

ARISTOPHANES.

Comicus, vixit Olympiade CXIV.

Cum risu mordax, nil sine facetiis impingens: *Iul. Scal. l. 1. poet. c. 7.*

Nihil ferè à quoquam dicitur, quod non ad alicuius perniciem accommodetur. *Idem lib. III. c. 98.*

Aristophanes Comicus βαμολόχῃ & ἡγῆ γελῶνι **NYGATOR & RIDICVLVS**, ob Socratem virum sapientissimum in *Nebulis Satyricè* traductum. Honos ab Atheniensibus ipsi decretus est, ut Aristophanis nomen, non alterius, supremum scriberetur. *Ælianus lib. II. var. c. 13. Confer. Eumap. in Ædesio p. 39.*

Atticus **SCVRRÆ** Barthio ad *Calpurn. p. 320.* quod cognomentum aliàs Socratis. *Vide Socrates.*

Aristarchus atq; Aristophanes *poëtarum iudices*, neminem sui temporis in numerum redegerunt. *Quint. lib. X. c. 1.*

Platonem memorant Dionysio tyranno, linguæ & Reipublicæ Atheniensis cupido, fabulas Aristophanis misisse.

De *Ioanne Chryostomo* sunt qui scribant, eum suæ facundiæ & vehementiæ in vitiis taxandis, præsertim mulierû, partem optimam ex quotidianâ lectione
 Aristo-

Aristophanis hausisse, & cum dormitum iret, libros huius autoris pulvillo subdere solitum, ut olim *Homeri poëma* Alexander ille Magnus.

Fama illius etiam ad *Perfas* pervenit: ut Rex *Perfarum*, factâ eius mentione, quibusnam cum hominibus ille Comicus viveret, percontatus sit. Ego *Plautum* ei non ineptè æquiparandum iudico, cujus ille locos quàm plurimos imitatus est. *Nic. Frischlinus in vit. Aristophanis. ubi adversus Plutarchi criminatio- nes quoque eum defendit, quæ p. 853.* Ab huius lucubratione, dicta est *Aristophanis lucerna*, ut *Cleantthis*. Eximium Attici leporis exemplar. Vitiiorum acerrimus observator atq; reprehensor. *Æmilius Portus epistolâ præfixâ Aristophani, quem cum novis scholiis Odoardi Biseti in lucem dedit M. DC. VII. Aurelia Allobr.*

ARISTEAS

Proc onnesius, versus heroici scriptor. Huius animam quoties voluisset corporis domicilio exiisse, rursumq; ubi veller subiisse dicunt. *Illust. Suid. Plutarch. in Romulo.*

ARISTOTELES

Stagirites. Battus prius dictus secundum nonnullos, dici verò ab gente *Lybicâ Reges, Battos ex Herodoto. Rhod. l. 13. c. 1. t. quem vide.* Aristotelem, regem illum *Peripareticorum*, magnum inter homines fuisse, quis abnuat? & magni ipsi viri locum sic assignant. *Cicero inter primos: Vir non solum in dicendo copiosus, sed etiam in Philosophiâ singularis (IV. Tusc. c. 43.) Alibi: summo ingenio, scientiâ, copiâ, iterumq; quo nihil politius nihil acutius (IV. Acad. q. c. 46.) Eidem aureum eloquentiæ flumen dicitur: (IV. Acad. q. c. 38.)*

Plutarcho: Vir eloquentissimus & peritus flectendi animos quaquavellet.

Deniq; plenâ manu *Cicero: Quis omnium doctior, quis acutior, quis in rebus vel inveniendis vel dijudicandis acior Aristotele fuit? Neq; alii ab his e- logiis divertunt. Plinius quidem summum in omni doctrinâ Virum appellat. (lib. VIII. c. 6.) alibi im- ensæ subtilitatis.*

Quid *Arnobius? Vir ingenio præpotens atq; in doctrinâ præcipuus (l. 3. p. 69.)*

At *Aven Rhois (in præm. phys.)* velat lymphæ ut in eius laudes; Aristoteles, inquit, tres scientias invenit, *Logicam, Naturalem, Divinam: & nullus error inventus est usq; ad hoc tempus, quod est mille quingentorum annorum. Et tale esse unum hominem, potius est miraculosum quàm humanum. Idem alibi: (in III. de An.) Aristoteles est regula & exemplar, quod natura invenit ad demonstrandam VLTIMAM PERFECTIONEM humanam. Deniq; simili elogio: Aristotelis doctrina est SUMMA VERITAS: quoniam eius intellectus fuit FINIS HUMANI INTELLECTUS. Quare benè dicitur, quod fuit creatus & datus nobis divinâ providentiâ ut sciremus QUI QUID POTEST SCIRE. Hæc magna & admiranda sunt & quæ virum cœlestibus panè æquent. Iustus Lipsius lib. I. Stoic. Philosoph. dissert. IV. Vid. Heinsium orat. III. de Bib. ioh. ubi de eius interpretibus.*

Hic brachio exerto pictus. *Sid. ep. II. lib. IX.* ubi plurimum philosophorum picturæ.

Chosroës Persarum Rex cuncta Aristotelis scripta in memoriam traiecit. *Agath. II. hist. a. f. Confer Hadrianum Iun. I. animad. c. 4.*

Plato huius domum vocavit domum ANAGNOSTÆ ob tantam Viri diligentiam. *Ammon. in vitâ.*

Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως θεομαπέυς, πᾶν κάλαμον σποδρέχων εἰς νῦν. Aristoteles fuit NATVRÆ SCRIBA, calamum imbuens mente, quem fortassè nihil rerum utilium, quamvis artificiosius & accuratius elaboratum esset, rejicere ac aspernari oportebat. *Suid. in Ap.*

Σοφὸς ἀνὴρ καὶ ὧν καὶ εἶναι δοκῶν, id est, re opinioneq; vir Sapientiâ præstans. *Ælianus lib. XIV. c. 1.*

Χρυσὴν ποταμὸς ῥέοντι. Manantis auri flumen dicitur Ciceroni apud Plutar. in *Cic. p. 372. Confer eundem in Alex. p. 668.*

Vir excellentis ingenii, & eloquio quidem Platoni impar, sed multos facilè superans. *August. 8. de Civit. c. 12. ad quem locum præclara Ludovicus Vives.*

Λόγος πατὴρ Galeno quod ab eo profecta scientia. *Eras. p. 662.*

Σοφίης ἀρχὴ Sapiencia Princeps dicitur *lib. V. Anthol. epigr. 2.*

ἄτθ' Ἀριστοτέλης, μετῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρον.

Hic Aristoteles mensurans terram & verticem astrorum.

Ioannes Poëta Barbucallus in imaginem Aristot. *lib. IV. Anth. CXXXIII. ep. 6. adde & 7.*

Prudentissimus & Doctissimus Philosophorum. *Appul. de Mundo pr.*

Sol visus est è cælo cecidisse. qua die philosophorum princeps PLATO rebus excessit humanis &c. Sed cum ei Aristoteles discipulus, vir excellentis ingenii, & Platoni impar eloquio, sed multos facilè superans in docendi officium successisset, quasi MATVTINVM SIDVS affulsi hominibus, & quibusdam multiplicis philosophiæ præceptis velut variis sapientiæ radiis illustravit orbem, & tanquam oculorum deterfâ caligine, ad contuendam veritatis speciem mentes hominum reparavit &c. Sicut urbs Romam, Maronem Poëta exprimit: Sic & Philosophi nomen cuncta Aristotelem, utentium placito, contractum est. *Iohannes Sarisber. lib. VII. c. 6.*

Summus ille & primus scientiarum omnium Dictator. *Iul. Scal. ex. 1. sect. 3.*

In poësi neq; ipso Pindaro minor. *Idem lib. 1. poët. c. 44. Vide Laert. in catal. lib. eius.*

Vnus super omnes singulis qui omnes fuit.

Penes Deos homo, penes homines Deus. *Idem in Heroib. p. 293.*

Summus rerum omnium iudex. *Lipsius V. polit. 7. Cic. orator. c. 51.*

Sapientiæ proles & alumnus. *Idem lib. 1. monit. & exempl. c. 8.*

Peripateticorum pater. *Arnobius lib. II. p. 28. f. vide THEOPHRASTVS.*

Aristoteles

Aristoteles est polus, in quem se vertant addiscere cupientes. *Cremoninus de via lacteâ. pr.*

Dux sunt aquila solæ in natura rerum: altera bellicæ laudis, altera literariæ: illa potentia, hæc sapientia: Cæsar & Aristoteles. *Scal. ex. 194. f. 4.*

Seclæ Peripateticæ quæ est pater, nihil de eo patre, qui supremus est, intelligi. *Clemens Alex. in Protrept. p. 33.*

Clearchus tamen Peripateticus dicit se nosse quendam Judæum, cum quò versatus sit Aristoteles. *Idem lib. 1. Strom. p. 223. confer Ioseph. lib. 1. contra Appionem. p. 1047.*

Imperator noster, omnium bonarum artium dictator perpetuus. *Scal. de carmin. Com.*

Vit laudatione omni maior. *Casaub. in Athen. l. 6. c. 7.*

Quam multa scripsit Aristoteles Platoni se opponens, eiusq; dogmata traducens velut in comœdia? sed nec ipse quicquam utilitatis contulit, nisi quod pugnam verborum viræ humanæ generavit. *Isidorus Pelus. lib. IV. Epist. 91. confer Ælian. l. III. c. 19. & lib. IV. c. 9.* ubi Plato ingratitude eius notat, pullum vocitando, quod is saturatus lacte materno calcibus petir matrem. Ex insectatoribus ejus & Aristoxenus ap. *Suid.* & Timæus, *ibid. in Arist.* & Epicurus, qui ἄσωτον vocabat & Φαρμακοπώλην. *decoctorem & pharmacopolam*, quod comeso omni patrimonio stipendia fecisset, & venena sive medicamenta vendidisset. ap. *Laert. l. X. & Illustr. in Epic. Ælian. l. V. c. 9.*

Assentatorum perditissimum habet *Lucianus. T. 1. p. 294.*

Arrogantiæ insimulat. *Val. M. l. VIII. c. 13. ex. 3. & l. VII. c. 3. ex. 8.*

Patricius obscuritatis minutiloqui & versutiarum postulatur. ap. *Lipsium I. manu duct. dissert. 4.*

Sed barbara ingenia levissimis momentis impelluntur ad divini atque incomparabilis Herois obrectationem. *Scal. ex. 194. f. 4.*

In osores Aristotelis *Scaliger II. Epidor. pr. 177. p. 146.* quem acriter defendit ipse *ex. 6. f. 4. Fonseca in proœmio metaph. c. V. Pererius lib. V. phys. c. 1. Daniel Heinsius orat. VI. vid. & Orat. II. & tit. LOGICAN. 7. in Polymnemon: & VIRGILIUS.*

ARNOBIUS.

Rhetor clarus in Africâ habetur: qui cum in civitate Siccæ ad declamandum juvenes erudiret, & adhuc Ethnicus ad credulitatem somniis compelleretur, neq; ab Episcopis impetraret fidem, quam semper impugnaverat, elucubravat adversus pristinam religionem luculentissimos libros: & tandem velut quibusdam obsidibus pietatis fœdus impetravit. *Euf. Pamphilus p. 81.* Usq; eò eruditus ut Rhetoricam latinè docuerit, multos præclaros discipulos instruxerit, & doctrinâ reconditâ atq; sagacitate antiquæ lectionis *Varronum & Nigidiorum* sit similis antiquissimorum morum, rituum, juris pontificii vetustissimi consultus, Theologorum & initiorum omnia mysteria doctus. *Barth. LLIX. Ad. c. 10.*

Si non extaret, densa nox foret in superstitionibus veteribus. *Id. lib. XIX. c. 14.*
Reconditæ eruditionis, styli asperioris. *Dempsterus.*

Cui Lucretii verba ab usu remotiora mirificè placuerunt, & quasi in delictis habita sunt. *Gif. collectan. in Lucret.*

Quis post Terrullianum inter sacros scriptores doctior? ideoq; doctorum limâ dignior? *Lips. cent. I. ep. 42.*

Ille patrum præsul optimus, ille *Christiana Varro maximus eruditionis. Heinsius.*
Arnobius inæqualis & nimius est, & absq; operis sui partitione confusus.
Hier. ad Paulinum. ep. 13. t. I. p. 40.

Vsi sumus editione Hamburgensi Gebhardi Elmenhorstii.

ARRHIANVS.

Nicomediensis, Epictetæus Philolophus cognomento ὁ ζενοφών *h. e. novus sive junior XENOPHON.*

Fuit autem Romæ sub *Adriano, Marco & Antonino, Imperatoribus.* Honorum etiam particeps fuit, & ad consularem usq; dignitatem evectus, ut ait *Heliconius*, propter eruditionis dexteritatem & excellentiam. *Suid.*

Dissertationes Epicteti, quas obiter in viâ, domo, scholâ habuit, ab *Arriano* collectæ & digestæ. *Lips. lib. I. Stoic. phil. c. 19.* Citatur & ab *Arnobio sine libri II. adv. Gentes.*

Arrianus discipulus Epicteti, vir inter Romanos cum primis laudatus, ac per omnem vitam in literarum studio versatus. *Lucianus in pseudomant. p. 524 t. 1.*

Fuit *Arrianus* summo Vir ingenio, summaq; doctrinâ præditus, ut planum fit ex eius commentariis in Epictetum & c. *Bodinus meth. histor. c. 3. p. 74.*

Jurisconsultus insignis, cujus à Paulo & Vlpiano mentio fit. ff. de act. & oblig. & L. 1. §. qui autem ff. quorum legatorum. *Vid. Gerhard. Voss. Hist. Gr. lib. II. c. II. ubi itidem ob dulcedinem sermonis alter Xenophon dicitur ex Photio. unde & Volaterran.*

ARRIANVS

Historicus *Ῥωδῖνος* Rhodigino I. antiq. lect. c. 22.

De scriptis licet suis subarroganter gloriosus, dum inter scriptores esse vult Græcos, qui fuit *Alexander* inter Martios Duces. *Confer. Tilem. p. 122. Voss. IV. Hist. Græc. c. 17.*

ARRIVS.

Heresiarcha passim. *Nazianzeno orat. 23.* injustitiæ turbo, impietatis supplementum, spirituum legio, illa *Christo adversaria* LINGVA, illa iniquitatem in Excelsum locuta mens, ille divinitatis sectator, cuius gravis qui dem & horrendus conatus, gravior autem magisq; horrendus vitæ finis & Judæ proditione dignus, quam ille adversus nostræ salutis Auctorem moliri ac perpetrare non dubitavit: *Arrius* à FVRORE pulchrè nomen habens.

ASCLE-

ASCLEPIADES.

Prusienfis Rhetoricæ Magister, medendi rationem magna ex parte mutavit, totamq; medicinam ad casum revocando conjecturam fecit. Vid. Plin. l. 27. c. 13. Huic cognomentum PHARMACION. *Tiraq. l. c.*

ASINIVS POLLIO.

Celebris Roman. Orator, Augustiq; amicus. Omnes ferè sui temporis Oratores notavit nasutiore judicio, in *Livio* Patavinitatem, in *Cæsaris* commentariis infidelitatem, in *Salustio* verba obsoleta, *Ciceronem* denique ipsum exanguem & elixum appellavit. *Volaterran.*

ASPASIVS

BYBLVS appellatus est, quod de byblo i. e. papyro librum condiderit. *Suid.* quemadmodum nostro seculo *Melchior Guilandinus* fecit, *Aspasio* non inferior habendus.

ASPASIA.

Hermotimi filia. Phocensis, propter roseum cutis colorem *MILTO* dicta, unde & *Cyro* placuit, qui pauperem licet, uxorem duxit. *Ælian l. 12.*

ARTAXERXES

Persarum Rex *MNEMON* dictus quod polleret memoriâ. *Alex. l. 2. c. 11.*

ARTAXERXES

Filius *Xerxis* *ASSVERVS* dictus & *MACROCHIR* i. e. *LONGIMANVS* quod manum dexteram longiorem haberet. *Plutarch. in vit. Aug.*

ARTEMIDORVS

Daldianus, Onirocriticorum scriptor sub Antonio Augusto, multiplicis oblectamenti & utilitatis. *Dempsterus in Rosin.*

ATHANASIVS.

Incluti ille in principibus Dei sacerdotibus, nominis. *Leo Imp. const. 88.*

θεοφάνης Synodico *Græco. c. 37.*

πολιάρχης victoriosus. *Synodico. c. 60.*

Scientiæ auguralis in simulatus apud *Ammianum. l. 15. c. 18.*

Sanctissimus *ORBIS OCVLVS*, sacerdotum Antistes, sublimis Vox, *Fidei* columen. *Secunda Christi Lucerna, & (si hoc verbo uti fas) PRÆCVRSOR.* *Naz. orat. 23.*

ATHENÆ.

Ἐλλάς ἢ *Ἐλλάς Ἀθῆναι*, Græciæ Græcia Athenæ. *Ion. lib. III. Anthol. c. 25. epig. 32.* qui *Thucydides* aut *Timotheus* dicitur à scriptore vitæ *Euripidis.*

Ἐλευσίνας *Φανερωτάτη* ἢ *ἄσπερ Ἀθῆναι*

Græciæ clarissima stella Athenæ *Eurip. in Hippol. v. 1122.*

Ἐσίαν τῆς Ἐλλάδος, *Larem* ac regiam Græciæ, *Pythius*; *πρῶτον Ἐλλάδος*, Græciæ

Græciæ Prytaneum, Theopompus Athenas appellat apud Athenæum lib. VI. c. 16. p. 254. ubi Casaubonus: Ἐστία, inquit, & πρυτανεῖον idem sunt. lib. V. c. 3. Animadv.

Ἐκείνη δὲ ἔρημα propugnaculum Græciæ Pindarus indigitat, ob id plurimis muneribus & statuâ mactatus.

Athenæ Στάδιον τῆς οὐρανίας i. e. specula orbis terra. Antigonæ, ap. Plutar. in Demetrio. p. 892.

Cum multi delendum Atheniensium nomen, urbemq; incendio consumendam censerent, negarunt se Spartani ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos. Iust. lib. V. c. 8.

Omnium confessione civitas sapientissima. Dionys. Halicar. lib. V. c. 74.

Bonarum artium magistræ & inventrices Athenæ. Cl. Maner. Panegyri. ad Iulianum. c. 9.

Illæ non solum in Græciâ, sed propè cunctis gentibus enitebant. Cicero pro Flacco c. 7.

Omnium doctrinarum inventrices Athenæ, in quibus summa dicendi vis & inventa est & perfecta. lib. I. de Oratore. c. 4.

Græciæ Museum. ap. Rhodig. l. 18. c. 25.

Omnis planè doctrinæ, omnisq; sapientiæ parentes Athenæ. Cic. in consolat.

In hæc urbe, quacunq; ingredimur, in aliquâ historiâ vestigium ponimus. V. Tuscul. 2.

Alexander regni sui theatrum Athenas appellabat. Greg. Nazianz. ep. CXI.

Athenæ verè aureæ, literarum sedes ac domicilium. Idem orat. XX. Confer Dn. Barth. XXIII. Adv. c. 23.

Adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, jura, leges ortæ, atq; in omnes terras distributæ putantur: de quorum urbis possessione, propter pulchritudinem etiam inter Deos certamen fuisse proditum est: quæ vetustate eâ est, ut ipsa ex sese suos cives genuisse dicatur: & eorum eadem terra parens, alitrix, patria dicatur: auctoritate autem tanta est, ut iam tractum quoq; ac debilitatum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur. Cicero pro Flacco c. XXVI. confer lib. 3. de orat. c. XI.

Athenistenue cælum, ex quo acutiores etiam putantur Attici: crassum Thebis. Itaq; pingues Thebani & valentes. Idem de Fato. c. IV. v. Plutar. de gloria Atheniens.

Hæc ubi disiecta frustra queruntur Athena,

Queruntur Graji, mens, manus, arma soli.

Lignea vicisti victricem, sacra periculis

Marmoream faciunt. nunc misera quid es?

Iulius Scaliger in Urbib. p. 562.

Attici περιγοφῶροι q. CICADIFERI, quod capillorum cineinnis aureas cicadas adderent, hoc indicio significantes se esse αἰσχρονας i. e. INDI-

GENAS,

GENAS, quod & cicadæ non aliunde commigrant, sed ibi nascuntur, ubi vivunt.

ATHENÆVS

Scriptor verè πολυμαθῆσαι, verè undè quaq; doctissimus: & ut paucis multa complectamur, Græcorum Varro aut Plinius. Isaacus Casaubonus episto'â ad Lectorem super animadv. in Ath. cui Casaubono verè acclamat, velut totius orbis literati voce la ob. Lectus:

Et tibi Athenæum, & totas debemus Athenas.

De libris Athenæi qui Deipnosophiæ inscribuntur, venustè admodum Auctor Epitomes in Hypothesi: Orationis dispositione sumptuosa velut cœna depingitur: ordo verò libricæ structura, eadem quæ & cœnæ præparandæ. Hanc itaq; iucundissimam sermonum ac disputationum cœnam, veluti dispensator quidam admirandus Athenæus exponit, acriq; studio dicendi, ut Athenis Oratores, se ipso factus præstantior, gradatim ad ea transilit, quæ proximè se opere toto consequuntur.

Doctus Veterum autorum compilator. Dempsterus in Rosin.

Plinius alter Græcus. Volaterr. lib. XIII. Anthropol.

Bibliothecam omnium veterum Historicorum, poetarum, philosophorum, qui temporum injuriâ sunt amissi, complexus. Mich. Neander in Gnomologico.

ATHENAGORAS

Atheniensi Philosopho Christianus. Eius extat apologia pro Christianis ad Imp. Antoninum & Commodum, & aureolus liber de Resurrectione mortuorum; Interprete & edente Andréâ Gesnero.

ATILIVS.

Ob maximam scientiam in profitendo primus à populo Sapiens appellatus est. Hist. Juris Rom. c. 3. Vid. SEMPRONIUS.

ATTEIVS.

Libertinus: Athenis natus PHILOLOGI appellationem sumpsit, quod sicut Eratosthenes, qui sibi prius hoc cognomen vindicavit, multiplici variaq; doctrinâ cenlebatur. Tranq. c. X.

ATTILAS.

Hunnotum Rex magno hominum consensu FLAGELLVM DEI nuncupatus est. Sabell. 6. c. 3.

AVRELIANVS

Neq; inter malos, neq; inter bonos principes ponitur, quod ei clementia Imperatorum dos prima defuit. Ab afflictis Carporum copiis cum CARPICVM Senatus dixisset, ægrè tulit deforme cognomen. Carpiculum enim genus calceamenti. Vopiscus in vitâ. c. 30. quem vide.

AVGVSTINVS.

Aurelius Aug. Hipponensis Episcopus. Antistitum ille Antistes egregius. Barth. lib. LVIII. c. 5. advers. E Civitatis

Civitatis nomen *Hippon regius*, quasi dicas Equile regium ad differentiam *Hipponis* *diapirru* in eodem littore ad exortum. *Erasmus*.

SAL TERRÆ & LYCERNA super candelabrum ecclesiæ posita. *Paulino discipulo*.

Eximius pater inter summa Ecclesiæ ornamenta & lumina princeps *Erasmus Roter*.

Incomparabilis Ecclesiæ Doctor. & invictus propugnator.

Doctor ille Ecclesiæ, cuius nemo satis memor esse potest. *Saraber. lib. VII. c. II. f.*

Fuit in viro illo stud. um uberrimum, cognitio scripturarum sacrarum exactissima, iudicium acre & extersum, ingenium ad miraculum raxum. *Ludovicus Vives prof. in lib. de civit. D.*

Quid habet orbis Christianus hoc scriptore vel magis aureum vel augustius? ut ipsa vocabula nequaquam fortuito, sed *Numinis providentiâ* videantur indita viro. *Auro* sapientiæ nihil pretiosius: *fulgore* eloquentiæ cum sapientiâ coniunctæ nihil mirabilius. Sunt aliis aliæ dotes, prout visum est τὸ δὲ θεοδότην spiritui, qui pro suo arbitratu paritur singulis iuxta mensuram fidei. In *ATHANASIO* suspicimus seriam ac sedulam docendi perspicuitatem. In *BASILIO* præter subtilitatem, exosulamur piam ac mitem suaviloquentiam. In huius sodali *CHRYSOSTOMO* spontè profluentem orationis copiam amplectimur. In *CYPRIANO* spiritum veneramur, martyrio dignum. In *HILARIO* grandi materiæ parem grandiloquentiam, atq; ut ita loquat: cothurnum admiramur. In *AMBROSIO* dulces quosdam aculeos, & Episcopo dignam amantem verendum. In *HIERONYMO* divitem scripturarum penum, optimo præ laudamus. In *GREGORIO* puram nulloque fuce contaminatam sanctimoniam agnoscimus, &c. In *AVGVSTINO* OMNIA: quasi voluerit opulenti ille spiritus iuxta ac benignus, in unâ tabulâ *vividum quoddam exemplar Episcopi* repræsentare, omnibus virtutum numeris absolutum &c. Multa non scripsit sed dictavit: pleraq; per notarios ex ore loquentis excepta sunt, &c. *Erasmus in epistolâ præfixâ operibus D. Augustini.*

A. Augustinus & acumine ingenii & rerum multitudine, & operis mole veluti *Chrysippus* argumentandi virtute, aut *Zenon* sensuum subtilitate, aut *Varron* noster voluminum magnitudine. *Claudian. Mamercus l. 2. de statu anima. s. 10. Confer Savaronem in Sidonium p. 143.*

AVGVSTVS vide OCTAVIANVS. AVRELIVS VICTOR.

Historiæ Romanæ breviarium ex omni historiâ priscorum digessit, & de *Viris illustribus* urbis Romæ libellum illustrem composuit. Scriptor præclari iudicii, qui caractere cuique verè principi affingendo paucos omninè pares habuit.

habuit. Summæ auctoritatis Historicus. Afium in eo acumen, & densitas sententiarum nodosa, & summo affectatoque studio difficilis. *C. Barth. lib. LIV. adv. c. 13.*

AVREOLVS

Imperator nominis sui ab *AVRO* videlicet, à Gallo Antipatro dictus, id quod valdè reprehendit *Pollio in D. Claudio. c. 5.*

AVSONIVS.

Decius Magnus Auf. Burdegalensis, Vir consularis, qui *Theodosium Seniore* Augustum quoq; in admirationem rapuit, ad eum sic scribentem: Amor meus qui in te est, & admiratio ingenii atque eruditionis tuæ, quæ nullò maxima sunt, fecit, Patens iucundissime, ut morem Principibus aliis solitum, sequestrarem familiaremq; Sermonem autographum ad te mitterem. Quamvis ea Epistola *Ausonii* poematis præfixa meritò censeatur spuria, *Iudicio C. Barth. lib. XII. c. 12.*

In scriptis eius oblita *Tulliano* melle festivitas, merum gaudium. *Symmacho epist. XXX. lib. I.*

Oratio *Atticis* salibus aspersa & thymo odorata. *Eid. epist. XXIII.*

Ille rerum eventus nequaquam eveniet, ut ingenium tuum labor deterat: benignitatem cura seclat: facundiam usus exhauriat. *ibid.*

Quibus gradibus ad summos honorum apices grassatus sit, exponit ipse in *protreptico de studio puerili ad Nepotem. Idyll. IV.*

PATER eius *Iulius Avsonius* Med. (unde filius dictus *AVSONIVS Pæonius Barth. l. VI. adv. c. 1.*) tam secundæ apud Aquitanos fuit famæ, ut ab illis cum aliquo septem sapientium contenderetur. Atq; scitum eius in ore omnium versabatur: *Beatum esse non qui habet quæ cupit; sed qui non cupit, quæ non habet.* Atq; de eo iactabant Aquitani: Quemadmodum *AVSONIVS* neminem sibi proposuit imitandum: ita *AVSONIVM* nemo nunc potest imitari. Eloquentiæ non ita studuit: cum hoc sapius diceret: satius esse si moribus antiquorum prudentium viveremus, quàm si eorum tantum linguâ & arte loqueremur. *Joseph Scaliger lib. II. Ausonianarum lection. c. ult.*

De poësi *Decii Iulii Ausonii* sic *Barthius*: Quicquid apud eruditissimum hunc Poëtam legas, iubeo meo periculo cense asapud *Lucilium*, *Ennium*, aut tales legere, quos & coluit *Aufonius*, & ubi duriusculus est, sponte imitando reducere in memoriam atq; auctoritatem voluisse videtur. *lib. XIII. ad vers. c. 14 & lib. III. c. 7. f.*

AVICENNA.

Cordubensis Hispan. eminentissimi Viri ingenii & medicus omnium clarissimus, è stirpe regiâ. *Al. Arabs. Carol. Steph.*

Arabum medicorum princeps, puer etiamnum Logicam solâ commentariorum ope didicit. *Zyving. p. 3734.*

AVSTRIA.

Austria Terra CLYPEVS & COR S. R. IMPERII. Friderico Æno-barbo apud Cuspinianum & Pezel:um parte 3. p. 248.

B.

BABRIAS vel BABRIVS.

Scriptit fabulas, sive fabularum jambos, libris decem: fabulas Æsopæas in metra compingens. *Suidas in B.*

Babrius antiquus poeta fabulator. *Dempsterus.*

BALDVINVS

Flandriæ dux SECVRVS cognomine. *Ann. Fland. Calvis. p. C.III.*

BALDVVS

Bartholi discipulus, LVCERNA IVRIS dictus in elogio Latomi.

Qui Baldum juris negat accendisse lucernam,

Ille potest medio sole negare diem. *ap. Iov. in elog.*

OMNISCIVS vulgò, in cuius tamen capite cerebrum vol. tavit ut in aëre aves. *Alex.*

BARTHOLVS

Adversus studiorum labores indomitus, voluptatumq; severus contemptor: quam & *severitatem* supra æquum in torquendis necandisq; noxiis exercuisse visus est, cum rerum capitalium judiciis præciseret, adeo ut reum facti, nec in e confesum & in fontem præcipiri sententiâ supplicio affecerit. *Iovius in elog. ubi Myrteo, iuris ingens lux & commodus explicator, dicitur, & COMMENTATOR & LVCERNA IVRIS. Lumen ardentissimum iuris. Optimus Antiga in iure Civili. Illuminator iuris & lux cæcorum, cuius opinio deficiente lege pro lege habenda, cuius opinio: Apollinis oracula, cuius vestigia tanquam terrestris Numinis adoranda.*

Caspar BARTHIVS,

Copiâ lectionis inexhaustâ, memoriæ promptitudine stupendâ, iudicii gravitate summâ & ingenii præstantiâ incomparabili Philologus excellentissimus. Omnis eruditionis antiquæ penu. Quemadmodum vel unicum illud ADVERSARIORVM volumen, cuius simile nunquam ab uno homine in literas missum, testatur.

VARRO alter, si quisquam, merito dicendus: qui tãta multa legit, ut aliquid ei scribere vacare miremur, tãta multa scribit, quàm vix quenquam legere posse credamus. *Vid. VARRO.*

Ἀρήτη σοφίης μύσης: item πῶν τῶ εἰδῶς χαρίτων ὀφθαλμός. item clarissimum Germania lumen: itidem decus & columen nutantium literarum. Daniel Pareus comment. in Musæum.

Libros suos numerat. 1. *Soli loq. 2. & partem nominat in Rutil. ad Lect. ut & sub congerie Variorum opusculorum.*

Adi

Adi, non sine stupore legeris.

BASILIUS

Imperator Græcus καὶ Φάλαρα καὶ Ἰουβελινὰ ad Leonem filium, principem futurum scripsit. Libellus is probus, pius & dignus quem principes legant. I. Lipsius No:is ad C. IX. lib. 1. pol.

BASILIUS MAGNVS.

Cæsarea Cappadocum Episcopus, Vir celeberrimus, & ad suramum omnis doctrinæ fastigium progressus. Suid.

Regium illud ecclesie decus. Leo Imp. const. 88.

Homo Dei, servus fidelis, mysteriorum Dei dispensator, Vir desideriorum Spiritûs, Excelsus & supra ea, quæ oculis cernuntur, positus. *Pharaonis* hoc est omnis Ægyptiæ ac adversariæ potestatis *Deus*: Ecclesiæ columna ac firmamentum: Domini voluntas: LUMINARE in tundo, verbum vitæ sustinens: Fidei adminiculum, ac spiritûs domicilium. *Sic eum compellat. D. Gregorius Naz. orat. XIX. pr.*

O divinum & sacrum caput! tu oibis lumen, magna vox & tuba, *Doctrina palatium. Vnum ver inter anni partes, unus Sol inter sidera, unum cælum omnia complexu suo coërens, una vox tua de omnibus triumphans. &c. Neque alius quisquam satis dignè te laudavit aut laudaturus est, præter te tuamq; in dicendo sublimitatem: si quidem fieri posset, ut quispiam laudes ipse suas prædicaret, idq; Simonum lex ferret. Idem ep. XIV. ad Bas.*

Omnes ab illo pari intervallo distamus, non secus atq; à cælo solisq; radiis, qui ea contuentur. &c.

Rhetor inter Rhetores, etiâ ante Sophisticam exedram: philosophus inter philosophos, etiâ antè philosophiæ decreta: & quod maximum est, Sacerdos Christianis antè initium sacerdotium &c. *Quis in Rhetorica, illa, inquam, vim ignis spirante, cum eo comparandus, tamen illius mores à Rhetorum moribus dissiderent? Quis in Grammatica, quæ linguam ad Græcismum format, historias colligit, metris præest, carminibus leges præscribit? Quis in Philosophiâ, excelsa procul dubio scientia, & sursum gradiente, sive eam partem spectes, quæ in actione & speculatione posita est, sive eam quæ in Logicis demonstrationibus aut oppositionibus & concertationibus versatur, quam dialecticam vocant: in quâ a deo excellit, ut iis qui cum eo disputabant, facilius esset è labyrinthis sese extricare, quàm argumentorum eius laqueos effugere, si quando res ita postularer.*

Omnes mentis acumine ipsi cedebant, eamq; ipsius virtutem esse nò rant, ut ad eam nemo aspirare posset: atq; unam hanc demum sibi salutem esse arbitrabantur, si cum ipso & sub ipso sese collocarent, unum autem & certissimum periculum si in ipsius offensionem incurrerent, AB EOQVE DISIVNGI, nihil aliud esse iudicabant, quàm A DEO ABALIENARI.

E 3

Calamum

Calamum quasi ex spiritus pyxide movet.

Perri zelum, *Pauli* contentionem atq; animi vigorem imitatus est, atque utriusq; fidem: filiorum *Zebedæi* grandiloquentiam: *Discipulorum* omnium frugalitatem & superfluarum rerum contemptum. *Filius tonitrui* non quidem nominatur, at efficitur, atq; ad *Jesv* pectus positus, illinc vim dicendi & sententiarum profunditatem haurit.

Vna & per omnia & maxima oblectatio, illius volumina & lucubrationes. Nec scriptoribus materia ulla alia & copia post eum, præter ipsius scripta suppetit. Silentur vetera, quæcunque in divinatorum oraculorum explanatione à quibusdam elaborata sunt: nova prædicantur, atque *Is APVD NOS ERVDITISSIMVS* habetur, qui libros ipsius quàm maximè intelligit, ac linguâ versat auribusque instillat. Vnus enim omnium loco studiosis ad eruditionem comparandam sufficit. *Naxianz. orat. XX. in laudem Basilii Magni.*

Vim eius dicendi admiratus *Summus*, qui tunc inter *Ethnicos* ferebatur, eloquentiæ Magister *Libanius*, eum non immeritò anteponit omnibus. Erat illi unus pro centum millibus in eloquentiâ *Basilii*.

BASILIVS SELEVCIENSIS.

Basilii Seleucia Isauria Episcopus, magni illius *Chrysostomi* amicus & conrubernalis. Multa enim apparent in huius orationibus vestigia orationum & sensuum illius &c. Perspicuitas in eo & suavitas decurrit: verum quod nimis in *Tropis* & *Schematicis* *Gorgia*, sarietatem parit, &c. *Photius in Bibliotheca. plura vide in notis Claudii Dausquii.*

qui sacrum *BASILII* & elegantem
Librum, veste decenter induit
Romanâ. atq; aded decenter, inquam
Vt iam palli spernat, & *Seleuci*
Vibem prælatiare muter orbe:
ut eleganter Lipsius, epist. LXII. cent. I. ad Belg.

BASSIANVS ANTONINVS

Dicitur *CARACALLA* quod indumenta in talos demissa largiretur. *Aurel. Caf. c. 21.* quas *caracallas* talares vocant. *idem in epist. & diaconus miscel. Alexandri M. SIMIA* culus & nomen & gestus sumpsit, corpore eius conspecto. *epist. Aurel. c. 21. Alex. ab A. l. 5. c. 18.*

BASSVS.

Iun. Bassus ASINVS appellatus vulgò ob stuporem ridiculosque mores. *Adag. p. 178.*

Dominicus BAVDIVS.

Ictus & *Philologus* celeberrimus, singulare *Batavia lumen*, de quo scitè *Gruterus in variis*:

Baudio

Baudio præconium

Maximum est, favere linguis, nec loqui de Baudio.
Quippe ut hic & ille & iste, & iste cuncta dixerit,
Baudium laudare nemo quiverit quàm Badius.

BEDA.

Anglicus, ob vitæ modestiam *VENERABILIS* cognomentum adeptus. *Pol.*

BELISARIVS.

Aquivivus Arragenuis Neritinarum Dux. Eius aureolas libellus de institutione principis à *Leunclavio* editus *Basileæ.*

Laudatur & à *C. Barthio. XI. Advers. c. 11. f.*

BELGÆ.

Filii isti *Neptunini.* *Lipsius Cent. I. epist. 54.*

Ingeniosissimi mortalium. *C. Barthius Lib. VII. Advers. c. 16.*

Elegantissimum *Josephi Scaligeri* de miraculis terræ *Hollandicæ* epigramma d' *Doufam* habet *Pontanus p. 6.*

Ignorata tuæ referam miracula terra,
Doufa, peregrinis non habitura fidem.
Omnia lanitium hic lassat tæxerina *Minerva*:
Lanigeros tamen hinc scimus abesse greges.
Non capiunt operas fabriles oppida vestra:
Nulli fabricis tamen hac ligna ministrat humus.
Horrea triticeæ rumpunt hic frugis acervi:
Pascuus hic tamen est, non *Cerealis* ager.
Hic numerosa meri stipantur dolia cellis:
Quæ vineta colat nulla putator habet.
Hic nulla, aut certè seges est rarissima lini.
Lini fici tamen est copia maior ubi?
Hic mediis habitamus aquis. Quis credere possit?
Et tamen hic nulla, Doufa, bibuntur aquæ.

Batavi GEVSII i. e. *MENDICI.* Memorabile est cum *Margaretam* *Parmensem* tam dubio *Reipublicæ* tempore ancipitem, & animo consternatam, deque loco securiori cogitantem nonnulli ex proceribus solarentur, quendam ex iis (*Baudartius Barlaumontium* fuisse scribit) in hæc verba, Gallicè dixisse: non non *Madame*, ne crainner pas ces geus; nequaquam *Dolina*, ne metuas hæc hominum *MENDICABVLA*; eaq; verba observata occasione præbuisse, ut postea, ad hoc usque tempus *GEVSII* nominarentur omnes quicunq; causam hanc publicæ libertatis agerent. Ipsi autem confederati confestim tunc è panno cinericio vestem induunt, minutas è ligno scutellas, pocula leproforum instar, è galero suspendunt, numismata deniq; in eam formâ eudi procurant, ut uno latere Regis effigiem; hisce adjectis verbis: *Fidelis Regi;*
altero,

altero, duabus fœderatis manibus implicatam manticam, hoc symbolo, usque ad manticam, haberet. Radi sibi postremò præter labrum superius, barbam reliquam iubent. Atq; hæc famigeratæ appellationis ipsorumq; motuum Belgicorum, quos tot annos nostra vidit ætas, prima fax & occasio. *Isaacius Pontanus rerum & urbis Amstelod. l. i. c. 8.* ubi addit eam vocem non hodiernæ sed priscae Galliæ esse, & Gallos antiquitus *Viros fortes, Goëfos* nominasse: & *goëfas*, hastas viriles ex *Servio ad VIII. Æneid.* & *Gassatas* milites mercede conductos, ex *Polybio*, adeoq; hoc nomen libenter accipiendum omnis causâ.

B E M B V S.

Inter eos, qui in puerili illâ hæresi, ut religio iis esset scribere aut dicere aliud, quàm à Cicerone scriptum aut dictum. Sulus eius supinus, languidus & affectatâ imitatiunculâ fractus. Ut pueri pedes per delicias malè ponunt, & imitari vacias discunt: sic iste cum rectè scribere posset, maluit pravo elegantia studio flectere orationem & enervare. *L. Lipsius cent. ii. epist. 27. Miscell. & Notis ad c. 9. f. lib. i. Politic.*

Quo non est Latio maius in orbe decus. Sabino.

Confer Tit. man. discursu philol. p. 218. & 219. f.

Ennianum carmen, quod *Cethego* apud *Cic. in Bruto. c. 15.* huic à *Gyrardo dial. i. de poet. nost. temp. p. 384.* accommodatur.

Flos delibarum populi, Suadaq; medulla.

IANUS BERNARTIVS

Flos Belgarum. *Lipso.*

Inter alia in *Boëthium* & *Stratum Papin.* commentatus est.

BERNHARDVS.

Clavallensis Abbas. Inter alios, inquit *Lipsius*, *Bernhardus* me capit, & usum habet excitandi, ob acrimoniam ubiq; & calorem: tum etiam docendi atq; imprimendi, ob sententiarum acumen, quas crebro & salubriter miscet. *Cent. III. ad Belgas. ep. 49. f.*

Quis suavius *Bernhardo* scribit? cuius ego meditationes rivum *Paradisi*, ambrosiam animarum, pabulum angelicum, medullam pietatis vocare soleo. *Heinsius orat. III. pro biblioth. mun. Grat. act.*

Christo doctore professus *Rhetor. Bernh. caus. l. III. de eloq. c. 14.*

Bernhardus Clavallanus, tam dulci orationis copiâ usus est, ut *MELLI-FLUI* doctoris cognomen meruerit. *Becman. manud. ad. L. Lat. c. 2. f.*

PATER PATRIÆ à pop. Rom. salutatus, quod litem inter *Antipapas* composuisset. *Sig. lib. XI. regni Italici.*

Philippus BEROALDVS.

Multiplicis variæq; doctrinæ vir: sed in reprehendendis aliorum erratis, quavis aquilâ oculator. *Servio* quidem doctissimo gravissimoque *Grammatico* tam infensus, ut acerbius sibi illum insectandum proposuerit, quàm *Bupalum* *Hipponax*

Hipponax olim, aut infidam *Lycamben Archilochus.* *Gifanius Apologia pro Lat. poetis. p. 505.*

Eâ famâ, ut qui omnia didicisse & sedulo docuisse videri potuit, in delectu pinguis & supinus evaserit. *Iovius in elogis. p. 65.*

Bononiæ iubar *ibidem* dicitur.

COMMENTATOR *BONONIENSIS* in vita.

Criticus frigidus. *Dempstero.*

Diligentissimus ad anxietatem *Grammaticus.* *Turneb. l. 2. c. 15.*

BEROSVS.

Chaldæus natione, non *Moyfi* sed *Aristoteli* σύγγρον. *C. Barthius lib. LI. Adv. c. 7. p. Confer Gerhardum Vos. um de Historicis Græcis. lib. I. c. 13.*

Ob divinas prædictiones, *Athenienses* publicæ in gymnasio statuem ei inauratâ linguâ posuere. *Plinius lib. VII. c. 37.*

Delibris V. qui hodiè superbo eius nomine fulgent. *Vide Tilem. disc. philol. p. 78.*

BEZA.

Ætatis suæ *PHŒNIX* dictus. in vit. *THEODORI* nomine aut prænomine, à *Troibus Rutulivæ* passim laudatus.

BIAS

Priensis. Vnus de septem sapientibus. Ajunt illum in causarum patrociniis dicendi peritiâ excelluisse, non tamen ut cuiquam illâ noceret; sed cunctis prodesset. Vnde adagio: *Biantis Priensis* iudicium. In causarum patrocinio *Biante Priensis* præstantior. *ap. Suid.* Eius sententias metro innexuit *Ausonius* in *Ludo VII. sap.*

BION.

BION BORYSTHENITES *Sophista callidus.* *Eratosthenem* de illo dixisse ajunt: *Primus omnium Philolophiam* vario orationis flore vestivit. *Laërt. lib. IV. p. 289. Hesychius Illustrius.*

Ioan. BODINVS.

Quod se & sua nimium prædicare, alios verò insolenter conculcare præter meritum soleat ac rei veritatem, dictus est anagrammatismo: *ANDIVS SINE BONO.* *Larsius orat. contra Galliam. p. 379. & seqq. & p. 321. & seq. ubi plura de ipso testimonia non ad. d. honorifica: ut & Tilem. disc. philol. p. 114.*

Vir magnus. *Dempstero. Vide JOVIVS.*

B OE OTI.

Sartus i. e. *SVILLI. d.* ob ingenii crassitiem. *Ad. p. 715.*

Atticos SVIS cognomen indidisse *Bœotis* ob edacitatem refert *Plutar. l. de carnifera: & Athan. l. 10.* ubi hoc *Eubuli* de illis elogium sed *Græcum:*

*Sumus ad bibendum atq; vorandum strenuus,
In his valemus. Athenienses dicere
Primiti, edere puca; multa Thebani.*

Sunt autem cognata vitia πολυφαγία & stupiditas. *Bæotus* i. e. stupidus nobis dicitur *Bot.*

Severinus BOETHIUS.

Eius ingenium neq; ante se multos; neq; post se aliqui in toto Romani Imperii tempore habuit similem; adeo ei viro cum summa disciplina tum atq; rerum gravissimarum cognitione, etiam elegantiores Musæ omnem suam favorem tradidit. *C. Barth. lib. XVII. Adv. l. 13. ubi & iudicium habes de Be. narii & Sitzmanni editionibus.*

Vix ullus scriptor Boethio isto scholis commendatior fuit, ob Aristotelicam disputandi doctrinam latine explicatam. *Idem lib. X. c. 18.*

Flumen Romanæ sermonis apud huic fere flumen remansit. *Idem lib. XXIV. c. 15. p.*

Quis Boethio vel in Dialecticis acutior? vel subtilior in Mathematicis? vel in philosophia locupletior? vel in Theologia sublimior? *Angelus Pol. manus misc. c. 1. Vide epistolam elegantissimam, quæ Casiod. Boethio inscribit. lib. I Var. 49.*

Valla docet eum Latine loqui: at Vallam Boethius bene sapere. *Scalig. VI. Poët. c. 5. p. 825.*

BONFINIUS.

Antonius Bonfinius civis Asculanus è Picenti agro, Matthiæ Regis Orator. Ipsi de se Decad. IV. lib. 7. rerum Vngar.

Ingenio non ad hoc argumentum (historicum) modo, sed ad omnem omnino Philosophiam excellens. *Ioannes Sambucus in præfat. Historia Bonfiniana.*

BONOSVS

De hoc *Aurelianus* sæpe dicebat: non ut vivat natus est, sed ut bibat. Cum laqueo vitam finivisset, jocus exstitit: AMPHORAM pendere non hominem. *Vopiscus c. 11. 15.*

BORSIVS.

Borsius Atestinus ab illustri ingenio præstantissimiq; moribus PACIFICATORIS nomen tulit, & PATRIÆ DECUS appellatus est. *Iov. in Alfonso.*

BREDERODIVS.

Petr. Bred. summi iudicii, lectionis & experientiae vir. Huius seculi vete ENNIUS. *Pareo.*

BARNABAS BRISSONIVS.

Senatus Parisiensis præses, opus mirandum de FORMULIS & SOLEMNIBUS populi Rom. verbis, ex ipsis Romanæ prudentiæ penetralibus magno iudicio collegit.

V. r. maximus. *Barth. III. advers. c. 2.*

Polyhistor ingeniosissimus. *Claud. Min. præf. in Alciati emblemata.*

Eius opus magnificum *Tilemanno p. 219.*

JC. & Criticus iudicio doctrinâq; nulli secundus *Dempstero.*

BRO-

Edecuma iudicii vir. *Claud. Dausus in notis ad Q. Calabrum.*
Criticus magnæ eruditionis. *Dempstero. Vide Lips. in Tacit. de morib. Germa.*

L. IVNIVS BRVTVS.

E sorore Tarquini superbi genitus stultitiam finxit unde BRVTVS dicitur *Aurel. c. 10. Volaterr. l. XIV.*

M. Brutus ut ipse se vocat LIBERATOR ORBIS TERRARUM. *C. Barth. l. XXXV. c. 21.*

BVCHANANVS.

Georg. Buch. Scotus. Scotiæ buccina. *C. Barth. l. Zodiaci Christ. a. f.*

Es quisquam dubitet plenis edicere buccis

Hæc superat cunctas buccina clara tubas: Meliss. de eod.

Felix lætæ venæ pater Quæ ditat immensum mare. *Scalig.*

Literatorum DEV s. eid.

Poëta, historicus, eloquens, sublimis. *Dempstero.*

Guil. BVDÆVS.

Incomparabilis mystra Græcæ literaturæ. *C. Barth. lib. XXI. c. 3. adde Giffa. in Apol. p. 510. & Jul. Scalig. orat. de verbo INEPTI.*

Nō Galliæ modo sed totius etiā Europæ longè doctissimus. *Iovius in Elog. p. 115.*

Omnes funeris honore & tumuli penitus abdicavit noctu sepultus. *Ib.*

Galicus ALCIDES. *Nicolao Borbonio in epigram. quem vide.*

Galliæ Portentum ab *Erasmo* dicitur ob raritatem eruditionem.

Unicum sui temporis totius Galliæ absolutæ eruditionis exemplar, unicus totius literaturæ in Europa Phoenix, & quæ *Erasmus*, *Bembus*, aliiq; eius æquales benignum sidus Galliæ literaturæ exortum vocant. *Bizar. lib. 19. hist. Genuens.*

Gallia quod Græca est, quod Græci barbara non est,

Viraq; Budeo debet utrumq; suo. Item.

Sunt universi splendor Orbis Gallia,

Et Galliarum splendor est Lutetia,

Splendor, Camæna, sunt sacra Lutetia.

Budeus ornat unus innocentia,

Splendore vita, literis, solertia

Orbem, Camænas, Galliam, Lutetiam. Buchan. II. epigr. 8. & 9.

Singulare huius urbis (Lutet.) ornamentum, cuius si quando manum in aliquo loco cognoscimus, ita veneramur & admiramur, ut quod ludens scripserit, aliorum serius scriptis anteponere non erubescamus. *Turn. b. l. 9.*

BYZANTIUM

Urbs totius Orientis principatum tenens. *Gregor. Naz. orat. XX. p. 122.*

Regina urbium, urbs amplissima, urbs magni regis, tabernaculum altissimi, laudatio & celebratio ministrorum eius, deliciæ hospitem, imperantium urbium imperatrix, canticum canonicorum, splendor splendorum, & rebus visu raris spectaculum rarius. *Nicetas lib. ultimo. Sect. IV. p. 640.*

F 2

Europe

Europa imposita haec, Asiaq; obiecta potenti
 Limes utriq; olim, nunc utriusq; caput.
 Translato imperio, pariter fortuna recessit
 Crevit & auspiciis maxima facta novis.
 Auxit, qui rapuit: sed nunc cervicibus orbis
 Imminet. Ipsa etiam Roma superba tremit,
 Non vetus illa; novo meretrix sed perdita luxu,
 Quae nullum crimen, nolle pudere, putat.
 Surge ferox, quate, caede, tua est victoria tantum
 Misce armis leges, accipe, daq; jugum. Iul. Scal. in urb. p. 544.
 Vide CONSTANTINOPOLIS.

C.
 CÆLIVS

Orator. Multum ingenii in Cælio & præcipuè in accusando multa urbanitas, dignusq; vir, cui & mens melior & vita longior contigisset. Quintil. l. X. c. 1.

CÆSAR.

Cai. Iul. Caf. Si foro tantum vacasset, non alius ex nostris contra Cicero-
 nem nominaretur. Tanta in eo vis est, id acumen, ea concitatio, ut illum eodem
 animo dixisse, quo bellavit, appareat. Quintil. lib. X. c. 1. p. 455.

Scribere & legere simul, dictare & audire solitum accepimus, epistolas
 verò quaternas pariter librariis dictare: & si nihil ageret, septenas. Plin. l. 7. c. 25.
 Plut. in Caf. Confer. HADRIAN.

Vnus mihi ceteros vicisse & scribendo & pugnando videtur. Gyraldus progym.
 advers. lit. p. 440.

Veneratione rerum gestarum DIVVS dictus Aurel. c. 78.

Omnium mulierum Vir, & omnium virorum mulier nuncupatus à Q. Curione
 Oratore magno, sed inimico Cæsaris. Sueton. in Cæsare. Volaterr. l. 14. anthrop.

Res suas ipse digessit: compositè sanè & pati modestia ac libertate. Pru-
 dentiam non è verbis eius hauries, sed è factis: & maximè militarem. Com-
 mentarii enim sunt, & nihil præter nudam simplicemq; narrationem pollicen-
 tur. I. Lipsius. Notis ad c. IX. lib. I. Politic.

AQVILA potentia. Scal. ex. 194. l. 4. vide ARISTOTEL. & VIRGILIUS.

Hirtii & Pollionis iudicium vide apud Sueton. in Cæsare. c. 56.

Disertus narrator, cuius pura oratio, sine fuco ac calamistris ornata, vel
 Romanis vel Atticis Musis dignissima; non perfectus historicus. Idem Lips. de
 dicat. Taciti.

IMPERATORIS prænomen perpetuum: cognomen PATRIS PATRIÆ
 à Senatu accepit. Sueton. plura de nomine Imperatoris Alex. l. 1. c. 2.

Zeùs υἱὸς Ἰουλιανῶν h. e. JVPITER NOVUS alius in Aufoniis
 epigr. 17. l. V. Anthol.

Ei sub-

Ei sublimitas omnium capax, quæ cælo continentur: proprius vigor ee-
 leritasq; quodam igne volucris. Scribere & legere simul, dictare & audire soli-
 tum accepimus & c. Plin. l. VII. c. 25.

In Commentariis purus, tersus, oratoribus summis comparandus. Dem-
 ste us.

Eius Commentarii, cur Iulii Celsi existimati Vid. Modium in Novantiq. ep. 30.

C A I N.

Primus partus est qui primus naturæ fuit infestus, qui prius astruit partio-
 ni cursum, primus morri portas patefecit; qui naturæ munere primus ad vitam
 venit & primus vitio voluntatis in eadem ruit. Basil. Seleuc. orat. 4.

Terræ operarius. Gemens & tremens. Ambrosio l. de Cain & Abelex Gen. 4.

C A I V S

Ictus Hadriani tempore celebris ex cuius commentariis tam institutionum
 quam rerum quotidianarum institutiones compositas Iustinianus præf. §. 6. profi-
 tetur.

C A L C A G N I N V S.

Cæl. Calcagn. Ferrariensis, epistolarum criticarum & familiarium auctor:
 quantum commendatus à Gyraldo: tantum scædatus à Iovio in elog. p. 135. n,
 quem Scaliger ita loquentem introducit inter Heroës p. 306.

Iudicium, ingenium, pietas, facundia, census

Nobilitas, gravitas, gratia, forma, lepor:

Si quid præterea mortalem rariis orbem

Concelebrat, si quid sidera magna colunt:

Cuncta fui.

Cum ubiq; eruditior, ut est, videri velit, eo nomine taxatur. Gyrald. de
 Poët. sui temp. dial. 1. cui tamen varia est eruditione atque doctrina, ut omnibus
 quos ipse noverit, hac parte anteposendus.

C A L I G V L A.

C. Cæsar cognomento CALIGVLA quod calciamento militari quæsierat.
 Aurel. in Cæsare. c. 3. Deorum.

Habitu incedens JOVEM se ob incestum, LIBERVM ex thoro Bacchanali
 adseruit, DOMINVM dici voluit. ibid.

Homo omnium ante se sceleratissimus. Diacono 7. Misc. c. 25.

ALVMNVS LEGIONVM dici etiam voluit quod inter milites & manipula-
 ri habitu educatus & militibus admodum charus fuerit. 1. Sen.

C A L L I A S.

Atheniensis Comicus, cognomento SCHÆNION i. e. FVNICVLVS, quod pater
 eius rectio esset.

Sed & alius cognomento LACCOPLVTVS ab opum affluentia. Suid. Volaterr.
 Sive hic sive alius CRVDELIS & INIVSTVS Sabell. l. 6. c. 3.

CALLIMACHVS

Filius Batti & Mesatmes Cyrenæus grammaticus: tanta diligentia fuit atque industria, ut quovis carminum genere poemata scriberet, ac soluta oratione plurima componeret. Sunt enim libelli eius amplius DCCC. Vixit temporibus Ptolemæi Philadelphi & usq; Ptolemæum Evergeten ætate processit. *Suid.*

Elegiæ princeps Callimachus. *Quintil. l. X. c. 1.*
De eo sic *Naso.*

*Battiades toto semper cantabitur orbe
Quamvis ingenio non valet, arte valet.*

Quem contra *Heinricus Stephanus.*

*Non satis ingenio Nasone es iudice promptus
Summo inter vates qui fuit ingenio.*

*Quid nobis de te est aut de Nasone putandum?
Iudicium deest huic, ingeniumne tibi? Item.*

*Carmina non equidem tua legerat omnia Naso,
Legerat hæc oculo vel properante nimis.*

Frischlin. in Callim. à se edito.

CALLIMACHVS

Sculptor sibi nomen adoptavit & *ἡμίτερον* q. artis INTERPOLATOREM dixit, ut qui eam in tenuiorem exquisitioremq; disciplinam reduxit. *Pausan. Volaterr. Alex. l. 2. c. 11.*

CALLIMEDON

Rhetor, CARABI cognomen est adsecutus, quod eo cibo insigniter oblectaretur. Est autem piscis carabus. *Alexis ap. Rhod. l. 13. c. 25.*

CALONDAS

Interemptor Archilochi poëta: ut volunt nonnulli, dictus CORAX. *Rodig. l. XI. c. 15.*

CALPVRNIVS

Flaccus. Quis hic, alii fortasse dicturi sunt; mihi quidem nondum scire contigit, inquit *Pithaus*, qui excerpta controversiarum eius *Quintiliano* adjecit, opere, non sine decurratorum scelere suppresso. *Barth. LVIII. Adversar. c. 13.*

Declamator disertissimus. *Dempsterus.*

IVNIVS CALPVRNIVS FLACCVS

Eclogarum simplicium conditor, immeritò sordet cum comparibus suis. Nam multo maioris ingenii fuisse, quam vulgo facile appareat, persuasum habemus &c. iterum *Barth. XII. adv. c. 10.*

Titus Calpurnius Siculus, generosæ venæ *Bucolicus.* *Dempster.*

CALPVRNIVS

Cognomento LANARIVS bardi ac stupidi exemplum. *l. 3. Offic. Erasmi.*

p. 407.

CAMB-

CAMBDENVS.

Nobilis Britannia suæ illustrator. *Barth. l. X. advers. c. 17.*

Ioach. CAMERARIVS.

Græcæ atq; Latinae linguæ ita peritus, ut in scribendo pernobilis Cicero- nis imitator evaserit. *Iovius sub fin. Elog. p. 145.*

Incomparabilis ille JOACHIMVS CAMERARIVS. *Ianus Gruterus præfat. in Senec.*

Vniuersæ linguæ hodie princeps *Tachman. in Bacchid. act. 5. f. 2.*

Germania ornatrix entum & *Europa Decus* *Turnebo in advers.*

Vir quem Germania habuit sine pari. *Lipsius cent. 1. Misc. ep. 75. p.*

Camerar. loco nobili sed in modicis opibus natus, adhæc specie ingenua præditus, nobilitatem generis, quantum per conditionem & ætatem licuit, nobilibus exercitus retinuit, equitandi peritia insignis ad studia, quod pauci ante illum fecerant, politionis literaturæ ornamenta semper attulit. *Lumen Germania Thua. l. LIX. a. f.*

FABIUS CAMILLVS.

Ob Romam à Senonibus Gallis servatam appellatus est SECUNDVS ROMVLVS, quasi & ipse patriæ conditor. *Eutropius lib. 1. f.*

CAMPANIA.

Liberi Cereiiq; certamen. *Iornand. de regnor. success. ubi plura ex Plinio l. 3. c. 5.* qui locus propter ubertatem agrorum abundantiamq; rerum omnium superbiam & crudelitatem genuisse dicitur. *Cic.*

At nunc non esse sui similem Campaniam querela est. *ap. Erasmi p. 61.*

CANTERVS.

Guilelmus Cant. Criticus elaboratissimus. *Pareo in Plaut.*

CAPELLA.

Martianus Minus Felix Capella, Carthaginiensis, Vir proconsularis.

Immiscuit

Musas deasq; disciplinas Ciclicas.

Satyrico scilicet de nuptiis Philologia & Mercurii elegantissime opera Hugeiani Grotij edito.

Rebus Latinus, verbis Africanus, durus innovator. *Dempsterus.*

Barbarior quidem scriptor, utilissimus tamen ad veterum de singulis artibus liberalibus sententiam capiendam, nec dignus qui à Criticis adeo aspernabili titulo prostituatur ludibrio Tulliastrorum. *C. Barth. VII. advers. c. 16. & XIX. c. 16.*

CAPETVS.

Hugo Capetus qui regnum Francorum occupavit ABBATEM se joco

joco vocitavit, quod se rebus monasteriorum, (quas plures illis esse quam opus foret dicebat) implicaret. *Cranz. l. 4. Sax. c. IX.*

CAPITOLINVS.

Iulius Capitolinus inter eos numeratur à Flavio Vopisco, qui sua non tam disertè quàm verè memoriæ tradiderunt. *In Probo. c. 2.*

Historici nomine indignus. *Dempstero.*

CARDANVS.

Hieronymus Cardanus, magni nominis sive Mathematicus sive Medicus Mediolani natus, varia eius vita, ut mores: pluraq; ipse de se, inaudita in viro literas professo, simplicitate, seu libertate scripsit, quam curiosus quisquam à me exigat. *Thuanus. l. LXII. p. 83.*

In quibusdam interdum plus homine sapere, in pluribus minus pueris intelligere videtur, Certiora per judiciariam, quam ex arte possint, promittit; *extrema amentia imo impia audacia* in exaranda Servatoris nostri genitura.

Mortem suam inedia accelerasse creditus, ad eum sc. diem & annum quem prædixerat. *Ibid.*

CARNEADES

Cyrenæus Philosophus novæ Academiæ autor. *Suidas.*

Carneadis vis incredibilis illa dicendi & varietas perquam esset optanda nobis: qui nullam unquam in illis suis disputationibus rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnavit, quam non everterit. *Cic. l. 2. de orat. c. 32.* Inde vis *Carneadia* aut *Aristotelia*. *III. de Orat. c. 19.*

Illo viro argumentante, quid veri sit, haud facile discerni posse Cato Censorius censuit. *ap. Plin. l. VII. c. 30.*

Laboriosus & diuturnus *sapientia miles*: siquidem XC. expletis annis, idem illi vivendi ac philosophandi finis fuit. *Valer. M. l. IIX. c. 7. ext. 5.*

Candidum per helleborum capite purgato ad confutanda Zenonis dogmata accessit. *Volat.*

Academiæ sectæ Philosophus, cuius in differendo quæ vis fuerit, quæ eloquentia, quod acumen, qui nescit, is ex prædicatione Ciceronis intelligit, aut Lucilii, apud quem differens Neptunus de re difficillima, ostendit non posse id explicari, nec si *Carneadem ipsum Orcus remittat*. *Lact. lib. 5. c. 15.*

CARINVS

Imperator homo omnium contaminatissimus quo de *Pater probus*: Non est meus. *Vopisc. c. 16. 17. vid. tit. Liberi. n. 30.*

CARRIO.

Ludovicus Carrio, Antiquarius limatissimus. *Pareus in Plaut.*

CARTHAGO.

Lybia princeps urbs, Tharses ab Esala & Ezechiele nominata. *Suid.*
Carthago

Carthago provinciæ nostræ *magistra venerabilis*: Carthago Africae *Musa celestis*: Carthago *Camæna* togatorum. *Apuleius. IV. Florid. p. 597.*

De terrarum orbe per CXX. annos urbis (Romæ) æmula. *Plin. lib. XV. c. 18.*

Univerfarum urbium princeps & quasi mater, illa Romanis arcibus semper æmula, armis quondam & fortitudine, post splendore & dignitate, Carthaginem dico, & urbi Romæ maximè adversariam & in Africano orbe quasi Romanam. *Salv. anus. lib. VII. de Gubern. p. 275.*

Oræ maritimæ, OCVLVS. *Ciceroni III. de N. D. c. 38. f.*

CARVS

Imp. Medius vir inter bonos magis, quam inter malos principes collocandus. *Vopisc. c. 4.*

Princeps vere carus. *Calpurnio.*

PERSICVS dictus. *Ibid.*

CASAVBONVS.

Isaacus Casaubonus, bibliothecæ regiæ vigil Chartophylax. Princeps literatorum. Vir incomparabilis. *Pareus in Plaut.*

Hellados & Latii *Sessitor*. Auctores qui Casaubonum nacti vindicem duplo cœnore receperunt ab assertore lucem, quam ab hoste victi deposuerant. *Barthius in præfat. Gratii. Nemes. &c.*

Casaub. omnes doctrinæ opes veluti in sanctiore quodam ingenii ærario reconditas habuit. *Lansius orat. pro Gallia. p. 229.*

Eruditionis Sol & ætatis decus. *Heinsio in Theocrit.*

Eruditorum Phœnix. *Iosepho Scaligero.*

Tor edidit Palladas quot libros conscripsit. *Petr. Matthæus præf. Char. Theo.*

Vir nectare & Ambrosia qui alatur & Sarrano qui dormiat Ostro, dignissimus. *Remus in Themist. p. 159.*

Cuius omnixternitate immortale nomen in literis nostris erit. *Icerum Barth. in Rutil. p. 158.*

Musarum *farus*. *Gerh. Vosio II. instit. Or. c. 3. πολυμαθὴς & Eid. lib. IV. c. 1. & 9. f.*

Immortale Galliæ decus quo digniorem omni laude alium ne historiæ quidem continent, *Rittershus. in Salvan.*

Σύλη & ἡδὲ ἐδραίωνμα politionis literaturæ, cuius acerrimo iudicio elucubrata & q. Museo melle tineta dulcissima scripta-

Æternis fame monumentū in sita florent. *Dan. Pareo in Museum.*

Admirandæ lectionis criticus. *Dempstero.* ΠΥΘΙΩΣ quidam. Adversus *Andr. Eudemono Ioannem*, ut parentis famam tueatur atq; suam, *vid. exerc. 1. ad appar. annual. c. 4.*

CASSANDER.

Θαρσαλίη κυνομήα, i. proterve CANINA MVSCA at si mavis CANIMV-
SCA Hundsfiege. Tryphiodoro.

CASSANÆVS.

Bartolom. Cass Burgundus. Huius libro titulus putidus & inelegans, cuius-
modi etiam ipse liber, Catalogus gloriæ mundi. Optimè cum ipso actum fuis-
set si contentus suis in Burgundiæ consuetudinis commentariis (quæ erat pro-
pria ipsius arena) manum cæteris rebus non admouisset, nunc paginas aliorum
impudenter suffurans, nunc cum aliquid ex sua moneta cudit, toto cælo aber-
rans. Judicium Tiraquelli de nobilit. c. 31.

CASSIODORVS

Magnus Aurelius Cassiodorus primum Cancellarius Theodorici Regis Italiæ,
& Senator Ravennas, ac Romanæ Urbis consul ad postremum monachus. Tri-
themius & Paulus Diaconus lib. XVIII.

Inter viros suo tempore doctissimos citra controversiam principatum
quendam tenuit. Petrus Brossius in vita Cassiodori à se editi.

Doctus, & ut illa tempora ferebant, eloquens. Dempster. in Rosin.

Magna Aur. Cassiodori mens, quæ inter hanc Gothici sæculi barbariem q-
sidas quoddam eluxit, stylo veniam deprecatur & facile invenit. Caussin. Plura
Vallal. 4. Elegant. c. 88.

CASSIVS

L. Cassij Prætoris Rom. tribunal ob nimiam severitatem SCOPVLVS REC-
RVM dicebatur. Valer. l. 3. c. 7.

CATO.

Valerius Cato quo de versiculi:

Cato Grammaticus, Latina Siren

Qui solus legit, ac facit Poëtas.

Summus Grammaticus optimus Poëta, Bibaculo, qui de eodem:

En cor Zenodori, en jecur Crateris. & de eius pauperie

Quem tres cauliculi & selibra farris

Racemi duo tegula sub una

Ad summam prope nutriunt sanctam. Suet. de Ill. Gr. c. II.

Catonis i. Cati & sapientes ex cognomento dicti. Volaterr. ex Plut. in Cat.

CATO.

Dionysius CATO Poëta Gnomographus. Quisquis fuit ille qui disticha illa
composuit, ita inscripsit illa, quia probitas Catonis, vel proverbio omnibus no-
ta erat. Probos enim homines & moribus probatissimis, illis temporibus Cato-
nes vocatos nemo ignorat. Ioseph. Scalig. lib. II. Auson. lect. c. 32.

Nos temporibus Commodi aut Severi recentiorem non credimus &c.
Ego mihi conscius sum, multos gravissimos & doctissimos viros non puduisse
jam

jam provectos ætate, hæc disticha memoriæ discere. Idem Notis in disticha Ca-
tonis.

Si non dudum libellus iste ad pulverulenta magistrorum subsellia fuisset
damnatus, inter posterioris ævi principes locum obtineret. Tersus est, latinus,
acutus, eruditus, facilis, C. Barth. lib. XXI. c. 21.

Catonum alter appellatus est SAPIENS, alter nisi creditur fuisse, vix scio
cui reliquerit huius nominis locum. Quintil. lib. XII. c. 6. Vid. Ios. Scaliger.

Cato ille virtutum viva imago. Sen. Tranq. c. 15.

Cato ob eloquentiam à Romanis DEMOSTHENES dictus. Suid.

Romanæ assertor facundiæ & veritatis sincerus interpret. Egesip. l. V. Ex. c. 27.

CATO.

M. Porcius CATO Censorius, ACCVSATOR assiduus malorum: ipse quadra-
gies quater accusatus, gloriose absolutus. Aurelius c. 47.

CATONES

Senior Censorinus & minor Vticensis propter summas virtutes tanquam à cælo
demissi iudicabantur juxta Proverb. Tertius è cælo cecidit Cato.

CATVLLVS

Vnus omnium & suavis maxime & Latinus Poëta est Catullus, DOCTI ti-
tulum ab coævis suis non alia causâ retulit, quam quod Græcorum quæ inimi-
tabilia putabantur, Latinis literis erudite expiefferit. Neq; enim puto melio-
rem Græcarum Venerum interpretem ante Catullum fuisse quam illum ipsum.
Qui metroium genera, quæ illis solis grata videbantur incomparabili successu
primus latinis transcripsit. Quod non ignoravit Martialis cum scripsit: Verona
docti syllabas amat Vati. Puritate verò sermonis vere latini, universo Latio nemo
exstat his duobus comparabilis. C. Barth. l. VIII. c. 22. & XXXVIII. c. 7.

Tantum parva suo dedit Verona Catullo

Quantum magna suo Mantua Virgilio. Vulgar.

Doctus autem veteribus dicebatur, à natura ipsa numero vulgarium inge-
niorum exemptus, & favente Venere, Jocoq; & Como, & quicquid talium nu-
minum finxit antiquitas, ut sunt lepores, Gratia, Lubentia, Risus &c. ad con-
ciliandos sibi hominum non nimis seriorum animos prognatus atq; eruditus.
Verbo; homo nequitiarum consultus & urbanitatis, ut Petronius loquitur, vet nu-
lx fons &c. Idem lib. III. c. 15.

Epigrammatar. us acutus, felix in eo genere princeps. Dempster.

Catullus elegantissimus Poëtarum. Agell. l. VII. c. 20. f.

Scaliger cur ipsi docti tributum nomen nondum vidit. Lib. VII. Poët. c. 7.

Rationem cognominis attulit Floridus lib. 3. c. 9.

CAVDIX

In gente Claudia fuit qui CAVDIX nuncuparetur, quod Romanos pri-
mus induxerit navem conscendere. Rhodig. l. 24. c. 6.

CEBES

Thebanus Philosophus, Socratis discipulus. Suid.

Cuius aureola illa tabula. Barth. in Rutil. p. 118. Pinacem Cebetis vocat Terullian. de praescript. c. 39. Tabulam hanc penicillo latinitatis imbuit. Idem C. Barth. in variis opusculis. p. 319.

CEDRENVS.

Georgius CEDRENVS monachus, annales sive potius historiae compendium scripsit, ab initio mundi, usq; ad Isaacium Comnenum; cuius & temporibus vixisse videtur. In centone, ac penè dixerim quisquiliis istis, aliquos purpuræ pannos reperire est ex Africano ab Eusebio, indeq; à compilatore hoc suo adsurta centoni. Nam ut Africanum Eusebius, Eusebium Georgius Syncellus; ita Syncellum itemq; Theophanem, qui Syncellum continuavit ad verbum exscripsit Cedrenus &c. Historia eius etiam legitur sub nomine Joannis Curopalatae paucis exceptis &c. Gerhard. Vossius de Histor. Graec. l. II. c. 26.

Eidem vix tressis scriptor.

Nullius admodum iudicii scriptor; & veteris historiae imperitissimus. Casaub. ex. 2. c. 17.

Fabulatori quam historico similior. Dempster.

Anilium saepe fabularum scriptor, & veri incuriosus vel ignarus. Cum iudicio legatur tamen, dabit quod juvet. Lips. cent. 3. epist. miscel. 61.

CETHEGVS.

Cornelius Cethegus primus eloquens inter Romanos, quem Ennius auditor eius SVADAM MEDVLLAM appellat, quam Graeci $\omega\epsilon\theta\omega$ vocant Cic. $\Gamma\alpha\alpha$ vertit $\gamma\lambda\omega\kappa\iota\gamma\eta\epsilon\upsilon\upsilon$ Volater.

CELSVS.

Aurelius Cornelius CELSVS scripsit non parum multa, Scepticos secutus non sine cultu ac nitore. Quint. l. X. c. 1. p. 455.

Medicinam eloquentissimè & peritissime tractavit octo libris. Confer. Fab. l. XII. c. XI.

Non ignobilis auctor latinitatis. Henric. Steph. de Latin. falso suspect.

Proxime ad elegantiam Ciceronis accedit, quem propterea lego avide & jucundè Bisciola. A. l. 7. c. 15. Medicorum CICERO.

CENSORINVS

Vno pede claudicans vulnere, quod bello Perfico Valeriani temporibus acceperat factus Imperator jam senex, scurrarum ioco CLAVDIVS appellatus est, Pollio in XXX. Tyr. c. ult.

Huius sepulcro inscriptum, felix ad omnia, infelicissimus Imperator.

In libro de die natali multa Philosopherum mysteria distincta curiositate descripsit ab Henrico Lindebrogio Hamburgi editus.

Luculentus auctor & doctus. Dempsterus.

Nimia

Nimia in eo simplicitas elucet; qua qui peccant, innocentes quidem, sunt tamen simul $\omega\epsilon\iota\epsilon\gamma\gamma\omega\iota$ nec lumbos movent. Barth. l. XII. c. 14. p.

CHÆERILVS.

Samius Pœta, scripsit Atheniensium victoriam contra Xerxem singulorumq; versuum singulos stateres aureos accepit. Suid. Volaterr. Ergo dicendus merito AVREVS POETA.

CHÆREPHON.

Traged. scriptor qui Heraclidarum res est persecutus, ob lucubrationes audivit NOCTVA, & ob corporis exinde attenuationem ioco locum dedit: Nihil figurâ à Chærephonte differt. ap. Aristophan. in Nebulis & Eras. Adag. Brod. 2. epigram.

NYCTERIDA I. Vespertilionem cognominatum putat Rhodig. quod nigricantis esset coloris, interfuso pallore, eundemq; dictum PYXINON. I BVXEM. l. 13. antiq. Lect. c. 1.

CHALDÆORVM

Regio,atrix Philosophiae veteris. Ammian. l. 23. c. 20.

CHILO.

Lacedaemonius patre Damageto fuit: primusq; omnium ephorus regi additus: $\beta\epsilon\gamma\chi\lambda\omicron\delta\gamma\omega$: unde talis loquendi mos Chilonius. Laert. l. 1. p. 49.

Vnus ex illo inclyto numero sapientum Agell. l. 1. c. 3.

Huic mortales oraculorum societatem dedere, tria praecepta eius Delphis consecrando aureis literis &c. eius funus tota Graecia profecuta est. Plin. l. VII. c. 32.

CHRISTIANVS

Nomen à Christo de unctioe deducitur. Perperam olim Chrestianus dictus.

Christiani sacerdotes sunt pacis, deprecatores DEI. dicti SARMENTARIJ & SEMISSII quod ad stipitem dimidii assis reuincti, sarmentis additis concremarentur. Tertullian. itidem ASINARIJ. Vide Rhodigin. lib. 30. c. 21.

CHRISTVS

Salvator, omnium rerum Dominus & mundi huius opifex atq; gubernator, Magni Patris filius & Verbum & conciliator & Pontifex & throni consors. Naz. p. 30.

NAZARENVS. Matth. 2. f. ext. 11. 1. Zach. 6. 12. Adi Casaub. ex. 7. c. 2.

Piorum omnium consensu REDEMPTOR MVNDI & SALVATOR dictus: cum servatorem vindicem, assertorem, elegantius dicere potuisset humana pietas. Sabell. l. 6. c. 3.

JESVS $\omega\phi\delta\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\eta\rho$ i. Sapiens Vir, si tamen virum eum fas est dicere. Ios. l. 8. antiq. 4.

$\omega\theta\epsilon\delta\acute{\omicron}\xi\omega\nu\ \epsilon\gamma\gamma\omega\nu\ \mu\iota\eta\tau\eta\varsigma$ i. mirabilium patrator operum. *ibid.*

Doctor eorum qui libenter vera susceperunt. *ibid.*

G 3

De voce

De voce Servatoris & Salvatoris vide *Abr. Scultet. l. 1. exercitat. Evangel. c. 52.*
 SEQUESTER, qui nos inter & Deum medius, pœnas nobis paratas excepit
 & scelera aliena expiavit. *Phebadius lib. de Trinit.*

Φῶς τῆ κóσμου i. Lumen mundi, *Ioan. 1. & 8.* Lumen de lumine. *Naz. or.*
 49. de spuria & blasphema tam pii Soteris pictura. *Crinis. 1. c. 13. & Rhodigi-*
nus 1. c.

CHRYSIPPVS

Apollonij F. Tharsensis, discipulus Cleanthis, in Philosophia non mediocris,
 vir ingeniosus ac acutissimus in omni genere orationis: adeo autem in Dialecti-
 ca insignis, ut plerique dicerent, si apud Deos usus esset Dialecticæ, non aliam
 futuram quam Chryippeam. Κρύσιππος à Carneade vocatus ob tenue corpu-
 sculum, cuius imago, quæ in Ceramico erat, sermè à vicino equite occultebatur.
Laërt. l. VII. p. 550.

Φρονιματίας apud eundem dictus, quod suos instituit, quo pacto aliis il-
 luderent & præceptis suis opinionibus acquiescerent *Iun. ad Tertull. de testim. a-*
nim. p. 55.

Heinsio in dedicat. Horat. dicitur RETIARIUS Chrysippus.

Epicuri æmulus fuit in scriptorum multitudine, quapropter eum Carneade
 des eius librorum PARASITVM nominavit. *Illustr. in Epicuro ex Laërt.*

Imo descriptor Epicuri quoad verba & numeros. *Volaterran.*

A Zenone CHESIPPVS contemptum vocatus.

Cicer. l. de N. D. c. 33. ἀχέζειν, quod est stilo facto, pedes legere.

CHRYSOLOGVS.

Petrus Archiepiscopus Ravennas, vir eruditus atq; sanctissimus ex aurea ingeni
 atq; eloquentiæ ubertate *Chrysologi* cognomen consecutus: adeo verè ut si cum
 hoc quosdam neotericos ἐμιλιαζάφως aut commentatores conferas, Pygmæ-
 um Atlanti comparare videaris. *Auctor vitæ sub princ. operis.*

CHRYSOSTOMVS.

Ioannes cognomento Chryf. Antiochenus. Lingua eius Nili Catatra&is uberior,
 Nemo certè ab omni ævo tanta dicendi copia affluxit, quanta solus ille abun-
 davit, & solus absq; fūco aureum illud & divinum nomen est consecutus. Nu-
 merum autem scriptorum eius recensere non est hominis, sed Dei potius omnia
 sciens. *Suidas.*

Joannes p̄torus illud spiritus AVREVM OS Leo. *Imp. Constit. 88. gr. τὸ πᾶν.*
χρυσὸν στόμα.

Χρυσόρημων χρυσόστομος *Richardo Montagn. in præfat. invest. eius Libanius*
Syrus Sophista cum monturus esset, rogantibus amicis, quemnam sibi velit
 successorem: Joannem dixisse fertur, nisi hunc sacrilegio Christiani sutripuis-
 sent. *Sozom. lib. VIII. c. 2. fufe.*

ὁ μέγας χρυσόστομος. *Synodic. c. 79.*

O egre-

O egregium post mortem ducem! ò tristem etiam hostibus post sepultu-
 ram militem! ò lyram omni harmonia præditam, morte jam solutam! ò thea-
 trum tanto tibicine orbatum! ò salutarem hominum lagenam in cælum raptā!
 ò arborem in cælum jam & terram extensam, & huic quidem corpus illi verò
 animam tradentem. *Theodoretus ap. Photium in Bibliotheca p. 1515. de Chrysof. Confer I.*
Lipsium cens. III. ad Belg. ep. 49. Caustm. in idea eloquent. sacra.

Theatrum quoddam divinx eloquentiæ, in quo DEVS abunde videri vo-
 luit quid posset vitæ sanctitas cum vi dicendi conjuncta. *Caustm. l. III. c. 14.*

CICERO.

M. T. Cicero, cum se totum ad imitationem Græcorum contulisset, effinxit
 vim Demosthenis, copiam Platonis, jucunditatem Isocratis. Nec vero quod in
 quoq; optimum fuit, studio consecutus est tantum, sed plurimas vel potius om-
 nes ex se ipso virtutes exulit, immortalis ingenii beatissimā uberrate. Non
 enim pluvias ut ait *Pindarus*, aquas colligit, sed v. vo gurgite exundat: dono quo-
 dam providentiæ genitus, in quo totas vires suas eloquentiæ experiretur, &c.
 Quare non immeritò ab hominibus ætatis suæ regnare in iudiciis dictus est, apud
 posteros vero id consecutus, ut Cicero jam non hominis sed eloquentiæ nomen ha-
 beat. Hunc igitur spectemus, hoc positum sit nobis exemplum. Ille se pro-
 fecisse sciat, cui Cicero valdè placebit. *Quintil. l. X. c. 1. p. 453.*

Velleius Paterculus ad Antonium: Rapuisti tu Marco Cicero lucem sollici-
 tam & ætatem tenilem, & vitam miseriorem te principe, quam sub te Triumvi-
 ro mortem: famam vero gloriamque factorum atque dictorum adeo non ab-
 stulisti, ut auxeris. Vivit, vivetq; per omnium seculorum memoriam. Dumq;
 hoc vel forte vel providentiæ, vel ut cunque constitutum rerum naturæ corpus,
 quod illè pene solus Romanorum animo vidit, ingenio complexus est, elo-
 quentia illuminavit, manebit incolame; comitem ævi sui laudem trahet; om-
 nisq; posteritas illius in te scripta mirabitur, tuum in eum factum execrabitur;
 citiusq; in mundo genus hominum, quam huius nomen cadet. *lib. II c. 66.*

Ille altus, ille excitatus, ille àlager, plenus spirituum & sanguinis. *Lipsius.*
Cent. III. miscell. epist. ult.

Illi vero in facundia simile non natum, non nasceretur: post quem ut ille
 vere canit

Conticuit Latia tristis facundia lingua.

Idem Cent. ad Ital. & Hisp. ep. 14. f. lemma est Cornelii apud Senec. vid. Lips. cens.
II. ad Belg. ep. 48. f.

Omnia incrementa sua sibi debuit, vir novitatis nobilissima, & ut vita clarus,
 ita ingenio maximus, qui effecit ne quorum arma viceramus, eorum ingenio
 vinceremur. *Vell. Pat. lib. II. c. 34.*

Milon Græcus Rhetor & disertissimus Ciceronis, cum Rhodi viveret,
 magister fesse dicitur, quod per hunc Græciæ eloquentiæ laude privaretur. *Au-*
relius Victor. c. LXXXI. de viris illustr.

Tullius

Tullius in foro, senatu, rostrisq; grandiloquæ facultatis maiestate tonuit.
Martianus Capella. lib. V. p. 139.

Apud Ciceronem omnia desinunt, apud Pollionem cadunt. v. *Senec. de Compos. Cic. ep. C. & CXIV.*

Quicquid Romana facundia habet, quod insolenti Græciæ aut opponat, aut præferat, circa Ciceronem effloruit. *Sen. Rhet. prof. Controv.*

Illud ingenium solum populus Romanus par imperio suo habuit. *ibid.*

Tulliana opulentia. *Symmacho l. 1. ep. 26.*

Ecce enim in Cicerone vestro unus eloquentiæ tenor est, ille abundans, & torrens & copiosus. *Macrob. L. V. c. 1.*

Arpinas dat Consulopem, ibid.

Ciceronum gentis auctor in extremo nasi cæcam incisuram in modum ciceris habuit, unde cognomen. *Plut.*

Cum cognomen eius exagiretetur dieteriis, amicique hortarentur ut id mutaret, dixit, se Ciceronis nomen effectum Catonum, Catulorum, Scaurorumq; nomine illustrius. *Plut. apoph.*

Scriptor ut incomparabilis, ita ferè omnibus antiquis, quos à breuitate laudat, ipse admodum dissimilis. *Heins. cuius iudicium lege prof. orat.*

Romani maximus autor eloquii. *Weitz. ad Hym. II. Prudentii: Cui Prudentio Tullius Romani decus eloquii. lib. I. in Symm. v. 634. vid. inf. Symma. h.*

Hieronymi studium Ciceron. *Vid. ap. Bodin. metodo Hist. p. 86.*

Aristarchus ipse inter veteres Didymus Alexandrinus, de quo suo loco.

Erubescamus per Musas omnes parenti & eloquentiæ Romæ & Philoſophiæ Latinæ lapsus ullum qualemcumq; opprobare, cum doctiora sint illius errata, quam nostra omnia benedicta. *Ludovicus Vives ad c. XI. lib. XXII. August. de C. D. vid. SCALIGER.*

Salve primus omnium parens patria appellate, primus in toga triumphum, linguæq; lauream merite, & facundiæ latiarumq; literarum parens: atque (ut dictator Cæsar, hostis quondam tuus, de te scripsit) omnium triumphorum lauream ad apte maiorem, quanto plus est ingenii Romani terminos in tantum promovisse, quam Imperii. *Plin. l. VII. c. 30. fin.*

Sentitur Pythagoras, dividit ut Socrates, explicat ut Plato, implicat ut Aristoteles, ut Æschines blanditur, ut Demosthenes irascitur, vernat ut Hortensius, æstuat ut Cethegus, incitat ut Curtio, moratur ut Fabius, simulat ut Crassus, dissimulat ut Cæsar, suadet ut Cario, dissuadet ut Appius, persuadet ut Tullius. *Hic persuadere Ciceroni tribuit. Sidon. ep. 3. lib. IV.*

Ciceronis linguam terè omnes mirantur: pectus non ita. *August. lib. III. Confess.*

Ciceronem exanguem & elixum appellavit Asinius Pollio nasutiore iudicio. *apud Fabium & Volaterr. in ASINIUS.*

Tullius

Tullius non minus professus est philosophandi studium, quam loquendi. Convitiis impererrabitis. *Macrob. 1. Saturnal. c. 24.*

Cestius erat ex eorum numero qui contemnebant Ciceronis ingenium. Hic cum forte accumberet in eodem convivio cum M. Tullii Cic. filio, qui tum Asiam obtinebat & submonente quopiam è famulis, cognitum esse eum esse Cestium, cuius iudicio nihil sciret M. Tullius; illico sublatuè convivio, iustus est flagris cæd. Hinc Sen. in declam. jocatur: *Ciceronem patri de Cestii sorio satirificasse.*

CINESIAS

Evagora F. Poëta dihyrambicus utq; adeo imberillo & mactio corpusculo ut ihiacus asseribus circumquaq; se cingret, unde TILIACE cognomentum illi apud Aristophanem: & in ilium Plato. Comici quadrat: καὶ ἀμύνα σιέλῃ Φορῶν Φθῆς περὶ φήτης I. arundinea habens cruscula, TABIS PROPHETA. *Vid. Archestratus.*

Poëta procerus quidem sed tam gracili corpore, ut corticibus arborum se circumcingeret ne inflecteretur, ea propter *Aristophani* διδύς φιλόευν. *Erasmus.*

CLAUDIANSVS.

Claudius Claudian. Ægyptius. Poëta PRÆGLORIOSISSIMI titulo & statua à D. D. Imperatoribus felicissimis & doctissimis Arcadio & Honorio mactatus, hac cum inscriptione:

Ἐν ἐνὶ Βεργιλίῳ νόον καὶ μέσσην Ὀμήρη
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ Κασιλεῖς ἔθεσεν.

Virgili mentem, Musam, uno in pectore, Homeri

Hic statuunt Reges Romæ, Claudianum.

Cognoscite quanto in pretio fuerit *Claudianus*, cum in eo uno & Virgilio mentem & Homeri Musam fuisse testentur doctissimi Imperatores. *Sic Lilius Gyraldus Dialog. IV. de Poëtis.*

Non minore gloria & honore dignus, qui eum Poëtam suam vendicat, inimo rei literariæ publicæ vindicat, & Animadversionibus prægloriosissimis illustrat, nunquam sat laudatus *Barthius.*

Præcentor & Choragus poëtarum pane gyricorum. *Idem l. II. Advers. c. 12.*

Obeunt iam eloquentiæ Romanæ postremus fulgor. *Idem animadvers. Claud. de bello Get. p. 369. ubi mulus in eo commendando.*

Poëtarum prægloriosissimus, omnibus Latinis rerum ubertate prior, soli Homero inventionis gloria inter Græcos cessurus. *Dempsterus in Rosin.*

CLAVDIVS

Imperator de supplendo sena u egit, unde PATER SENATVS d. cum alii Cæsares PATRES PATRIÆ dicerentur. *Cuspinian.*

CLEARCHVS

Heracleæ Tyrannus, sceptum gestans, ex filiis unum nominavit FVLMEN *Plut. de Fortun. Alex. or. 2.*

H

CLEAN-

CLEANTHES.

Crateti discipulus, ita ad labores impiger (Φιλόπυλον) ut HERCVLES ALTER nominaretur. Nam cum deesset illi unde victum quæreret, nocturno tempore hauriebat e puteo aquam mercede, interdum disciplinis gravioribus vacabat: unde pro Cleanthe φρεαντλης PHREANTLES ceu puteorum exantlator, cognominatus est. *Illustrius, Laertius, Suidas.*

Cleantes q. majorum est gentium Stoicus, Zenonis auditor. *Cic. IV. Acad. qq. c. 41.*

CLEMENS

Alexandrina Ecclesia presbyter, Pantani auditor. Post eius mortem Alexandriae ecclesiasticam scholam tenuit & κατηχήσεως magister fuit. Feruntur ejus insignia volumina, plenaq; eruditionis & eloquentiæ, tam de scripturis divinis, quam de secularis literaturæ instrumentis. *Hieron in Eccles script.*

Penu eruditionis & scientiæ. *Hinsf. in edit. additq; Arnobium*, quantus est formavit Clemens.

Plutarchus Christianus. Causis.

Disertus & gravis auctor. *Dempstero.*

Delibris Stromatum ipse: Mitri, inquit, ad senectutem recondantur monumenta oblivionis medicamentum. &c. Continebunt hi libri qui dicuntur στωματεις i. e. stragularum variaz contextæ, admixtam veritatem Philosophiæ decretis, vel potius cooperatam & absconditam, sicut testa operitur id quod esseulentum est in nuce sub. *init. lib. 1.*

Eius λόγος περί της χρησιμότητος ἐμπλοκοῦ i. libri maxima optimarum disciplinarum materia referti. *Euseb. VI. hist. eccl. c. XI.*

CLEOMENES

Propter insignem beneficentiam BENEFACTOR est appellatus. *Alex. l. 2. c. 11. Vid. Ptolem.*

CLEON

Cui nomen BOVIS inditum cum voce sed non lyra caneret: Stratonicus dixit in eum: Olim asinus ad lyram, nunc Bos ad lyram.

Κυναιφάλον i. Canicipitem se ipse appellat, perfrictæ frontis sibi conscius ap. *Aristoph. in Equit.*

COLVMELLA.

Iunius Moderatus Columella, magnus, utilis, eruditus, eloquens auctor *Dempstero.*

Placidissimi & amoenissimi versus apud Columellam, unum ex optimis Poëtis. *Idem. lib. XX. c. 19.*

Principibus Latinae linguæ scriptoribus merito accensetur Columella, sermonis suavitate, politia & vi quoque & eruditione. *C. Barth. l. XXXVII. c. 7.*

COLVM-

COLVMBVS.

Peru peninsulae inventor: rectius dicitur *Christoph. Colonus. Tilem. discurs. Phil. p. 307.*

Hic est ille *Christoph. Columb.* stupendi alterius & nullis ante seculis cogniti terrarum orbis repertor: quem profecto benignâ salutarium siderum conspersione natum fuisse existimare fas est, ut incomparabilis Liguribus honor, eximium Italiae decus & præfulgidum jubar seculo nostro nasceretur, quod priorum Heroum, Herculis & Liberi Patris famam obscuraret. *Iovius in elog. bel. l. IV. p. 123.*

Nobilitatus eo facto annus MDXCII. *Thuan. l. Histor. p. 3.*

COLVTHVS.

Lycopolites Thebanus, ἐπιποιός seu versificator, qui fuit temporibus Anastasii Imperatoris. *Suid.*

Notas in eum dedit CL. Dauqueius additas Q. Calabro.

COMINÆVS

Philippus Cominaus scripsit ante annos paulo minus centum, ita laudabiliter ut nihil verear componere eum cum quovis antiquorum &c. Hoc quoq; laudem eius auget, quod tanta præstitit solo rerum usu peritus & naturali quadam iudicii bonitate &c. Princeps noster hunc legito, & Enchiridium Cominæus illi esto. Dignus Alexandris omnibus hic *Philippus. I. Lipsius notis ad l. Polit. c. 9.*

Carolus V. lectione historiæ Ludovici XI. à Philippo Cominæo prudentissimo equite scriptæ delectatus fuisse perhibetur: in qua ut multæ prudentiæ præcepta tradi inficias non ierim, ita plura minus ingenii atque adeo parum regii animi exempla reperiri minimè negari potest. *Thuan. l. XXI. p. 402.*

COMMODVS

Hostis Deorum atq; hominum appellatus, cuius radendum nomen sanxit Senatus. *Aurel. in Caf. c. 17.*

Vetusta illa prodigia Neronis & Heliogabalos & Commodos seu potius semper INCOMMODOs. *Vopisc. in Tacit. c. 6.*

Ipse autem COMMODOs se in titulo fastu turgido HERCVLEM vocabat. *Dion & Calvis. ubi titul. p. A. C. 180.*

CONSTANTINA

Galli Imperatoris uxor, MEGÆRA quædam mortalis, inflammatrix æviventis Cæsaris adfida. *Ammian. l. 14. c. 1.*

CONSTANTINVS MAGNVS.

Ὁ ἐν χριστιανοῖς βασιλεῦσιν δόξασα. i. e. Inter Christianos imperatores APOSTOLVS. *Synoduson Graecum. c. 34. Φιλόχελς βασιλεὺς c. 35. 36.*

H 2

Hic

Hic **Constantinus primus** Imperatorum Christo verè agglutinus : & post: Hic factus velut ARGENTEA quædam TVBA (ἀργυροσίληπιξ) quæ clarè ab extremis terræ partibus ad alias extremitates sonuit, ac fidem in Creatorem suo clangore cunctis in locis propugnavit. *Manasses Annal. c. XCI.*

Magnus immo MAXIMVS, apud Nazarium, Restitutor generis humani: Propagator imperii, ditionisq; Rom. Fundator æternæ securitatis atq; conservatos. *Cuspinian.*

Irrisor potius quam blandus, unde proverbio vulgari TRACHALA dictus, decem annis præstantissimus, duodecim sequentibus LATRO, decem novissimis PVILLVS ob profusiones immodicas nominatus. *Aurel. ep. c. 41. Diacon. l. X. misc. hist. c. 16.*

CONSTANTINVS.

Imperator Porphyrogenitus populorum omnium, quibus aliquid cum imperio suo commercii intercedebat, origines, rationes vivendi, belli pacisque instituta, partim usu, partim libris legendis cum accuratissimè didicisset, de eo argumento commentarium sanè quam doctum & utilem confecit, & filio suo Romano hoc paterni affectus monumentum excellentissimum reliquit.

Thesaurum appellant viri docti: *Meursius vulgavit Lugdun. Batav.*

CONSTANTINVS

Imp. **Heracii** F. POGONATUS dictus, quod Constantinopoli imberbis abiisset & paulo post barbatus rediisset. *Zonaras. Calvis.*

Impium fuisse testatur *Synodicon. c. 132.*

CONSTANTINVS

Imperatoris **Leonis & Irenes** F. dictus COPRONYMVS ob alvum sub Baptismo solutam: itidem GABALLINVS quod male olentibus stercoribus & caballino quidem potissimum delectaretur. *Miscell. 22.*

Vltimus Græcorum imperator Rex Peloponnesi, ante susceptum imperium sæpius cum Turcis cum ipsorum detrimento congressus, ob militarem virtutem nomen DRACONIS accepit. *Cuspinian.*

CONNVS.

Γεγονυδαίσκαλ & I. SENVM Magister. ap. *Platon. Euthydemo.*

CONSTANTINOPOLIS.

Nova seu altera ROMA. *Suidas.*

Initiò Romæ omnium consensu superior. *Sozom. l. II. c. 2.*

Orbis oculus orientalis atq; occidentis oræ velut nodus & vinculum, Comæfune fidei EMPORIVM. *Naz. or. 32.*

Roma magna *Manassi. cap. 92.*

Roma imperatrix. *Ibid.*

Romæ formidanda v. *Scaliger. in urbib.*

Roma orientis. *Sidon. car. II.*

Roma

Roma carens rugis, nunquam senescens, sed perpetuo juvenescens, seque renovans.

Roma illa deniq; de qua gratiarum rivi profluunt: quam terra continens amplectitur, & mare vicissim excipit, quam lucunde ornant Europæ manus, & ab altera parte os Asiæ deosculatur. *Ibid. Confer Voss. II. de Hist. Gr. c. 25.*

Imperii etiam nunc Turcici caput, nomine Stambol. *Cluverius l. IV. c. 14. V. BYZANTIVM.*

CONSTANTIUS

Constantini M. Filius, ἐυεπιφρων I. EVRIPINSTAR mutabilis dicitur in *Synodico Cyraco. c. 44.*

Reliquit Constantinus M. tres filios, Constantinum, Constantem & Constantium. *Vid. ib. & Aurel. Victor. in ep. c. 41.*

CONSTANTINVS.

Imper. Pater Constantini M. princeps moderatissimus CHLORVS ob pallorem dictus. *Stephan. ubi ordine de Constantinis.*

CORINTHVS

Caput totius Achaïæ provincie. *Apul. X. Metam. p. 393.*

Totius Græciæ princeps urbs. *Suidas.*

ΔΙΟΣΚΟΡΙΝΘΟΣ I. Iovis Corinthus à robore & nobilitate dicta. *Vid. Erasim. p. 198.*

Asopia & Ephyriæ à conditoribus dicta. ap. *Pausan. in princ. Corinth.*

Corinthus oræ maritimæ oculus. *Cic. III. N. D. c. 38 f.*

Totius Græciæ lumen. *Id. Orat. pro L. Manilia. c. V.*

Corinthii χοινομέτρη ab Apoll. Pythio dicti, quod servos possiderent 46000, quibus chænice demensum distribuendum erat.

CORNELIVS

Princeps eius gentis ASINA dictus, quod hanc pecunia onustam produxit in forum emto fundo, aut filia data marito. *Macrob. 1. Sat.*

CORNELIVS.

Vidus Cornelius gener Nasoni in senatum flens venit, cum illum Gorbula STRVTHIO CAMELVM DEPILATVM dixisset. *Sen. in Sap. non cad.*

M. CRASSVS

ἀγέλας & dictus, quem semel in vita risisse Lucilius testatur *Cic. V. fin. c. 30.* cum asinum vidisset catduos comedentem, quo de adagium, similem habent *labalasticam. Macrob. 2. Saturn.*

L. CRASSVS.

L. Crassus. Eloquentium iuris peritissimus, & SCEVOLA iuris peritorum eloquentissimus habebatur. *Cic. in Orat. & Volaterr.*

H 3

CRATES.

CRATES

Thebanus *ἄνευ ἀπολύτου* APERTOR FORIVM dicebatur, quod in omni domum ingrederetur & corripere. *Lact.* l. VI. p. 420. & *Suid.*

Vt LAR familiaris, Athenis cultus, litium omnium & iurgiorum inter propinquos disceptator & arbiter. *Apul.* IV. *Florid.* p. 598.

Vxore ducta Hipparchia Maronitide, nuptias suas *κνοζαμίαν* i. e. *caninum matrimonium* appellavit. *Suid.*

Meminit eius D. *Georgius Nazianz.* in laudem *Basilii Magni*: Hac, inquit, morte præditus erat *Basilius*, atq; ita comparatus; ara quidem opus non habuit, nec inani gloria, nec publico illo præconio CRATES CRATETEM THEBANVM LIBERTATE donat. Non enim optimus videri sed esse studebat. *Orat.* XX. p. 134. v. *Apul.* l. II. *Florid.* p. 573.

PETRUS CRINITVS

Florentinus, jucundo eruditoq; ingenio iuuenis, cum à cuspia patris coma Etrusco nomine RICIVS vocaretur, idq; nomen fastidiret, *crinitus* appellari maluit. Is non iniquo iudicio habitus est inter Politiani discipulos disertissimus. *Iovius* in *elog.* p. 69.

Judicium super libros eius de honesta disciplina videlicet *apud Gifan.* *Apolog. pro Poëtis Latinis* p. 481. Cui *Crinitus* IOPAS festivè audit: & *Scaligerum Fil.* in *Manilio.* ubi homo nugator & qui confugit ad nugas sæpe suas tanquam claudus ad equum.

Omnis *Crinitus* oratio, non ut aures, ita animum implet: prope enim dixerim nugæ canoræ. *Gyrald.* dial. I. de *Poët. sui temp.* p. 390.

Crinitus titulo specioso quem sumpsit non satisfaciens. *Dempster.* in *Rosin.*

EMERICUS CRVCEVS

Exquisitissimus Criticus. *Parco.*

Criticus diligens. *Dempster.*

CRITOLAVS

Atheniensis Philosophus Peripateticus, quilibram habebat, in quâ bona corporis & animi appendebat, animique in lance pondere utique ad inferos inclinabant. *Cic.* *Tusc.* *Volat.*

CTESIAS

Cnidius ferè in omnibus repugnantia *Herodoto* narrat, illum in multis & metadacem & scriptorem fabularum appellans: illo enim posterior est. Se autem eorum quæ narrat, magna ex parte *oculatum* testem fuisse, aut certe quæ videre non licuit, de iis à *Pet.* iis, qui viderant, edoctum, ita demum ea memoriæ prodidisse dicit. *Photius* in *Bibliotheca.*

Vanitatis eum arguit *Plutarchus* in *Artaxerxe.*

Iosepho Scaligero, ineptus *Græculus*, qui modo *Herodoto* adverteretur, nihil pensi habeat: multa ab eo humanitas, multa etiam consulto per *ζηλοτυπίαν* peccati,

peccati, in *Notis Fragm. subiunctis de emendat. temp.* p. 39 v. *Gerhard.* *Vof.* l. I. c. 5. de *Hist. Gr.*

IACOBUS CVIACIVS

Scholæ *Bituricensis* anima. *Lips.* cent. II. misc. 61.

Magnus *Idorum* *Plato.* C. *Barth.* l. I. *Ablegm. Critic.* c. 4.

Juris & antiquitatum linguæq; *Græcæ* solertissimus. *Idem* l. XL. c. 9. *Adv.*

Optimus atq; acerrimus rerum æstimator ac censor. *Ritturhus.* in *Salvian.*

Cui principatum juris omnes deferebant. *Heins.* orat. I. p. 5.

Princeps sui seculi eruditorum. *Dempster.*

CVROPALATES.

Georgius Codinus *Curopalates* sapientissimus. *Curopalates* sive *Curopallates* est officii *Palatii* nomen, unde haud scio an nomen proprium, quamvis per eunte officio in huius familia permanerit. *Nadab.* *Agmonius* *Notis* in *lib. de official. Palatii* *Constant.* p. 244. *Vof.* l. III. *hist. Gr.* p. 286.

Officiorum lapsi imperii scriptor exactissimus. *Dempster.*

QCVRTIVS.

Probus legitimusq; historicus si quisquam fuit &c. Proprius principum & assidue iis in manu sinuq; habendus. *Lipsius* in *Notis* ad l. *Polit.* c. 9. quem consule.

Peculiare eius fatum, quod reliquorum scriptorum nemo certam & indubitatam illius faciat mentionem, &c. Dignus mehercule scriptor, qui ab omnibus prædicaretur quem penitus & totum nosceremus. *Valent.* *Acidal.* *Animadv.* in IV. *Curt.* *præf.*

Alexandrea historæ luculentissimus scriptor. *Eid.* *præfat.* in *lib. VIII.*

Regiæ profecto magnificentæ par, ab *Alexandro* non degenerans, apud *Jacob.* *Pontan.* *Atticor.* *Bellarior.* *Syntag.* 5.

Sub *Claudio* principe *Asiæ* præpositus, venustus, suavis, disertus. *Dempster.*

Floriditas *Curtiana* quatenus laudanda, dicit. C. *Barth.* l. XXVII. c. 15.

Alphonsus Arragonia Rex, cum gravissimo laboraret morbo, multaq; in casum medici adhiberent, *Curtii* de *Alexandro* historiam legere cepit, eaq; tantopere delectatus fuit, ut valetudini restitutus dixisse dicatur: *Valeant Avicenna, Hippocrates, medici cæteri: vivat Curtius sospitator meus.* *Anton.* *Panormit.* de *rebus gestis Alphonsi.*

CYDONIVS.

Demetrius Cydonius Philosopho Christiano dignam diatriben *ἔλεγε τὴν κατὰ Θεοφάνην τὴν Ἰωνάτου*, i. e. de contemnendâ morte scripsit, quæ ex *Fuggeri* *Bibl. theca* prodit *Basilæa* per *Raphaëlem Seilerum.*

CYPRIANVS

Episcopus, Martyr, Cæcilianus prænomen sumpsit à *Cæcilio* presbytero *Carthaginensi* à quo ad fidem conversus erat. *Hieron.* in *catal.* vid. *Nazianz.* or. 18.

Vnus præcipuus & clarus extitit, qui & magnam sibi gloriam ex artis oratoris professione quaesivit, & admodum multa conscripsit in suo, h. e. *sacro* g. *nere*

genere miranda. Erat enim ingenio facili, copioso, suavi, & (quæ sermonis maxima est virtus) aperto, ut discernere nequeas, utrumne ornatior in eloquendo, an facilius in explicando, an potentior in persuadendo fuerit. *Lactant. de justit. l. V. c. 1. a. f.*

Bernanno in manu duct. c. 2. f. CICERO CHRISTIANVS.

A docto quodam huius seculi inmutata una litera COPRIANVS vocatus, quasi quod elegans ingenium & melioribus rebus aptum ad aniles fabulas contulisset. *Lactant. ib.*

Insignis autor, interdum floridus. *Dempsterus in Rosin.*

CYPRIAE.

Ad sententia, SCALVLAE appellata, quod regum coniugibus inclinantes se submitterent ad currus conscendendum in Syria. *Plut. adulatorib.*

CYRILLVS.

μέγας ὁ τῶν ὑποστόλων συνήγορος, Apostolorum ad stipulator Magnus Synod. c. 81. 82.

D.

Nicolaus DAMASCENVS.

Familiaris Herodis Iudæorum Regis & Augusti Cæsaris, Philosophus Peripateticus aut Plonicus. Scripsit historiam universalem libris 80. & vitæ Cæsaris institutionem. Tanti autem eum faciebat Cæsar, ut placetas mellitas sibi missas, Nicolaos vocaret: idque in hunc usque diem permanet, &c. *Suidas sub. N.*

Id quod de palmulis è Syria à Nicolao ad Augustum missitatis intelligi quoque poterat, quas Imper. Nicolaos nominavit. *Confer. Hadr. Jun. Cassig. in Hesych. p. 75. & tit. ART. LIBERALIS n. 71.*

Ioannes DAMASCENVS.

Cognomento MANSVR vir doctissimus, ætatis suæ nulli eorum, qui doctrina illustres fuerunt, secundus. *Suidas sub. I.*

DAMASCVS.

Totius Orientis oculus. *Iuliano.*

DANDVLVS

Andreas Dandul. Venet. Dux, ab eloquentia & comitate vulgo COMESINVS nominatus est *Egnat. l. 8. c. 10.*

DANDALVS.

Franciscus Dandal. Venetorum dux, CANIS cognominatus, quod catena collo innexa quadrupes Pontificem Clement. accessit, iratumque ex Feraria erepta placavit. *Egnat. l. 3. c. 3.*

DARES

Phrygius, Sacerdos Troianus ab Homero celebratur, Iliad. E. Eius Phrygiam Iliadem sua etiam ætate exutisse, ait *Aelianus l. XI. Var. c. 2.*

Ludovicus

Ludovicus Vives Dareten & Dictyn istum, qui hodie exstant, esse figmenta eorum ait, qui bello famosissimo voluerunt ludere. *Voss. l. IV. Hist. Gr. p. 42.*

Daretis nomine bellum Troicum decantavit *Iosephus Devon. us, Iscanus Anglus* splendidissimo ingenio Poëta, cuius scripta ita probantur, ut ad veterum scriptorum laudem pervenerint.

Ja. us Rotgerius clarissime scribit Anno 1210. Cambdenus 1224. *Confer Barth. l. XXI. adv. c. 11. & animad. in Claud. p. 200, & qui novissime edidit Sam. Dressemium.*

DARIVS

Xerxes pater, sextus Ægyptiorum Legislator, cum viveret DEVS appellatus est mortuus regis tantum honoribus cultus. *Diodor. l. I. c. 8.*

DAVSQVEIVS.

Claudius Dausqueius natione Belga, Theologus rarâ Græcarum literarum peritia. Qui quicquid in annalibus fidele, quicquid apud Grammaticos eruditum, quicquid Poëtis varium, unus hausit. JUSTVS HÆRES VETERVM LITERARVM, *Clarus Benarscius l. II. Amphit. c. 13.*

Piè doctus, & doctè pius. PAREO.

DEMADES

Ex nauta & naupego & portitore factus est Orator Atheniensis & Demagogus ut homo callidus & fortunatus. *Suidas.*

Theophrastus interrogatus qui sibi videretur Demosthenes Orator, respondit, dignus hac urbe. Qualis Demades? supra urbem. *Plutarch. in Demost. p. 850.*

Hinc Demades derogator Demosthenis. *Sidon. ep. 1. l. VIII.*

Excusans ipse actionum suarum varietatem dixit, sibi ipsum contraria sæpe, Reipub. nunquam dixisse. *ib.*

Oratio eius de duodecennali subiuncta est Lycurgi, Herodis, &c. Oratoribus Politicis à Grutero editis.

DEMARATVS

Aristonis R. Laced. filius, sic vocatus quod POPULO PETITVS, quod ante eum natum omnis populus vota fecit, ut Aristoni omnium ante id tempus Regum præstantissimo, filius gignetur. *Herodot. l. 6. c. 63. quem vide.*

DEMETRIVS

Grammaticus Adramytenus, cognomento dictus est Ixion, quod Euripidis tragediam quæ inscribitur Ixion clam subegisset & sibi adscripsisset. Alii quod in Alexandria Junonis statuæ argentea quædam ornamenta detraxisset, sive quod Ixionis exemplo parum gratus fuerit in Aristarchum præceptorem. *Brasficanus in Adag. p. 355.*

DEMETRIVS

Phaleræus, Philosophus peripateticus adeo venustus, ut per calumniam in delitiis

delictis habitus & à quibusdam à Splendore LAMPETO & CHARITOBLEPHAROS propter elegantiam cithorum diceretur. Ad magnam gloriam & potentiam evectus, & per invidiam dejectus & pulsus Athenis, in Ægyptum venit, & apud Soterem Ptolemæum degens ex morfu aspidis periit. *Suidas. v. Illustrium, Hesych.*

Omnium à Demosthene, Ciceronis sententia, politissimus, *I. II. de Orat. c. 23. & in Bruto*: Phalereus sicut esset eis senibus adolescens, eruditissimus, ille quidem horum omnium, sed non iam armis institutus quam palæstra. *c. 9.*

Diversum ab hoc esse Demetrium Rhetorem, cuius sub nomine Phalerei, scriptum vetustam *ἡ ἐργασίας* & de elocutione habetur probat *Vossius IV. in sit. Or. c. 2.*

Nulli plures statuar dicatur quam Demetrio Phalereo Athenis nempe *CCCXL. Plin. l. b. XXXIV. c. 6. Strabo lib. IX.*

DEMETRIVS

Pothorctes liberatum Athenas ex Cassandri manu appellens, *Σωτήρ καὶ εὐεργέτης* SERVATOR & BENEFACITOR dictus est *ap. Plutarch. in Demet. p. 892.*

Gaudebat dissimilimum superorum Regis inscribi sibi cognomen. Hic enim *πολιεύς* & *πολιάρχης*, id est, Urbium tutor & pater: ille *πολιόρκητής* i. e. expugnator urbium dictus est. *ibid. p. 999. E. Hinc Plinio, EXPVGNATOR l. VII. c. 38.* à machina bellica quam secum ferre: *Volaterr.*

DEMOCHARES.

Ob linguam proccacem appellatus est *περρησιαστής*. *Alex l. 2. c. II. & THERSITES. Rhod. l. 21. c. 28.*

DEMOCRITVS

Abderites, cognomen habuit Sapientiae & RISORVS Gr. *Σοφία καὶ γέλασις* dictus, quod inania hominum studia ridebat. *Suidas Confer V. Anthol. e. pigr. 26.*

Abderitæ Democritum nominabant PHILOSOPHIAM inquit *Ælian. l. IV. c. 20.* Πέντεθλον etiam, seu Quinquercio dictus est. Callebat enim Physica, Ethica, Mathematica liberales disciplinas, artiumque omnium peritus erat. *Idem sub π It. παντοδαμὸς* i. e. omni scitus. *Idem.*

Vix præter alios venerandus auctoritateque antiqua præditus. *Agell. l. 10. c. 17.* Ante alios virtutis & philosophia gratia venerandus. *l. 5. c. 3.*

Epicuro *Δημόκριτος* & *Ἀριστοκράτης* velut NVGARVM CENSOR, *ap. Laërt. l. X. p. 711.* Illustrius in Epic. LEMOCRITVS mavult legi *Hadrian. lun.* ut composita sit vox à *λήμη* quæ gramiam oculorum, lippitudinis parentem sonat: cum lemæ Philosophis à Comicis obiectari solitæ, tum ob lippos oculos è studio natos, tum ob cæcutientiam in rebus. *Noris ad Hesych. p. 71. quo vide.*

Excœcavit semetipsum, quod mulieres sine concupiscentia aspicere non possent

posset & doleret si non esset potitus. *Tertull. apol. adv gent. c. 46. Agell. l. 10. c. 17.* quia existimaret cogitationes commutationesque animi sui in contemplandis naturæ rationibus vegetiores & exactiores fore, si à videndi illecebris, & oculorum impedimentis liberasset.

ABDEROLOGVS id est, *Stultiloquus*, est iste homo Abderis natus. Sic de Democrito, *Tatianus Assyrius Adag. p. 279.* Et eius popularibus. *Martialis l. 10. epigr. Abderitana pectora plebis habes.*

DEMOSTHENES.

Atheniensis, F. Demosthenis Pæaniensis, gladiatorum fabri: fuit (Hermippo auctore) diligentior quam ingeniosior, & ad voluptatem propensior. Vnde factum ut adolescens BATTALVS voceretur, ut qui veste muliebili sæpe esset usus: virili autem toga sumpta ARGAS, quod est serpentis genus. *Suidas in Δ & Β. & Κάτων Confer Brod. I. Miscell. c. 20. & Rhodig l. 5. c. 13.*

Τὸ τῆς ἐλάθου κεφάλαιον, h. e. Totius Græciæ CAPVT. *Isidor. Pelus. l. III. ep. 81.*

Tria Rhetorices sidera: Demosthenes, Aristides, Thucydides, *Thomas Scholastic. l. IV. anthol. c. 31. epigr. 1.*

Σάλπιγξ ῥητορὸς εὐκελεύου, πατὴρ σοφῶν h. e. tuba eloquens Oratoriæ benefonantis, pater sapiens. *lib V. anthol. 3.*

Salustius publicas Demosthenis orationes memoriæ mandavit omnes. Nonnum iterum a iuribus Demosthenem sexies edidicisse. *Suid. in Salust.*

Cuius nomen honesta cum recordatione conservavit tempus id omne, quod inter ipsum aetatemque nostram intercessit. *Manuel. Orat. VII. pr.*

Huius inimici testis ingens in calamitate factus Æschines. *V. Plin. l. VII. c. 30.*

Ἐπιπέριον ῥώμην γνώμη Δημόθηνες εἶχες

Ἄουπολ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν ἀρεῆς μακεδόν. h. e.

Par menti robur tibi si Demosthenes, esset,

Non erat Amathiae Græcia victa manu.

Epigramma eius statuae basi à pop. Atheniensi inscriptum. *Plut. in vit. p. 860.*

Oratorem plane perfectam, & cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris. *Cicero in Bruto. c. IX. vide LYSIAS.*

Quone Athenas quidem ipsas magis credo fuisse atticas. *ais idem in Oratore c. VII.*

Ad octis est oratorum princeps iudicatus. *in Bruto c. XXXVII.*

Cum Demosthenes dicturus esset, concursus audiendi causa, ex tota Græcia facti sunt. *ib. c. LXXXIV. & Valer. Max. l. III. c. 4. & lib. IIX. c. 7. ubi: cuius commemorato nomine MAXIMÆ ELOQVENTIÆ CONSUMMATIO animo oboritur audientis.*

Penelxorandi. Quintil. l. X. c. 1.

Quem mirabantur Athena

Torrentem & pleni moderantem frena theatri. *Iuven Sat. X.*

Homero & Demosthene utramq; eloquentiam censent veteres. C. Barth. l. XLVI. c. 3.

Eloquentia & lychnieus, pro elaboratis operibus aut cura singulari venerunt in proverbium. Id l. V. c. 19. V. THVCYDIDES.

Demosthenes $\mu\iota\psi\acute{\alpha}\sigma\alpha\eta\delta\theta$ nomen in praelio quodam emeruit tam ignarus in bello, quam in concionibus invictus, quod nomen probrosissimum declarante Platon. l. 12. l. 1.

DERCYLLIDAS

Sagacis ingenii vir, & ad excogitandum promptus, hinc cognomento SISYPHVS. Ex Xenophonte Rhodig. l. XI. c. 7.

DIACONVS

Paulus Diaconus Aquileiensis, historia miscella autor, Vir Apostolicus, Antistes doctissimus, vixit sub Carolo Magno. C. Barth. l. XLII. c. 14.

Longobardus, homo, meo iudicio, confidentissimus, ac uti res ipsa docet ineptissimus. Iosepho Scalig. pref. in Festum, quem Paulus ille malè mutilavit & Festo prorsus reddidit dissimilem.

Diaconus Festi corruptor: in additamentis Eutropianis & in Longob. r. dicitis rebus diligens, in notis inutilis. Dempsterus.

DICTYS

Cretenfis, bello Troiano Idomeneæ sequebatur. præter Italica, libris IX. litteris consignavit bellum Troianum: Homerus autem in poemate suo eum esse secutus, ut quidem autor Tzetzes Chiliad. V. hist. 30. v. Voss. l. IV. Hist. Græc. c. I. adde Suid. & de eius narratione fabulosa iudicium C. Barthii l. LVII. c. 20.

Septimius Romanus Dictyn loqui latinè fecit, Romanus sanè scriptor, ævo Theodosiano aut præter propter. Barth. l. XIV. c. 13. De occultatione & inventionem libri eius. Volat. vid. DARES.

DIDYMVS ALEXANDRINVS

Grammaticus Aristarchius, Ciceronis $\alpha\upsilon\gamma\chi\epsilon\upsilon\theta$, cognomento CHALCANTEROS, quasi aneis intestinis præditus, ob assiduitatem lectionis & scriptiois. Dicunt enim eum ultra ter mille & quingentos libros conscripsisse. Suid. Vnde $\beta\epsilon\lambda\iota\omicron\lambda\acute{\alpha}\tau\epsilon\varsigma$ appellatus. Frisius.

Multiplicis scientiæ, cœpti memorabilis, qui in illis sex libris ubi nonnquam imperfectè Tullium reprehendit, Sillographos imitatus scriptores maledicos, iudicia doctarum aurium incusat, ut immania frementem leonem, putredulis vocibus vanus catulus longius circumlatrans. Ammian. Marcell. l. XXII. c. 24.

Didymo, quo nemo plura scripsit, accidisse compertum est, ut cum historiæ cuidam tanquam vanæ repugnaret, ipsius proferretur liber, qui eam continebat. Quint. l. I. c. 8.

S. DIDY-

S. DIDYMVS

Alexandrinus, captus à parva ætate oculis, & ob id elementorum quoq; ignarus tantum miraculis suis omnibus præbuit, ut Dialecticam quoq; & Geometriam, quæ vel maximè visu indiget, usq; ad perfectum didicerit, Is plurima opera nobilia conscripsit, &c. Inter ea de spiritu sancto librum unum, quem ego in latinum verti &c. Vivit usq; hodie & octogesimum tertium ætatis excolit annum. Hieronymus de Doctor. Eccles.

Hic ipse VIDENS propheta, Hieronymo. Vid. Barth. l. LI. ad v. c. 11.

DIOCLES

GVRGES qui cum devorato pisce calido diceret, se cælum exussisse, Theocritus Chius unum, inquit, tibi superest, ut mare ebibas atq; ita tres res omnium maximas confecetis, terram, mare, cælum. Athen. l. 8.

DIOCLETIANVS

Scribæ filius à matre & patria Dioclea se Dioclem appellavit, Augustus declaratus Diocletiani nomen adscivit. Sigon l. 1. imp. occ.

DION CASSIVS

Consul cum Alexandro Mammææ filio, qui & Cocceius & Cocceianus, historicus ille longe celebratissimus & Romanæ historiæ fons ab Hentico Stephano editus.

Dion nusquam propitius valde Philosophis, ne dicam ex professo eorum hostis. Lipsius. cent. I. ad Belg. ep. 15.

Ipse $\alpha\iota\upsilon\tau\acute{\omicron}\tau\eta\varsigma$ $\nu\epsilon\upsilon\alpha\iota$ $\alpha\iota\upsilon\tau\eta\mu\omicron$ quæ suam ætatem attinuerunt, omnia penitissimè inquisivit, præteritorum memoriam ex publicis monumentis recollegit, & quia in clarissima luce Romanæ Reip. multos annos vixit, solus arcana Reipub. intellexit, notisq; conservavit, veteres leges, ac solennes formulas diligentius expressit, ut in illo nihil possit desiderari. Tilm. disc. Philol. p. 202.

Historicus diligentissimus. Dempsterus.

DIO

Pasiratis filius, Prusænsis, Sophista & Philosophus, quem CHRYSOSTOMUM appellarunt, magnificentiam ita affectabat, ut etiam leonina pelle indutus prodiret. Corpore fuit tenui & maximam ætatis partem exegit apud Trajanum Cæsarem, ut etiam curru imperatorio veheretur. Suid. Eunap. proem. p. 7.

Fuit quoddam Amaltheæ cornu: ac quod ad dicendi facultatem attinet cum eloquentissimis quibusq; comparandus &c. Traianus Imperator Romæ illum in aureum currum assumens, quo in victi Imperatores de confectis bellis triumphabant, læpissimè ad Dionem conversus: Quidnam, aiebat, dices, nescio: te vero ego non minus quam me ipsum diligo. Philostratus de vitis Sophist. p. 491.

Expressit imperator illud Ciceronis: quod si ipsi hæc neq; attingere, neq; sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Pro Archia.

I 3

Troica

Troica eius, seu orationem de Ilio non capto disertissime in latinum sermonem transfudit *Laurentius Rhodomanus*.

Aurea facundia vir. Themistio orat. in laudem Iovin. Imp. sub initio.

DIODORVS

Siculus, qui apud vos *clarissimus historicorum* habetur, is qui Bibliothecas distinxit & distribuit, cum triginta continuis annis & Asiam & Europam ut ipse scripsit, magna cum diligentia peragrasset, plurimarumque rerum ipse spectator extitisset quadraginta historiae suae libros scripsit; s. Moſen antiquum, primumque Legis latorem nominat. *Ad Gentis Iustin. orat. parant. pr.*

Quantum solis lumen inter stellas, tantum inter omnes quotquot ad nostra tempora pervenerunt historicos (si utilitatis potius, quam voluptatis aurium habenda sit ratio) noster hic Diodorus eminere dici potest. Ac quanto univ ersus orbis civitate ac gente una est capacior & amplior, tanto maior est scriptorum Diodori (si eorum argumentum spectemus) quam ullius eorum qui extant historicorum amplitudo. *Henricus Stephanus in Tractatu de Diodoro ubi & Ludovici cavillis respondet.*

Apud Graecos desit nugari Diodorus, & *βιβλιοθήκας* historiam suam inscripsit. *Plinius Praef. Nat. hist. ad Trajan.*

Vixit Julii Caesaris temporibus & Augusti, antiquae eruditionis in quo nihil culpam, praeter Epigraphen & corrupta Romanorum nomina, *Dempsterus*.

DIODORVS.

Alius dicitur *CHRONVS*, ab Apollonio Chiono Praeceptore, cuius famam obscuravit. *DIALECTICVS* etiam appellatus, quod pium involutum & corneum disserendi genus invenit. *Diog. Volat.*

DIOGÈNES

Icesii Mensarii, & pecuniae adulteratoris filius, Syro openſis. Rogatus quidnam faciens *CANIS* vocaretur, Quod eis, inquit, blandior, qui dant: in eos vero qui nō dant, oblatro: malos autem mordeo. Solebat omnia palam facere, & quae ad Cererem & quae ad Venerem faciunt. *Cervidas Megalopolita sive Cretenſis de eo.*

Cui canis ex vero ductum cognomen adhaeret

Quod de Avidieno sordido pronuntiabat *Horat. l. II. sat. 2. v. 56.*

ἦν γὰρ ἀλατῆως

Διογῆνης ζανὸς ἄλῶ, ἕξιμιός τε κίων.

erat enim verè

Diogenes Jovis filius & caelestis *CANIS*. *Laërt. l. VII. p. 414.*

Celebratur Diogenis fortitudo, mansuetudo Xenocratis, Aristotelis elegantia & eruditio, Theophrasti gravitas, Zenonis austeri & viriles mores, Platonis majestas, Polemonis continentia. Nam horum nullus cum non ab omni parte praestans esset, multum tamen à cæteris differebat. *Suidas.*

Hic liber ac solus, non secus quam *AVIS* ratione praedita circumiit: *Maximus dissert. XXI. quam vide.* Platoni

Platoni dicitur est Diogenes *Σωκράτους μακρόμενος*, i. e. *Insanus Sacrales* *Æl. l. XIV. c. 33.*

Diogenes de dolio latrat, *Tertull. de pull. c. 4.* Superbos Platonis toros alia superbia deculcat. *Apolog. adv. gent. c. 46.*

Excessit è morſu canis, eodem die quo Alexander Babylone. *Volat.*

Percontanti qualis ipse canis esset, lepide respondit: Esuriens Melitaus; satur molossus, quod cibi appetens blandiretur; saturatus morderet. *Laërt. l. 6.*

DIOGENIANVS

Heraclæotes Ponticus Grammaticus fuit sub Hadriano Imperatore omni doctrinae genere eruditus. *Suid.* Inter cætera *Paramiographus* elegantissimus, ab *Andrea Schotto* dicitur.

DIONYSIVS

Alexandri F. Hælicarnassensis, Augusti temporibus floruit, eo curatius nemo tempora observavit. *Scaligero teste in Animadv. Eusebianis.* Hac quoque parte *Livio* praeteritur, quod & plura & accuratius multa tradat, quae ad Romanas antiquitates pertinent, *Stilus*: ins *καινοπρεπής*, h. e. gratam ac decoram habet novitatem. *t. Photio. v. Voss. lib. II. hist. Gr. c. 3.*

Historicus clarissimus, eloquentissimus, veracissimus, Antiquitatis studiosissimus, *Dempsterus*.

Optimum historicorum utilissimus. *ibid.*

Doctissimus atque acerrimus alienorum laborum stiliq; qualis apud Latinos *Quintilianus*, *Censor estimatorq; egregius*. Ipse eximius inter seculi Rhetoras, tantaeque existimationis *Criticus* erat, ut omnes libenter sequerentur eius, de quocunq; sive antiquo, sive recente scriptore sententiam. *Sigismundus Gelenus*, quo munere post illum perfunctus *LONGINVS spirans* quaedam *Bibliotheca ac virum Muscum* dicitur. *Eunapius. V. LONGINVS.*

DIONYSIVS

Areopagita, scriptor sane antiquissimus & elegantissimus, sed quem illum esse de quo habetur mentio in *Aëtis*, soli in hac luce literarum imperiti & cum linguae Graecae tum antiquitatis Ecclesiasticae penitus rudes audent affirmare. *Casaub. ex. 16. p. 406.* Videatur de praef. à opinione *Suidas*.

DIONYSIVS

Poëta ac Orator appellatus est *ÆREVS*, quia Atheniensibus consulebat, ut numis aëris uterentur. *Athen. l. 15. c. 2.*

DIOSCORIDES.

Vir in literis hand inexistimatus, *Rhod. l. 6. c. 1.* ubi inexistimato existimatum opponit.

Herbariorum dictator. *Scalig. ex. 153. f. 2.*

Cogno-

Cognomento PHACASI. e. LENTINVS, quod lentigine os dehonestaretur. *Suid.*

DIOTIMVS

Atheniensis dictus CHONEI. INFUNDIBVLVM quod eo ori appposito ἀπνευσί vinum hauriret. *Æl. l. 2. Rhod. l. 24. c. 6.*

DOMITIVS

Clarus Romæ Grammaticus, quod natura intractabilis ac morosior esset INANVS dictus. *Volaterr. Agell.*

CN. DOMITIVS.

In hunc dixit L. Crassus Orator: non esse mirandum eum *ancam* barbam habere, cui os ferreum & cor plumbeum esset. Proconsul fuit & Orator. *Liv. l. XXI. Volaterr.*

L. DOMITIVS

ÆNOBARBVS simul & cognominis & familiae princeps fuit: Cui reverenti è rure gemini juvenes imperasse traduntur, ut victoriam de Latinis populo Romano nuntiaret, & in fidem maiestatis adeo permulisse alas, ut è nigro rutilum pilum, æriq; similem reddiderint. *Tranquill.*

DOMITIANVS

Se DOMINVM DEVMq; dici coegit. *Aurel. in Cesarib. c. XI.*

DONATIVS.

Donatus, Servius, Priscianus, tanquam triumviri, de quorum principatu inter eruditos quaritur, quibus ego tantum tribuo, ut post eos quicumq; aliquid de Latinitate scripserunt, balbutire videantur. *Valla p̄s̄fat. l. 2.*

DONELLVS

Antecessorum jubar.

Vir examussum factus ad Gallam nivem.

Expes dolosa fraudis, & plenus fide. *Baud us in funeribus.*

DRACONTIVS.

Dracontius Hispanus adeo acutè & nervosè de plerisq; incidentibus loquitur vix se ipsum factis intellexisse videatur. *C. Barth. lib. VII c. 20.*

Poëta sensu & eruditione quam eloquentia longè melior & instructior. *C. Barth. lib. LIV. c. 9.*

Floruit temporibus Justiniani Imperatoris & Arhanagildi regis Gothorum: composuit HEXAEMERON CREATIONIS mundi. *Ioannes in Chron Hispan. Anno Dom. DCLI.*

Consimilitè ut in *Prudencio*, sic in eo elegantiarum flosculi ceu purpura quædam insitæ interlucent ac scintillant. *Mel. hior Goldastus ep. ad Iohan. Weitzsum Dracontii editorem.*

DREPANVS.

Pacatus DREPANVS Panegyristes provincia Aquitanus, patria Aginensis Theo-

sis Theodosii Magni coætaneus cui panegyricum dixit. *Savaro ad Sidon. ep. XI. lib. VIII.*

Scriptor, ut illa ætate, minimè aspernandus, & quem ego sane amo æstimoq; nec si optio detur, unam eius orationem illam, nisi sunt eiusdem inter Panegyricas etiam plures, quod alibi quærendi erit locus, haud equidem multis aliorum, una etiam atq; altera penè dicam Ciceronis mutem. *Valen. Acidal. Animad. in lib. III. Curt. p. 24.*

Drepanus Florus, doctus & acutus Christi vates, *Barth. in Rutil. p. 92.*

DRVSVS

Ex Liviorum familia, hostium duce DRAVSO cominus trucidato, cognomen invenit. *Suet. Tib.*

DVSA.

Janus DVSA Apollo Vatum. *Dominico Baudio in fœncribus.*

Venerum & Cupidinum sacerdos. *Heinsio in manibus Iovis VIII.*

Multiplex erat in viro lectio: incredibilis pene memoria: Græcarum ac Latinarum literarum; historiae veteris ac novæ nihil; de quo rogatus non ex tempore responderet. Unus ipse, quod de Longino ait Eunapius, erat Bibliotheca animata & museum spirans: unus Batavia VARRO & Academiae commune ORACVLVM.

Fuit hic verè è paucis χρηστές ἀνὴρ κοινὸν ἀγαθόν, qui plurima & in patria gessit: & pro eâ legationes obivit plurimas: nec unius ore sæpius locuta est Batavia, quam Doustico. *Vit.*

Janus Dusa filius Γαῦμα τῆς νεότης. *Parco.*

E.

EBION.

πλίμορφον πέρσιον, i. e. MULTIFORME! MONSTRVM, quod Samaritanam quidem haberet abominationem, Judæorum autem nomen; tum vero Obeorum & Nazæorum opinionem Cerinthianorum formam, Carpocratianorum improbitatem & Christianorum appellationem. *Papp. ep. hist. Eccl. sec. 1. f.*

EDMVNDVS

Ethelredi Fil. Rex Anglia FERREVM LATVS cognominabatur ob bellicam fortitudinem. *Polyd. l. 7.*

EGESIPPVS.

Suppositivus est & planè infimæ vetustatis scriptor, qui non contentus verbis Josephi, ut videatur aliquid novi afferre, sæpe nobis sincerum vas incrustat. *Joseph. Scalig. in Animadv. Euf.*

Pseudo Egessippus dicitur Petro Scriverio *Animadv. ad epigr. 76 l. 1. Mart.*

Egessippus licet fictivus, inter minorum gentium non adspernandus scriptor.

ptor. Vix ullus scriptor glossæ matris & mendis plenior ad nos pervenit. *C. Barth. XXXV. c. 10. & ad Claudianum p. 204.*

ELIAS.

Beatus & magnus Propheta, nubibus excelsior. *B. fil. Sel. or. XI.*
Huic creaturæ habentæ permixta. *ib.*
Divinæ in homines caritatis discipulus & mansuetissimus administer.

ibid.

ELMENDORSTVS.

Gebhart ELMENDORSTVS philologus solertissimus. *Pareo.*

EMPEDOCLES.

Agrigentinus, severitatis semper plenus in uno eodemque perseverabat, sic in publicum prodibat, non de fugientibus imo jubentibus id civibus, tanquam IMPERII cuiusdam INSIGNE. *Illustrus.*

Auream coronam gestans in capite & aureis calceis indutus, & coronas Delphi as in manibus gerens, pertransibat urbes, ut Divinitatis opinionem consequeretur. *Suidas.*

Κωλοσάνεμος q. VETIVENTVS dictus. *Lært. lib. VIII. p. 605. v. tit. Polym. Tempestas n. 3. & Pythagoras.*

ENNIUS.

Ennius & sapiens & fortis & alter Homerus. *Horat. II. ep. 1. v. 50.* Dicebat enim animam Homeri in corpus suum immigrasse. *Confer. Lambin. p. 370.*

Prior Africanus Q. Ennii statuam sepulchro suo imponi iussit: clarumque illud nomen imo vero spoliū ex tertia orbis parte raptum in cinere supremo cum Poëtæ titulo tegi. *Plin. l. VII. c. 30. Cic. pro Arch. c. 10.*

Vir tamen ille (Scipio) Homericus, quam rudis & imposito præconio dignior. *Valer. Max. l. VIII. c. 13. p.*

RVDIVS à patria dictus, quæ eo tempore barbara, atque idcirco in Valerii loco legendum Rudis, *C. Barth. arbitrat. sagacissimè l. XIX. c. 15.*

Q. Ennius tria corda habere sese dicebat, quod loqui Græcè, Oscè & Latine sciret. *Agell. l. XVII. c. 17.*

Gyraldo & Savaroni TRICOR.

Tripektorū diceret *Lucretius.*

Qui primus amœno

Detulit ex Helicon perenni fronde coronam.

Lucretius. l. I. v. 117. ubi æternos eius versus vocat.

Qui literarum jucunditatibus instructas habent mentes, non possunt non in suis pectoribus dedicatum habere, sicuti Deorum sic & Ennii poëtæ simulacrum. *Vitruvius de Architect. l. 9. c. 3.*

Ennium sicut sacros vetustate lucos adoremus, in quibus grandia & antiqua robora jam non tantum habent speciem, quantam religionem. *Quint. l. X. c. 1. p. 450.*

Summus

Summus Epicus Poëta. *Cic. de opt. orat. c. 1.*

Virgilium solitum dicere accepimus, *aurum se ex Ennii stercore colligere.* *Gyrald. Dial. IV. p. 137.*

Eius epitaphium est *tit. FAMA HOM. n. 8. Vid. & Agell. l. XII. c. 11.*

ENNIUS primus magni nominis Heroicorum, Antiquitatis studiosus, interdum generosus. *Dempster.*

Ennius ipse Pater nunquam nisi potus ad arma

Prosiluit dicenda. Horat. l. I. ep. 19. v. 7.

Levitè curare videtur, Quo promissa cadant. *Id. de eod. l. II. ep. 1. h. e. negligenter scribit, expositore Lambino.*

ENNODIVS.

Felix Ennodius Ticinensis. Summa eius intentio est aliter omnia dixisse quam cæteri, ideoque totum quod loquitur exquisita quâdam inticatione complicat, & innodat, ut rectius INNODIVS quam ENODIVS debeat appellari. *Arnolfus Lexovienfis ep. XXXI.*

Ut durus atque difficilis, ita mirum in modum densus sententiis, & MENTIS EXACTÆ scriptor. *C. Barth. l. XIX. c. 6.*

Affectator quidem, tamen eruditus & mitè ingeniosus autor. *Id. l. X. c. 11.*

ENOCHVS.

Penna justitiæ elatus, supergressus est naturæ terminos, cum primus mortis decretum ostendit inefficax. *Basil. Sel. or. 14.*

EPHESVS.

Generis principium ab Attica purissimâ ducens, supra omnes Joniæ, Lydiae civitates adaucta est. Prominet autè in mari, quod terram ambit, in qua ipsa posita est. Abundat autem bonarum artium studiis, & Philosophis, oratoribusque redundat: ut verè dici possit eam civitatem non robore equitum sed clarorum hominum millibus cæteras superare, & in ea plurimum vigere sapientiam. *Philost. de vita Apoll. l. VIII. p. 393.*

Ephesus Amazonum opus. *Plinio l. V. c. 29.*

Templum magnificentiæ vera admiratio Ephesiæ Dianæ, ducentis viginti annis factum à tota Asia, ibi celebre. *Idem l. XXXVI. c. 14. Confer Act. XIX. v. 27.*

EPHORVS.

Cumanus, Isocratis discipulus, qui cum nullo profectu scholam eius reliquisset atque à patre Demophilo denuo remitteretur, ut ab integro data mercede discipulum ageret DIPHROS appellatus est ab Isocr. *Σὸς τὴν δὲ δὲ Φέγεω Vid. Erasim. in Adag.*

EPRICATES.

Orator nobilis Athenis SACESPHORVS à Platone in Comœdia vocatus quod scutum præ se ferens eo quod propensè in ad pectora barbam ferret. *Volaterr.*

K 2

EPICTE.

EPICTETVS.

Phryx Hierapolitanus, Philosophus, Romam traductus servit servitutem Epaphrodito Neronis, qui fuit à custodia corporis illi principi: claudus autem è destillatione, corporis in eam partem illapsa, id quod ipse de se Epigrammatico:

Δῆλ' Ἐπίκτητ' ἄνομον, καὶ σὺν ἀνάπτῃ
καὶ πενίῃ ἴσθ', καὶ φίλ' ἀφρονάτοις.

Servus Epictetus sum, natus corpore claudus
Irus pauperie, Deliciae superum.

Ille virtoruscus se & à DEO, nihil à fortunâ fuit. *Lips l. I. Stoic. Philosoph. dissert. ult.*

Philosophus optimi sensus. *Idem cent. III. misc. ep. 88.*

Certissimus ad sapientiam magister. *Cent. III. ad Belg. ep. 95.*

Cum crus ipsi frangeretur, velut in alieno corpore philosophabatur, citiusq; crus perfractum esse visum est quam ipse vim doloris perferens. *D. Gregor. Nazianz. ep. LVIII.*

Et nostrâ ætate fuit quis, & adhuc superest opinor, qui Stoici Epicteti fidelem lucernam ter mille drachmis emit. Sperabat enim opinor & ille, si noctu ad eam lucernam legeret, continuo & Epicteti sapientiam in somnis se adepturum, & similem se fore ADMIRANDI illius SENIS. *Lucianus dialogo ad indoctum multos libros coëmentem. tom. II. p. 767.*

Epictetum duo Antonini (ut alios nunc taceam) magno in pretio habuerunt. *Themist. orat. in laudem Iov. n. imper. sub. init.*

Διαλέξεις eius, quas obiter in viâ, domo, schola habuit ab Arriano digestæ sunt. *ex Agell. l. XIX. c. I. Lipsi. Stoic. Phil. l. d. vid. ARRIANVS.*

Enchiridion illius sanè egregium & Stoicæ moralis Philosophiæ velut anima. *Lips.*

Gravis herclè rerum magis pondere quam mole magnus liber & exotilandus, nocturnâ diurnâq; manu versandus. *Remus ad Themist. l. d.*

Epicteti Enchiridion moribus utile, dissertationes graves, prudentiæ plenæ. *Dempsterus. præterquam quod faver Veneti.*

EPICVRVS

Atheniensis, sancta & recta præcipit, & si propius accesseris, tristitia: voluptas enim illa ad parvum & exile revocatur: & quam nos virtuti legem dicimus, eam ille dicit voluptati &c. Itaq; non dico quod pleriq; nostrorum sectam Epicuri flagitiorum magistrum esse: sed illud dico, male audit infamis & immerito. *Senec. de vit. beat. c. 13.*

Vir fortis, stola indutus, *ibid.*

Apud me Epicurus est fortis, licet manuleatus sit. *Idem epist. XXXIII. v. tit. Voluptas. n. 52. & 20.*

VOLVPTATIS MAGISTER certis diebus famem experiri solitus. *Id.*

πλυγες-

πλυγεςφώταλ' Laertio, adeo ut multitudine librorum omnes superaret. *lib. X. p. 723.*

Eius instituta *Dogmatica Sirenes* vocantur. *ibid. p. 712.*

Natus septem annis post Platonis obitum adolescens de lecto non facile descendere poterat, cæcutiens & ad solis splendorem ferendum ignavus, quod solis radios terre non posset, & illustrissimo ac manifestissimo Deo erat odiosus *Suidas* qui in eius vituperia prolixus.

Timociates eius Philosophiam nocturnam arcanamq; conventiunculam *νυκτερικὰς Φιλοσοφίας καὶ τὴν μυσικὴν συναγωγὴν* vocat. *Laert. l. X. p. 710.*

Epicuram nec poëtis meritis, nec Philosophis annumeres. *Max. diss. XXIX. & diss. XXXI. de eius Philosoph.*

De natali eius à discipulis celebrato *Laert. l. I. & Plin. l. XXXV. c. 2.*

Eius librum de regula & iudicio *διοπετή* I. de celo delapsum dixerunt discipuli, quasi non humano sed divino confectum ingenio. *Cic. l. N. D.*

EPIGRAMMATA GRÆCA.

Tractant argumenta diversissima rerum partim gestarum, partim tanquam gestarum, suntq; tanta argutia & ingenio elaborata ut in hoc genere apud Græcos & Latinos nihil uspiam reperiatur argutius, nihil festivius, nihil absolutius. *Obsopaus annot. pr.*

EPI MENIDES

Cretensis, Cnossius, versificator. Cuius animam ferunt, quoad vellet, excessisse è corpore & in id esse reversam. Eius defuncti cutem longi tempore post, literis distinctam reperiendam esse tradunt. *Vnde Proverbium. Epimenidea cutis, de rebus arcanis. Suidas.*

Eius versus citatur à Paulo. *Tit. l. v. 32.*

Epimenides primus se *ÆACVM* dixit: à Cretensibus autem & *CVRES* dictus est, atq; sacrificiis pro Deo cultus. *Laert. l. I. p. 81. Vixit annos CL. Sex vero integros dormivit. Suidas: aliter Laert.*

EPIPHANIVS

Constantia Cypri Episcopus, quondam Salaminis. Scripsit contra omnes hæreses sermones, qui *Panaria* dicuntur, & alia multa: quæ ut à doctis ob res, sic ab indoctis propter verba leguntur. *Suidas.*

Huius maximi & doctissimi Patris scripta verissimo elogio à *Iosepho Scalig.* ornata; cum *πίσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχαιολογίας ἑρμείον*, h. universæ antiquitatis Ecclesiasticæ *promptuarium* illa dixit. *Casaubon epist. Martialis præfixa.*

ERASMVS

Roterodamus ex Insula Baravorum, perpetuis eruditæ laudis honoribus extollendus. Ad arcana cuiusq; doctrinæ, infinitâ lectione, inusitataq; memoria penetravit. *Iovius in elog. p. 113.*

VARRO sui seculi & CICERO Germaniæ. *Ibid.*

K 3

Alterum

Alterum orbis jubar, maximumq; rei literariæ decus. *Gisanius Apol. pro Poët. Lat. p. 510.*

Vbiq; ἐξέσιμος i. d. *amabilis. in vis.*

Vtilis juventuti veterum compilator. *Dempstero.*

Vir ubiq; magnus, sed an tantus fuerit, quantum à nonnullis existimatur, haud mihi parum liquet, certè inter Germanos Latinus, inter Latinos aliquando Germanus. *Gyrald. de Poët. sui temporis. dial. II. p. 496.*

De eodem monachi: Erasmus posuisse ova, Lutherum & cæteros exclusisse pullos.

Et Lutetiæ illud Psalmi quidam sic exposuit: Conculcabis Leonem, h. e. Lutherum, & Draconem h. e. Erasmus.

Constantiæ quidam Doctor Erasmi effigiem chartæ impressam affixit in conclavi suo, tantum ut quoties in ambulando præteriret, eam conspiceret: percontantibus odii causam, respondit: *Se Erasmo acceptum ferre calamitosum illud seculum. Hac in vita.*

Contra Dole tum Erasmo patrocinator *Floridus Sabin. l. 1. subcis. lect. c. 1.*

Luciano additum & ἄγειν plerisque Germanis apertissime dictum notat *lib. 3. c. 6.*

ERICVS

Canuti Regis Vand. frater, PEDIS LEPORINI cognomen traxit, quod in præliis desertus fuga sibi consuluerit. *Crantz. l. 3. Vand. c. 36.*

ERATOSTHENES

Cyrenæus, Alexandrina Bibliotheca præfectus, Mathematicus summus, quod summis proximus in omni disciplinæ genere secundas teneret, BETA dictus, seu literæ B cognomento vocitatus est. *Illustrius.*

Plato minor ob doctrinam vocitatus. *vide Volaterran.*

Primus cognomen PHILOLOGI sibi vendicavit: proxime ab eo *Atteius. Sueton. illustr. Gram. c. 10. vide ATTEIVS.*

ESAIAS.

Gloria & Seraphinorum spectator, ac post eum Hieremias, qui magnam adversus gentes & Reges potestatem accepit: alter divinam vocem audit, atque priusquam prophetæ munus obeat, per carbonem purgatur: alter ante formationem cognoscitur & ante ortum iustificatur. *D. Nazianz. or. XIX. p. 111.*

Præ cæteris Evangelii vocationisq; gentium pronuntiator *aperior. August. l. 9. Confess.*

Propheta Evangelicus verè nominatus. *Ca'aub. ex 2. 7.*

Evangelista non minus quam *Propheta.* *Chrysol. fol. 57. p.*

ESAV.

Abedulio ex lentibus ruffo quo prærogativam ætatis cum fratre permuraverat, cognomen EDOM invenit. *Gen. 25. 37. i. RVFI.*

ETIMO.

ETYMOLOGICVM

Magnum, Amaltheæ coinus variis refertum fructibus: Alvearium: horti Adonidis: opus quo universa HELLUS continetur. *Nicolai Blasti & Zachariae Callierge Cretensum. teste Marco Masurio & ipso Cretenfi V. Bisciolam l. 1. Horar. Subsev. c. 3. t. 1. & de Calliergorum familia Gyral. dial. II. de poët. sui temp. p. 402.*

Auctor Etymologici Magni *Marcus* forte *Masurus* ait *Andreas Schott. praef. in proverb. Gr. De hoc Masuro Synchrono suo Rhodig. l. 17. c. 4.*

EVA.

f. CHAVVA. mater omnium viventium. *Gen. 3. v. 20.* Atq; hoc fuit nomen proprium, post lapsum inditum & quæ ante lapsum nuncupatur vocabulo sexus communi ISCHA, h. e. VIRA, aut virago, *Gr. ἀνδρῆς, Symmacho Vid. Basil. Seleuc or 2*

Mortis conciliatrix *or. 3. ἀνδρῆς* ut *Adami v̄s, Antiofso lib. de Paradiso cap. 1.*

Adiutorium ad generationem constitutionis humanæ, *eid. l. 10.*

Adamus Dei figmentum, EVA figmenti SEGMENTVM & fœtus. Naz.

or. 37.

Eva tum generis nostri, tum peccati mater. *Id. or. 11.*

Pro facia hostem se præbuit, pro coniuge adversariam, ut quæ voluptatis illecebia maritum in fraudem induxerit. *or. 19.*

EVMENIVS

Panegyrista celebris & bonus. *Barthio l. XIV. c. 9.*

EVNAPIVS

Sardianus Val. nis & Valentiniani Imp. temporibus, nitido & picturato stilo, Philosophorum ac Sophistarum vitas descripsit: in quibus altiore quandam doctrinæ Sirenen menibus instillat, & rerum aliis scriptoribus omissarum aut etiam ignoratarum cognitionem tradit. *Hadrianus Iunius interpret illius, & Eunap. ipse proem. p. 8.*

RABIOSVS CANIS DIABOLI. *Barthio in Rutil. p. 148. Ibid. sceleratus* rabula. *p. 149. Confer Gerard. Vos de Hist. Gr. l. II. c. 18.*

Impiorum laudator, piorum vero imperatorum, sicut & *Zosimus, insectator. Photius, Causinus.*

Doctus sed impius scriptor. *Dempstero.*

EVRIPIDES

Initio *poëtor,* deinde *Prodicti* quidem in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus Philosophicis auditor; postmodum nobilis poëta Tragicus: ob tetricitatem & austeritatem *μισογύνης* i. e. OSOR MULIERVM habitus. Ab *Atchelo* Macedoniæ Rege multis honoribus auctus. A Canibus sive *λυκορραϊσῆς* i. e. lupicidis illis, æmulum invidia immittis five

sive à mulieribus noctu laceratus. *Ex Suid.* Narratur ad nuncium mortis eius omnes Athenienses luxisse. Monumentum eius univèrsa Græcia. Ab Euripo nomen derivat. *Epigr. 4. l. V. Anthol.*

SCENÆ PHILOMELA suaviloqua. Ornamentum Athenarum τῆ σφίη τραγικὴν μιξάμεν & χάρει, sapientiæ tragicum miscens leporem. Musarum famulus. Perpetuo Piciaæ thalamo fluens. *In Epigramm. lib. III. Anthol. c. 25 epig. 30. 31. & c. l. V. epigr. 4.*

Γνωμότυπ & appellatus. Vide SILIVS ITAL.

SCANDICOPOLA quoq; dictus à matre, quæ λαχωνοπωλήτεια seu olearia, quæ ne hortense quidem, sed agreste olus venderet, ut *Turnebus interpretatur lib. XV. Adv. c. 3. ex Plin. l. XXII. c. 10. & Suida in ονάδιξ.* Scommaid tantum esse, atq; nobilem fuisse sceminam matrem illius, *Suidas sub. Σ. asserit.*

Omnium oratorum non minus Pater, quam Optimus Poëta. Sæpe tamen Tragicus vix ultra affectus. *Heinsius in Animadvers. ad Seneca Traged. p. 491.*

Diffusa eloquentia & magis parabili, primo Anaxagoram, deinde Socratem secutus, scholam ad theatrum contulit: quem idcirco SCENICVM PHILOSOPHVM dixerunt: Quia tam ardens atq; animosus VIRTUTIS fuit PRÆCO, ut cum solem sapientiæ Athenienses extinxissent Socratem, publicè hoc illis in Tragedia objecerit: & ingrata civitatem, reliquis tacentibus coram oibe cædis postulârit.

Omnium hominum sapientissimus, voce oraculi pronunciatus, ipse VITÆ HUMANÆ ORACVLVM: ad quod omnes actiones suas domi forisq; Græci dirigebant, & c. *Idem in dedicat. V. SOCRATES.*

EVSEBIVS

Cognomen PAMPHILI sibi assumpsit in gratiam & amorem PAMPHILI presbyteri Laodicensi. *Euseb. l. 3.*

EVSTATHIVS.

EVST: Archiepiscopus Thessalonicensis, Homeri interpres doctissimus, Philosophus acutissimus, Theologus religiosissimus, qui sensus abditos eruit, speciem omnem deformitatis abstergit, arcana sapientiæ & pietatis aperit. Imprimisq; id agit, ne quam totius philosophiæ partem artificii præcæticis occultatam ignoremus. Incredibile est memoratu, quantas opes Græcæ eloquentiæ, quantos thesauros omnium disciplinarum exprimat. *Hæc Nicolaus Maioranus in præf. Eust.*

Alius est Eustath. qui vixit ætate Constantini M. cuius tanta sermonis gratia & suavitas, ut qui vocem hominis audirent, obliti sui, tanquam qui Lotum degustassent, à verbis illius penderent. *Eunap. p. 51. quem vide.*

EVTROPIVS.

EVTR. Historicus sub Valente Aug. nec diligens nec eloquens. *Dempsterus.*

EZECHIEL.

EZECH. Magnorum, mysteriorum & spectaculorum Conspector & interpres.

interpres. *N. zianzen. orat. 1.* Prophetarum omnium maximè admirabilis. *Ib. d.*

F.

FABIVS.

CÆCILIVS FABIVS, AMBVSTVS vocatus, quod dum adolescens fulmine tactus in naribus fuerit: hinc etiam PVLLVS JOVIS, q. dilectus ab eo videretur. Et mutata litera, postea RVLLVS dictus, & EBVRNVS à candore, ut *Festus ait. Vid. Volater.*

FABIVS GVRGES nepos RVLLI, ob devoratum patrimonium in luxu sic dictus: sed insecuta virtus vitia prioris compensavit ætatis *Volater. & Macro.*

FABIVS PICTOR. Cognomenti causa, quod ædem salutis pinxit, t. *Plin. juris, literarum & antiquitatis peritus. Cæ. in oratore. Volaterr.*

FABIVS RVLLIANVS, primus ex ea familia ob virtutem MAXIMVS d. *Aurel. c. 32. fuit RVLLI filius. Volat.*

Q. FABIVS Dictator omnem Forensis turbam excretam in quatuor tribus coniecit, urbanaq; eas appellavit, adeoq; eam rem acceptam gratis animis ferunt, ut MAXIMI cognomen, quod tot victoriis non pepererat, hac ordinum distributione pareret. *Livius l. b. IX. f.*

CVNCTOR lib. XXII. c. 12. sic dictus ab obrektoribus, quia Hannibalem moia fregerat. *Aurel. c. 14.*

SALVS PVBLICA AC PARENS. *Silius lib. VII. f. Vid. Plin. l. XXII. c. 5.* dictus OVICVLA à clementia morum: itidem VERRVCOSVS à verruca in labris sita. *Aurel. c. 43. Plut.*

IMPERII SCVTVM. *Jornand. de regnor. success. c. 41.*

PATER ET PATRONVS. *Val. M. l. 5. c. 2.*

FABIVS.

FAB. VENOX d. ob indagine solerti conquiritas Appiæ aquæ vias. *Rhod. 24. 6.*

FAERNVS.

FAERNVS omnium qui unquam fabulas scripserunt longo intervallo exactissimus & subactissimus. *C. Barth. XXXV. Adv. c. 21.*

FAVORINVS.

FAV. Philosophus eloquentiâ inter Sophistas celebris: *Hermaphroditus.* Tria hæc admirabilia de vita sua vaticinatus est: Quod Gallus Græce loqueretur: quod Eunuchus adulterii causam ageret: quod cum Imperatore contenderet & viveret. Maiori enim laudi erat Adriano, si Imperator cum esset, ex æquo disceptaret cum eo, quem interficere licebat. *Philost. l. I. de vitis Sophistar. p. 493.* Cum aliquando in disputatione cessisset Adriano, ob id mirantibus respondit: nonne cedam ei, qui XX. habet legiones? *ex Æliano Volaterr. vid. HADRIANVS.*

FENESTELLA.

FENEST. obiit novissimo Tiberii Cæsaris principatu. *Plin. l. XXXIII. c. 11.* Hinc de illius commentario de magistratibus censet. *Tileman. p. 50.* Suo auctori, nempe Andreæ Dominico Flocco Florentino restituit *EGIDIUS Wüsius. Antwerp. 1611.*

FERRANDVS.

Diaconus Ecclesie Carthaginensis, cuius extat ad Reginum comitem Paræneticus, Qualis esse debeat Dux Religiosus in actibus militaribus.

FESTVS.

Sextus Pompeius FESTVS Grammaticus, Marci Verrii Flacci insignis illius Grammatici abbreviator. Sine cuius ope nullæ ferè paginæ ad antiquorum Scriptorum lucem expleantur. *C. Barth. lib. XL. Adv. c. 11. pr.*

Quod de naturali historia dixit quidam, eum doctum videri non posse, qui Plinium non legisset, id ego sanè meritiuissimò dicam de Festo. *Fruterius 1. verisimil. c. 11. & 16.*

Grammaticorum eruditissimus *Dempstero*: cum castigationibus. *Ios. Scalig. editus.*

FICINVS.

MARSILIVS FICINVS divinæ Philosophiæ amore incensus, Platonem & eius sectæ autores nobiles Latinos fecit, de eo *Politian.*

Mores, ingenium, Musas, Sophiamq; supremam.

Vis uno dicam nomine? Marsilius. Iovius in eleg. p. 56.

FIRMICVS.

JVLIVS FIRMICVS *Maternus*, vetusta: e multis melioribus prior: ita scribit, ut penitiorum demonstrationum potius discipulus, quam Doctor haberi mereatur. *C. Barth. l. VI. c. 27.*

Homo trifidus. Eidem lib. II. c. 11. f.

Hic est ille FIRMICVS, qui solus Latinam astrorum scientiam fecit. Hic est ille, qui omnem penitus à scholastica turba deinceps errorem eradicabit. Hic est ille, qui doctam veridicamq; impostorum astronomorum turbam educet. *Pescennius Franciscus Niger præfatione Firmici libris præfixa.*

Elegans est *FVL. FIRMICI* de errore profanarum religionum, liber, quem non tantum mutilum, verum etiam in paucis quæ supersunt, ita maculosum habemus, & variis nævis deturpatum, ut vera illis facies vix agnosci possit. *Carrio. l. 2. emend. 19.*

FIRMVS.

FIRMVS; qui contra Aurelianum sumit Imperium, dictus est plerisque *CYCLOPS*, ob vastum & robustum corpus. *Vopisc. in vit. c. 4.*

FLACCVS.

VALERIVS FLACCVS, *Patavinus*: hinc *latis* Antenorci alumnus *Martiali.* de eo

de eo *Scaliger Hypercrit. c. VI. p. 839.* Cuius cum esset ingenium felix, iudicium magnum, diligentia non vulgaris, immaturâ morte præventus, acerbum item poematum nobis reliquit. Est autem omnium duriusculus: penitus v. nudus *Grætarum* comitate.

Poeta nobilissimus, & Romanæ Musæ genuinus: Sonus, Spiritus, eruditio, gravitas, in eo sunt insignes. Sic *Barth. Quintilianum contra & Scalig. l. XII. advers. c. 15. lib. XXVI. c. 2. & LVI. c. 11. Argonautica eius ed. à Ludov. Carrio.*

VERREVS FLACCVS.

Qui proposito præmio declamantium ingenia commisit. *Sueton. illust. Gramm. n. 17.*

FLORENS.

SETIMVS FLORENS V. DICTVS.

FLORIDVS.

Franciscus Florid. doctus homo, sed certè parum verecundus. *Claudius in embl. Alciati CLXI.*

Cui Alciato quia non nihil detraxisse putabatur, apologeticus redditus in *Ranciscum Olistum. ibid.*

Floridi iudicium aperitur ille de auctoribus legendis & imitandis iudicio, quod ad nostram onomatologiam non parum fecerit, si libuerit perlustrare *lib. 1. lection. subciv. c. 2.*

FLORVS.

Lyc. Annæus FLORVS Epitomen rerum humanarum conscripsit; quæ quidam Panegyricus est. *Barth. in Rutil. p. 65.*

FLORUS verè floridus, plus habet palæstræ declamatoriæ, quam virium & lacertorum. *Causin.*

FLORVS brevitate sua se implicat potius, quàm explicat; cuius opera multiteri perierunt, Scelus laqueo dignum. *Claud. Verderius. ap. Pontanum. Confer Volaterr.*

FORTVNATIVS.

V. VENANTIIVS.

FRAN I.

His familiare ridendo fidem frangere. *Vopiscus in Proculo. c. 13.* de iis quos avida fortitudo hucusq; in libertate conservavit, & quomodo abiq; fide? vide *GALLIA.*

FRIDERICVS I.

Imp. vir industrius laboris patiens & sapiens, à ruffa barba dictus *BAROSSA* i. e. *ÆNOBARBUS.* *Calvis. p. c. 1152.*

Itidem *MALEVS ITALIAE*, quod Italorum contumaciam severius retunderet. *Pezel. mell. f. parte 3. p. 251. vide GVNTHERVVS.*

FRISCHLINVS.

Nicodem. FRISCHLINVS argutus non minus poëta, atq; festivus Orator. *Tileman. in disc. Philol. p. 197. ubi de eius fato.*

Cecropia dices HYGIENVM voce, Latina

Si vis me, poteris dicere VIGETIVM.

Ipsē de se, ad eum à quo FRÖSCHLINVS appellabatur.

FRONTINVS.

SEXTVS IVLIVS FRONTINVS, Vir Consularis, summus Jurisconf. Rei militaris peritus, Traiano libros stratagematicos dicavit, *nunc à Petro Scriverio cum Vegetio editos, God. Stevvechii notis illustratos.*

Vetuit sibi exstrui monumentum his verbis: Impensa monumenti Supervacanea est: memoria nostri durabit, si vitâ meruimus. *Erasmus l. VIII. Apoph.*

FRONTO.

CORNELIVS FRONTO, inter antiquos est authores Grammaticæ latinæ, qui de differentiis vocabulorum scripsit.

Meminit & FRONTONIS *Sidon. l. IV. ep. 3. & Frontinianæ gravitatis.*

FVLGENTIUS.

FVLGENTIUS PLANCIANVS, Scriptor Mythologicus, utilior quam eloquentior: Semipoëtans: Afer affectator. *Barthio lib. XVII. c. 7.*

Inter Christianos referendus. *Trithemius de script. Eccles. p. 183. & p. 209.*

FVNDANVS.

M. FUNDAN. homo nullo numero, cognominatus BAMBALIO, ab hæsitantia linguæ & stupore cordis. *Rhodig. l. 13. c. 2. ubi de Græco bombalobombax ducit.*

G.

GABINIUS.

GAB. SALTATOR. CALAMISTRATUS. *Cic. or. post. red. in sen.*

Gabinus & Piso Imperatores, VULTURII PALUDATI, quod pretio nundinarentur omnia. *Cic. pro Sextio. c. 33. Cal. l. 8. c. 18.*

GALEACIUS.

GALEACIUS I. *Matthæi Magni Vic. comitis. Mediolanensium Principis F. sic dictus, quod inter Gallorum cantu sederetur. Iovius.*

GALENVS.

Cl. GALENUS *celeberrimus Medicus Pergamenus, qui sub Marco, Commodo, & Pertinace Imp. Romæ fuit, Niconis Geometræ & Architecti filius. Suid.*

Optimus Medicus. *Diaconus l. X. Hist. Misc. c. 17.*

Criticorum non minus quam Medicorum princeps. *Casaubono in Athenæum ad Lectorem.*

Medicorum ex primo primus. *Dempstero.*

PONTIFEX MAXIMUS Medicorum. *Scal. ex 61.*

Philosophus & Medicus singularis, cuius scientissima & plurima extant ingenii monumenta, quæ genuinam sapiunt eruditionem: memoriæ proditur à nonnullis, cibi & potus abstinentia, centum & quadraginta annos vitam protelasse,

protelasse, & odorificum semper anhelitum spirasse. Vnde adagium, ut *Galeni valetudinem* dicamus, pro ea quæ ultra humanum captum nimis sit prospera, nimisq; inoffensa. *Cælius Rhodig. lib. XXX. c. 12. quem vide.*

Abcessu tamen dextri hypochondrii laborasse Galenum t. *Cal. l. 4. c. 21. & Zvving. vol. 2. p. 353.*

Mare eruditionis, *Oceanus* disciplinarum, omnium ingenuarum artium *Promus Condus*, & quali *Bibliotheca* quædam est *Galenus*, è quo Medici cum omnia hauserunt, nihilo tamen minus Criticorum industriæ relinquunt. *Heinsius orat. III. pro Biblioth. mun. grat. act. p. 31.*

Galenus avidissimus capendi se meliorem *Scal. ex. 194. l. 4.*

Censuram de GALENO notat *Bisciola. t. 2. hor. sub. l. 2. c. 1.*

GALERIVS

GAL. MAXIMIANVS, cognomento ARMENTARIUS, eò, quod ortus parentibus agrariis, pastor armentorum. *Aurel. epit. c. 40.*

GALLIA.

GALLIA terrarum illa regina, patens illa optima ingeniorum & nutritrix. *Heinsius orat. II. p. 19.*

GALLI.

Gens hominum inquietissima, & avida semper vel faciendi principis vel imp. ii. *Vopisc. in Saturnino.*

GALLORUM orthodoxiæ Confessores HUGONOTTI dicti, quæ de Nomenclatura sic *Tbuanus lib. 24. h. st. p. 472.* Hugonoti ridiculum simul & odiosum nomen, quò, qui antea *Lutherani* dicebantur vocari cœpere. Origo hæc fuit, quod cum singulæ urbes apud nos (Gallos) peculiaris nomina habeant, quibus *Marmones, lemures, manducos* (*Rinderfresser*) &c. huiusmodi monstra inania anilibus fabulis ad incutiendum infantibus ac simplicibus scæminis terrorem, vulgo indigitant, Cæsaroduni Hugo Rex celebratur, qui noctu pomæria civitatis iubequitare, & obvios homines pulsare ac rapere dicitur, ab eo *Hugonoti* appellati, qui ad ea loca ad conciones audiendas ac preces faciendas itidem noctu, quia interdum non licebat, agminatim in occulto conveniebant.

GALLIENVS.

GALLIENUS Imp. *labes improbissima*, natus abdomini & voluptatibus. *Pollio in vit. c. 14. 16.*

Prodigiosus Imperator. *id. in Claudio c. 1.*

Quo nihil prodigiosius passa est Resp. Romana. *Id. in 30. Tyr. c. 31.*

GALLVS.

Cn. Cornelius GALLUS poëta, qui Ægyptum in provinciam redactam rexit: *Virgilij delictum. Pion & Euseb. ac Marcellin. propria se manu confecisse prodiderunt, quibus & eo carmine subscripsit. Ovid.*

Sanguinis atque anima prodige, Galle, tue.

Scribit & Dion historicus lib. LIII. Proculeium, cum aliquando Cornelio Gallo occurreret, *nasum & os compressisse manu*, id scilicet significantem, non alicui tucum esse illo præsente, nec loqui, nec respirare: tanta namq; fuit GALLVS insolentia.

Tralatitii & eumentii versus, sub GALLI poëtæ nomine qui editi sunt, nec tempori nec dictioni illius respondent, Maximiani vero, nugatoris cuiusdam & nebulonis potius eorum versus plurimi sunt. Gyrald. III. Dialog. p. 154. Confer Gifan. Apolog. pro poët. Lat. p. 486. Vid. Barth. XVII. Adv. c. XI.

GALTERVS.

GALTERUS dictus de Castellione, oriundus autem ex Insulis, oppido Flandriæ: vir in divinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis egregie doctus, Philosophus, Poëta & Theologus clarissimus: ingenio subtilis, sermone Scholasticus, metro valde promptus & peritus. Scripsit eleganti carmine GESTA ALEXANDRI MAGNI: opus profectò non abiiciendum, quod tantæ auctoritatis in Scholis Grammaticorum antiquitus fuit, ut præ ipso vererum poëtarum lectio neglecta videretur. Trithemius in Catalogo Virorum illust. p. 141. adde Gyraldum Dial. IV. de poët. p. 156.

Philippus Galterus, homo pro eo ævo & ingeniosus, eruditus & eloquens, modò argutias Scholasticas cavisset, & non misceret omnia absq; iudicio. Sed id vitium temporum fuit, quo nihil dissimulare poterant, quod scirent, quin quovis loco infererent ad ostentationem Polymathicæ scilicet. C. Barbius lib. LII. c. 16 f.

GALTERVS affectat pestilentes illos Rhythmos. Id. lib. LIII. c. XI.

GARSIAS.

GARS. SANCTIVS Arrag. R. TREMVIVS d. à tremore quo futura bella præsentiscens concipiebatur, et si in illis ipsis intrepidus. Tarapha de Regib. Hisp.

GEDÉON.

GEDÉON diruta Baalis ara impunè, dictus est JERVBAHAL: eo quod dixisset Joasch per insultationem: contendat contra eum ipse Bahal, quia diruit altare ipsius. Iud. 6. 32.

GELLIVS.

Vel AGELLIVS, nam utravis formâ scribatur, in ea re salutem Græciæ non verlari scitissimè censet C. Barth. l. XXXV. c. 7. qui tamen pro Gellio pronuntiat. Vide sis argumenta argutissima. & AGELLIVS.

GERMANI.

Nulli mortalium armis aut fide ante Germanos. Legati Frisiorum apud Tacit. l. XIII. Annal. c. 54. Confer eundem de moribus Germanorum.

Litteræ non Latinæ modo cum pudore nostro, sed Græcæ & Hebraicæ, in eorum terras fatali commigratione transierunt. Occulta herclè siderum commu-

commutatione effectum arbitramur, ut illud cælum molestis Boreæ flatibus; frigore geluque damnatum, horrida dudum torpentiaq; ingenia mollierit ac excitarit. Neq; enim contenti sua veteri militiæ laude, qua Martium decus Romanis gentium victoribus ereptum, stabili disciplinæ severitate feliciter tuentur: ipsa etiam pacis ornamenta, litteras, optimasque artes decoquenti Græcæ, ac Italiæ dormitanti (quod pudeat) abstulerunt, &c. Iovius Italus in Elogiis. p. 143.

GEPHYRI.

GEPHYRI q. PONTANI dicti liberi quos illustri quædam fæmina, fæcunditatis nimicæ convitium verita, cum de ponte in profluentem demergi mandasset, Pater interventu inopinato liberavit. Eustath. il. 13.

GIFANIVS.

Obertus GIFANIVS Buranus Belga J. C. ac Philosophus insignis.

Philologorum Princeps. Pæro.

Juris Consult. celeberrimus. Vestigia reconditæ eruditionis ac doctrinæ stupendæ specimen, in Collectaneis Lucretianis super miraculum eiuditis universo literatorum circo ante complures annos exhibuit.

Vnio Suadæ Romanæ.

Liber observatiouum singularium in latinam linguam, cum dissertatione de ratione descendarum Linguarum, de sermone Latino, Apologia pro poëtis Latinis, nuper admodum Francosurti prodijt.

GORDIANVS

SENIOR: Vir nobilis & magnanimus, disertus, justus continens, bonus. Amatus ab Afris ita ut nemo ante Proconsulium: ita ut eum alii Scipionem, Catonem alii, multi Mutium ac Rutilium, aut Lelium dicerent. Capitolin. in vit. 6. 5.

GORDIANVS

JUNIOR, Appellatus sui temporis PRIAMVS; quem vulgo jocantes, quod esset naturâ propensior, PRIAPVM, non Priamum sæpe vocitarunt. Capitol. c. 19.

GORGIAS.

GORGAS Leontinus in Thessaliæ Rhetoricæ philosophiæ deditæ, h. e. præcæ Sophistarum artis principatum obrinuit, ut & in promptu oratione. Nam cum Atheniensium prodisset in Theatrum, Proponite, quodcunque libuerit, dicere ausus est. Atq; primus tale periculum se subiturum professus est, ostendens se OMNIA SCIRE, & de quaq; re compositè ex tempore se posse dicere. Philostr. lib. I. de vit. Sophist. p. 487.

In hunc tanquam in patrem Sophistarum ars referenda. Id p. 496. Adde Cic. II. Fin. c. 1. de orat. c. 12. V. Halicarn. de Thucyd. iudicio. 28.

Apud

Apud Athenienses, ob Eloquentiæ vim, in tanto precio habitus est, ut dies, quibus orabat, ἐορταίς vocarent, orationes vero λαμπράς. *Cic. Rhod. g. l. XI. c. 25.*

Gorgiacum dicendi genus Thessali sectati. *Philost. de Vitis. p. 504.*

Eloquentissimos quosq; suspensos ab ore tenere potuit, ut puta Critiam & Alcibiadem adolescentes, & Thucydidem & Periclem ad senium declinantes.

In Græcorum Panegyricis usque adeo venustus & decens, ut Pythicam orationem ex ara enunciaverit: in qua aureus in Pythii templo erectus est. *Philost. l. I.*

Hinc Gorgiæ Delphis Athenas reverso Plato obvius dixit: *Ecce formosum Aureumq; Gorgiam. Athenæus lib. XI. c. 15. p. 505.*

De statua eius plura *Plin. l. XXXIII. c. 4. ibidemq; Dalechampius.*

Gorgiam & Protagoram tantum à sapientia abfuisse, quantum à viris pueri, censet *Ælian. l. I. c. 23.*

GOROPIVS.

GOROPIVS Hoc unum habuit propositum; ingenii sui sublimitatem per incertissima subtiliter experiri. *Tillem. disc. phil. p. 165. quem vide.*

GODEFRIDVS.

Dux Lotharing. quod infans in cunis vagiens de arbore editiore dependens, apposito vexillo Brabantinis animum adderet, sic ut vincerent hostes Grimbergenfes, dictus fuit GOTFRIED in der Wiege. *Calvis. p. c. 1144.*

GOTHOFRIDVS.

DIONYSIVS GOTHOFREDVS. Vir immensorum in Jurisprudentiam Romanam meritorum, quibus una quoque litteris philologicis egregie profuit. *C. Barth. l. LX. Adv. c. 3.*

Huius seculi PAPINIANVS, Rei litterariæ lumen incomparabile. *Pareo. l. C. acutissimus, Dempster.*

GRACHVS.

TIBERIUS GRACHVS, Tiberij Grachi, clarissimi & eminentissimi viri filius, &c. Vir vitâ innocentissimus, ingenio florentissimus, proposito sanctissimus, tantis deniq; adornatus virtutibus, quantus perfecta & naturâ & industriâ mortalis conditio recipit. *Velleius Patere. l. II. c. 2.*

GRÆCIA.

Omnis Græciæ fabulositas, sicut & literarum claritas, ex hoc primum sinu effulsit. Tertium Europæ sinum nominat, qui Aprocerauniis incipit montibus & finitur Helleponto. *Plin. IV. pref.*

Omnium literarum præclara custos &ATRIX Græcia, *Cic. in consolat.*

Græcia fama, gloria, doctrina, plurimis artibus, Imperio etiam, & arte bellica florentissima. *Cic. pro Flacco, c. 27.*

A Græcis

A Græcis Philosophiam, & omnes ingenuas disciplinas habemus. *Cic. II. Fin. c. 21.*

Artes n ultas ad animorum corporumque cultum nobis eruditissima omnium gens invexit. *Liv. XXXIX. c. 3.*

Multa lætæ antiquitatis Græcorum genus incertæ vetustati affingit. *Tacit. II. Hist. c. 4.*

Vanitas Græca. *Plin. III. c. ult.*

Græci genus in gloriam suam effulissimum. *Id. c. 5.*

GRATIANVS.

GRAT. Imp. dictus FVNARIVS, quod funem portanti, quinq; etiam robustissimi milites extorqueri nequirent. *Diaconus.*

GRATIVS.

GRATIVS luculentus Poëta, & in quo merito seculi felicitatem agnoscit *Incomparabilis Censor Scaliger.* Eruditissimum illius Poëmation, quod CYNEGETICON inscribit, primus ex carcere squaloris & situs vindicavit C. BARTHIVS; cui passim; Poëta nullo post Maronem inferior: egregius & summo proximus vates, audit: in quo castigata & erudita phrasis pressaque & semper sibi æqualis.

Poëta cultus ac tersus, *Dempster.*

GREGORAS.

NICEPHORVS GREGORAS insignis scriptor, & mirum tam incelebrem esse, cum parum tamen ad eius ingenium sapiant plerique tales Historici. *Barth. lib. V. c. 19.*

Historicorum illius ævi utilissimus. *Dempster.*

Scriptit ab urbe (Byzantio) capta res, ad Andronici Palæologi posterioris mortem (*hoc est ad suam usque ætatem*) que incidit in Annum Christi CIO CCCLXI.

Pleiaq; eius historia ab nostro ævo non dissidet: Imo lites dissensusque in sacris reperies haud dissimiles hodiernis. *Lips. Notis ad I. Polit. c. 9. quem consule, ut & G. rh. Voss. l. II. hist. Gr. c. 28. Editus est Colonia Anno DCXV. inter HISTORIÆ BYZANTINÆ SCRIPTORES.*

GREGORIVS.

Primum Sasimorum, deinde Nazianzenus Episcopus. vir eloquentissimus præceptor meus à quo scripturas explanante didici. *Hieronymus.*

GRIG. Nazianzenus Theologi fuit Pater Synodicon. *c. 63.*

Vas electionis & puteus profundus, Os CHRISTI Gregorius. *Basilio.*

Effigies quædam & columna ex omnibus virtutibus constans. *Simeoni Metaphrast.*

A patriâ quam non minus ut Alexander Pellam, Cyrus Persas nobilitavit, NAZIANZENVS: à dogmatum sublimitate solus, post Johannem Evangelistam, THEOLOGVS peculiari & proprio cognomento dictus. Consecratione

M

matris

matris SAMVEL: Zelo ferventi HELIAS: vitæ austeritate JOHANNES: divinâ humanâq; scientiâ quasi divinitus infusa, MOSES aut DANIEL: Vineæ Domini Spiritualis plantatione NOE: Ille pacis ARBITER, ille Christi mansueti & humillis, mansuetudinemq; nobis lata lege promulgantis, discipulus. Martyr sine periculis, & sine vibicibus laureatus. Dissidentibus; de eo in Episcopum Byzantinum eligendo, Episcopis, in medium progressus: Quod si vobis, inquit, nullo modo dissidi causa sum, Ionam prophetam vitæ integritate non supero, Proicite in mare, & tumultuum tempestate agitati, desinetis, &c. Ex Gregorio vita ipsius scriptore.

Securus est Polemonem dicendi caractere. *Suid.*

Eius pietas ex æquo propemodum certat cum facundia, *Budam de asse*

l. 5.

Tota eius phrasis ne nihil accedit ad structuram Isocraticam. De rebus divinis quæ vix ullis verbi humanis explicari possunt, libenter ac frequenter philosophatur Ambrosio non dissimilis. *Erasmus.*

Græcorum Patrum μεγαλοφωνότατος, *Richardo Montagu* super invectivas Gregor. Naz.

GREGORIUS

GREG. qui & Theodorus à miraculis quibus claruit THAVMATVRGVS, Neocæsariæ Ponti Episcopus. *Suidas leg. Imp. Const. t. 38. Synodicon. Græc. c. 27.*

Vir Apostolicarum virtutum [maximè compos inter omnes Patres. *C. Barth. l. 1. c. 13.*

GREGORIUS.

GREG. NYSSENVVS Episcopus, frater Basilii Cæsariensis, vir & ipse clarissimus, omniq; doctrina refertus, magis tamen eloquentiæ studiosus. Itaq; in multum profecit & illustris evasit, ut quisquam veterum. *Suidas.*

Dulcis ille & illustris ecclesiæ fons. *Leo Imp. Constit. 88.*

Quid Gregorius Nyssenus & Casarius, num & ipsi, Gregoriorum fatis, aureum flumen orationis fundunt? *Causin. l. III. c. 13.*

GREG. NYSS. THEOLOGVS. ex doct. ina vocatus, Rhetoricæ & eloquentiæ studiis legitimè imbutus. *Volaterr.*

GREGORIUS MAGNVS.

GREG. MAGNVS Papa. Nulla virtute maior & admirabilior, quam quod ambitionem illam contempsit, quæ maximos quosq; Christianæ Confessiõis antistites afflixit. *C. Barth. l. LV. c. ult. f.*

Eius homiliæ mirificè bonis rebus plenz, & exemplar sequentium seculorum doctoribus. In summo pretio fuerunt, adeo ut quæ aliorum librorum potiri non possent, ex præscripto, sicut sibi parare omnimodis oportuerit. *ibid.*

GREGORIUS

GREG. Episcopus TURONENSIS vel Turonicus: de quo *Fortunatus.*

Forte

Forte Decus generis Turonicensis Apex

Alpibus Arvernens veniens, Mons alio: ipis.

Idem hunc Gregorium comparat Nazianzeno, tanquam ille datus sit Orienti; Romanensis autem (Gregorius Magnus, cui σὺγγρον. fuit) Meridies; at hic non er Occidenti.

Ipse tamen in frontispicio Historiæ suæ fateatur, se Grammatica arte ad plenè non imbutum.

GROTIUS.

HUGELIANVS GROTIUS voluptas Musarum, atq; corculum. *Belgij gloria.* Vir summi & incorruptissimi Judicii. *Heins in anim. ad Sen. Trag. p. 512.* Criticus acutus & insignis *Dempster.*

GRVTERVS

JANVS GRVTERVS ὁ πῆρι! Qui Vir! ΑΕΤΟΣ ΕΝ ΝΕΦΕΛΗΙ. Criticorum huius æculi ἀλφειὰ καὶ ὠ μέγα. Cuius scripta merum nectar spirant, & ambrosiam Pareo.

Præstantissimus GRVTERVS, vit intimè bonus, prudens & super quam credibile eruditus & acutus. *C. Barth. lib. XVI. Adv. c. 29.*

Vir emendandi prudentissimus ac perspicacissimus. *lib. XII. c. 10.*

Optimus & longè omnium eruditissimus. *lib. XXX. c. 21.*

Incomparabilis iudicii aclectionis Criticus. *Dempster.*

Admirandæ eruditionis Vir, seculi nostri alter *Varro. Eidem.*

GVICCIARDINVS.

FRANCISCVS GVICCIARDINVS patritius Florentinus nobilis, Vir sapientum eius tempestatis in Italiâ, unus è septem, *Calio secundo Curi. ne teste:* qui ingenuâ libertate & candore, nullius sive gentis sive personæ habita ratione, quæ laudandæ sunt; laudat, & vituperanda vituperat.

Inter nostros summus est Historicus: inter veteres Mediocris. *Lips. Notis ad l. Polit. c. 9.*

Cum alius aliter, & ferè suo quisq; arbitrato fingetet historias, unus inventus est, qui tam altè ædificavit, ut non modo levissimorum hominum, sed etiam Jovii & Bembi luminibus obstruxisse videatur. *Bodinus Meth. Hist. p. 94. c. IV.*

GVICCIARDINVS historiæ parens, omnium iudicio verissimè scripsisse putatur. *Bodin. ibid. p. 73. Confer Tib. m. disc. philol. p. 243.*

GVNTHERSVS.

Poeta Spiritus & ingenii haud spernendus, imo, ut illo ævo, mirandum. *Lips. l. II. Poliorc. dial. 4.*

Poeta, prout Barbari seculi captus erat, petelegans. *Caub in Polyp. p. 171.*

Res suo ævo domi forisq; fortiter & sapienter atq; magnanimiter gestas à max. & opt. potentissimoq; Imp. Germanici nominis FRIDERICO I. cui à barbæ colore ÆNOBARBO vel BARBAROSSÆ cognomen fuit, carmine supra quam

quam seculum suum ferat, eleganter bonoque & erudite descripsit. *Cunradus Rittershusius Iuris Consultorum elegantium non eorum quibus tantum est cum bonis auctoribus & literis, quantum cani & balneo. ut ipse in propyleo Guntheri, à se cum notis editi.*

GYRALDVS.

LILIVS GYRALDVS vir solide doctus, & in scribendo accuratus. I. *Casaub. Notis ad Laërt. p. 103.*

Vir eruditissimus. *Eidem ad Persii vitam.*

Magnæ lectionis, acris Iudicii Criticus. *Dempster.*

Alciatus seculi sui *Varronem* vocat: divinus noster doctor. I. *Scaliger* aliquoties eruditissimus Viri titulo maectat, qui honos raro tamen alicui ab illo tributus est, eumque secutus *Isaacus Casaubonus*. *Gyraldum* æstimo virum eruditissimum, & de omni antiquitate studio apprime bene meritum. *Verba Barthii animadv. Claudian. de Bello Gildon. f. p. 368. & seq.*

H.

HADRIANVS.

HADR. Cæsar. Princeps eruditus, & eruditorum amans; præterquam eorum, qui palmam ei doctrinæ præriperent: imprimis si tam dira eos gloriæ cupido cepisset, ut cum Imperatore triginta habente legiones, de eruditione contendere auderent. *Phavorinus* enim ab Hadriano Cæsare aliquando culpatus ab sermone quem defendere optima ratione posset silere maluit. Reprehendentibus hoc accidit, dicebat, nolle sibi cum eo negotium esse, qui triginta habere legiones. *Gerhard. Vos. lib. II. Gr. Hist. c. 10. 11.*

Græcis literes impense eruditus à plerisque; GRÆVLVS appellatus est. Atheniensium studia moresque; hausit non sermone tantum sed & cæteris disciplinis canendi, psallendi, medendi; scientiâ, Musicis, Geometra, Pictor, fictor ex ære vel marmore proximè Polycletos & Euphranoras, perinde omnino ad ista erat factus, ut elegantius nunquam quidquam humanæ res expertæ videantur, &c. *Aurel. us Victor in Cæsar. c. XIV. Ælius Spartian. c. 2. 3.*

Vno tempore scribebat, dictabat, audiebat, & cum amicis fabulabatur. *Spartian. Confer CÆSAR.*

Altercatio Hadriani Aug. & Epicteti Philosophi in manibus est, libellus festivus.

HALICARNASSÆVS V. DIONYSIVS.

HANNIBAL.

HANNIBAL expeditæ mentis & callidæ. *Ammian. lib. 15. c. 26.*

ANNIBAL & SCIPIO duo omnium & ante postea ducum maximi, ille Italia, hic Hispaniæ victor. *Anneus l. 3. c. 6. §. 6.*

Scivit vincere, sed non uti victoria. *ibid. §. 2.*

HARPOCRATES.

HARPOCR. Ifidis F. extercicinus digito ori appposito silentium indicere pingitur, hinc SIGALION *Ausonio.*

HECE-

HECEBOLIVS.

Sophista Constantinopolitanus, Sub Constantino ardens Christianus, sub Juliano *brutus Græcicus ac fatuus Genilis*. Cum enim ante oratoriæ domus Januam se prostravisset, conculcate me (clamitabat) FATUUM SALEM. Adeo leves & temerarius & ante & postfuit Hecebalus. *Suidas.*

HECTOR.

Ἕκτορ Ⓞ ἀσπακὴς κίον. Troiæ inexpugnabilis & firma columna. *Pind. od. II. olymp. sp. ε.*

HECTOR MAGNUS *Virg. 6. an.* Posteris temporibus ALEX. MAGNUS, CAROLUS MAGNUS, MAGNUS POMPEIUS; & ultra VALERIUS MAXIMUS, FABIVS MAXIMUS, de quibus suo loco.

Vid. ÆNEAS.

HECVBA.

Priami uxor omnia mala ingerebat, quem quem aspexerat, Itaque adeo jure capta est appellari CANIS. *Plaut. Menach. vid. adag. Intus Hecuba foris Helena.*

HEGESIAS.

HEGES. πεισιγόνατος Ⓞ MORTIS SVADA dictus. *Suid. in π.* Is à rege Ptolemæo prohibitus est in scholis dicere de morte, quod multi his auditis, mortem sibi consciscerent. *Cic. I. Tus. c. 34.*

HEGESIAS eandem ob rem dictus ἀγρία μέλιττα, i. APIS AGRESTIS, quod aculeo orationis relicto necem inferret.

HEINSIVS.

Daniel HEINSIVS Huius seculi *Varro*. *Pareo in Plaut.* Vir absque pari ingeniosus, eruditus & disertus, scriptor huius seculi primarius, veterum non paucis superior, paucis omnino inferior, cuius Græcas Latinasque Musas, cuius eruditionem & eloquentiam, omnis posteritas amabit & venerabitur: Cuius Lepor & Gratia nulla non præconia merentur, satis autem extolli nequeunt, quia post homines natos vix quicquam tale inter eos paruit, &c. *C. Barth. lib. LIX. c. 13.*

Poeta ad ipsorum veterum palmam argutus. *Eid. ad Claudian. p. 406.*

Admirandæ doctrinæ & ingenii maximi Vir. *Casaub. ep. Martialis præm.*

HELIODORVS.

Vir Phœnix, Emesenus, ex genere Solis, Theodosii filius. *Ipsel. lib. X. Æthiopicarum orationum sine.*

Thessalici oppidi Tricæ Episcopus, cui provincialis Synodus iniunxit, ut aur igni aboleret *Æthiopia*, quæ Juvenis composuisset, aut Episcopatu abiret: quod & maluit. *Nicephorus l. XII. Eccl. Hist. c. 34. Vide iudicium Photij ap. Caussinum.*

AMADEVS quidam Græciæ.

Disertissimus & castissimus amorum Scriptor, suavis, in persequenda narratione supra modum artificiosus. *Dempsterus.*

M 3

HERA-

HELIOGABALVS

HELIOGAB. dictus est AUREL. ANTONIN. VARIVS à proavo materno, qui fuit *Solus Sacerdos* apud Phœnices, quem ipsi Heliogabalum nominabant. *Aurel. epit. 23.* Vel Varius dictus, quod vulgò conceptus putaretur. *Lamprid. in vit. c. 2.* vel ab avia cui *Varia* nomen. *id. c. X.* Appellatus post mortem *Tiberinus* & *Tracitius*, & *Impurus*. Ipse privatus dicebat se *Apicium*, Imperator verò *Neronem*, *Othonem* & *Vitellium* imitari. *c. 18.*

HERACLIDES.

Callertianus, dictus LEMBUS, quòd ut *icapha* navem onerariam sequitur, ita ille parasitus & mensarum esset asseda. *Iunius adag. ex Laërt. & Athenæo.*

HERACLIDES.

HERAC. Ponticus Didymi Alexandrini auditor, scripsit libros, quos *Leschas* seu *Nugas* appellavit. *Suidas.*

Alius Platonis Auditor, ob mollitiam vestem & corpus tumens, pro Pontico, ab Atticis POMPIOVS dictus. *Laërt. l. V. p. 358.* quasi pompaticè & regali superbia elatus. *Volaterr.*

HERACLITVS.

HERAC. Ephesius, philosophus Physicus, cognomento Σηραπειδὸς OBSCVRVS. Corpus negligi, & sterquilinio fœdius haberi iussit: ipse habuit, fimo bubulo se inungens, quod aqua intercute laboraret: sic verò stercore delibutum canes dilacerarunt, vel ut alii, arena obruit. *Suidas. Cic. II. Fin. c. 5.*

Tenebrosus, *Tertulliano de an. c. 2. quem & vid. lib. ad Martyr. c. 4.*

Inter Philosophos *apathes*, ob rigorem torvitatemq; naturæ duram & inflexibilem, *numcratur à Plinio lib. VII. c. 19 f.*

In eum hoc Epigramma extat.

Εἰς ἐμοὶ ἀνθρώπων, τρισμύριοι: εἰ δ' ἀνέλιθοι
οὐδεῖς.

Vnus homo est nobis id quod ter mille. Sed unus
Vix sunt innumeri. *Apud Laërt. lib. IX. p. 637.*

Κυνητὴς i. e. MEROBIVS aut TVRBATOR potius (*Hadr. Iun. in notis*) seu juxta illustrium μμητὴς SIMIVS & Affectator, audiabat Epicuro apud *Laërt. lib. X. p. 712.*

Est de eo Epigramma elegans *lib. V. Anthol. 63.*

Confer Titulum de ADOLESCENT. n. 25.

HERCVLES.

Θεσσαυμάχαν & ἡρακλῆς, στυμόν ἦιλ & Ἀλκιδάϊν, i. e. Audax machinator Hercules nobile germen Alcaidarum. *Pindarus od. VI. olymp. sp. d.*

Tradunt fuisse præstantissimum Philosophum, & gestasse leonispellem, clavamq;

clavamque & tria mala manu gestasse. Quæ tria mala ipsum abstulisse fabulati sunt, devicta varia malæ cupiditatis ratione clavâ philosophiæ. Amiculum, generosus animus, velut Leonis spoliū. *Tria mala* tres virtutes, τὸ μὴ ὀργίζεσθαι καὶ τὸ μὴ φιλαργυρεῖν καὶ τὸ μὴ φιληδονεῖν, non irasci, non esse pecuniæ cupidum, & voluptatibus addictum non esse. Nam tolerantis animi clava, & spolio audacissimæ & sapientissimæ ratiocinationis, vicit venereum malè cupiditatis, ad mortem usq; philosophatus. *Suidas.*

Hercules dicti Theseus, Cleanthes, Briareus, Titormus, Ruticellus, & fortes alii. Vide suo loco.

Hercules TRIVESPERSVS d. *Naz. or. 3. & 4.*

Ἀλεξίκαν & malorum propulsator invocatus. *Suidas.*

MELAMPYGVS, q. fortis ac strenuus. *Idem in Cercop. & Lycophronis Interpres.*

Hercules ob virtutem clarissimus, & quasi AFRICANVS INTER DEOS habetur. *Lactant. lib. I. c. 9. p.*

Ter binos Hercules cultos memorat *Ambrosius lib. IV. p. 80. Cic. 3. de nat. Deor. c. 16.*

Hercules mortalium ferocissimus CHAROPS cognominatus à χαρῆ ita, q. iracundè intuens, aut TORVVS, epitheto militibus congruo ap. Poëtas.

Quod feras, quod fures, quod multiplicium capitum superavit, compefcuitq; natrix, Divorum relatus in cœtum. *Arnob. lib. I. p. 13. Consule lib. IV. Anthol. c. 8. epigr. 4. 5. 6. Max. Tyr. dissert. XXXIII. p. 329. Auson. Idyll. XIX.* qui duodecim labores Herculis numerat cum sint tredecim, addita constupratione quinquaginta virginum, *ex Naz. or. 4. Casp. Barth. lib. XLV. Adv. c. 20.*

Scytalo Sagittipelliger qui totam epithetismi sortem cum muliebri cultu compensavit. *Tertull. de pallia. c. 4.*

HERMES.

HERMES Trimegistus, Mercurius Ter-maximus: ut qui traximus philosophus, maximus Sacerdos, & maximus Rex extiterit. *Gyrald. dial. II p. 57.*

Sapiens Ægyptius; floruit ante Pharonem. Ter maximus à Trinitatis, qua de locutus est, doctrina dictus. *Suidas. Volaterr.*

Ob virtutem multarumq; artium scientiam, Trimegistus nominatus: non modo Platone, verum etiam Pythagorâ septemque illis sapientibus antiquior. *Lactant. de ira Dei, c. XI. Confer Ciceron. III. de Nat. c. 22. Vide iudicium Tilemann. in discursu philol. p. 48. & Casauboni ad apparat. annal. exerc. I. c. 20. p. 55.*

Mysteria in eo multa & arcana nostræ legis: & si Ægyptium fuisse traditum sit, nec imbutum veris sacris. *Lipsius 1. misc. ep. 99.*

— quid vetustus eiusdem (scilicet Canopicæ aut Ægyptiæ)

Tyrannus aula, serg₂ maximus, Nilii

Regnator

Regnator Hermes, qui logistica punctis
Collegit astra: calcei penetratis
Referavit adytis: Venit ad DEOS ipsos,
Calopterus sic per astra captivo?

Scal dedu

nil.

August. l. 8. C. D. Hermetem reprehendit, quasi pugnancia sit locutus, quòd cum patriam superstitionem deriserit; eam tamen quandoq; perituram doluerit. *Volaterr.*

HERMANNVS

Lotharingia Dux, opulentissimus Henrico IV. Imp. aliquandiu substitutus à Saxonib. REX ALLIORVM Knoblochsfönig ab Imperatoris per contumeliam appellatus est, quoniam ad arcem prope Islene, ipsi datam, allium abunde proveniret. *Crantzius. 5. Sax. c. 10.*

HERMODORVS.

Λογέμπορ & ORATIONVM CAYPO seu mercator. Platonis auditor, orationes ab illo compositas, profectus in Siciliam vendidit. *Suidas.*

HERMOGENES.

Tarsensis, cognomento XYSTER quasi SCALPTOR, Sophista, quem & Musonius Philosophus, & Marcus Imperator audivit. Annos natus circiter XVIII. artem Rhetoricam scripsit. Cum XXIV. ætatis annum attigisset, de sano mentis statu deturbatus, & à facundia atq; Sapientiâ sua desertus est. Quamobrem *Antiochus Sophista* de illo per risum: *Ἐπιμοχλῆς ὁ ἐν πατρὶ γέγων, ἐν δὲ γέγων πατρὶς Hermogenes inter pueros senex, inter senes puer.* *Suidas. Philostr.*

Pari scommate verba eius dicta sunt *alata*, ob amissum facultatis dicendi habitum. *Volaterr.*

Si nomen spectes, patrem merito voces ipsum eloquentiæ, *presidem, Mercurium.* *Gerard. Vos. VI. Inft. Or. c. 5.*

HERMOLAVS

Barbarus, omnium scientiarum alumnus, idem ac parens. *Iulio Scal. orat. de verbo inepti. p. 372.*

Qui quæ urbs orbis terrarum lumen est, eius ipse urbis maximum lumen fuit. *Muret. 8 var. 12.*

Hermol. Ictionis vir incredibilis, ac in re literaria detritus planè & retortidus, & exatissimè Judicè, quem *κατὰ νόδω* insequi turpe videri posset nemini. *Cal. Rhodig. l. 6. c. 1. e contra Theoninum dentem defendit. l. XII. c. 18.*

HERO.

Philosophus Alexandrinus, quo de *Nazian. or. 23.* Ades dum CANIS, non impudentia, sed oris libertate; non inglavie, sed boni custodia, vigiliisq; pro animarum salute susceptis, atq; etiam quia virtutis quidem familiares ac domesticos mulces, alienis autem oblatras!

HERO-

HERODES ATTICVS.

Athenis natus, nobilitate generis potentiâ simul & Sophisticâ facultate præclarus.

Ob splendorem & magnitudinem orationis à quibusdam siccitatem amantibus, *Οἰατορ ΣΑΓΙΝΑΤΗΣ* est dictus. *Volaterr. ex Philostrato.*

HERODES ASCALONIVS.

Παιδοκῆς & i. INFANTICIDA, quæ propria quasi appellatio illi indita, non solum propter infantes *Βεθlehemiticos*; sed etiam propter tres filios proprios quos occidit, *Alexandrum Aristobulum, Annipatrum Cedren. Casaub. ex. 2. c. 16.*

HERODES ANTIPIAS

VULPES d. Salvatori, cum ob fraudulentiam quæ de *Perf. sat. 5.*

Astutum vapidus servas sub pectore vulpem

tum sævitiam. *Luc. 13. 32.*

VULPIO pro doloso palpatore ac veteratore: ap. *Apul.* eidem *Amasio* subdolos, impostor, fraudulenus dicitur *Vulpinari.*

Archilo. hus in apologu à se scriptis vulpem ubiq; illidissimam introduxit, unde *Archilochia vulpes* proverbio dicitur seu *Archilochi vulpecula.* Hinc ap. Platonem suadet *Glaucò sapientissimi Archilochi vulpem à tergo trahere. 2. Rep.*

HERODIANVS

Alexandrinus Grammaticus, *Apoloni Grammatici*, cognomento *DYSCOLI*, filius. Fuit sub Marco Antonio Imp. *Suidas.* Artium minutissimus sciscitator. *Amnianus Marcellin lib. XXII. c. 42.*

Ad fidem pleraq; dixit. *Iulius Capitolinus in Clodio Albino. c. 13.*

Stilus est legans pe spicuos, ac talis planè, ut vix historicorum ulli ulla virtute cedat. *Photius in Biblioth.*

Nulla Romana historia exat, quæ tam mirabiles rerum in Romano Imperio vicissitudines non plurium annorum spacio complectatur. Ipse eorum quæ commemorat *ἀντίπης & ἀντίπης*, *Henricus Stephanus in editione suâ.*

Historicus elegans, copiosus. *Dempst. ro.*

HERODOTVS.

Thurius Scriptor. *Iuliano in Epist. & Straboni lib. XIV.* à Colonia Atheniensium quam incoluit.

Pater historia. *Ciceroni l. de L. L. c. 1. & in Orat. c. 12.* sine ullis, inquit salebris quasi sedatus amnis fluit.

Dulcis & candidus & fusus Herodotus. *Quintil. lib. X. c. 1.*

In Olympiis cantillans historias memoriæ à se proditas ac presentium aures orationis suavitate demulcens. *MVSARVM* nominibus eius libri nobilitari & vocari cepti sunt, & illis novem existentibus. *Lucianus in Herodoto.*

Aut Thucydidem recitationibus illis interfuisse, & quum eas audivisset, lacrymasse. quod ubi animadvertisset Herodotus, dixisse eum ferunt *Oloro,*

N

patri

patri Thucydidi: Filii tui, & Olote, ingenium magno impetu ad literarum studia fertur. *Marcellinus de vita Thucydidi.*

Inter Melicos *Stesichorus & Alcaeus*: inter Tragicos, *Sophocles*: inter Historicos autem *Herodotus*: inter Oratores *Demosthenes* eximii. *Dionys. Halicarn. de volumine struct.*

Principes in dicendo duo: ex Historicis *Herodotus* ex philosophis *Plato*. *Idem de Demosth. vehementia.*

Herodoti libros mihi difficilius esset deponere quam *Cyathum*. *Scalig. IV. de re poet. c. II. Confer Talem. p. 244.*

Illustris, sæpe fabulosus Historicus. *Dempster.*

Thurius *Λογοποιός* i. nugax & fabularum, non historiarum patens & scriptor. *Euliano in Epist. ad Suid.*

Prodiit emaculatissimè ab Oliva Pauli Stephani M. DC. XVIII. V. C. TESIAS.

HESIODVS.

Cumaus à solo nativitatis; *Ascraus* à loco educationis, circa centum viginti annos, distinctus ab *Homeri* ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisq; cupidissimus, ut tempore, tanto viro, ita operis auctoritate proximus. *Velleius Paternus lib. II. c. 7. Plutarch. consolat. ad Apoll. p. 175. D. Confer de ætatis discrepantiâ Agellium lib. III. c. 11. Ciceron. lib. I. Tuscul. & lib. VII. epist. Famil. 12. Scaliger. I. poet. c. 5.*

Datur ei palma in illo in diocri genere dicendi. *Quintil. lib. X. c. 1.*

Dum armenta paternæ puer custodiret, à *Mysis* amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam lanam dedere, unde vates factus est. *Plutarch.*

Homerus Lacedæmoniorum Poëta: *Hesiodus* Helotarum; quoniam ille beligerandi hic agros colendi rationem præscriberet, appellatus à *Cleomene*. *ep. Ælian. lib. XIII. c. 19.*

Princeps ac primus omnium de Agricultura præcepit. *Plin. I. XVIII. & c. 24. & I. XIV. pr. Columella. I. de re rust. c. 1. m.*

Pythagoram scripsit *Philosophus Hieronymus*, cum ad inferos descendisset, *Hesiodi* animam vidisse ad columnam æream suspensam adstrictamq; adeò ut stridere videretur, & cum ea *Homeri* quoq; animam serpentibus undiq; incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de *Deis* falsa suis carminibus confinxissent. *Gyrald. dial. II. de poetis.*

Ex *Hesiodi* caractere mihi illo facili, amœno, cuius perioditanquam ad amissam quandam factæ, brevitate quadam æquali se mutuo excipiunt, totus inter Tragicos *Euripides*, inter Lyricos *Sappho*, inter Oratores *Isocrates* fluxit. *Daniel Heinsius ad Ianum Dufam Notis ad Hesiodum à se editum.*

Hesiodi opuscula quantus thesaurus infucatae sunt Sapientiarum: *Cass. Barth. lib. XXIV. c. 9. Adv.*

Est de eo Epigramma III. Anhol. c. 29. n. 16.

HESY-

HESYCHIVS MILESIVS.

Illustris vulgò dignitatis notâ, in cognomentum ex errore abeunte, ut docuit, *Ioan. Meursius in Glossar.*

Vixit sub Anastasio Rege; scripsit Onomatologum, sive indicem eorum, qui doctrina celebres evaserunt. *Suidas.*

Alienis in vitam revocatis, lucem sibi addidit. *Ioannes Sambucus editor. v. Gerhard Voss. I. II. c. 22. de Hist. Gr.*

Christianum fuisse suspicatur. *Stephan. in notis p. 791. contra ac Suidas.*

Hesy. ch. pluribus in locis author facilis est, ac planè Grammaticus. *Scal. ex 131. f. 4.*

HEREMIAS.

Prophetarum omnium a Ieremias rationem propensissimus. *Naz. orat. 27. Hierosolymam usq; adeò loget, ut rebus quasi inanimis læctum impeter ac muros ad lacrymas invite. Id. Or. 4. Vid. ESAIAS.*

HIERONYMVS

Stridonensis Episcopus. Blandum f. cundiarum nomen, & summus in omnibus artifex. *Causino lib. XV. de forma Sacra Eloq.*

Hieronymi Ingenium hoc fuit, ut conscius sibi profundissimæ eruditionis, paucis dicere plura & saltem quendam acuminis in animo legentis velit relinquere. *C. Barth. I. LI. Adv. c. 11.*

Instruit ut *Hieronymus*, destruit ut *Lactantius*, astruit ut *Augustinus*, attollitur ut *Hilarius*, submittitur ut *Ioannes*, ut *Basilius* corripit, ut *Gregorius* consolatur, ut *Orosius* affluit, ut *Ruffinus* st. ingitur, ut *Eusebius* narrat, ut *Eucherius* sollicitat, ut *Paulinus* provocat, ut *Ambrosius* perseverat. *Sidon. de suo Claudiano, epist. III. lib. IV.*

Scientia tanta præditus, ut quod ipse ignoraverit, nullus hominum unquam scieverit. *Augustini de Hieron. testim. ap. Volaterr.*

Divus Hieronymus, ut divitem quandam ex omni disciplinarum & authorum genere constructam penam habuit in pectore: ita nemo doctrinæ suæ opes in scriptis ambitiosius (ut ita dicam) ostentat. Adeo sancta quadam gloria; quicquid in Vetere, quicquid in N. Testamento retrusum, quicquid in fabulis, in historiis, quicquid in Græcis, quicquid in Hebræis literis exquisitum, id objicit, infuleit, inculcat, *Erasmus adag. p. 333.*

Quo tandem modo, aut quibus sego verbis, tnam, maxime *Hieronymus*, ingentem simul pietatem ac facundiam describam? Quonam modo tot linguarum simul & totius prope antiquitatis ac philosophiæ admirabilem peritiam? Quomodo Heroicum illum inscribendo & caelestem ardorem tuum, quo imbelles Hæreticorum agmen, non secusquam mucrone quodam stricto, persecutus es ac profligasti? Quæ omnia prophanos etiã in admirationem rapiant, & c. *Heins. orat. III. pro Biblioth. munere Grat. act.*

N 2

Sanctus

Sanctus & eruditissimus & supra omnes eloquentissimus Ecclesiæ Doctor. *Dempsterus.*

HIEROSOLYMA.

Media Judææ, unde quibusdam ἀμφάλδος τῆς χώρας i. *umbilicus* eius terræ dicta. *Ioseph. l. III. bell. Iud. c. 2. ex Ezech. 38. 12.* Prima est tanquam regia Hierosolymæ præ cæteris inter omnes accolase minens, velut caput in corpore. *ibid. τὸ πρῶτον καὶ κεφαλὴ ὅλης τῆς ἐθνῆς, i. Caput & facies totius gentis: id. l. 4. c. 6. clarissima & ap. omnes hom. prædicatissima civitas l. VII. c. 18. f.*

Civitas perfecta pulcritudine, *gaudium* toti terræ. *Threnor. 2. v. 15.*

Nonnulli in ipsa urbe certum locum designarunt, in quo ipsum *umbilicum* terra constituerunt, sed videatur *Casaub. ex. 16. c. 83.*

Urbs PROPHEtica *Ida Matth 23. 37 act. 7. 52.*

HIGINVS.

Fabularum coacervator. *C. Barth lib. XI. c. 1. advers.*

Antiquitatis studiosus. *Dempstero.*

HILARIVS.

Pictavenfis Episcopus, murus fidei valida atque columna, *Paulino I. de vita S. Martini.*

Tuba Latini sermonis, *Hieronymo ap. Beaman. c. 1.*

Hilarius Gallicano cothurno attollitur: Eloquentiæ latinæ RHODANVS. *Hieronym. epist. ad Paulin. & proæm. Epist. II. ad Galat. Vid. Sidon. sub Hieron.*

HILAR. Lucifer ecclesiarum, pretiosus lapis, pulcro sermone aureoque ore universal loquitur, si & semina aliqua secus viam cecidisse potuissent: tamen ab eo in scripturis messis exorta est magna: Hunc ego alium à priore suo tempore fuisse putaverim. *Hac censura Hieron. ap. Volaterr.*

HILARIVS.

HILARIVS Præsul Arelatensis, vir sanctus, pauperumq; sustentator. *Volaterr.*

HIMERIVS.

Sophista sub Iuliano Imp. Proæresii Athenis æmulus, in senectute orbatus oculis. *Suidas.*

HIPPIAS.

E numero Sophistarum, artium multitudine prior omnibus, eloquentia nulli secundus: ætas illi cum Socrate, patria & genus ignoratur, gloria verò magna & fortuna modica: sed ingenium nobile, memoria excellens: studia varia, æmuli multi &c. *Apuleius II. Florid. pr. cuius verba sub tit. ART. LIB. n. 68.*

De Hippiæ Elæo Sophista, eiusq; memoria, etiam senescentis, vi & gloria, quæ parvarum magnarumque civitatum tribubus inscriptus est. *vide Philostratum, lib. I. de vitis Soph. p. 503.*

HIPPO-

HIPPOCRATES

Cuius Medicus, *Heraclida filius*: artis medicæ peritissimus. Præfertur enim etiam avo, patri *Heraclidæ*, quamvis eiusdem nominis esset, quod tanquam *SIDVS & LVMEN* fuerit *MEDICINÆ* in vita utilissimæ. Ἀσὴρ καὶ φῶς, τὸ βιοφελές αὐτῆς ἰατρικῆς. Apud omnes clarus: Adeo ut magnus ille Persarum Rex *Artaxerxes*, huius viri sapientiam experierit, auri dona, quot ipse nominaret, & honorem Persarum principibus parem offerri iubens. Libri eius, Medicinæ studiosis sunt notissimi, eoque adeo amplectuntur, tantiq; faciunt, ut divinas, non autem ex humano ore progressas voces esse putent. *Suidas.*

Primus ex omnibus memoria dignis ab studio sapientiæ disciplinam hanc (medicam) separavit, vir & arte & facundia insignis. *Cornelius Celsus. lib. I. princ.*

Omnis *MEDICINÆ PARENS.* *Eidem lib. VII. proæm.*

Divina vir scientia. *Agellio lib. XIX. c. 2. f.*

VERITATIS TRIBVNAL. *Laurentio Anatomico p. 138.*

Maximus ille Medicorum & huius scientiæ Conditor. *Sen. epist. XCV. pr. & mox. Maximus Medicorum ac naturæ peritissimus.*

Nec ego multorum ægrorum salutem non ab Hipocrate potius, quam ab *Asculapio* datam iudico. *Cic. III. de Nat. D. c. 38. v. Plin. lib. XXVI c. 2. f.*

Hippocratis proprium, ne fallere aut falli sciat. *Macrobius in I. somnij c. 6.*

Ἰπποκράτης φάσκει ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκρῶν ἦν σπένος εἰν αἰδί.

quod elegans Epigramma recurrit ordine retrogrado: sic à nobis redditum.

Lvx erat Hipocrates hominum, Soter Populorum;

Mors necis, inferna PAVPERIESq; domus.

lib. I. Anthol. c. XXXIX.

Hippocrati quod pestilentiam ab Illyriis venientem prædixisset, dimissis ad auxiliandum circa urbem discipulis, Græcia ob meritum eosdem decrevit honores, quos *Herculi*: nam & is ἀλεξικακῶς habitus est. *Plin. l. 7.*

Quid cum solo conferendum Hippocrate, ulla ætas vidit? Nam ut nihil in doctrina viri & cælesti iudicio, experientia autem plusquàm humana, putidè arrogare mihi videat, mira perspicuitas scribendi, accurata brevitatis, incredibilis *Ionismi suavitatis*, etiam dicendi magistris pudorè incussit. *Heinsor. III. pro Bibl. mun. grat. act. p. 30.*

Eius libri tanquam divino emanaverint ore, ab omnibus celebrantur. *Volat.*

HIPPOCRATIS Filius ob indocilitatem & incommos mores à Comicis proficissus SVEM SAPERE ferebatur. *quin de eius liberis Eupolis Comicus.*

Sunt liberi Hippocratis nothi, insititij;

PECVDES BALANTES moribus nullis bonis.

Adag. p. 668. & Galen. lib. quod animi mores corporis temperamento respondeant.

N 3

HIRTIVS

HIRTIVS

Aut ORPHEUS, Commentarios de bello Alexandrino, Asiatico, Hisp scripti, Julii Cæsaris adiunctos.

HIRTIVS Gallici belli novissimum imperfectumq; librum supplevit. *Sueton. in Cæs. c. 56.*

HIRTIVS, si quis alius autor styli militaris, libri de bello Africano. C. Barth. *lib. 1. animadv. in Rutil. p. 102.*

Eloquens Historicus. *Dempster.*

HISPALIS

Metropolis Andalusia, utriusq; orbis nexus atq; commercium aliàs SEVILLA. de ea omnium recte sentientium iudicio factum dixerunt: QVEM DEVS AMAT, HVIC DOMVM AC VICTVM HISPALI LARGITVR. *Theatrum Urbium, & Paul. Merula.*

Eundem in morem Pannonii olim de suo solo: *Extra Pannoniam non est vita, aut si est non est ita. Referente Celio Rhod. l. 21. c. 24.*

HOESCHELIUS.

David HOESCHELIUS Græca literaturæ facile princeps.

Eruditus Græcorum quorundam interpres. *Dempsterus.*

HOMERVS.

De hoc nihil verius atq; illud *Suida*: ὁμοῦς ὁ πῶς ἀνθρώπων, h. e. Ignotus hominibus.

Id quod nomen, parentes, patria contestantur.

I. Melesigenes quidem ipsi NOMEN proprium, quod iuxta Meletem fluvium natus, secundum eos, qui Smyrnæum volunt: *Suid.* sed ὀμηρον dictum putant alii ab ὀμηρῆν i. e. sequi, propterea quod Homerus etiamnum puerulus, Lydis de Smyrna relinquenda cogitantibus, & se secuturum dixit; cum *Plutarcho*: Alii ὀμηρῆν i. e. obsidem quod bello inter Colophones & Smyrnæos gesto, obses hosti datus. *Lucian. Verar. hist. l. 2.* Alii à voce ὀμηρῆς i. e. femur quod in utroque femore inde usq; ab ipso partu ingens longitudo crinium ipsi luxuriaret. Cum *Heliodor. in Ethiop.* Alii à cæcitate; cæcos enim à Cumanis & Jonibus ὀμηρῆς appellati: eo quod ὀμηρῆνόντων, h. e. ductorum indigeant. cum *Herodoto in vita Hom. & Ephoro Cumæo ap. Plutar. Emilio Porto* dictus est ὀμηρῆς, q. ὁ μὴ ὁρῶν, i. e. non videns, non tam ex eo quod cæcus; quam quod cupiditate victus non fuit, quæ per oculos intrat: ut inquit *Suid.* quippe eum si quis cæcum genitum purat, omnibus sensibus orbis est. *Vell. l. 1 c. 5. Velle Silium. l. XIII. p. 571. ubi Dausquius Homeri luminibus hoc defecratum venit.*

Si Solem Eridano nimis improba fata dedissent:

Maonidem Solem veller uterq; Polus.

Sol animus, Soles oculi, SOL totus Homerus,

Qui radius habet at signa minor a suis.

II. A PA-

II. A PARENTE *Maone*, dicitur vulgo *Maonides & Maonius*. sed & præter hunc, assignantur apud *Suidam*: inter alia, *Apollinis & Calliopes Musæ filius, & patria celestis* audit, in epigram. *Antipatri.*

Πάτερ σὺ κλέθεις μέγας ἑταῖρος, ἴσῃ δὲ τεύχεσσι
& θνατῶς, ματρὸς δὲ ἑταῖρο καλλιόπας.

III. De PATRIA noti sunt eiusdem *Antipatri versus ex Antholog. l. IV.*

6. 27.

Septem urbes pugnant genus ob Sapientis Homeri.

Smyrna, Chios, Colophon, Itace, Pylus, Argus, Athenæ.

Confer *Agell. l. III. c. XI.*

Nec tantum hæ septem urbes, verum si ex *Suida & Plutarcho* rationem in eas, vel ter septem, interque has & *Roma*, civem suum *Homerum* vendicabit, quæ sane rei incertitudo *Appionem*, scil. *Grammaticum* movere potuit, ut umbras evocaret *Homericas* ad percunctandum, qua patria, quibusve parentibus esset generus. *Vid. Brodaum. in l. Anthol. p. 132. & Spondan. præf. Homeri: Hesiodus* eo hoc cautior, quod & patriam & parentes hæc nominavit. *Vell. l. 1. c. 7. Ælian. XIII. var. hist. c. 22.*

Est autem hæc ambiguus, quod propter ingenii magnitudinem, nullo modo creditam fuerit eum esse mortalem. *Suid.* quos certe ita omnes non superasset, nisi è divinis quibusdam revera fundamentis extitisset, *Heliodor. l. III. f.* aut certe *Musis* genus & patriam reliquisset, ut est in epigram. 3. di&umq; confirmant *Antipatri* *ibid. IX.*

Ἐὶ θεὸς ἔστιν Ὀμηρῆς, ἐν ἀθανάτοις σεβέσθω

Ἐὶ δὲ ἀνὴρ μὴ θεὸς ἔστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

quod sic forte reddimus.

Si DEUS est, inter divos veneremur HOMERUM,

Si nondum DEUS est; esto hodie ille DEUS.

Ita *Silius. l. XIII. v. 788.*

— — — meruit DEUS esse videri,

Et fuit in tanto non parvum pectore Numen.

Sic *Sannazarius. Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenæ*

Cedite jam; calum patria Maonida est.

Et X. Epigram. *Antipater:*

Ἐὐρε Φύσιν, μόλις εὐρε. τεύχεσσι δὲ ἐπαύσατο μόχθων

Ἐὶς ἕνα μῆνον Ὀμηρον ὄλω τέλει σάσσει μνησινῶν.

Quod aut hoc nostro, aut tu meliori disticho:

Viscere nixa omni, vix hunc enixa Poetam est

Docta Physis, vatem non paritura novam.

Eidem *Antipatro. l. III. c. 25. epigr. 3. est.*

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτωρ θεῖος Ὀμηρῆς, h. e.

Heroum ornator divinus Homerus.

Heroum

Heroum Vates Suida in ἠκαχον.

Καλλιόπης γλυκερὸν στόμα. Dulce os Calliopes. Moscho Idyll. III. v. 73.

λῶς ὁ αἰδῶν Optimus Poëtarum. Theocritus Idyll. XVI. v. 21.

Fons ingeniorum. Plin. lib. XVII. c. 5.

Primus doctinarum & antiquitatis parens. Eid. XXV. c. 2.

Priscæ poëticæ divinus auctor apud Graecos. Apul. IX. metam. p. 349.

Homerus Heroicus Sophocles, ut Sophocles Tragicus Hom. Polemoni ap.

Suid. in Pol. & Laërt. l. IV. p. 266.

Ὁ αἰεὶ καὶ ὁ θεὸς τῶν ποιητῶν. Socrati ap. Plat. in Jone. Sic Plato qui civitate ejicit, cælo ostendit dignam. ait Lips. ad Vell. l. c.

Ἐν πῶς πρεσβυτάτοις καὶ σεφωπτάτοις τῶν ποιητῶν. h. e. in antiquissimis & sapientissimis Poëtis positus ab Æschine orat. in Timarchum. p. 189.

Omnis vetustatis certissimus author. Apul. in apolog. l. p. 49.

Divinarum omnium inventionum origo. Macrob. 2. Somnii.

Tyrinus eius se laudibus non parum fatetur nisi mutatis ab illo his versibus:

Ἐξοχα δὴ σε βροτῶν, ὦ Ὀμηρε. ἀνίζομαι πάντων

Ἡ σέ γε μῦσα διδάξει διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων. h. e.

Prae quovis hominum mihi magnus Homere es,

Seu te Calliope docuit, seu flavus Apollo.

Dissert. XVI. ubi inter cetera: Ille animo ubiq; vagatus est, perlustravit omnia. Ille, quæ in cælo moventur, quæ in terra mutantur; Ille Deorum consilia, hominum naturas, Solis lumen, Siderum choros, generationem animalium, refluxum maris gremium, fluviorum ostia, aëris diversitatem perspexit. adde diss. VIII. & VII. f.

Non mirandum si in eo natura Idea quædam, non ars extare dicatur, &c. Scaliger V. poët. c. 2.

Clarissimum Homeri ingenium sine exemplo maximum: qui magnitudine operum & fulgore carminum solus appellari ΠΟΕΤΑ meruit. In quo hoc maximum est, quod neq; ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari posset, inventus est, neq; quemquam alium, cuius operis primus auctor fuerit, in eo perfectissimum, præter Homerum & Archilochum reperiemus. Vellei l. 1. c. 5.

Hinc ἀυτοδίδακτος Pelusiotalib. IV. ep. 37.

Κορυφή ἀπάντων καὶ σκοπὸς, ἐξ ἧς περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσα κρήνη. Vertex omnium & q. Scopus, ex quo cuncta flumina, cuncta maria, cuncti fontes. Dionys. Halicarnas. de collocat. Verborum. c. 85. Confer Macrob. V. Saturn. c. 13. f.

Hinc Galaton pictor eum finxit evomentem, reliquos v. poëtas ea, quæ ipse evomisset, haurientes. Æl. l. XIII. c. 22. Confer. c. 20.

Sophistarum pater, Sophistarum vox: ut Archilochus Spiritus: Hippodromo ap. Philostrat. p. 615.

Homerum

Homerum cunctos sui temporis poëtas, in quo quisq; maximè excelleret, superasse. Philost. iterum in Heroicis. p. 665.

Certè similis Homero nemo. Cic. II. divinat. c. 47.

Plato primum ad artem poëticam animum adjiciens, & Heroica carmina cepit condere, quæ postea combussit, cum ad Homeri versus examinans, longè illis deteriora videret. Ælian. II. var. hist. c. 30. Illius Musæ alumnus Plato. Max. diff. XVI. Confer. & Æl. l. XIII. c. 19. sub Hesiodo.

Inter ea autem, quæ de Homero dicta sunt, hoc omnium est verissimum, solum hunc Poëtam fastidia hominum evitasse, novum semper & ad captandum gratiam, florentem. Plutarch. de garrulit. p. 504. D. adde Tyr. diff. VII.

Humani ingenii modum excedit; ut magni sit viri, virtutes eius non æmulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi. Fab. l. X. c. 1.

Homerus Sapientissimus, ferè complexus est suis Poëmatis omnes res humanas, Xenophon in convivio p. 881. Adde Aristophan. in Ranis a. IV. f. 2. v. 29.

Pater omnis virtutis. Iustiano in constitut. omnem §. fin.

Præcipuus Poëtarum. l. aut facta. 16. §. 8. ff. de poënis.

Summus ap. Græcos poëtarum. l. qui venenum. 236. ff. de V. S.

Cum poëtam dicimus, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Virgilius. §. 2. rit. II. lib. I. Instit. de I. N. G. & C. Cic. top. ad Trebat. c. 13.

Elegantiarum pater: Nam ex eo nomina & verba, ut ex Oceano, Mæotis, & Mæotide pontus, ex ponto Hellepontus, ex Helleponto mare defluerunt. Max. diff. XVI. p. 158. quo ad res Chrysiippo & Crantori præfettur ab Horatio. l. I. epist. II. p.

Alexander Magnus scripturam Darii, auro gemmisq; ac margaritis pretiosum, librorum Homeri custodiz dedit, ut preciosissimum humani animi opus, quam maxime diviti opere servaretur. Plin. l. VII. c. 29. Plutarch. in Alexandro.

Homerum ante omnes æstimabat Arceflaw, cuius adeo studiosus erat, ut semper ante somnum aliquid ex eo libaret. Manè vero eum surgeret pariter: & eum lecturus, aiebat; ad Amasiun seire. Laërt. l. IV. in vita Arcef. p.

Alcibiades Magistro, qui Homerum non habebat, colaphum impexit. Vide Æl. l. XIII. c. 38. Plutar. apoph. p. 186. D.

Sed quod veterum laudes volumen capiat? ne quid dicam de hesternis encomiis quibus passim, ut divinarum omnium inventionum fons & origo, PALMA ingeniorum celebratur, à Lipsio cum primis II. physiol. Stoica differ. 14. l. I. manud. diff. 7. & in animadvers. ad Vellei. ubi cum Scaligero hac de re agit, & con. l. dicit: nemo tam consentienti iudicio sapientum omnis ævi laudatus est; & id ab iis maxime, qui ipsi laudatissimi. Abigitur impetitia aut Livor! tu capere, tu carpere non potes immortalē hanc celestem, naturam (quæ Fabii verba l. d.)

Quin Lipsianis addit Philostratus: eos qui Homerum haud diligunt insanire. in Heroic. p. 665.

Et hunc

Et hunc *Adrianus* tollere, & substituere *Antimachum* voluit, *Xiphilin.* p. 353. n. 10. Confer *Tileman.* p. 211.

Hom. Fons, doctor, magister, *modimperator* unicus, omnis poëseos *APOLLO. C. Barth.* XLII. adv. c. 22. cui displicet *Scaligeri* iudicium, *Vi. gilium* *Homero* præponentis l. c. nec tamen eius floccifacit rationes. l. LVIII. c. 10. quo remittimus lectorem.

Homeri imaginem vide l. V. *Anthol. epigr.* 61.

Primus sine exemplo & supra fidem admirandus. *Dempstero.*

Laudibus arguitur vini *VINOSVS* *Homerus.*

Horat. lib. I. ep. 19. v. 6.

Homer. peritus texere fabellas, & dulcissimè vanus. *Aug.* 1. *Confess.* ubi in eum plura.

Cum *Christiani* à *Juliano* prohiberentur uti *Græcarum* studiis, *Apollinario* *Syrus* ad imitationem *Homeri*, *Hebræorum* antiquitatem heroico carmine scripsit, usq; ad imperium *Saul* XXIV. libris, unicuiq; libro literæ nomen ponendo, ut in *Homero* legitur. *Sozomenus.* *Volaterr.*

Hom. ingeniorum *Vertex.* *Mina* in *embl.* II.

HORATIVS.

Quintus *Horat.* *Flaccus* *Venusinus* (est autem *Venusium* *Apulix* oppidum) *patre*, ut ipse quidem tradit *libertino* & *exactionum* coactore, ut vero creditum est, *Salsamentario*, cum illi quidam exprobrasset in altercatione, *Quoties ego vidi Patrem tuum brachio se immungentem?* *Habitu* corporis brevis fuit atque obelus: qualis & à semetipso in *Satyris* describitur: hinc ab *Augusto* *HOMVNIO* appellatus. *Sueton* in *vita.*

Lyricorum *HORATIVS* ferè solus legi dignus. Nam & insurgit aliquando, & plenus est *jucunditatis* & *gratiæ*, variis figuris & verbis felicissime *audax.* *Fabius* *instit.* l. X. c. 1.

Hinc inter *Lyricos* *sublimi* vertice *vates*

Sidera *summa* ferit. *Et* ap. *Crinit.* l. III. c. 38.

Flaccus *Lyricos* *Pindari* *um* ad *melos*

Frenis flexit *equos* *plectripotentibus*, *Et* c.

Sidonius. lib. IX. ep. 13.

Vaser. *Persio* *Sat.* I. v. 116.

Latinum *fidicinem* seipsum nominat l. I. *epist.* 19. v. 33.

Romanæ *fidicinem* *lyræ* se vulgo dici adprobat. l. IV. *od.* 3.

Scriptor non *urbanus* modo, & quæ *virtus* multum ab hac est *diversa* *gravis*, cum hoc agit, ac *sublimis*: sed imprimis *optimus* *vivendi* *autor*; & qui si *fateri* *verum* *volumus*, præstat aliquid quod non *promittit*. *Quo* fit, ut dum quisq; *tanquam* ad *poëtam* *accedit*, *fructum* *tanquam* à *Philosopho* *repperit*. *Locum* *puta* *illustrem*, aut *præclarum* *aliquam* *sententiam.* *Heinsius* *sua* *edit.*

Brevius; *autor* *plurimæ* *urbanitatis*, & si quisquam, *optimus* *virtutis* *ac* *facientix* *Magister.* *Idem.* *Potamonis,*

Potamonis, eius cuius discipuli ab ipsa *veritate* *Philaletes* *dicti* & *Eclectici*, quod *optima* *selegerent*, *discipulus.* *Idem.*

Flaccus ita placuit *Augusto*: ut se *invidere* *Mæcenati* *unum* *hominem* *tanto* *maiori*, *fateretur.* *Ibid.*

Archilochi *animos*, *numeros* atq; *ingentem* *Spiritum* in *Epodis* *expressit.* *Id.* *lib. de* *Sat.* *Horat.* p. 4.

A *numerorum* *elegantia*, quam in *Lyricis* *amaverat*, *solus* *ab* *antiquitate* *Numerosus* *vs* appellatus est. *ibid.* p. 6. *Ovid.*

Syllabarium *obserantissimus* *Poëta* & *unicus* *artifex* *Horatius* *summâ* *meritissimaq;* *laude*, à *viro* *nostri* *seculi*, aut *superioris* *vetus*, *principe* *Iul.* *Scaligero*, *elaboratissimus* *perhibetur.* *Barth.* l. VIII. *advers.* c. 22. Confer *Scal.* V. *poet.* c. 7.

In *odis* *alto* & *sublimi* *spiritu* *poëtam* *dedit*, *qualem* *ipse* *describit*, *cum* *inquit*:

Ingenium *cui* *sit*, *cui* *sit*, *cui* *mens* *divinior*, *atq;* *os*

Magna *sonaturum*, *des* *nominis* *huius* *honorem.*

l. I. *Sat.* IV. v. 43. *Heinsius.* *not.* in *art.* *poët.* p. 67.

Lyricorum *phænix.* *Dempstero.*

Hic *quia* *moribus* & *verbis* *familiaribus* *obscenior*, *inter* *jocos* *alios*, *purissimus* *penis* *ab* *Augusto* *dictus* *est.* *In* *vita* *Horat.* *Et* in *Garsthammel.* *Idq;* *ex* *speculato* *eius* *cubiculo* *admodum* *liquet*: *quo* *de* *alijs*: *Nam* *sanè* *facilitates* *nemo* *bonus* *nominare* *debet*, *nedum* *ut* *literis* *mandet*, *divinum* *divini* *Viri* *monitum* *est.* *III.* *poët.* t. 98. *quo* *ipso.*

HORATIVS *ingratus* atq; *animo* *barbaro* *ac* *servili* *dicitur.*

HORATIVS

COCLES d. quod in *prælio* *oculum* *amiserat.* *de* *quo* *Horatio* *Aurelius* c. 11.

HORTENSIVS.

Q. *Hortensius* *Orator*, *PISCINARIUS* *dictus* *Ciceroni*, quod *lautitie* *præfer-* *tim* *piscinarum* *delectaretur.* *Fertur* *clamore* *diruptus* *in* *actione* *causæ.* *Macrob.* *Q.* *Serenus.* *Volat.*

Hortensius *omnibus* *fermè* *Oratoribus* *ætatis* *sux*, nisi *M. Tullio*, *clarior*, *compositè* *indutus* & *manibus* *inter* *agendum* *gestuosis*, *maledictis*, *appellatio-* *nibusq;* *probrosis* *jaçtatus* *est* & *dictus* *HISTRIO*: & à *L. Torquato*: *GESTICV-* *LATORIA* *DIONYSIA*, *notissimæ* *saltraticulæ* *nomine*; *Respondit* *tamen* *in* *judicio* *Torquato* *infestivo* & *agresti*, *voce* *mollis* atq; *demissa*: *Dionysia* *malo* *equidem* *esse*, *quàm*, *tu* *Torquate*, ἀμύσθη, ἀγροδιαύθη, ἀπείσθη i. e. *illi-* *teratus*, *rusticus*, *inaccessus* s. *minus* *affabilis.* *Agell.* l. 1. c. 5.

HORVS. xi

Apud *Ægyptios* *idem* quod *Apollo*: *Niliacus* *dicitur* à *Nilo* *urbe* *Ægypti*: *Hic* *cum* *de* *sacris* *literis* *sux* *gentis* *scripsisset*, *Philippus* *Græcus* *auctor* *eius*

libellum Ægyptium in Græcam linguam vertit: *Nicolaus Causinus Parisiis edidit. A. M. DC. XVIII. quem Consule, ut noscās Auctorem, & ab aliis dignoscās.*

HYPERECHIVS.

Quidam gastrænsis apparitor i. ventris minister & gutturis. Ammian. l. 26. c. 23.

HYPERIDES.

Orator Atheniensis, inter X. in dicendo ad populum fertur omnibus aliis præstitisse. Sunt qui eum ante Demosthenem ponant. Dicitur absque fuce ad populum orasse, & rebus ut erant gestæ, narrandis contentum, iudices non perturbasse. Plutarch. in X. orat. vit. p. 849. & seq.

Huic lingua traditur excisa. ibid. & in Demost. p. 859.

Phrynen meretricem nudato eius pectore coram iudicibus à calculis damnatoriis liberavit. Plutarch. l. 6.

Dulcis imprimis & acutus Hypetides, sed minoribus causis non dixerim utilior, magis par. l. X. c. l. Fab.

I. IACOBVS Minor,

Christi discipulus ob sanctitatem supra ætatem incredibilem, SANCTVS dictus vulgò, Sabell. l. 6. 3.

IACOBVS ET IOANNES.

Acceperunt à Magistro nomen BOANERGES i. FILII TONITRUI. δία τὸ μέγαλόφωνον. Nazianz. quia illis daturus erat sonoram vocem, quam tonarent in toto orbe. Marc. 3. 27. ubi Theodorum in not. vide.

IACOBVS Martyr.

Per sa genere, à præfectis membrorum modis DENODATVS nuncupatus est. Zving.

IACOBVS EPISCOPVS Genuensis.

Ob crebras allegorias VORAGO dictus est. Trithem.

IACOBVS

ARRAGONVM Rex, obies magnificè sancteq; gestas FORTVNATVS & FELICIS MEMORIÆ fuit appellatus. Marin. l. 10. rer. Hisp.

IAMBLICHVS

Vt Clarissimi nominis Philosophus, ita & illustri genere, natus familia amplissima & locuplete. Patria illi Chalcis, Syriæ, quam Cælen nominant, civitas. Hic cum Anatholio, qui à Porphyrio secundum locum obtinuit, consuetudinem aluit, sed multis eum modis superavit & ad summum philosophia gradum ascendit. Ab eo coniunxit se Porphyrio, quo nulla in re fuit inferior, præterquam in concinna orationis structura dicendiq; facultate: quippe (quod de Xenocrate dicitur ab Plato) non sacrificavit Mercurialibus gratiis. Eunapius in Iamblich. p. 20.

Magnus

Magnus & divinus Academicorum Philosophorum Sacerdos. *Marsilio Ficino in dedicat. operis.*

Ad hunc Iulianus Imp. ep. 35. Tu non solum Pindarum aut Democritum, aut Ophemum illum antiquissimum sed omnes omnino Græciæ philosophos, qui in eo genere floruisse memorantur, tanquam in lyræ variis è sonis concentu, ad perfectam musicam coniunxisti: atq; ut Argum, qui Io delicias Jovis custodiebat, pervigilibus oculis undiq; Poëtæ obsepunt: Sic te virtus verum & Germanum custodem puris doctrinæ luminibus illustrat eloquentia &c. Nam ibidem Proceo, Orpheo, maiorem: Homero, Platoni, Socrati, vita & oratione parem facit, hocque prosequitur voto: Utinam (ò Servator Jupiter & sancte Mercuri) contingat Jamblichum optimum. i. e. commune orbis terrarum commodum (τὸ κοινὸν ἀπάντων & οὐκ ἐκ μέρους ὄφελος) longissima vita frui.

Eidem Iuliano ep. 40. Ὑγιῶν ἐκχορήμων ἰατρὴς i. e. animorum studiosorum medicus & Æsculapius: de cuius ita epistolis ibid. f. Ac sane epistolam unam Iamblichi malim, quam totum Lydium aurum possidere.

Quæ Eunapius fuisse de hoc, ea compendio Suidas in Iamblich. confer G. Vos. l. II. de Gr. Hist. 6. 19.

IGNATIVS

Martyr, & Theopoleos Antiochia Archiepisc. THEOPHORVS, Θεοφορός & Θεοφανής appellatus ap. Niceph. II. hist. c. 35. eo quod à Christo DEO manibus assumptus sive gestatus fuerit: licet alii plures Θεοφορον idcirco dictum fuisse putent, quod intimis animi recessibus nunquam non Deum præ se tulerit, & IGNE charitatis, unde forsitan & Ignatius appellatus est, exarserit. Masstrus in edit. sua Paris notis p. 7. Confer Chemnit. parte I. examinis L. de traditionibus.

IOANNES BAPTISTA.

Præcursor Christi, Angelus Christi, & Lucerna lucens ante Christum. apud Tertull. lib. advers. Iudæos c. IX. ex S. literis.

Præcursor Verbi, sacerdotii speculum, sanctitatis exemplum, Evangelistarum princeps, clausula Prophetarum. Chrysol. ser. 86.

Prophetarum apex, Legis perfectio V. simul ac N. Testamenti SEQUESTER, eremi civis, temperantiæ opifex. Basil. Sel. or. 18.

Solitudinis alumnus ac nullius cibi homo, NOVUS ELIAS, qui eum etiam qui prædicabatur, vidit, inter V. ac N. Testamentum interiectus. Naz. or. 39.

Prænunciator Christi: Præco Judicis: Propheta Altissimi: Vox verbi: Amicus Sponsi: Testis Domini: Lucerna luminis: Terminus Prophetarum: Baptismatis initium. Isidorus Hist. lib. I. de Patrib. V. T.

IOANNES

THEOLOGVS divinitatis intimus & sine pari CONTEMPLATOR ac (ut sic dixeris) A SECRETIS in Apocalypsi. Rhodig. l. 7. c. 24.

O 3

JOBVS-

IOBVS.

Verè magnus ille & generosus VERITATIS PVGIL, primus aperuit gymnicum illud, & ingens, atque adeo totum terrarum orbem includens stadium, hic adversarium omnibus congressibus prostravit: hic vicibus & plagis ad ipsa ossa penetrantibus acceptis permansit invictus: hic vermibus scatens corollam meruit: & post praconia alia: habes & librum eius, multo & Homericæ & Platonica lusciniæ cantillantem argutius. *Suidas.*

τῆς ὑπομονῆς ἀεισπεπῶτος πύργος. Immota illa patientiæ TVRRIS. *Chrysof. hom. de pat.*

Αὐθιγὸς ὑπομονῆς FLOS patientiæ. *Eidem Hom. III. de pœnit.*

O felicissimum illum quoque, qui omnem patientiæ speciem adversus omnem Diaboli vim expunxit. Quem non abacti greges, non ille in pecore divitiæ, non filii uno ruinæ impetu adempti, non ipsius deniq; corporis in vulnere cruciatus, à patientiâ (fide Dominæ deditâ) exclusit, quem Diabolus totis viribus frustra cæcidit. Neque enim à respectu DEI tot doloribus avocatus ille est, sed constitit nobis in exemplum & testimonium, tam spiritu quam carne, tam animo quam corpore, patientiæ perpetranda: ut neq; damnis secularium, nec amissionibus charissimorum, nec corporis quidem conflictationibus succidamus. Quale in illo viro feretrum DEUS de Diabolo extruxit! Quale vexillum de inimico gloriæ suæ extulit! &c. *Tertull. lib. de patientia. c. 14. Vbi & operarium virtutis DEI nuncupat.*

Spiritus Sancto est ἀνὴρ ἀπλὸς καὶ εὐθεὺς. VIR SIMPLEX & RECTVS. Sua enim & simplicitati sinceræ laus, *Tilem. disc. philol. p. 384. ubi Plin. adducit VI. ep. 26. qui perfectissimos cuiusdam mores descripturus, dicit eum esse puerum simplicitate comitate juvenem, senem gravitate.*

IONAS.

Imprudens ipse inhumanitatis vitio lauciatus. *Basile. Sel. or. 12.*

Malorum potius tolerantiam Christum est imitatus, quam verbis prædicavit, nec verbis Domini sepulchrum prædixit, sed in Cæto sepultus & post triiduum sine noxa redditus, omnes docuit mortales, immortalitatis januam esse mortem, ac de sepulchro vitam erumpere. *id. or. 13.*

IORNANDES,

AUT IORDANES & Iordanus, Episcopus Ravennas: qui de se, de reb. *Get. c. L. a. f.* Ego, quamvis agrammatus, ante conversionem meam notarius fui. *Gruter. de eod. in not. pr.* Adeo ignarus fuit aut scriptor iste, aut eius ntiq; exscriptor Latinæ linguæ, ut millies migret rationem usitaram loquendi.

Episcopus Gothicæ originis, non contemnendus Historicus. *Dempst. Edidit Lindenbrog. Hamburgi. A. 1611.*

IOSEPHVS Patriarcha.

Patriæ senectæ cultor, Osores amans, N. Testamenti conservationem enuncians,

enuncians, mansuetam mancipiam. perperiens servitutis sine dispendio libertatis, in potestate humanissimus & in dominatu mitissimus divinæ bonitatis imitator. *Basilius Seleuc. or. 8. f.*

Speculum castitatis *Ambros. de Ios. c. 1.*

DICTUS à Pharaone, PSONTHOMPHANECHVS i. e. κρυπῶν εὐρετης, occultorum inventor ob incredibilem prudentiam. *Ioseph. 2. antiq. c. 5. p. 44.*

TZOPHNATHPHANEACH. *Gen. 41. 45.*

IOSEPHVS IVDÆVS.

Antiquitatum Judaicarum vernaculus vindex. *Tertull. apologet. adv. gent. CXIX.*

Ἀνὴρ ἐπὶ παιδείῃ καὶ ἐδήσθη λόγων ἑπισημότερος. i. e. vir eruditionis & eloquentiæ nomine clarissimus. *Isidoro Pelusiota l. III. ep. 81.*

Διάκονος τῆς τῆς Θεῆς Φωνῆς i. minister ac internuncius vocis DEI ad Vespasian. l. de eius imperio. *Ios. 5. bel. Iud. 12.*

Hic ob ingenii gloriam Romæ statuam meruit, & libri eius Bibliothecæ publicæ traditi. *Hieron. de Scriptorib. Eccles. Euseb. l. III. c. 9.*

Diligentissimus καὶ φιλαληθέστατος omnium Scriptorum *Iosephus*: de quo nos hoc audaçter dicimus, non solum in rebus Judaicis, sed etiam in externis tutius illi credi, quam omnibus Græcis & Latinis. *Ioseph. Scalig. de emendat. t. m. pr. proleg.*

IOSVA.

SECUNDVS MOSES populi secundi, qui imaginem nostram in promissionem DEI induxit, in quo primo nomen Domini dedicatum est. *Tertull. lib. de monogamia. c. 6. f.*

Πεπῶτος ἄεργος καὶ τὰς κινδύνας ἐνψυχός, καὶ μεγαλότολμος. i. e. in re imperatoria fortis & impiger. *Ioseph. V. antiq. c. 1. f. ubi plura.*

IOVIVS.

Paulus Iov. Novocomensis, Episcopus Nucerinus, in cuius effigiem inter alia Bonaventura Vulcanius.

Quis IOVIVM certare IOVI non dixerit ipsi?

Musæum CYPIDO *Ioanni Latomo.*

Hunc simulare falsa, vera dissimulare *Bodinus* scribit, eumq; cur ita? rogatum, respondisse: amicorum gratia id à se factum. *Method. histor. c. 4. p. 72. Censuram Tslemanui vid. in disc. philol. p. 235.*

Lipsius sane *Bodinum* dixit iudicio & fide ambiguum. ubi affectus non distrahunt, rectum; ubi illi adsunt, obnoxium. Ad gratiam scil. se dare & auram. Laudationum sæpe nec causam nec modum habere: Genti suæ nimis ex professo addictum. *Notis ad I. polit. Confer Rittershus. animadversio. in vitam Friderici I. Imp. à Iovis descriptam, sub finem Günstneri p. 213.*

IPHI.

IPHICRATES.

Iphic. Sutoris F. Atheniensis Orator & Imperator, primus spoliis Epigramma addidit, quo *Ducis* mentio fieret, cum superiori tempore solius *uiris* nomen inscriberetur. *Suidas.*

IRENÆVS.

Omnium doctrinarum curiosissimus explorator. *Tert. advers. Valent. c. V.*

ISAAC.

ISAAC. I. RISVS parentum nempe *Gen. 21. 6. Aug. c. 9. 16. c. 31.*

ISÆVS

Vnus X. oratorum, discipulus Isocratis, magister Demosthenis, genere Atheniensis. Demetrius eum Chalcidensem esse dicit. *Suid. ex Plutarcho & Dionysio Hal.* qui Isæum sublimitatis Demosthenicæ, quam nemo est, qui non absolutissimam omnium habeat, semina scribit & inicia præbuisse. *fin. judic. de Isao.* Eius orationes interpretatur. *Alphonsus Mimatius Bononiensis.*

ISCANVS. V. DARES.

ISCHYRION

Mareotidis Episcopus, à semetipso electus gr. *ἀυτοχρηστὸν*, Athanasii accusator in Synodo Mareotica. *Synodicon. c. 37.*

ISIDORVS PELVSIOTA.

ISIDORVS presbyter vitæ eloquentissimus, philiosophus atq; Rhetor, epistolas 3000. divinam scripturam interpretantes scripsit, & alia quædam. *Suidas.*

In Pelusio Ægypti monte monachis præfuit Abbas, D. Joan. Chrysostomi discipulus. Iste carnem sic maceravit, sicque animum arcanis & divinis doctrinis saginavit, ut Evangelicam in terris vitam traduceret, & *VIVA animataq; divine contemplationis COLUMNA*, & velut primarium quoddam exemplum flagrantis emulationis, doctrinaq; spiritualis esset. *Evagrius l. 1. c. 15. Nicephor. Callistus lib. 14. c. 53. ἐμψυχον κίονα ἀσκησεως* dixit instituti monastici *ANIMATVM COLUMEN.*

Claruit sub Theodosio Iunioris A. Dom. 440.

ἁπλοῦς appellat *Damascius ap. Suid. in ἀφέλειᾳ*: quod una cum simplicitate veritatem amaret, probaret, & sine omni simulatione eloqueretur.

Ἀρεθὴ ἐν θεολογίᾳ ἐπισημὴν περιελαβημένον, i. e. Summa Theologiæ scientia instructum. *Suid. in Σαρωπίων.*

ISIDORVS

HISPALENSIS Episcopus, Auctor originum sive Etymologiarum: quibus tamen quandoq; nil nisi nugas agit, & rilum movet. *t. Christiano Bectmanno de propria significatione vocum. p. 13.*

Vir non tam doctrinâ, quàm vita philosophus: & in dicendo non tam rudis, quam in exercitatus. *Volaterr.*

Grammaticus necessarius in quo pleraq; quæ nusquam alibi. *Dempster.*

ISOCRATES.

Theodoritibarum fabri filius, Atheniensis Rhetor: Gorgiæ discipulus, Platonis

Platonis æqualis: qui Plato omnium exagitor Rhetorum, hunc miratur unum. *Cic. Orat. c. 13. & de optimo genere orat. c. 6. Plato in Phadro.*

ISOCRATES doct. r singularis. *Cic. III. de oratore. c. 9.*

Pater eloquentia. II. de orat. c. 3.

Hoc in eius summis laudibus ferunt, quos verbis solutis numeros primus adiunxerit. *Id. in orat. c. 52. Hinc suavitas ipsi tributa. Id. III. orat. c. 7.*

Hinc orator mellitus. *Lipso III. Polit. I.*

Suavitatem ISOCRATES, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Æschines, vini Demosthenes habuit. Hinc dicitur ATTICA SIREN. & Siren quidem eius sepulchro, cantantis speciem præ se ferens insitit. *Philostratus in vita Isocr. p. 2.*

ISOCRATES magister istorum (Rhetorum) omnium: è cuius ludo tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt. Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse voluerunt. *Cic. II. de orat. c. 22.*

ῥᾶν ῥήτης. Lux oratoriæ. *I. V. Anthol. epigr. 49.*

ISOCRATIS domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam paruit atq; officina dicebatur: magnus orator & perfectus Magister: quanquam forensi luce caruit, intraq; parietes aluit eam gloriam, quam nemo quidem est postea meo iudicio consecutus. *Id. in Bruto. c. 8. In orat. c. 13.*

Clarissimus ille præceptor ISOCRATES, quem non magis libri benè dixisse, quàm discipuli bene docuisse testantur. *Quintil. II. institut. orat. IX.*

ISOCRATES in diverso genere dicendi nitidus & compositus, & palæstræ quàm pugnæ magis accommodatus, omnes dicendi Veneres sectatus est: nec immetito. Auditoriis enim se, non iudiciis comparat. In inventione facilis, honesti studiosus: in compositione adeo diligens, ut cura eius reprehendatur. *Id. Quintil. IX. c. 1.*

Nec vero ISOCRATES, quo minus haberetur summus Orator, offecit, quod infirmitate vocis, mollitie frontis, ne in publico diceret, in pediebatur. *Plin. VI. ep. 29. ad Quadratum.*

Viginti talentis vendidit unam orationem ISOCRATES. *Plin. VII. Nat. h. st. c. 30. Confer Halicarnass. iudicio de Isocrate, & Gerhard. Vos. IV. institut. orat. c. 4. f. & Caustinum.*

Vah hodie Martialis ista ruditas, omnes Musarum & eruditionis tabernas semisse non mercetur, id quod canitiem nostram experientia, dicam, docet, an indigentia!

IVL. CÆSAR. Vid. C. IVL.

IVLIANVS.

ἰσχυρὸς i. e. DESERTOR, Flavii Constantii & Basilinæ Fil. cum Constantio Constantini Filio imperavit, eiq; successit. *Vos. II. de Hist. Gr. 18. ubi Suidam refutat.*

Hunc *Ædesius* *τινον σοφίας ἐπιγεγον*, h. e. amabilem *Sapientia* filium nominat. ap. *Eunapium* in *Maximo*, quem vide.

Homo iudicio suo mortalium omnium facundissimus. *Nazianz. orat. III. p. 19. m.*

Prudentia *Vespasiani* filius *TITVS* aker æstimatus, bellorum gloriosis curibus *Traiani* simillimus, clemens ut *Antoninus*, recta perfecta rationis indagine congruens *Marco*, ad cuius æmulationem actus tuos effingebat & mores. *Ammianus. l. 16. c. 1.*

Providus & cunctator. *ibid. c. 3.*

Orationum epistolarumque eius cum gravitate comitas incorrupta. *ibid. c. 6.*

VICTORINVS iniuriosissime dictus. *ib. c. 34.*

Affectavit nomen *Eloquentiæ*, natura & arte fatis ad id instructus, & paulo post: melius fuisset si avitæ potius pietati, quam *Græculorum Sophistarum* mugis studuisset. *Causinus.*

Naz. orat. III. p. 30. *Julianum* *IDOLIANTVM*, & *Pisæum* & *Adonæum* & *Tauricremum* vocat: p. 31. *Melampum* & *Proteum*: & p. 34. *PERSECUTOREM*, *Hydrum*, *Chymæram*, *Cerberum*, *Scyliam*, *Rapsacem*. p. 38. *Add. Nonni exposit. in I. invecivam p. 242.*

NVBECVLA citò transitura, *Athanasio.*

Porcus facti lus: volutus in luro lus. *Manassi c. XCIII. & seq.*

— — ductor fortissimus armis,

Conditor & legum, celeberrimus ore manusq;

Consultor patriæ, sed non consultor habenda

Religionis, amans tercentum millia diuim.

Perfidus ille *DEO*, quamvis non perfidus urbi, &c.

Prudentius apothecosi v. 517. & seqq.

Aper *Sylvestris*, Hostis vineæ Domini, apud *Theodores. l. 3. 19. ecol.*

hist.

JULIANVS

CAPPADOX *Sophista* ad *Ædesis* tempora floruit, & regnum quoddam *Athenis* obtinuit, nam universa undecunque juvenus ad eum confluebat, colens atq; observans virum ob dicendi vim & ingenii magnitudinem. Huius datum *Athenis* exilem quidem & humilem, sed *Mercurium* ac *Musæ* undiq; spirantem se vidisse *Eunapius* memorat in *Iuliano. p. 120.*

IVNIVS VALENS.

Meruit in prætorio *D. Augusti* centurio: *Rusticellus* *HERCVLES* appellatus, quod mulum suum tolleret. *plura ap. Plin. & Volaterr.*

IVNIVS.

IVNIVS.

Franciscus JUN. vir rerum divinarum humanarumq; peritissimus: *Meursio* init. *Critici Arnobiani Plura Thuan. lib. LXXI. a. f.*

IVNIVS HADRIAN.

Magni *Judicii Criticus.* *Dempstero.*

IUSTINIANVS

Imp. *RELIGIOSISSIMUS.* *Suidas* in *JESVS.* Pius, felix, inclytus, victor ac triumphator, semper Augustus. *Qui titulus eius Epistolis passim affixus in corpore.* Imp. *ibid. sacratissimus.* Ex eo clarus maxime, quod immensa veteris prudentiæ volumina coadunavit in uno, suo præfulgente nomine, ut ipse loquitur.

Cæteroquin si Procopio facta sit fides, è cælo Romanis immissa pernicies ac labe, in Anecdosis p. 30. mirè stolidus & lento quam simillimus Alino, capistro facile trahendus, cui & aures subinde agitarentur. p. 36.

Homo juxta malignus & deceptu facilis, cuiusmodi ingenium fatuum pravumq; appellamus. *Nam* ad eum tribus omnia mente mala, nihil aure aut verbis præfererat veri, ipse nihilominus fraudibus passim omnium expositus. p. 38.

Fuit hic princeps usq; adeo veri dissimulatores, ut fraudum tegendarum & obscure terendæ indignationis, versuteq; agendi & occultandæ animi sententiæ esset absolutissimus artifex. p. 39. ubi post alia: aurum ardentissime litivit & sanguinem: Contentionum rerumq; novarum studiosissimus: Ad scelera perfacile, ad optima nullis suis Gonibus commoveri poterat: Acer in comminendis, perpetrandisq; facinoribus, honesti vero vel nomen illi insuave. His atque plurimis aliis laboravit vitis ultra modum humanæ praviratis, quam à singulis hominibus elicitam in illius coniecisse animum *Natura* visa est. *Hac Procopius & Epagrius l. IV. c. 29. Suidas* etiam, cui simulator & iræ occultator in ordo.

Id quod tamen eos non offendet, qui ex legibus latis potius, quam rebus ab eo gestis principem noscitant. *Conf. Nicolai Alemanni de Procopio judicium, à quo in Lugduni A. 1623. editus & Tilem disc. philol. p. 172.*

IUSTINVS.

Imp. *ANALPHABETVS*, adeo ut nec nomen literis sub scribere posset: quæ tamen forma quatuor literas: *JVST.* delineârit, *Vid. apud Procop. l. c. p. 29. ubi addit.* neq; malo subjectis neq; bono esse *Iustinus* quidem potuit, insignis homo stoliditatis, summa cum infantia, summaq; rusticitate coniunctæ.

IUSTINVS, MINOR

Justiniani *Augusti* ex filia nepos, cum patrem haberet *Illyricæ* gentis, *CYROPALATES* ante regnum honorificè vocatus est. *Cuspin. vid. CYROPALATES.*

IVSTINVS, HISTORICVS

Ex Trogo Pompeio viro priscæ eloquentiæ, qui Græcas & rotius orbis historias Latino sermone Herculeæ plane audaciæ XLIV. voluminibus composuit, breve veluti opusculum florum fecit, *ut ipse fatetur in exordio ad Antoninum Imp.*

Quantum styli genus paritur, disertus. *Dempstero.*

Justinus variarum rerum, gentium, temporum compendium, *Lips. Cent. IV. miscell. ep. 31.*

Breviator Pompeii. *Orosio. l. i. c. 8. Editus à Bongarsio. & Fr. Modio.*

Eius epitomen consulariæ & omni temporum luce carentem, censet *Tileman. p. 216.*

IVSTINVS

Philosophus & MARTYR. *Tertull. advers. Valentin. c. 5. Confer. Suid. & de opere questionum eius ad orthodoxos. Tilem. disc. p. 388.*

IUVENALIS.

Iunius Iuvenalis Aquinas, de quo sic *Giphanius Apol. de poet. lat. p. 489.* Sunt clari hodie quoque, & qui olim nominabuntur. Quis autem ex hominum numero sit in satyra præcipuus, quamvis multi, (ut fieri solet) *Lacilium*, omnibus etiam poetis præposuerint, nonnulli *Horatium*, *Perfium* pleriq; maluerint, communi tamen meliorum consensu palma *Iuvenali* delata est, quod unus *Lucili* sales & acerbiter, *Horatij* candorem ac elegantiam, *Perfij* gravitatem felicissime sit affectus. *Juvenalis* Satyricorum haud dubie princeps. *Eid. Giph. p. 473. & Jul. Scaligero VI. poet. 6.*

Juvenalis ardet, instat, iugulat. *Perfius* insultat, *Horatius* irridet. *Id. III. poet. c. 98.*

Eruditissimus scriptor, elegantissimus poeta, & censor morum libertinus & acutissimus. *ΕΤΗΙΟΙ* titulo citatur, summis philosophis comparatus, à *Saresberienfi*, *Alano*, & eius generis non paucis philologis eorum temporum. *C. Barth. VI. in l. Rutil. p. 190.*

Iuvenalis ex materia quam tractat, Satyrico sale vitia, plerumq; magnatum, insectans, *ΕΤΗΙΕΥΣ* dictus est, non aliter atq; *Martialis Cocys*. *Id. Barth. VI. adversar. c. 1. f.*

De eo *Lipfius*: Scriptorem inter apprimè utiles numero. *Cent. II. miscell. ep. 62.*

In Satyra nemo idoneior ad mores corrigendos *Juvenali*. *Id. lib. IV. Epist. quest. 15.*

Uberrate inventionis, copia exemplorum, tractandi dexteritate τῷ ὄντι ὅς νοήσεις ἀδρεπιδόλω, deniq; τῇ πομπικῇ καὶ ἀξιωματικῇ λέξει præstat *Juvenalis*. *Casaubon. proleg. in Perfium. Edidit Isaac Grangæus Parisiis An. 1614.*

IUVEN-

IUVENCVS.

Aquilius Iuven. Poëta omnium scriptorum simplicissimus, tamen qui plus in sinu gerat, quam fronte polliceatur. *C. Barth. VIII. adversar. c. 1. de eius latinitate. Id. l. XI. c. 23.*

K.

Κάππα τρία καίσιρα.

In Cappadoces, Cretenses & Cilices. Post etiam in Cornelium Syllam; Cornel. Cinnam, & Cornel. Lentulum. *August. in Grammat. Rhodig. lib. 18. c. 30. hinc καλαίζον.*

L.

LABEO.

Antistius Labeo sub Augusto consulentibus de iure publicè responsitavit; ceterarumq; bonarum artium non expertus fuit. *Agell.*

Sacrarum & divinarum rerum peritissimus. *August. 2. C. D.*

LABERIUS.

Decius Laberius eques Rom. cuius in *Mimis* non minus sententiarum quam lepiditatis, libertate tanta in accusandis vitiis, ut libertatis nomen excederet. *Criminus lib. 11. cap. 21. de poet. Lat.*

Laber. elegancia & sermonis puritate etiam omne Latium provocavit. *Scalig. I. poet. c. 10. Vid. PUBLIVS.*

LACTANTIUS.

L. Calius Lactant. *Firmianus*, Arnobii discipulus, sub Diocletiano. de hoc *Hieronym. epist. ad Paulinam*: Lactantius quasi quidam *fluvius eloquentia Tulliana*, utinam tam nostra confirmare potuisset, quam facile aliena destruxit.

Quid *Tertulliani* porrò vim ac lacertos, quid *Clementis* variam ac prope incredibilem scientiam, aut *Hilarij* cothurnum, aut *Chrysostomi* digressiones melle dulciores, aut acumen *Augustini*, aut diffusam & cum solo *Cicerone* conferendam *Firmiani* eloquentiam commemorem? *Heins. orat. pro Biblioth. III. p. 29. Confer Floridum lib. 2. c. 4.*

LÆLIUS.

ΛΑΕΙΟΝ apud Latinos, ut *Socrates* ap. Græcos. *Lambin. & Taubm. in Plaut. p. 650.*

LAERTIUS

Diogenem hunc Cilicem fuisse & à *Λαέρτε* *Cilicia oppido* *Laërtium* sive *Laërtiensem* appellatum, docti viri εἰρηπλογοῦσι. *Casaub. in vita.*

Opus de vitis & placitis philosophorum ad mulierem misit: Ipse Epicuri philosophiæ deditus.

Antiquitatis indagator sedulus, *Donaldsono*: sed cui aut memoria firma aut otium iudiciumve in digerendo defuerit: *Casaub. l. c.*

Λαέρτες ἑπιγραμματιστῶν appellat: scripsit enim præter hoc opus, τὴν πύμμε-

πῶμα ἔστω, quæ nihil aliud fuit, quam volumen poematum & epigrammatum in viros illustres, omni carminum genere factorum. *Casaubono adde Vofstum II. Hist. Gr. c. 13.*

LAMBINVS.

Dionysius Lambinus. Vir maximus & supra omnes sciolorum morsus, Græcæ Latinæq; literaturæ scientissimus. *Pareus.*

Virtorius orbis terrarum consensu, in utraque lingua valde exercitatus. *Carriolib. l. c. 17. lect. ant.*

Vir Græcæ ac Latine accuratæ doctus. *Heinsius præf. Horat.*

Græcæ Latineq; doctissimus, multiscia lectionis. *Dempsterus.*

Vir doctrinæ multiplicis, sed in variis lectionibus enarrandis aliquando vanus & futilis & ad fastidium usq; supersticiosus. *Durant. l. 2. c. 15.*

LAMISSIVS

Longobardorum Rex à LAMA i. voragine piscine in quam proiectus à matre meretrice fuerat, dictus. *Sigebertus.*

LAMPRIDIUS.

Ælium Lampridium, Flavius Vopiscus numerat inter eos Historicos, qui non tam disertè quam verè sua memoriæ tradiderunt. *in Probo c. 2.*

Historicus futilis, si scribendi genus spectetur, cæterum necessarius Polyhistor. *Dempsterus in Rosin.*

Historicus Frigidus. *Eidem.*

LAMPRVS

Musicus, *ΑΟΥΑ ΡΟΤΟΡ μελῶν σκελετός* i. exfarectum *CADAVER MVSARVM,* Phrynicho dictus, *Adag. p. 190.*

LAODICE

Agamemnonis Filia, *ELECTRA* dicta, quod sine lecto & matrimonio defuncto patre consenuit. *Ælian. var. hist.*

LATINVS

PACATVS V. DREPANVS.

LATRO

Porcius Latro, genere *Hispanus,* condiscipulus *Senecæ,* *Maximi* auditor, nobilis declamator, qui nominato sibi duce ab aliquo, statim eius facta recensebat. *Vid. Sen. l. decl.*

LENTVLVS.

Corn. Lentulo SVRÆ cognomentum adhæsit, quod ad rationem de quaestura reddendam postulatus à *Sylla,* crus se exhibiturum dixit. *Vide Rhodig. l. 24. c. 5. & lit. K.*

LEO M.

Ecclesiasticæ dictionis *Tullius,* sacræ *Theologiæ Homerus,* rationum fidei *Aristoteles,*

Aristoteles, authoritatis Apostolicæ *Petrus,* & in Christiano pulpito *Paulus.* Eius sermones cor penetrant, afficiunt animum, fidem Catholicam dulci breviloquio confirmant. Nec mirum, ignem divini amoris gestans accentum in pectore, quid aliud quam verba ardentia loqueretur? *Ioan. Trittenham. de scriptoribus. eccl.*

Quis plura tanquam ex tripode oracula effudit quam *Leo?* *Heins. orat. pro Biblioth. III. p. 30.*

ισαπύπλ i. e. apostolus æquandus. *in Synodico Græco c. 94.*

ὁ τῶν ἁποστολικῶν δογματῶν ὑπερμαχ i. e. apostolicorum dogmatum propugnator. *ibid. c. 89.*

LEO.

Leo Monasteriota, socrer *Alexii Comneni Tyranni,* ab illo ob consulendi prudentiam *SENA TVS OS* dicebatur. *Nict. l. 1.*

LEO.

Leo V. Imp. optimus PORPHYROGENITVS d. à domo cui à *Constantino* inditum nomen *Purpura. Cuspin.*

LEONTIVS

Antiochiæ Episcopus: *ἐπιτομίας ἀντιχείρ* q. *EUNUCHUS VOLUNTARIUS,* quod sua se manu castravit. *Synodicon c. 47.*

LIBANIVS

Sophista Antiochenus sub *Juliano parabata.* Erat in alloquiis præstans, & gratiofus, in declamationibus venustus: *Gr. εἰς ἑπίδειξιν λόγον ἐπιφροδύτ* Nemo omnium, qui à *Libanio* allecti & in familiaritatem recepti fuerant, abiit à morfu immunis; nam qualis quisq; esset ingenio, confestim norat, illiusque animum, in vitia an virtutes pronior esset, perspectum habebat: egregius artifex in exprimenda atq; ex vero effingenda morum similitudine in urtamq; partem, ita ut facilius factu nihil illi fuerit, imò familiaritatem qui cum eo conversabantur quilibet existimabat se alterum ipsum videre: propterea quod sæpè eius rei periculum fecerant, dicebant illum velut *πίκτορος tabulam aut expressum simulacrum,* naturas hominum & mores omnigenos repræsentare, &c.

Ex veteri *Comœdia* omnem explicandi sensa animi rationem suxit & in se traxit, totus ad illam quasi à limine suavitatem, & aurium delicias ac lenocinia à natura factus. Eruditionem magnam & multiplicem lectionem in orationibus eius invenias, & dictiones quæ illecebras meras & suavia spirant, & post. Novus ille aliquas & ob antiquitatem ignoratas voces inventas, ceu donaria quæpiam prisca seculi detracta, in medium profert, & à pulvere deterfa concinnat accurateq; exornat: & c. dignitatem palatio præfecti noluit accipere, dictitans *SOPHISTAM* illo maiorem esse. *Hæc Eunapius in vit. p. 171. & seqq.*

LICINVS

Augusti Imper: Tonsor, quo de Epigramma:

Marmoreo

Marmoreo tumulo LICINVS jacet, at Cato parvo,
Pompeius nullo, credimus esse. Deos?

Volaterran. in Licin.

LINDEBROGIUS.

Fridericus Lind. Criticus profundus. Pareo.

LINVS

Thebis natus Mercurio Mulaq; Vrania & Diog. Apollinis Filius, Virgil. in Buc.

Volater.

LIPSIVS.

Justus Lipf. SENECA BELGICVS, Criticus & Antiquarius incomparabilis: Pareo.

Belgii Ocellus. Andreæ Schorto.

Quem virum per omnia diis, quam hominibus ingenio propiorem, uti lumen unicum & numen ævi nostri colo & veneror præter omnes, quos ille admiratores cultoresq; ubiq; habet plurimos. *Valent. Acidalius lectioibus in Paterculum f. p. 512.*

Vitiorum omnium domitor, unus veri assertor, legitimæ Criticæ solus auctor, *Sel. antiquitatis*, Historiæ omnis condus & promus, anima sapientiæ & prudentiæ. *Eid. animadv. in Curt. lib. III. p. 12.*

Antiquitatis & doctrinæ omnis Coryphæus. *Eid. in Vell. l. II. c. 98.*

Vir incomparabilis iudicii & ingenii admodum felicitis. *Barth. LVI. advers. cap. 9.*

Politissimus Antiquitatis vindex. *Eid. ad Nemesian p. 256.*

Exactissimum illius divini ingenii iudicium. *Ludov. Carrio II. antiq. lect. c. 4.*

Invidia Victor ferrugineiq; veneni

Omnibus es, Lapsi, mirabilis: omnia iunctim

Puncta caput docti te constituere Senatus.

Philipp. Rubenius apobaterio ad I. Lipf. Poëtar Belg. l. IV. p. 25. & in eius Natalem p. 30.

Aurea mens illi, vox dulcis tineta Sûadæ

Nectare, & omne genus rara ac miranda bonorum

Congeries: uno se pectore cuncta recondunt, & c.

Lipsius pater

Scientiarum, fumen eloquentiæ.

Baudio in funerib. t. I. poët. Belg. p. 423.

Seculi literati Sidus. *Dausqueio in Silium p. 120.*

Delicium Musarum, *Francisco Syversio in Magii tinnabula.*

Ut ævo suo Titus, sic nostro Lipsius vere DELITIVM humani generis fuit. *Aubertus Miræus in vita Lipsii.*

Amor & delitiam gen. hum. *Woyverio in Petron. p. 281.*

Apex eruditionis reconditæ. *Grutero in Plin. panegy. ad c. 2.*

Belgii

Belgii lumen. *Eid. in II. Vell. c. 47.*

Elegantis eruditionis Princeps. *Woyverio in emendat. ad Apul. p. 659.*

Clariss. Lipsius, ille inquam, qui hodie Belgio suo, imo Europæ universæ, doctrina, virtute præluet. *Isac. Pontan. not. in Macrob. l. VII. c. 16.*

Lipf. suavissimæ quidem sed inimitabilis, & ut ipse iudicabat, ne tentandæ quidem alius eloquentiæ vir. *Heins. orat. I. p. 11.*

Diligentia, iudicio, multiplici lectione admirandus, Criticorum suada medulla. *Dempstero.*

Vir omni maior invidia. *Gualtero II. Chron. Chron. p. 1111.*

Acre omnino & felix ingenium fuit I. Lipsii, in tollendis veterum scriptorum mendis, & elundis maculis, & neminem habet forasse parem: sed ut hominem se nosset, abertavit interdum à scopo. *Bisciolal. 14. c. 13. f. 1.*

C. LIVIVS.

Quod in censura sua falsi vestigal primus omnium commentatus esset. SALINATORIS cognomen accepit. *Liv. lib. 29. c. 37.*

T. LIVIVS.

T. Livius Patavinus, historiæ latinæ princeps, *Grutero, à quo editus.*

Quem tempus & eius custos, pedissequa & inspectrix veritas retexerunt & ostenderunt tanquam absconditum thesaurum, multis bonis retertum rebus: *Cornuto contra oblivione obiuo. Vid. Sudam in Cornutus.*

Livii lactea ubertas. Fabius l. X. c. 1 p. 443.

T. Livius cum in narrando mitæ iucunditatis, clarissimiq; candoris; tum in concionibus supra quam enarrari potest, eloquens: ita dicuntur omnia cum rebus tum personis accommodata. Sed affectus quidem, præcipue eos qui sunt dulciores, ut parcissime dicam, nemo historicorum commendavit magis. Ideoq; immortalē illam Sallustii velocitatem, diversis virtutibus consecutus est. *Ibid. p. 452.*

Est quod in Livio miremur dicendi varietatem, interdum valde copiosus est; interdum verò concisus. Cur ita: *Vid. ap. Bodin. method. Histor. c. 4. p. 79.*

PATAVINA SIREN. *C. Barth l. XXVI. adv. c. 1.*

Uberimus Historicorum. *Lipfio Cent. I. epist. 18.*

Idem allegans Liv. l. II. polit. c. 6. exadyto Patavino, ait, hæc fors data.

In Livio nimia dona. *Id. Cent. II. miscell. ep. 18. Adde epist. ult. Cent. III. ad Belgas.*

Ei Patavitatem quandam inesse, ut non tam rerum, quam verborum curioso, dixit Pollio ap. *Fab. VIII. Instit. orat. c. 1. Confer Tilem. p. 218. & p. 394. & Lipf. dedicat. Taciti, cuius verba: à Livii lectione semper commotior surrexi, non semper melior aut ad vitæ casus instructior.*

Laxioris licet styli, egregiæ tamen eloquentiæ, & frustra Patavitatem sapere creditus Historicus. *Dempstero.*

Q

Huius

Hulus ossa A. C. 1413. Patavii in plumbea capsula ad D. Justinæ fuerunt reperta, & insigni pompa succollantibus viris nobilissimis in foro Judiciorum ad Occidentalem parietem reposita. *Meru'a Cosnogr. part. II. l. IV. c. 36. Lansius in Italia p. 846. Vide POLYBIUS.*

LONGINVS

Βιβλιοθήκη πρὸ ἐμφύλιου καὶ πατρῶν μισοῦ, h. e. SPIRANS BIBLIOTHECA, AC VIVVM MVSEVM, cui de veteribus iudicandi potestas permilla erat. *Eunap. in Porphyrio p. 12. Vid. DIONYSIVS.*

LVCANVS.

M. Annaeus Lucanus Nobilitate, scientia, ingenti spiritu illustris. *Farnabius*, qui *Pharsaliam* eius edidit. *Iterumq; de illo contra censores*: At cur non potius mirari subeat altam illius indolem, libertatis usque acerrimam propugnatricem; liquidum eloquii flumen, materiam haud sequacem puro carmine ducentis quo voluit? adeo ut non ruere immenso fragore (quod de Nilo Plinius) sed fluere videatur; *ferventis ingenij fulmen* cum gratia & gloria exprimentis historiam nobilissimam gentis illius, quæ cum antiqua religionis Cybele & fortitudinis ancilibus suis cælo delapsa, cum sacri Consilii Ganymede & virtutis Romulo in cælum sublata mihi videtur. Quid ego dicam acumen nobile & divinum, spiritum ardentem & concitatum, musam masculam ac plane militarem, omnia denique in illo alta, clara, casta? quem legant vel ambitiose tristes & tetrici, qui fatali illo Græcæ Helenæ correpti delirio, non dubitant *Poëtas*, Musarum flamines, gloriæ præcones, Theologiæ veteris antistes, nuncupare *fidicines*.

Lucanus ardens, & concitatus, & sententiis clarissimus, & ut dicam quod sentio, magis oratoribus quam Poëtis annumerandus. *Quintil. l. X. c. 1. p. 450.*

Sed & optimum Poëtam, cum *Orosio proem. lib. VI. Histor.*

Familiarēq; nihilominus philosophiæ cum *Boëth. ol. IV. c. 6.*

Et divino ingenio præditum, cum *Ioanne Saresberienfi* habet *nobilis. Barth. XXIII. Adversar. c. 28.* quod vide ut & *Libri LIII. c. VI. cuius initium*:

Lucanus Poëta magni ingenii, neq; vulgaris doctrinæ, spiritus vero profusus Heroici, &c.

Famæ amator ex Iuvenali.

Egregius bellorum civilium descriptor ex *Nicolao Clemangio ibidem audit.*

Poëta GRANDILOQVVS. *And. Schotto prof. Sen. Rhetoris cuius erat nepos Lucanus.*

Neroni principi æmulus ingenii gloria, nec multum Virgilio inferior. *Dempsterus.*

LVCIANVS.

Σαμοσατῆνσις ἀνὴρ ἀειδαίμων ἰς τὴν γλαυθῆναι, h. e. *Vir ad concitandum risum*

risum factus, *Eunap. proem. vitar. p. 8.* quin in Pseudologista prorsus impotem se continendi cachinni fuisse fatetur (*ἀνεργετῆ γέλωτος*) notante *Barthio XLIX. advers. c. 19.*

Hic cum ante Christianus esset, postea defertor religionem incescit, nihil ex ea se consecutum dicitans, nisi ut nomen eius corrumpere, ex LV CIO LVCIANVS factus.

Cognominatus ATHEOS. *Volat.*

Lucianus qui diis & hominibus non pepercit. *Lactant. I. de falsa relig. c. 9.*

Deorum hominumq; IRRISOR. *Barthio in Rutil. p. 117.*

Hinc cognomento BLASPHEMVS sive DYSPEMVS, i. e. maledicus aut inauspicatus ac potius imp. u. qui non modo divina oracula pro ridicul. s. inducit: verum & in *Peregrini vita* perstringit Christianismum, & ipso Christo maledicit homo consecratus. Itaq; & furoris sui in hac vita iustas pœnas dedit, à canibus discerptus, & in futura æterni ignis cum Satana hæreditatem cernit. *Sudas.*

De Philosophia autem huius scriptoris dicere ausim, nemini ad nos usq;, eam satis fuisse perspectam & cognitam; neq; impiam esse, nisi quatenus veritati sese opponit Christianæ, & non paulò altius oculos in rerum divinarum considerationem immittere, quam vulgo censetur. *Barth. in advers. l. c.*

LVCIANVS

Presbyter Antiochenus, vir disertissimus adeò scribendo sacrosq; librose-mendando profecit: ut hoc genere exemplaria laudata LV CIANA dicerentur. *Hieron. Suid. Volat.*

Appellatum se PROMETHEVM à quodam scribit, quod librorum eius ratio nova foret atque insolens, ex dialogo concinnata & comœdia quæ inter se longe diversa sint, & diametro disparata. *Lucian. contra eum qui dixerat, Prometheus es in verbis. dial. 2. tom. I. adde Cæl. Rhodig. l. 7. c. 19.*

LVCILIVS

Satyra quidem tota nostra est, in qua primus insignem laudem adeptus est Lucilius, qui quosdam ita deditos sibi adhuc habet amatores, ut eum non eiusdem modo operis autoribus; sed omnibus poëtis præferre non dubitent. Ego quantum ab illis, tantum ab Horatio dissentio, qui Lucilium fluere *lutulentum*, & esse aliquid quod tollere possis, putat. Nam & eruditio in eo mira, & libertas, atq; inde acerbitas, & abunde salis. *Quintil. l. X. c. 1. p. 451.*

Horat. verba sunt lib. I. Sat. IV.

Nam fuit hoc vitiosus: in hora sæpe ducentos,
Ut magnum, versus dictitabat, stans pede in uno.
Cum flueret LVTULENTVS, erat quod tollere velles.
Garrulus atq; piger scribendi ferre laborem,
Scribendi RECTE: nam ut MVLTVM, nil moror:

Q 2

Et Sat.

Et Sat. X.

At dixi fluere hunc LVTULENTVM, sæpè ferentem
Plura quidem tollenda relinquentis.

Et paulo post dicitur:

GRÆCIS INTACTI CARMINIS AVCTOR.

Lucilius primus condidit, i. e. evacuit, styli nasum. *Plin. prof. N. H. Confer Heinsium in notis ad Horat. p. 42. ubi concludit: Fluvius Cratinus, Fluvius Lucilius: sed uterq; lutulentus, h. e. τῆς σαύσεως ὡδὸς φράσι Aristophanis: contrarium de Minervio suo asserbat Aufonius in professorib. prof. II. v. 17.*

Scaliger illum ne fluere quidem ratus VI. Poët. c. VII. p. 867.

Eo autem Lucil. acrimoniæ progressus est, ut meritis sit à Iuvenale sic describi:

Ense velut stricto quoties LVCILIVS ardens
Infremuit: rubet auditor cui frigida mens est
Criminibus: tacita sudant præcordia culpa.
Inde Ira & lacryma.

LVCIVS.

Ille LVPVS ὁ λύκος λέκιος, Athanasii, & post hunc Petri qui plurimorum Athanasio sudorum socius fuerat, successor in Episcop. Alexandrino: qui & dicitur ὁ φόνις λέκιος, i. e. LARO LVCIVS. *Synodicon c. 70.*

Lucius secunda quædam Ægypti PLAGA, veritatis proditor, Iuporum pastor, ille per caulam transcendens latro, SECUNDVS ille ARRIVS. *Naz. Orat. 23.*

LVCRETIVS.

T. *Lucr. Carus ex Rom. Lucretiorum familia: POETA PHYSICVS. Macer & Lucretius legend: quidem, sed non ut phrasin, id est, corpus eloquentiæ faciant, eloquentiæ faciant: elegantes in sua quitq; materia, sed alter humilis, alter difficilis. Quintil. l. X. c. 1. p. 450. difficilis legit Barth. & lectionem probat l. XLIII. adv. c. 2. quæstio vide.*

Sua pleraq; ex Ennio Lucretius, ex Lucretio Virgilius expressere. Avus veluti Q. Ennius est. PATER T. Lucretius: P. Virgil. Maro FILIVS: hi enim ex Epicis Poëtis Lat. TRIVMVIRI sunt præstantissimi. *Gifan. in prolegom. ad Lucr.*

Poëta multo elegantissimus Nepoti in vitâ Attici, notante iterum Barthio l. XXXVIII. *advers. c. 7. & cense: Lucretium plus ingenii redolere quam artificii, qui purissimè & elegantissimè non verò eruditè scripserit; cum aliorum reperita, saltim suavitate carminis, quam Musæum leporem vocat, illustrare voluerit, aut ut loquitur l. prius c. qui Musæo lepore contingens omnia, blanditiarum quarundam meræ Latinitatis & suavitatum quidam artifex.*

Lucillia maritum suum Lucretium (eum cuius habemus libros de rerum natura, multis ingenii luminibus tinctos, multis etiam artis. *Cic. II. ad Q. F. ep. XI.*

aliter

a'iter Barth. l. c.) philtro in furorem adegit, cum non necem inferre aut mentem adimere, sed magis ab eo amari cuperet. *Euseb. in Chron. Gerard. Voss. I. instit. or. c. 9. p. 157.*

Carmina sublimè tum sunt peritura LVCRETI

Exitio terras cum dedit una dies. Ovid.

LVCRETIVS

Ædilis, dictus VESPILLO, quod Gracchi in Capitolio oppressi corpus manu in Tiberim misit. *Aurel. c. 64.*

L. LVCVLLVS

Ob magnificentiam XERXES TOGATVS dictus à Tuberone Stoico. *Plus. in Lucull.*

LVDOVICVS.

Imp. præter cæteras virtutes, clementiæ & pietatis laude insignis, apud posteros PII cognomen meruit. *Sigon. l. 4. regni Ital.*

LVDOVICVS

Fr. R. Caroli Calvi Frater, ab impedimento linguæ BALBVS dictus.

LYCON

Ob suavitatem in dicendo GLYCON dictus. *Lært. l. 5. Fuit ex schola Theophrasti. vide plura Volat.*

LYCOPHRON

Chalcidensis, ex Eubœa, filius Ariclis, adoptione vero Lyci Rhegini, Grammaticus & Poeta Tragicus, unus de septem qui PLEIAS appellantur. *Suid.*

Sunt autem altra in hac Tragicorum Pleiade: Homerus (aut ut Meursius scribit, ὁ μεγῆς ἦδός) Sositheus, Lycophron, Alexander, Æantiades, Sosisphanes & Philiscus. *Scholiasies Hephestiada.*

Poëta omnium quotquot sunt, obscurissimus: quo de Stat. V. *Silyar. in Epiced. Patri:*

Carmina Battiada, tenebrasq; Lycophronis attri.

Ob id dictus etiam VATES. *Rhodig. 24. c. 6. quem vide.*

De Alexandra, is qui edidit, Meursius: poëma exiguum quidem sed ita obscurum, ut Hortensii Sphinge opus habeat.

Sed eas tenebras ingenii illustris lampade ita discussit Meursius, ut qui ante LYCOPHRON, nunc GLYCOPHRON dici mereatur.

LYCVRGVS

Legislator Spartanus: à Pythia DEUS appellatus est. Breviloquentiæ & paupertati honorem habuit: quod illa esset sapientiæ indicium, hæc Magistra virtutis. *Suidas.*

Lycurgum his verbis Apollo in colloquio cum eo commendavit:

Δίξο ἥστ' ἰδὼν μαντεύσασμαι, ἢ ἀνδρωπῶν;

Quæro tene Deum compellens, hominem ve Lycurge?

Q 3

Ille

Ille ergo Lycurgus, quem Deo similem Deus ipse pronunciat. *Maximus dissert. XI. p. 130. Confer Plutarch. in vit.*

LYCVRGVS

Orator ex X. Græciæ. Fuit Atheniensibus perpetuo probatus, habituq; est *Jvrvs*, ut & in judiciis *Lycurgi dictum pro patrocinio* esset ei, cui advocatus esset. Dicebant & Sophistæ nonnulli, Lycurgum non atramentum sed mortem illinere contra facinorosos, calamo, & sic scribere. Dicitur fuit cognomento *IBIS*, quod ei tributum fuit, sicut *Xenophonti v. spertilionis Plutarch. in X. Græc. orat. p. 841.* vertente sic *Plutarchi* verba *H. Cruserio*.

Eius orationem adversus *Leocratem* quæ sola Græcè exstat. dedit *I. Cruentus Hanovia*.

Lycurgum si eadem ætas tulisset quæ *Solonem*, sacro illi numero (puta *VII. Sapp.*) accensisset *OCTAVVM. Tacit. 3. annal.*

LYSIAS

Orator Atheniensis ex X. Græciæ: quo de *Cic. in Bruto. c. 9.*

Fuit *Lysias* in causis forensibus non versatus, sed egregiè subtilis scriptor atq; elegans; quem jam *prope audeas oratorem perfectum* dicere. Nam planè quidem perfectum, & cui nihil admodum desit, *Demosthenem* facile dixeris.

Venustissimus scriptor ac politissimus *Eid. in Orat. c. IX.*

Lysias subtilis atq; elegans & quo nihil, si Oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti quam magno flumini propior. *Quintil. I. X. c. 1.*

Omnia qui prius florissent, aut tum etiam florebant, oratorum gloriam obscuravit, & admodum paucis eorum qui post secuti sunt, in omnibus dicendi generibus & iis etiam præclaris excellens cessit. *Dionys. in judicio: Attici sermonis eius, qui tum temporis vigeat, NORMA. Ibid.*

Antiquitatis tabulis *Lysias* similis, simplicitate & gratia. *Idem in Iso.*

ἔδειξεν ἑπὶ ἀνεκρίσεως ἑπὶ χαλεπέτερος Λυσίας. Nemo diligentior gratiosiorve *Lysia. Ibid.*

Lysias veluti *archetypus* & *κατὼν*, h. e. *REGVLA* orationum huius generis. *Ibid. f.*

Orationes eius XXXIV. ex multis, publicavit *Iodocus Vander. Heidius Brabantus.*

LYSIMACHVS

Lysim. Acarnan, Alexandri pædagogus, secundas post *Leonidam* obtinuit, nullo urbanitatis genere præditus, nisi quod se *PHœNICEM*; Alexandrum, *Achillem*; *Philippum*, *Peleum*, appellabat. *Plutarch. & Volater.*

M.

MACARIVS

Monachus Ægyptius, vir devotus & sanctissimæ conversationis. *Trithem. Religiosa*

Religiosa cautione in eos qui se conveniebant, erat *Severus. Suid.*

Nominatus *παρθαελογιζων*, q. d. *PUERSENEX*, quoniam citius quam pro ætate profecerat virtutibus. *Editus à Zacharia Palthenio, Niceph. Callistus l. 9.* Contrarium vide in *HERMOGENE.*

MACRINVS

Opilius MACRINVS & *SEVERVM* se & *PERTINACEM* voluit nuncupari, quæ duo illi asperitatis nomina visa, & cum illum senatus *PIVM* ac *FELICEM* nuncupasset, *FELICIS* nomen recepit, *PII* habere noluit. *Capitolinus in vit. c. XI.*

Pro *Macrino MACELLINVS* audiit, cum domus eius macelli specie cruentaretur sanguine vernularum. *Cuspin.*

MACROBVS

Vir consularis & illustris: *PLVTARCHI SIMIA*, *Scaligero in coniectan. ad Varr. p. 41. f.*

Vir reconditissimæ scientiæ. *Rhodig. l. I. c. 15.*

Aieni iudicii mancipium. *Scal. V. Poët. c. 3. f.*

Gellij æmulus, qui omnes libros videtur excussisse, ut aliquid in latina lingua quod auribus hominum dignum esset, pro sua virili parte conferret in medium. *Valla prof. l. 2. elegant.*

Alia: Omnium auctorum *FVCVS.*

MÆCENAS

Fautor doctorum ingeniorum & adiutor hominum literatorum liberalissimus, unde & talibus hodie nomen suum commodat. Idem tamen usurpatur, etiam pro *MOLLIBVS* ap. *Juvenalem Sat. 1. & 12.* Vnde *Augustus* eum *MALACINVM* vocabat, exagitabatq; ut *Catozelum* & *μυροερέχαι* i. unguento madidum. *Sueton. Chaborius in I. od. Horat. p. 5.* De eius *φιλοψυχία* i. vivendi aviditate *Senec. ep. 101.* De febris eius perpetua, & triennali ante mortem insomnia. *Plin. l. 7. c. 51.*

MAGIVS

Hieron. MAGIVS Judex causarum militaris à *Venetis* in *Cyprum* missus, ius dixit. Obsessa dein à *Turcico* exercitu *Famagusta* (quæ *Salamis* quondam) captaq; & *M. Antonio Bragadino* urbis præfecto, iussu *Mustaphæ Bassæ*, vivo excoriato: ipse vivus in hostium potestatem veniens in *Asiam* abductus est: ubi captivus & *Turcæ* hominis servus, in ergastulo, libris omninò & memoriæ adminiculis carens, de *Tintinnabulis* libellum composuit, quantus rerum thesaurus sit memoria, ostendens: tandem à *Barbaro Mahomete Bassa* crudeliter strangulatus est. *Vid. libellum c.*

MALCOLMVS

IV. Scot. Rex, ob castitatem *VIRGINIS* cognomen traxit. *H. Boeth. l. 3.*

MAMERCVS

Pythagoreus ob eximiam humanitatem & æquanimitem *ÆMYLOS* nominatus, *ἄμυλιος* Gr. humanitas, ab hoc Gens *Æmilia* Romæ.

MAMER-

MAMERCVS

Claudianus presbyter Viennensis: peritissimus Christianorum PHILOSOPHVS & quorumlibet primus eruditorum totis se statæ philosophiæ membris artibus partibusq; comere & excolere curavit, novem, quas vocant Musas, disciplinas aperiens esse, non fæminas. Librum de statu animæ tribus voluminibus illustrem scripsit. *Sidonius epist. II. Lib. V.* Extat autem is liber ab *Andrea Schotto* recognitus in *Biblioth. Patrum t. V. p. 1. p. 944.*

Et hominum, ævi, loci, populi sui ingeniosissimus, quiq; indefinenter salva religione philosopharetur. *Idem Sidon. ep. XI. & III. lib. IV. ubi & Savaro in notis p. 319.*

Claudianus Mamertus scriptor omnium suo ævo præstantissimus. *Barthio XIX. Advers. c. II.*

MANASSES

Constantinus Manas. Φιλόσοφος κλέος, id est, *philos. præcipuus*, cuius *Annales* ad Nicephorum usq; Bottoniatem, Irenæ dicati, vulgati. *Gr. Meursio Lugdun. Batav. cui ille Historicus minimè contemnendus*, maxime in re Byzantina: Id quod iudicium amplectitur *Voss. II. de Histor. Gr. c. 27.*

Chronologus non inidoneus, versuum politicorum unicus scriptor apud Græcos. *Dempsterus in Rosin.*

Inter dehonestamenta legitimæ historiæ à *Casaubono* recensetur *præfat. Polybiana.*

MANES

Heresiarcha, genere Perla, vita & moribus barbarus, tam acer ingenio, ut ex nominis argumento insanire videretur. *Euseb. lib. 8. Volat.*

M. MANILIUS

Poëta, cuius *Astronomica* emaculavit *Io. Scaliger.*

— — *Manilius, ATLAS*

ALTER & *Alcides qui capite astratulis.*

Io. Auratus.

Quantus Poëta quamq; elegans scriptor fuerit, quanti q; ingenii *Manilius*, licet vel ex sola descriptione *Andromedæ* perspicere, quæ paucos Latinæ linguæ conditores habet suspicere, aded multis orationis acutæ & nervosæ luminibus exornata est. *C. Barth. VIII. Advers. c. 8.*

Sed cum illa, quæ ignorabat, scripsisse advertit *Scaliger* in castigationibus: quod & de *Nicandro* & *Arato* dicunt Græci & Latini veteres, eos ea scripsisse, quorum ipsi ignarissimi fuerunt.

De ætate qua vixerit *Vide Gevartium in Papin. p. 186.*

MANLIUS.

T. MANLIUS IMPERIOSVS, dictator non diu ob motes. Hinc Imperia **MANLIANA.** *Volat.*

M. MAN-

[M. MANLIUS

DIUS CAPITOLINVS ob defensum Capitolium: id quod cognomen **Manlii** gentilitas, ipso de saxo Tanpeio præcipitato, eiuravit. *Aurel. c. 24.*

T. MANLIUS

Tribunus militum Gallum provocatorem occidit, & torquem ei detractum cervici suæ indidit, unde dictus **TORQUATUS.** *Aurel. c. 28.*

MANVEL

Palæologus, Imperat. Constantinopolitanus religiosus & Christianus seu Φιλόθεος, scripsit educationem regiam ad *Ioannem Filium*, quæ legatur. dolendum enim est, utilissimum alioquin libellum apud neminem fere videri, nisi quibus parum est utilis, ait *I. Gruter. Floril. Ethicopolit. p. III p. 505.*

Palæologici sanguinis insigne lumen, summi princeps ingenii, summæq; doctrinæ, cui nullum illa secula parem tulerunt. *Leunclavius in dedicat. ad Franciscum Medicum.*

Emanuel Palæologus fortissimus & eruditissimus quondam Imperator Græcorum. *C. Barth. XI. Adv. c. XI.*

Imperator non tam felix quam prudens & doctus. *Eid. LXXVIII. c. 3.*

MANVTIVS.

In *Paulo Manutio* præter exactam puritatis Latinæ, & Antiquitatis Romanæ cognitionem, quam ad *Ciceronem* suum illustrandum attulit, plerisque scriptis, dum vixit, publicatis & post mortem à filio *Aldo* virtutum paternarum hærede editis, præcipua adjuvandos aliorum labores cura, ac per manus hæreditario veluti iure à Patre & ævo tradita industria fuit, insigni illa & omnibus seculis deprædicanda *artis typographica* officina, ex qua omnium fere veterum, tam Græcorum quam Latinorum & aliorum auctorum scripta diligenter, ut tempora ferebant certe elegantissime excusa ad publicam utilitatem olim prodierunt, ut omnium confessione constet, literas renascentes ortum suum *Manutianæ* familiæ debere. *Thuanus lib. L. X. a. f. ubi Paulum Italia lumen nominat.*

Quod si credere fas DEos Poëtas;

Vitam reddere quod queant sublatam:

Quanto est iustus æquiusq; è quæso,

Aldum Manutium DEVM vocare;

Ipsis qui potuit suo labore

Vitam reddere mortuis poëtis.

Beza in Iuvenil. Repetit. Lansius Orat. pro Germ. p. 67.

De *Aldo* id habeo dicere, quod de *Porphyrio simplicius*: omnium bonorum nobis auctor *Aldus Scipio Carteromachus* orat. de laudib. lit. *Græc. f.*

Curiosus antiquitatis investigator. *Dempster.*

Elegantissimis commentariis suis tantam lucem *Ciceroni* attulit ut nesciam; plusne ipsi *Cicero*, an ipse *Ciceroni* debeat. *Muret. I. var. c. 6.*

R

MARCEL.

MARCELLVS

Magister Arcadii Imperat. mundus seu ornamentum universæ virtutis, aut ut aptius dicam, VIRTUS quædam ANIMATA. Suid.

MARCELLVS

Q. Marcellus qui undequadrages dimicavit collatis signis, cognomen rei conveniens ademptus est, ut secundo Punico bello GLADIUS ROMANI POPULI sit nuncupatus. Sabell. l. 6. 3.

MARCELLVS

Primus suæ gentis vocatus q. MARTIALIS. Plutarch. in Mar.

MARCION PONTICVS.

Polycarpus Marcioni obviam venienti, dicentiq; : *nosce nos amabò* : respondit : Novi equidem *πρωτογονου* i. PRIMOGENITVM SATANÆ. Euseb. l. 4. c. 13. vide & c. 11. Iren. l. 3. c. 3.

MARIVS.

Vna die factus est Imperator, alia die visus est imperare, tertia interemptus est. Pleriq; MAMVRIVM, nonnulli VECTVRIVM, opificem utpote ferrarium, nuncuparunt.

Quod cognomen in laudem traxit, apud Pollionem de XXX. Tyrann. c. 8.

C. MARIVS

Cimbris, Teutonis & Ambronibus duplici prælio cæsis, reque publica in pristino statu retenta, TERTIVS VRBIS CONDITOR est appellatus. Sabell. 6. 3. vide CAMILLVS.

C. MARIVS

Junior, primum MARTIS FILIVS, ob audaciam in aduendis periculis: mox factis ipsis perspectus, VENERIS FILIVS appellatus est. Plut. in Mar.

MARNIXIVS.

Philippus Marn. Saltandegondanus Eques, Consul Antverp. In quo viro genus cum ingenio, ingenium cum eruditione, eruditio cum virtute, virtus cum industria certarunt : CYNEAS in dicendo pro patria : TYRTÆVS in hortando. Vir.

Tris præter omnes nobili fama viros
Cultu PHILIPPVS profectus sum meo,
Te cælitis MORNÆE felicem stili,
Te clare SIDNEI, quem diornare haud tulit
Virtus in orbe, fas ubi versum ac nefas,
Terrisq; ademit debitum cælo decus.
Te, magne MARNIX, providens vir & graves
Perpesse curas patriæ rebus super:
Cui plura debent administri Belgicæ,
Quam vel Camillo Roma, vel Themistocli

GENS

Sens Atticorum, sed pari modo lucra
Damnus rependant, & malo mutant bonos.

Baudius in Funeriv.

MARIIVS

Quidam ex plebe Boiorum, cum DEI nomen sibi arrogasset, & non ad sperandam manum perditissimorum adscivisset, quos ingenibus promissis corruerat, ita ut in Romanos ferret arma, postea captus & occisus, falsò inditi nominis gravissimas pœnas dedit. ex Tac. l. 18. Alex. l. 2. c. 11. ubi quoad rem, similia.

MARSILIVS FICINVS

Religiosus & fidelis. Vertit Platonem, summa cura verbis insistit, sententiam quidem reddidit, in indole verò deficit: non enim nitet majestas Platonis, non relucet splendor in translatione. Nannius in Horat. Poët.

MARTIALIS.

Marcus Valerius Mart. Hispanus, Bilbili natus haud ignobili Ciltiberiæ oppido: quod ipse fatetur l. 1. epigr. 62. f. N. c. me tacebit Bilbilis. Confer. Epigr. L.

Erat homo ingeniosus, acutus & qui plurimum in scribendo & salis haberet, & fellis, nec candoris minus. Plin. III. ep. 21.

Martialis ingeniosissimus & disertissimus poëta Cocvs dictus, quod bonam partem de edulis, instrumentisq; culinariis, de apparatus conviviorum, prandii, cœnis, sportulis, vocationibus, parasitis, furibus tricliniaribus, convivisturpibus, pocillatoribus, quæq; reliqua ad ventrem gulamque pertinent, scribat & jocetur. C. Barth. VI. Adv. 1. f.

Clatum ergò Valerium nostrum nulla sua culpa, sed petulanti quadam consuetudine libriorum satis inhonesto titulo è mediis rosis, & pocillationibus Cæsareorum Catamitorum in culinam ablegatum. *ibid.*

Vnus qui epigrammatis genium videtur possedisse. Dempsterus.

Impressus Lutetiis ap Mich. Sonnum, cum vartiorum commentariis. Edidit & Scriverius Lugduni Batav.

Dicere de rebus, personas parcere nesti:

Sunt sine fillo tui non sine melle salis.

Ovyen. l. II. epigr. 160. de Magistro, dicam, an discipulo.

MARTIANVS CAPELLA

Novo quodam & affectato genere scribendi, quo pleriq; in terra Africa, ut Apul. Tertuil. Fugentius, usus: Gyrall. de poët. c. 4. ubi tenebras eius detestatur.

Liberales artes in dotem Mercurio dedit, unâ cum Philologia uxore. Volat.

MARTYRES

Hos *ἐμπνόνες σύλας* dixit Nazianz. i. SPIRANTES COLUMNAS propter vividæ fidei singularem constantiam. Victimæ pro Christo cæsas. Or. 22.

R 2

MAXI-

MAXIMIANVS

Poëta. Vide Cornel. GALLVS.

MAXIMINVS

Senior. Hoc non fuit crudelius animal in terris: omnia sic in viribus suis ponens, quasi non posset occidi. *Capitolin. c. 9.*

Vir temporis sui fortissimus, quem alii HERCVLEM, alii ACHILLEM, alii ATACEM vocarunt: propter crudelitatem autem alii CYCLOPEM, alii BVSIRIDEM, alii SCIRONEM, nonnulli PHALARIM, multi Typhonem, vel Gygem. *Ibid. c. 4. & 8.*

MAXIMINVS

Junior, Imperator pulcherimus, quo nulla mulier nitidior in mundo. *Capitol. c. 2.*

MAXIMVS

TYRIVS, Philosophus Platonicus.

Vir magnus & terrarum Domini Præceptor. *Heins. in dedicat. Horat. ubi M. Antoninum Imp. intelligit, si dedicat. in Max. legas.* Huius viri disputationes quæ ad nostram pervenerunt atatem, tales sunt, ut unum quidem si excipias Platonem, nemini dicendi venustate pariter ac sapientia concedant, neq; ququam hodie legatur, qui tam accurate ac feliciter indolem ac GENIVM MVSÆ expresserit PLOTONICÆ. *Ibid. Et Lectori: Scriptor ex Academia, sapiens, amænus, floridus, facundus, & qui ubiq; patrem suum refert Platonem.*

Quæ Romæ olim Græcè disputavit Maximus, sermone eius urbis, in qua nata sunt, dedit ipse *Dn. Heinsius Lugd. Batav.*

Platoniorum mellitissimus. *Casaubono dedic. Pers.*

MELA

Pomponius MEL. Hispanus ex Mellaria (quæ nunc Granata) Bæthicæ oppido, ut ex libro eius II. c. de Hispania f. notum.

Eius libri tres de situ orbis.

Geographus diligens, sed nimis concisus. *Dempsterus.*

MELAMPVS

Fil. Amythaonis, vates, poëta & medicus excellentissimus, sic dictus à nigris pedibus q. ATRIPES, *Schwartzpote. Theocrit. interp. Idyll. 3.*

MELANCHTHON.

Philippus Mel. Communis Germaniæ Præceptor: Germaniæ PHOENIX passim. Doctus, sedulus, industrius. *Lipso Cent. I. epist. 89. ubi plura de eius & Rami comparatione.*

Maximè in eo tranquillitatis erat ac quietis studium, ut nisi de necessariis contendendum non putaret: humanitatem exterorum & diversa sententium; suorum verò & eandem doctrinam profitentium acerbitatem expertus & reprehensionem, ob rixarum & contentionum fugam. *Tbuan. lib. XXVI. f.*

Illius

Illius ingenium magnum atq; ad omnia comparatum. *Scal. VI. poët. c. 3. p. 798.*

*Hei quam multorum lolio sterile sceret arvum,
Nè vitula solerte Melanchthonis illud arasset.*

Taub Sched. Sacror. I. II. p. 146.

Hic vivus in purgatorio; mortuus in inferno: at redivivus inter beatos in cælo locatus, ut ajunt, videbitur.

Literarum & Literatorum decus. *Ipsi Henrico Steph. in Pindaro, quem Philippo dedicavit.*

MELETIVS

Episcopus Antiochenus sanctissimus, ἀβίδιμϞ i. e. CELEBRIS cognominatus. *Synodicon. c. 73.*

MELISSVS.

Paulus MELISSVS à Matre Melissa sic dictus, nam pater fuit Schedius. Ob carminum suorum suavitatem & elegantiam, atque etiam numerorum varietatem recte videtur appellari posse *Romane fidicen Lyra. Henr. Salmuth. prof. Pancirok.*

Latinae linguæ PINDARVS unico magis unicus, quiq; Pindaro Græco controversiam fecisset dignitatis, nisi maluisset secundas agere & haberi par. *in vita.*

MENANDER

Atheniensis, Comicus Antiquus.

Magnum Menandro in comico socco testimonium Regum Ægypti & Macedoniæ contigit, classe & per legatos petito: maius ex ipso, regiæ fortunæ prælata literarum conscientia. *Plin. VII. N. H. c. 30.*

Novæ Comediæ STELLA Lucifera, *epig. 65. l. V. Anthol.*

Menander Poëta vetustior, humanarum opinionum vel peritissimus. *Agell. I. III. c. 16.*

Quidam, sicut Menander, justiora posterorum, quam suæ ætatis iudicia sunt consecuti. *Quint. III. inst. or. c. 7.*

Menander vel unus, meo quidem iudicio diligenter lectus, ad cuncta quæ præcipimus effingenda sufficiat: ita omnem vitæ imaginem expressit: tanta in eo inveniendi copia, & eloquendi facultas: ita est omnibus rebus, personis, affectibus accommodatus. *Idem I. X. c. 1.*

Menander communissimus omnium, quæ Græciatulit, BONORVM COMMENTARIVS: qui legeretur, disceretur & certatim ageretur: post: Sicut Pictores oculis defessis ad floridos & virides se avertunt colores: ita Philosophis laboriosis requies gravium atq; continentium meditationum est Menander, tanquam prato pulchrè florenti & opaco atq; auræ pleno excipiens animum. *Plutarch. comparat. Aristophanis & Menandri p. 854. B.*

R 3

De quo

De quo Plutarchi iudicio, Vide *Frischlinium ante Aristophanem.*

Ο' πᾶσιν ἀρεσῶν ἐν σοφοῖς ποιήμασιν,
Ο' τῆ βίῃ τὴν πρᾶξιν ὁμιλεῖσας σοφοῖς
Μένανδρος ὁ σοφός. H. e.
Sapiente versu probatus à cunctis
Vita colores atq; imaginem monstrans
Sapiens Menander.

In Prologo Menandri & Philistionis ap. *Ian. Rugersium lib. IV. var. lect. 6. 12. v. 1.*

Doctor in urbe sua lingua sub flore Menander.
Qui vita ostendit vitam chartisq; sacrauit.

Manil. lib. V. m. Vbi ductor legit pro doctor Barth.

Sed & ORBIS DOCTOR non ineptè vocetur: inquit *idem Adv. l. XXIII. c. 23. quem vide*

MENECRATES

Syracusanus medicus, qui se JOVEM appellabat Philippo scribens: JUPITER Philippo ὁ πρᾶξιν: responsum accepit: Philippus Menecrati ὑγιαίνειν i. sanitatem. *Ælian. Volat.*

MENEDEMVS

Cynicus, sumto habitu FVRIÆ circumire fuit solitus, dicens: SPECVLATOREM se ex inferno venisse iis qui peccarent, ut descendens hæc ibi dæmonibus renuntiaret, quæ vidisset. *Laërt.*

MERCVRIALIS.

Hieron. Mercur. Opicæ barbaricæ ἀλεξίκακον. Pareo.

METELLVS

Quidam dictus DIADEMATVS s. VITVATVS, quod diu in publico versaretur, fronte in qua ulcus habebat obligata. *Plutar. in Coriol.*

C. METELLVS.

Mentis tarditatem Scipio apud Numantium ita C. Metello exprobravit, ut diceret, si quintum parceret mater eius, ASINVM fuisse parituram. *Adag. p. 178.*

Q. CÆCILIVS METELLVS

A domita Macedonia dictus MACEDONICVS. *Aurel. c. 61.*

Q. CÆCILIVS METELLVS

Quia Consul de Jugurtha Rege Numidiæ triumphavit, dictus NUMIDICVS. *Ibid. c. 62.*

Q. METELLVS

Numidici filius, quia patrem lacrimis & precibus assiduè ab exilio revocavit, dictus PIVS. *Ibid. c. 63.*

Idem

Idem CILER, quod patre defuncto munus gladiatorum populo dedisset, paucis diebus in apparatu positus *Plut. Rom.*

MINVTIVS FELIX.

Marcus Minutius Felix Romæ insignis Causidicus scripsit Dialogum Christiani & Ethnici disputantium, qui OCTAVIUS inscribitur. Scriptum perelegans, in quo gentilium scripturarum intactum nihil dimisit, ut ait *Hieron. epist. ad Magnum:* quo ostendit quam idoneus veritatis adsertor esse potuisset, si se totum ad id studium contulisset, laudante *Lactantio l. V. de justitia c. 1. a. f.*

MISOPONERVS.

Satyricon hoc nomine, opus non omnium certè hominum, inter reliqua vitia hypocrisis in sparsim incessens. *Casaubono* tribuit non obscure I. A. M. qui notas adiecit.

MITHRIDATES

Ponticus Rex, vir neq; silendus neq; dicendus sine cura, bello acerrimus, virtute eximius, aliquando fortuna, semper animo maximus, consiliis dux, miles manu, odio in Romanos ANNIBAL. *Vellei. l. 2. c. 18.*

LIBERI PATRIS potius quam cuiusquam alius Dei nomine cohonestatus à Trullianis. *Ci. Or pro Flacco.* Causam scrutatur *Plutarch. l. 1. Symp.*

A Polyposia cognominatus DIONYSIVS. *Rhodig. l. 2. 4. c. 17.*

MORNÆVS.

Philippus Morn, doctorum nobilissimus & nobilium doctissimus, quem unum, Platonis, Demosthenis & Augustini, simul compositorum IDEA vix exprimat. *Lansius orat. pro Gallia p. 224.*

Vide MARNIXVS.

MORVS.

Thomas Mor. *Londinensis*, supremus regni Britannici Cancellarius. Vir omnibus Religionis atq; justitiæ numeris longè optimus, atq; sanctissimus. *Iovius in Elog. doctor. p. 107. in Elog. Anglorum p. 43.* Certe non nisi innocentia suæ reus securi ab Henrico VIII. subiectus.

Vir omni tyrannide maior. *Iulio Scalig. or. de Verbo Inepi p. 376.*

Aliis SOCRATES ANGLICVS. Tanto eius omnis doctrina mirabilior videtur, quod nunquam Insula egressus, seipso usus est magistro, adeoq; Græcè & Latine profecit. *Gyrald. dial. II. de poet. sui temp. p. 405.* Confer *Ælian.*

MOSCHVS

Poëta Siculus cuius Idyllia ab Heinsio sunt addita Theocrito.

MOSES

Dei de proximo ARBITER. *Tertul. l. de Monogam. c. VI.* seu DEI Cancellarius, ut vocat *Lansius Orat. I.*

Conscriptor arcanorum creaturæ, *Basil. Sel. or. 9.* quam vide. Vir omnium quorquor unquam facere, prudentissimus: Imperator cum primis bonus: Vates

Vates qualis nemo alius, ut omnia eius verba vim oraculorum obtineret, &c. *Iosephus l. IV. antiq. c. ult.*

Historicus mundi nascentis: *Prudent. Hamartig. v. 341.*

Omnes substantias, omnesq; materias, origines, ordines, venas veterani cuiusq; styli vestri, gentes etiam plerasq; & urbes insignes, historiarum causas & memoriarum, ipsas deniq; effigies litterarum, indices custodesq; rerum & (puto adhuc minus dicimus) ipsos inquam Deos vestros, ipsa templa & oracula, & sacra, unius prophetæ scrinium seculis vincit, in quo videtur thesaurus collocatus totius Judaici sacramenti, & inde etiam nostri. De antiquitate *pentateuchi. Idem Tert. in Apologet. c. XIX.*

Multo antiquior Moyses etiam Saturno nongentis circiter annis, nedum pronepotibus eius, certè diviniore mul: ò: qui decursus generis humani ab exordio mundi quoque per singulas natiuitates nominatim temporatimque digessit, satis probans divinitatem operis ex divinatione vocis. *Idem Tertull. de anima c. 28.*

Moses ille cui mare scinditur, panis pluit, petra scaturit, ignis & nubis columna iter præmonstrant. *Nazianz. orat. XIX. p. III. a.*

Moses prius Expositus, deinde Legislator, atq; eorum qui ad promissam terram contendebant, IMPERATOR. *Id. Or. XXV. p. 165. a. & Orat. 49. p. 281.*

Laudem eius quoq; vide in *Orat. Constantini Eusebio adiecta. c. 17. & 2p. Philonem in vita Moysi.*

Quàm verò de Mose aliter gentiles, cerner: est ap. *Strabonem l. XVI. & Iustin. l. XXXVI. c. 2. Galen. cuius scomma: Mosen multa dicere, pauca probare.*

Mosen *Museum* quidam Græcorum appellavere, ut ex Aitabano observavit Eusebius: sed ipse *Musæo* & *Orpheo* longè antiquior. *Gyrald. dial. II. p. 42. Cor & Corticem Moysi inesse, Magistri Ebræorum dicunt. Casaub. pref. Polyb.*

L. M V M M I V S

Devicta Achaia dictus *ACHAICVS. Aurel. c. 60.*

M V R E T V S

M. Antonius Mur. acerrimus rerum Judex. Thuano l. LIX. p. 64 c.

Elegantis ingenii & iudicii vir. *Lipso pref. in Sen.*

Cuius scripta Venus inhabitat pariter cum *Musis. Id. in 1. ann. Taciti.*

Criticus & Orator eximius. *Dempstero in Rosin.*

Politissimus & in gremio *Musarum* educatus. *Turneb. l. 15. c. 22.*

M V S Æ V S

Poëta, Orphei discipulus, ut cui Orphei lyra post mortem contigit. *Arati interpres, & Gyrald. dial. II. p. 58. ubi eum boreæ beneficio aliquando volasse notat.*

DEus à suis habitus. *Tertullian. l. de anima c. 2.*

Athenis homines initiationibus obligavit. *Id. apologet. c. XXI.*

Arbitror

Arbitror egò *Musæi* & *lylum* longè esse Homericò politiore atq; comptiore. *Scalig. V. poët. c. 2.*

Quod si *Musæusea*, quæ Homerus scripsit, scripsisset, longè melius eum scripturum fuisse iudicamus. *ibid. p. 540.*

Edidit nuperrimè *Daniel Favus*, cui hic poëta est *πικρή μέλισσα λιγύθεος.* Confer *Barth. lib. XLVII. advers. c. 22. V. SAPPHO.*

Eius autem non esse carmen, quod de *Leandro* & *Herone* circumfertur, verum alterius *Musæi* Grammatici, evincit *Casaub. not. ad Diog. p. 3.*

M V S E V M

Ægyptia mensa est continens viros in toto orbe doctrina claros: *Dionysius Milesius* Historicus ab *Hadriano* ianapa factus adscripsitque inter equites eos qui in *Museo* epulantur.

Museum *Ægyptiis*, sermè apud Athenienses *PRYTANEVM.* *Plutarch. Luculli ædes Prytaneum* vocat.

M V S O N I V S

Babylonius, ob Philosophiæ studium à *Nerone* in carcerem coniectus, Vir sapientia secundus ab *Apollonio.* *Philostr. l. IV. de vita Apollon. c. 12.*

In Philosophia perf. & tissimus. *Ibid. c. XVI. Eunapius meminit in Proæresio p. 160. & Suidas in A.*

N.

N A B O C R O D O S O R V S

Rex *Assyr.* quem *Chaldæi* maiores dicunt res gessisse quàm *Herculem*, & usq; ad columnas pervenisse. *Strabon. l. 14.*

Is est corrupto vocabulo *NEBUCADNEZAR.* *Volat.*

N A N N I V S.

Petrus Nan. Alcmarianus Batavus, Vir insigni literatura, qui utraq; facundia valet. *Gyrald. dial. II. de poët. sui temp. p. 408.*

Criticus diligens. *Dempster.*

N Æ V I V S

Poëta Comicus epigramma sibi posuit plenum superbiæ Campanæ:

Immortales mortales si foret flas flere,

Flerent diva Camena Navium Poëtam,

Itaq; postquam Orci trad tus est thesauro,

Obliti sunt Roma loqui Latina lingua. Agell. Volat.

Navius in manibus non est: & mentibus heret

Pane recens: adeo sanctum est vetus omne poëma.

Horat. l. II. ep. I. v. 53.

N A T A L I S

Comes, Venetus, Mythologicis, & Historiarum à *Casparo Bitschio* editarum libris, celebris.

S

NAVSI-

NAVSIPHANES

πνεύμων, h. e. PVLMO ab Epicuro dictus, ut itopidas & illitteratus, qui tamen velut ab ore patui in jaçantiam Sophisticam. *Laert. l. X. p. 711. Illustrius ut Epicuro. Sex. Empyrius ad Mathemat. proem.*

NAZARIUS

Panegyristes eloquens & gravis. *Dempsterus.*

NAZIANZENS

V. GREGORIUS.

NEMESIANVS.

M. Aurelius Olympius Nemes. Eclogas & Cynegeticon scripsit, de quibus, ut & Calpurnii eclogis sic C. Barth. Nihil in his elegantissimis Eclogis tumidum, inflatum, spiritum profai, guine, pulmonem pro coreulo habens, nihil adfectatum, solacum, aut extra corpus orationis expressum: composita, suavia, naturali quadam gratia omnia ad unius filii regulam deducta.

Cynegeticon Nemesiani tale est, ut nisi ipso Augusto, vel illi proximo ævo, neminem meliori Genio tale quid elaboratum fuisse arbitret. Nec ullum Afrum scriptorem extate arbitror, qui purius Latine scribat. *Epist. nuncupat. ad Caesab.*

NEMESIUS

Ὀμια δίκης μήτρον i. juris & eloquentiæ oculus. Ap. Nazianz.

NEOCLES

Philos. Athen. frater Epicuri, de secta scripsit sua, ei NEPOS cognomentum Romanum, ex luxuria inditum. Sic Metellus NEPOS, & Cornelius NEPOS. *Volat.*

NEPOS.

Corn. Nep. seu Æmilius PROBVS (non enim satis constat quis sit illarum vitarum autor) de Imperatoribus exterarum gentium scripsit: Aliis, Theodosii Imperatoris; aliis, Pompeii, Cæsaris & Ciceronis coætaneus. Scriptor purissimus *Gifanio Cornelian. in Lucrot. sub sentent.* Venustus atque elegans scriptor Cl. Marnio, qui cum commentariis Lambini, Longolii, Magii, Savaronis emisit M. DC. VIII.

Æmilius Probus ævo Theodosiano, Corrector Corn. Nepotis fuit. *C. Barth. lib. XXIV. c. 18.*

NERO

Ex Claudiorum familia sic appellatus est quiq; præstantissimus: NERO virtus, Sabinis: *veſeſ* tendo Græcis. *Agell. l. 13. c. 22.*

NERO

LVTVM sanguine maceratum. *Suid.*

Detestabilis & malo publico natus t. ipso Patre Domitio ap. *Suet. l. 6. c. 6.* quem turpissimum Imp. Romana & passa resp. *Rufus in breuiario c. 20.*

NESTO-

NESTORIVS

νεστοράδ i. INCENDIVM dictus. *Socrat. l. 7. c. 29.*

NICANDER

Colophonius, de rebus rusticis homo ab agro remotissimus, poetica quadam facultate, non rustica, scripsit præclare. *Cic. l. Oratore c. 16.* Huius Theriaca extant & alexipharmaca. V. MANILIVS.

Arduus & operosus Poëta. *Dempsterus.*

NICEA

In Bithynia, mater urbium. *Ammian l. 26. c. 2.*

NICETAS

Acominatus Choniates, Magnus Logotheta, Secretorum Inspector & Judex veli, Præfectus Sacri Cubiculi.

Homo non tantum magnis dignitatibus ornatus, sed etiam ingenio & multiplici doctrina præstans, & veritatis historiarum ubiq; studiosus. *Hieron. Wolfius*, qui edidit

Purum rectumq; ingenium, si aliud illo ævo. *Lipsius in not. 1. polit. p. 536.* quem vide.

Historicus luculentus. *Dempster.*

NICIAS

Athen. dux COTHVRNVS d. ob morum vafritiem, qua se omnibus accommodabat. *Plut.* Idem ut CVNCTOR traductus, unde *μεθονικίζω.*

NICOLAUS.

Nic. III. Papa ob morum honestatem vulgò d. COMPOSITVS. *Volat.*

P. NIGIDIUS

FIGVLVS cognominatus, eo quod responsurus interroganti: cur gemini dispari conditione nascerentur: commentum rotæ meditatus est, quæ revoluta brevi momento, maxima percurrit spatia.

Omnium disciplinarum & artium culmine claruit eodem quo M. Varro tempore. *Agell. & Volat. Aug. 1. C. D.*

NOE

Vir justus & integer in ætatibus suis h. e. inter homines sui seculi depravatissimos & in scelera omnia proiectissimos. *Gen. 6. 9. c. 7. 1.*

Præo justit. a. 2. Pet. 2. 5.

Tanquam aurum in cæno fulgurans, & virtutum thesaurus in tumultibus graveolentibus abstrusus. *Basil. Sel. or. 5.*

Diluvii vaticinator. *Ibid.*

Hominum progenitor Adamo antefetendus.

Imaginis DEI firmior adseruator.

Finis unaq; principium naturæ

Faultum humanitatis confine.

Tutior divinæ bonitatis Fidejussor.

Impietatis exitium fidei; radix.

Fidei custos tutissimus. Virtutis Magister. *Ib. pluraf.*

Secundi huius mundi PARENS. *Nazianz. or. 19. p. III. f.*

Qui in universali diluvio GYBERNATOR servabatur, & iustitiæ gubernaculo diluvii violentiam propulabat. *Basil. Sel. or. 14.*

Iustitiæ seminarium. *Ambros. l. de Noe & arca c. 1.*

NONIVS MARCELLVS

Peripateticus, *Tiburienfis*, de proprietate sermonum scripsit. Autoritatis non magnæ Grammaticus. *Barth. l. XXI. Adversar. c. 5.*

Infiniti sunt in Marcelli commentariis errores, & eorum pleriq; eius generis, ut scriptori ipsi, non autem, quod in aliis solet, libranis debeant assignari: & tamen poëtis ab eo laudatis magnæ sæpe numero fraudi sint, *Carrio l. 1. c. 4. antiq. lect.*

NONNVS

Panopolitanus, scriptor felix in talibus, si temperatè scribi Bacchica potuissent, quæ melius furore quodam proclamantur, & iniurii quam maxime sunt, qui de scriptore omnium minimè sobrio, ut ait *Ausonius*, abstemii iudicant. *C. Barth. VII. Adv. c. ult.*

Genii mirabilis poëta. *Dempster.*

NOVATVS

παλις τῶν μετάνοειν βελομένων. LAQVEVS pœnitentiam agere volentium. *In Synodico Græco c. 21.*

NOVELLIVS

Mediolanensis ad proconsulatum usque ex prætura promotus, ob tres vini congios uno impetu epotos spectante Tiberio Principe, TRICONGIVS nominatus est. *Plin. Vid. Polymnem. tit. EBRIET.*

NOVOGARDIA

Vrbs Russica, Româ amplior, qua de jactatum protervè nimis proverbium: QUI S CONTRA DEVM ET NOVIGRAD? Magna *Thuano.*

NVMERIANVS

Cæsar, Orator temporis sui potentissimus. *Vepist. c. 12.*

O.

OBSEQVENS.

Inly Obs. de prodigiis liber imperfectus, Venetiis expressus Anno 1508. Necessarius & diligens scriptor. *Dempster.*

OCHVS

R. Persarum, ab Ægyptiis vernacula lingua ASINVS appellatus, inertem eius animum imbecillitati animalis per vituperium comparantibus. Quamobrem ipse Apin vi abstractum immolavit asino. *Ælian. l. IV. c. 8.*

Juxta

Juxta comminationem suam: asinus hic bovem vestrum devorabit. *Plat. de Iside.* tum post immolationem dictus est GLADIVS ab iisdem. *I. c.*

OCTAVIANVS

Cæsar, ob res gestas DIVVS AVGVSTVS est appellatus. *Aurel. c. 79. & in Cæsarib. c. 1. Pater patriæ habitus ob clementiam.*

Augusti sanctius visum nomen quam Romuli, q. alterius Urbis conditoris, quod loca quoque religiosa & inaugurata dicantur ab avium gestu, aut auctu. *Cuspin.*

APOLLO TORTOR per convitium vocatus, quando in summa annonæ caritate cœnam iustruxit sumtuosam δώδεκα θεῶν, qua convivæ, deorum deorumque habitu, ipse scenico Apollinis ornatu discubuit. *Confer Eras. p. 161.*

ONOSANDER

Philosophus Platonicus, STRATEGICVM sive de Imperatoris Institutione scripsit à Nicolao Rigaltio editum.

OPPIANVS

Poëta Cilix: patriam cum Asclepiade & Dioscoride illustribus medicis communem habuit Anazarbam videlicet, Ciliciæ urbem: dictione floridâ atq; elegante, carmine festivo, splendido castoq;: naturas, ingenia & mores animantium omnium tractat, quod cum Antonio Bassiano Caracalla dedicasset, ab Imperatore facta sibi optio petendi quid veller, patrem ab exilio revocatum rebus fortunisq; suis restitui petiit, & impetravit: inter præstantissimos simul poëtas iudicio Imperatoris locus ei datus, & insuper pro uno quolibet versu statere aureo donatus est: ex quo factum ut eius CARMINA AVREA appellarentur. Suidæ calculo si fides est, in universum duas myriadas nomismatis accepit, id est, vicies millenos aureorum.

Omnium eruditorum puncta hic opus abstulit, quod ceterè omniæ voquam paucissimis contigit. *Cunrad. Rittershusius in proem. Opp.* quem quo hodie cultu cultissimo nitidissimoque visitur, ei acceptum referimus, inquit *Remus in Themist. orat. p. 214.*

Musarum alumnus prudentissimus: poëta candidissimus atq; magniloquentissimus: maximus atq; elegantissimus: absolutissimus: cui Græcorum neminem ausis comparare: cuius unius spiritu Virgiliana divinitas repræsentata. *Iul. Scalig. exercit. 218. sect. 1. exercit. 225. de C. Lat. Ling. l. II. c. 53. V. poët. c. 14. Ibid. c. 16.*

Suavis, generosus incomparabilis Poëta. *Dempster.*

Suaviloquens Vates. Volat. ex statua eiusdem,

OPTATVS

M. levitani Afer, pius & elegans scriptor, & quod in eo dignum honore summo, summus argumentandi artifex. *C. Barth. l. XXIX. c. 16.*

S 3

ORDO-

ORDONIVS IV.

Hispan. Rex, Alphonſi filius, cum non iure regium ſibi nomen arrogaffet, populotq; non in pace continuiſſet, MALI cognomentum meruit. *Ritius lib. 2. Reg. Hiſp.*

ORIBASIVS

ATTICA MYSA & DOMESTICVM ORNAMENTVM. *Eunap. p. 180.*

ORIGENES

Qui & ADAMANTIUS, vir clariffimus & in omnibus diſciplinis exercitatiffimus. Quid dicas de eius prope immortalis & beato ingenio? Nam Dialecticam, Geometriam, Arithmeticam, Muſicam, Grammaticam & Rhetoricam & omnium dogmata Philoſophorum, ſic edidicerat, ut ſtudioſos mundanarum rerum haberet auditores, & indies iis aliquid enarraret, magnuſq; ad eum concurſus fieret: & apud Græcos MAGNVS PHILOſOPHVS prædicaretur: cum Græci Philoſophi ad eius iudicium, tanquam præceptoris, labores ſuos referrent

Cum puerili ætate ſenſum ſacrarum literarum profundius ſerutaretur, Pater (Leonides, Epifcopus & martyr) eum objurpabat, ne quid ſupra ætatem quæreret. Sed noctu accedens & peccus intuens, quaſi ſancti Spiritus templum deoſculabatur, ſeq; tali filio beatum iudicabat. Omnem divinam ſcripturam XVIII. eſt interpretatus. Fertur autem ſtans libros compoſuiſſe. SYNTACTICVS, *συγκλητικός ἢ συγκληκός* i. e. COMPOSITOR dictus eſt, quod multos feciſſet libros. Ab eo omnes poſteriores Eccleſiæ doctores fuerunt adiuti, ut ait Theologus Gregorius: *Ὁριγῆνης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκρόνη*. Origenes OMNIUM noſtrum Coſ. *Ex Suida.*

μέγας φιλόσοφος omnium Græcorum ſermone prædicatus. *Euseb. VI. hiſt. eccl. c. 13. ubi plura.*

A quibusdam protomyſtarum tanquam *Scarus Cavendusq; Traſtator* improbat. *Sidonius Apollinaris ep. II. l. II. ubi vide notas Savarenis.*

Origenes *Gracia ſtella*, utinam non caduca. *Lipſ. Epift. XXVII. cent. I. ad Belg.*

Dux eruditionis. *Barth. lib. XLVIII. c. 8.*

ADAMANTIUS dictus ab indefatigabili laborum patientia. *Eraſm. p. 696.*

OROSIVS

Chriſtianus & Magni diſcipulus Auguſtini, propter religionem fidei noſtræ veritati diligentius inſtitit. *Saruber. lib. VIII. c. 18. f.*

Paulus Oroſius ſcriptor utiq; bonis adnumerandus, quamvis non quidem primis. *C. Barth. l. XXXVI. c. 17.*

P. Oroſ. Hiſpanus, in hiſtoria interdum pætus veritatis aut in veſtigator, aut enarrator. *Dempſterus.*

ORPHE-

ORPHEVS

Ex Libethris Thraciæ urbe ſub Pieria; Filius Oeagri, & Calliopes, Vir præſtans ſapientia multorumque arcanorum peritus. *Suid. in Orat. primus initia Græcorum inſtituit. Suidas in Deſignæver Tectull. apolog. c. XXI. Gyrald. dial. II. p. 57.*

In Pangæo monte Thraciæ natus putatur, quem Thracum populi, quos *Odryſos* dicunt, incolunt, homines agreſtes, latrociniis addicti, inhospitales. Sola tamen cantus voluptate deliniti, Orpheum tanquam ducem ſecuti ſunt. *Maximus diſſert. XXI. p. 217. Confer III. Anthol. c. 25. epigr. 8. 9. 10. II. & Gyrald. dial. II. p. 53.*

ORTELIVS.

Abrahamus Ort. Vir monſtris ex terrarum orbe emolendiſ planè natus. *Merule in præf. Coſm.*

Sagaciſſimus. *Tileman. diſcuſſ. p. 58.*

OTHO II.

Imp. à Saracenis PALLIDA MORIS, ab æmulis RVBEVS OTHO & SANGVINARIUS dictus. *Cuſpin.*

OTHO IV.

Imp. MUNDI MIRACVLVM, ex rerum geſtarum magnitudine, dictus. *Zyving.*

OTTO

Friſingenſis, ſcriptor ſane Vetuſtus. *Sigon. de occident. Imper. l. XXIII. p. 224.*

Intèr Hiſtoricos Epifcopos valde excellit *Ortho Friſ.* quem Henrici IV. Imp. nepotem, Henrici V. Sororium, Conradi fratrem uterinum, & Friderici I. patruum fuiſſe, oſtendit *Ralevicus lib. II. Hiſt. c. 11.*

Vir tantorum Heroum ſanguine non indignus. *Tilem. in diſc. philol. p. 184.* Chronologus negligens, hiſtoricus non contemnendus. *Dempſt.*

OVIDIVS.

P. Ovid. Naſo Sulmonenſis atq; ita

Peligni raris alumnus.

Posteriora ſecula MAGNVM indigitarunt ad maius opus ipſius declarandum. *C. Barth. lib. VI. c. 1.*

Pari ratione GETAM cognominaverunt veteres Philologi, quod exilio barbaræ gentis eius terram confinem coluerit, ut ipſe confiteatur. *IV. de Ponto Eleg. XIII.*

Carmina qua faciopenè Poëta Gætes.

Ingenioſiſſimus, Copioſiſſimus, Elegiacorum omnium princeps. *Dempſterus.*

Tantæ ſemper omnibus admirationi Ovidius fuit, ut non ingenioſus
fuit

sed INGENIUM ipsum: non Latinus sed ipsa LATINITAS: Non Musarum sacerdos, sed ipsum *Musarum numen* sit habitus. Quod ad linguam latinam attinet, eruditi omnes uno ore confitentur, si funditus illa esset amissa, unius autem Ovidii scripta exstarent, ex illis commodissimè posse restitui. *Gisan. Apolog. pro poët. Lat. p. 484.*

Poëtarum ingeniosissimus: nisi tantum impetum ingenii & materiam ad pueriles ineptias reduxisset. *Seneca III. Nat. quæst. c. 27.*

Ingenio suo indulgere, quam temperare maluit. *Quint. lib. X. c. 1.*

Opus eius universum, ingenium potius refert, quam curam. *C. Barth. l. LVIII. c. 9.*

Non ignoravit vitia sua, sed amavit, ex *Seneca, Gyrardus Dial. IV. p. 166.*

Battologia laborasse *Seneca* scribit, unde OVIDIUM dicunt, battalogum Oratorem volentes notare. *Rhodig. l. 13. c. 1.*

Pepercit sibi cum meliora multò posset. *Scal. l. V. poët. c. 7. p. 857.*

OVILVPVS

Theras Lacedæmonius cum Aristodemi filiis regnum tradidisset, imperio semel degustato morari in patria noluit, sed profectus est in insulam, quam à se Theram nominavit. Filius autem eius cum unà abire nollet, dixit Theras: *relinquam ergò ovem lupis*: ex quo dicto nomen adolescenti impositum ΟΙΟΥΤ-ΚΟΣ i. OVILVPVS. *Herodot. l. 4. c. 149.*

OWENVS.

Ioan. Ovv. Britannus. Lansio Orat. pro Britann. p. 607.

SECVLI NOSTRI MARTIALIS.

P.

PACVIVS.

Pacuvium videri doctiorem, qui esse docti affectant, volunt. *Quintil. lib. X. c. 1. V. Accivs.*

PALÆMON.

Remmius Pal. Vincencius, principem locum inter Grammaticos tenuit. Arrogantia fuit tanta ut Marcum Varronem *porcum* appellaret; *secum & natas & morituras literas* jactaret. Nomen suum in Buccolicis non temere positum, sed præfagiente Virgilio fore quandoque omnium Poëtarum ac poëmatum Palæmonem *judicem*. Gloriabatur etiam latrones quondam sibi propter nominis celebritatem paruisse. *Sueton. de illustr. Grammat. c. XXIII.*

PALAMEDES

Nauplii Filius propter rerum omnium cognitionem ΠΑΝΣΟΦΟΣ dicitur. *Gyrard.*

PALINGENIVS.

Marcellus Palingenius *Stellatus*, Poëma eius totum Satyra est; sed sobria, non iudana, non facta, eius dictio pura, versus ac stylus in imo dicendi genere.
Hominem

Hominem non ignarum bonarum literarum arbitratus sum: sed levis ingenii & plusquam poetam fuisse suspicor: qui que extra omnem Zodiaci ambitum miles in hora auferri rapiq; solitus fuerit. *Scal. l. IV. p. 792.*

PALLADAS

Epigrammatographus Græcus: poëta licet vetus, non magnæ eruditionis, sæpè frigidus. *Dempsterus.*

PALLADIVS

Rutilius Taurus Æmilianus, Vir illustris, de re rustica scripsit. Homo aliis Romanus; aliis Neapolitanus, quod ibi se testatur fundum habuisse, ubi loquitur de Mense Martio. *Volat.*

PANATHENAIQVM

Stadium Athenis ædificatum ab *Herode Attico* ex ea pecuniâ quæ cuiq; civium surrepta esset, sic dictum opportuno cavillo. *Volater.*

PANCIROLLVS.

Guido Panc. grande Italiæ decus: Vetera deperdita, & Noviter inventa scripsit, ab *Henrico Salmuth* interpretatione & notis illustrata.

Jurisc. insigni doctrina. *Dempst.*

J. C. & Criticus exactus. *Ibid.*

PANDECTÆ

Linguae Latine elegantia ac proprietas in divinis Pandectarum libris limitata quasi & conclusa. *Heinsius orat. III. de Bibl. p. 30.*

PANNONIA

Vide HISPALIS.

PAPINIANVS

JURIS ASYLVM, & doctrinæ legalis *Thesaurus*. *Ælius Spartianus in Severo cap. XXI.*

Vir iuris experientissimus. *Saresb. l. IV. c. 2.*

Vir splendidissimus: summi ingenii: acutissimus: maximus sublimissimus: pulcherrimus dicitur *Iustiniano de juris docendi ratione & confirmat. Digestorum.*

Huius responsum, ad Caracallam, fratricidium in Getam ut dilueret, mandantem: NON TAM FACILE PARRICIDIVM EXCVSARI, QVAM COMMITTI. *Volat.*

PAPINIVS STATIVS

Poëta generosissimus, tantæ fuit auctoritatis ut in scholis perlegeretur. *C. Barth. l. XI. c. 2.*

Ab altitudine carminis & dicendi genere cognomen à librariis AQUILINI meruit. *Idem l. VI. c. 1.*

Vir præiudicatissimus, *Sidonio Carm. XXII.*

T

EQVVS

EQVVS alatus, Scaligero dictus.

Non ullus veterum ac recentiorum propius ad Virgilianam maiestatem accedere valuit, etiam propinquior futurus, si tam prope esse voluisset. *Scaliger in Hypercrit. c. 6 p. 843.* ubi & Homero anteponit.

Sublimis & celsus, magnus & summus Poëta *Lipfio cent. I. epist. 13.*

Eruditus in Silvis, sublimis in Thebaide: blandus in Achilleide. *Dempster.*

Edidit Eruditissimus Gevartius, & Emericus Cruceus.

De Bernartii notis ad Papinium, vide *Cens. Barthij in Claudian. anim.*

P. 353.

L. PAPIRIVS

A velocitate **CVR** **SOR** nuncupatus. *Aurel. c. 31.*

Q. PAPIRIVS

PRÆTEXTATVS, cognomen adsecutus, nobilis adolescens, quod in prætexta & adolescentia constitutus, magnopere visus est sapiens. *Macrob. I. Sat. Agell. l. I. c. 23.*

PASCHALIVS

Carolus Paschalius Gall. Consiliarius, de coronis opus X. libris distinctum edidit; quibus *res omnis coronaria* è priscorum eruta & collecta monumentis continetur. *Paris. M. DC. X.*

PAVLLINVS.

Pontius Paullinus Aquitanorum procerum princeps. Scalig. Auson. lect. II. c. 16.

Vir vita atq; scriptis verè, vt veteres loquebantur, **APOSTOLICVS**. *C. Barth. l. XIX. c. 8.*

Christianorum litteris poetis clarorum, neminem Paullino præponere possis. Profunda eruditio secularium litterarum phrasim ipsi fecit, quam divinis mysteriis sine fuco tractandis egregiè & amabiliter miscet; quod si ipsos *Dei præcones Apostolos* Latinis numeris laudes Domini pangere voluisset diceret, talibus utiq; usuros fuisse confitereris. *Idem l. XIII. c. 14.*

PAVLLVS

Magnus veritatis **PRÆCO** & Gentium in fide **MAGISTER**, *Nazianz. orat. XIX.*

P. III.

Qui amplissimum orbem Evangelio implevit, qui nulli alii quàm Christo vixit, qui usq; ad tertium cælum penetravit, qui **PARADISI SPECTATOR** fuit, qui deniq; propter vitæ integritatem dissolutionis desiderio flagrabat. *O. rat. 26. p. 170.*

Ille breviati verbi **PRÆCO** & assertor, ille **PISCATORUM** discipulus ac **PRÆCEPTOR**. *Idem Orat. XXXIII. pr.*

Qui iustitiæ pennis alatus tertium in cælum evolavit. *Basil. Sel. Orat. 17.*

Magna **MVNDI** & **EVANGELII TVBA**. *Chrysof. & Basil. Selen.*

VAS

VAS electionis, doctor Nationum. *Tertull. Refurr. c. 23.*

Gratiæ prædicator. *Augustin. enchir. c. 76.*

In invidiam alterius Paulli, Romani, Jurisconsulti, Apostolum eodem titulo honoravit *Venantius Fortunatus*:

Iurisconsulti Paulli comitante volatu,

Princeps Romanâ currit ab arce Petrus.

Revera autem Jurisconsultus Paullus, ante legis Professor, ut hominem Phariseum decebat. Sic patrias leges præposuisse eum Domino scribit *Damasus.*

Iamdudum Saullus procerum præcepta secutus

Cum cuperet Domino patrias præponere leges.

C. Barth. lib. XLVI. c. 3.

ADVOCATVS Iudaorum. *ap. Isidor. de Sanctis.*

Apostolorum ultimus simul & primus. *Idem Barth. l. VII. c. 4.*

Adde *Bernhardum ser. 2. de verbis Apost. non est regnum &c. Simplicianum apud Ambros. epist. 7. l. 2.*

APOSTATA LEGIS vituperatur Ebionitis, *ap. Iren. 3. 26.*

PAVLLVS

Notarius Constantij Imp. cognomento **CATENA** quod esset in complicandis negotiis artifex dirus, & multos coopertos panè catenis traheret ad Cæsarem. *Ammian. l. 14. c. 13.*

Eò quod in complicandis calumniarum nexibus erat indissolubilis. *l. 15. c. 4.*

Peritus artium cruentarum, ut **LANISTA** ex commerciis libitinæ vel ludi, ipse quoq; ex equuleo, vel carnifice quæstum fructumq; captabat. *l. 19. c. 26.*

Fuæsti futoris & anhelitus plenus. *c. 27.*

PAVSANIAS

Casariensis, autor ob variarum rerum copiam, & historiarum iucundam diversitatem utilissimus.

Qui quid pene Græcia memorabile habuit, magno Philologiæ & historiarum studiosorum bono, complexus fuit. Quod olim dicebat *Domitius Piso*, *thesauros scribi debere non libros*, id à Pausania verè factum dixeris. *Voss. l. II. Histor. Græ. c. 14.*

Auctor auro omni Antiquitatis Græcæ cupidis pretiosior. *Barth. ad Nemesiani Cyneg. p. 234.*

Crassa lingua pronuntiavit, & Cappadocum more, litteras consonantes protus collidens, producta corripuens & correpta producens: unde ipsum pleriq; **COQVO** comparabant, obsonia sumptuosa præve condienti, *Philostatus de vitio Soph. p. 590.*

PAVSANIAS

Cognomine **PVTEVS**, dum saltaret decidit in cadum: tum *Gnathæna*

T 2

metrix

meretrix in respondendo falsa: in CADVM PYTEVS, inquit, DELAPSVS est, ὁ λάκκῳ εἰς τὸν κάδον ἐμπέπωνεν. Athen. l. XIII. c. 7. p. 584. A.

PEDO

Albinovanus, sublimis & ALTILOQVVS poeta: Ovidio, *Sidereus*; Senecæ, Fabulator elegantissimus: non indignus cognitione, si vacet. *Fabio l. X. c. 1. v. Gyraldum dial. IV. p. 168.*

Quem vulgo Pedonem Albinovanum faciunt, non alius est Nafone ipso, ait *Cass. Barth. lib. X. Advers. c. 9.*

PERICLES

Ἄνθρωπος ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατός. H. c. Vir illis temporibus primus Atheniensium, & in dicendo & agendo præstantissimus. *Thucydides l. 1. p. 92.*

Atheniensibus instar PRÆCEPTORIS, (Διδασκάλου) fuit, sic ut ipso absente tumultuaretur sæpè concio, præseste mox mutaretur, & ad viri conspectum corrigeretur, ne illorum delicta Pericles rescisceret. Item. PATRIS vicem populo præstabat, ἡγεμὼν τῆς πόλεως: VRBIS DIGNITAS. Inter notas Periclis, opes contemnere. *Aristides tom. III. orat. II. Platon. p. 197. & seqq.*

Ψυχὴ πόλεως. VRBIS ANIMA. *Maxim. Tyr. dissert. XLI. p. 411.*

Promptæ orationis fontes è Pericle primum nonnulli promanasse dicunt: quapropter μέγας τὴν γλῶσσαν, LINGVA MAGNVS pericles cognominatus est, *Philostrat. de vitis Soph. st. p. 487.*

Huius in labris Veteres Comici Leporem habitasse dixerunt: tantamq; in eo vim fuisse, ut in eorum mentibus, qui audissent, quasi aculeos quosdam relinqueret. *Cic. III. de Orat. c. 34. Fab. X. c. 1. p. 449.*

Suadam Deam in huius labris scripsit Eupolis sessitavisse. *Id. in Bruto c. XV. v. Eloquentia.*

Ferunt matrem eius cum Periclem esset enixura, in somno vidisse, se Leonem parere. *Suid.*

OLYMPIVM poetæ in Comœdia vocant, quod tonare in concionibus ac fulmen cedere videretur. *Plutarch. in vit.*

PER PENNA

Romanus, sic dictus à CARNE SALSA, cui id nominis, eò quod larido fuit deditus. *Rhod. l. 24. c. 6. ex Macrobo.*

PERSIVS.

Aulus Pers. Flaccus Volaterranus. Multum veræ gloriæ quamvis uno libro, Persius meruit *Fab. X. insit. c. 1. Vnde & Martialis l. IV. epigr. 29.*

Sæpius in libro memoratur Persius uno.

SEVERVM veteres libri ab auctoritate castigandi & invectione in malos mores nominant. *C. Barth. VI. Advers. 1.*

Sed videtur huic vanissimo commento occasionem præbuisse in scriptio illa,

illa, memoria avorum Volaterris inventa: ubi Aul. Persii cuiusdam octennis pueri fit mentio, cui cognomen fuit Severo. *Casaub. not. ad Persii vitam.*

Gravissimus morum censor, & virtutum Præceptor fidiissimus. *Casaub. in dedic. Persii stilus, morosus: & ille ineptus, qui quum legi vellet quæ scripisset, intelligi noluit quæ legerentur, quanquam nunc à nobis omnia intelliguntur. Scalig. V. poet. c. 7. p. 338.*

Obscuritate & reconditis sensibus plerumq; refertus, nihilominus bonis connumerandus autoribus. *Gyrald. dial. IV. p. 175.*

Inter Satyros secunda palma. *Volat.*

Satyricus frustra intricatus habitus. *Dem. ster.*

Scripta tenebrosi lego, non intelligo, Persi.

Lectores nimium negligit ille suos.

Orven lib. II. ep. 158.

PERTINAX

Helvius Imp. 85. dierum, quod coactus imperavit, repugnansq; suscepit imperium, cognomentum sortitus PERTINACIS *Aurel. Epit. c. 18.* dictus etiam χεντολογος CHRESTALOGVS eò quod blandus magis quam beneficus. Huic mortuo DIVI nomen decretum, acclamatumq;:

PATRI PIO, PATRI SENATVS, PATRI OMNIVM BONORVM. *Ibid. aliam nominis PERTINACIS rationem vide ap. Tiraquell. in Alex. p. 41.*

PETRARCHA.

Franciscus Petrar. Florentinus, licet à multo ævo miserè sepultus, è Gothicis sepulchris excitavit. *Iov. elog. doctor. p. 2.*

Cum quo erigere caput, & ad prisorum auctorum exempla oculos at tollere cepit doctrina vere liberalium studiorum *C. Barth. LVII. advers. c. II.*

T. PETRONIVS ARBITER

Eques Romanus: inter paucos familiarium Neroni assumtus est, ELEGANTIAE ARBITER, dum nihil amœnum & molle affluentia putat, nisi quod ei Petronius approbavisset. *Tacitus XVI. an. c. 18.*

Arbiter Noctium, voluptatumq; Neronis. *C. Barth. l. VI. c. 1.*

Venustatem orationis suæ inquinavit spurcissimis amoribus: Obscænus & lascivus scriptor. *Adr. Turneb. lib. lib. II. Advers. c. 20. & l. XIX. c. 6.*

Vernulæ & Latinæ Urbanitatis purissimus fons. *Ian. Gulielmus Plaut. quest. Epid. c. V.*

Scriptor tersus & venustus, & nisi quod in re illa voluptatum, nimis latinè interdum loquatur, cetera laudatus. *Lipsius l. I. Antiq. lect. c. 8.*

Vidisti quidquam venustius, argutius, post natas Musas? *Idem l. III. epist. quest. 2.*

Eius fragmenta purissima impuritati. *Idem Comment. ad XVI. an. Taciti.*

Neronis & aliorum procerum flagitia horrenda, non minore flagitio publicavit. *Isaacus Casaub. II. de Sat. c. 2.*

Impugnissimus scriptor purissima Latinitatis

Scriptor lepidissimus: immortalis Charitum pullus. C. Barth. in Racemat.
Spureus & obscœnus, sed ad pios etiam castosq; illustrandos utilis auctor.
Id. XI. Advers. c. 20.

Candidus, tersus, suavis, in omnibus mirandus, modo absit obscœnitas.
Dempsterus.

PETRVS

Apostolorum Coryphæus, discipulorum Christi primas, mysteriorum
quæ à Patre Filius acceperat, accuratus Interpretes, undatum maris ambulator.
Basil. Sel. or. 17.

Ἡ Κορυφαία καὶ πρῶτη τῶν θεολογῶν ἀκρότης i. Corypheum & an-
tiquissimum inter Theologos FASTIGIVM. Dionys. Arcop. ad Timotheum Ephe-
si antiquissimem.

PETRVS

Κυραφῆς i. e. FVILLO, Synodi Chalcedonenfis impugnator, Synod. c. 103.

PHÆDRVS

De Phædri fabulis ita indicant doctorum pleriq; , esse ingenuæ Latinita-
tis, neq; mentiri ævum Tiberii. C. Barth. XXXV. adv. c. 21.

Phædrus Thrax, Tiberij libertus, fabularum luculentus scriptor, Dempster.

PHALARIS

Agrigentinus, regno totius Siciliæ potitus: scripsit epistolas prorsus admi-
rabiles. Suidas. Quas tamen alii Luciano adscribunt. Gyrald. dial. III. p. 88. &
IK. p. 332.

PHALERÆVS

Demetrius Phal. Bibliothecarius Ptolomæi, Dempster. V. tit. Polymnemo-
nis, RHETORICA, & infra PTOLOM.

PHARAO

Cordis duritia laborans, in operibus indicendis acerbis divina adversus im-
pios potentia specimen. Nazianz. or. 15.

PHERÆVS

TRAGICVS REX dictus quod decem menses potitus imperio, mox deces-
sit. Adag. p. 140.

PHERECYDES

Philosophus Pythagoræ doctor, SYRIVS appellatus non à provincia Sy-
ria, sed ab Insula Syro patria, quæ una Cycladum. Ad eum pthiriali affectu cum
vivendi gratia Pythagoras accessisset, quonam pacto haberet sciscitatus: immit-
tens is digitum iam carne prorsus reundatum, per januam, χροὶ δῦλα, Ex corpore,
inquit, palam est. Vnde patœmia. Pœnam κρηφολογίας i. levitatis rependisse non
dubitant, ut qui nulli unquam se deorum immolasse, nihilo minus incunde sibi ad id tempo-
ris actos vitæ annos, effutiit. Rhod. l. 14. c. 13. & l. 19. c. 30.

PHILIP:

PHILIPPVS

Burgundiæ Dux AVDAX dictus, quod saltu periculoso mensam transfiliit,
ut Carolo VI. Gall. Regi proximus sederet. Zvingerus.

PHILIPPVS

Francor. Rex, à formæ præstantia PVLCHER dictus.

PHILIPPVS II.

Franc. R. DEO DATVS nuncupatus, quod obsecrationibus eum Pater
Ludovicus Iunior, tertia tandem ex uxore, ipse magnus natu, impetrasset. Æmil. l.
6. Zving.

PHILISTION

Poëta Nicæus, ex vet. epigrammate:

ὁ πὼν πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον.

γέλωι κερχίσαις Νικαεύς Φιλίστιον. H. c.

Qui lacrimosam miscuit mortalium vitam cachinnis: Vel ut Cassiodorus
IV. ep. ult. loquitur, qui mundum curis edacibus æstuantem lætissimis senten-
tias temperavit.

Risu eum mortuum, constans fama est. Suidas: Gyrald. dial. VIII. p. 414. Il-
lustris in Φ. p. 67. Vide Rutgersium IV. var. lect. c. 12.

PHILISTVS

Milesius, Orator, Isocratis discipulus, quem Præceptor ἀυλοπρόμην voca-
vit, quod antetibicen optimus fuisset. Volat.

PHILO

Hebraus, Alexandrinus, de genere Sacerdotum: tantam cum Platone &
ingenio & scriptis affinitatem habuit, ut in proverbium abierit: ἡ ἀλᾶτων φι-
λωνίζει, ἢ φίλων πλάτωνίζει. Illustris. Suidas in Abraham p. 7. & Philone p. 994.

Philo ob sublime & excelsum dicendi genus, Platonis vel discipulus, vel
magister esse visus est, de iis enim dictum; aut Plato Philonizat, aut PHILO PLA-
TONIZAT. Pelusiot. l. III. ep. 81.

Platonis æmulus, magnus imprimis vir. Scalig. in coniectan. ad Varr. p. 72.

Philo Platoni quâ maxime par & aliquando prior. C. Barth. l. H. c. 21. advers.

Ἄνῆς τᾶ πάντᾶ ἐνδοξῶ. Vir per omnia clarissimus. Ioseph. l. XVIII. ant. c. 10.

Πολὺς γε μὴν τῷ λόγῳ, καὶ ἀλάτῃς τῆς διανοίας, ὕψηλός τε καὶ μετῴρῳ
ἐν τῆς εἰς τοῖς θεῖαις γραφαῖς γενηνημένῳ. H. c. Verbis copiosus, sententiis lo-
cuples, & in divinis scripturis explicandis altus, inq; sublime se tollens. Euseb. II.
Hist. eccles. c. 17.

PHILOPOEMEN

Megalopolitanus, à Romano quodam appellatus GRÆCORVM VLTIMVS.
Plusarch.

PHILOSTRATVS

Tyrius, sive Lemnius, per quem Apollonius Tyaneus illustris, de quo libros
conscri-

conscriptos τῆς ματαίωσις ἀνδρῶν, h. e. vanissimi laboris operam nuncupavit Photius: ac Eunapius, pro vita Apollonii titulum inscribendum censet. Ἐπιδημίας ἐς ἀνθρώπους θεῶν, h. e. Accessum dei ad homines. *Præm. vit. p. 7.*

De eo lib. *Lud. Vives l. V. de tradendis disciplinis: magna Homeri mendacia maioribus, mendaciis corrigit. Confer Voss. l. II. de Hist. Græc. c. 15. p. 191. & ipsum Philostr. II. de vitis Sophist. fin. & Illustrium in φ.*

EVANGELISTARVM SIMIA. Mornæo de verit. relig. *Christ. c. XXXIII. p. 548.* quem vide.

Latinitate donatus à Fed. Morello prodiit Parisiis.

Optimæ notæ & necessarius auctor. *Dempsterus.*

PHILOXENVS

Qui gravis collum sibi optavit, (id quod Melanthio Clearchus contribuit) PHILODIPNOS & PHILICTHVS est cognominatus. *Rhodig. l. 13. c. 25.*

Philoxeni Cytherij gulosissimi votum ap. Machonem Comicum, quo optavit guttur tres longum cubitos.

Alius PHILOX. parasitus PTERNOCOPIS d. ex Athen. *Calius l. c.*

PHILOXENVS

Poëta Lyricus, Cyclopem omnium suorum poematum præstantissimum elaboravit in lapidicina, unde una quæ eius, spelunca, *Philoxeni* cognomentum accepit. *Ælian. l. XII. c. 45.*

MYRMEX vocitatus ab Agefilæo quodam qui expugnatis Citheris à Lacedæmoniis, (erant autem Citheræ patria Philoxeni) puerum emit & educavit. *Volat.* Hic Cytherius Philoxenus cum cœnans quandoq; apud Dionysium animadverteret illi mullum adponi magnitudine visenda, sibi verò minutulum nescio quem, arreptum protinus admovit auribus: mirante Dionysio, In manibus (inquit) Galatea est, volui de hoc quæpiam scitari: at is juniorem se respondit, quàm ut scire quippiam posset: verum quia sit jam maior natu, scire multa qui sit appositus tibi. Qua urbanitate solutus in risum Dionysius nullo cessit illi. *Rhodig. l. c.*

PHLEGON

TRALLIANVS, *Hadriani Caesaris libertus*, de mirabilibus, olympiadibus, & Longævus libros superstites ad nos propagavit, opera recenti *Ioannis Meursii*. Eos verò tanti æstimavit Hadrianus, famæ celebris cupidus, ut pro suis venditarit, ut colligere licet ex *Ælio Spartiano in vita Hadrian.*

PHOCAS

μισάνθρωπος i. hominum OSOR dictus, *Synod. c. 121.*

PHOCION

Cognomen χερσῶν, i. e. BONI sibi invenit. *Plutarch. in Phoc. p. 746. C.*

Demosthenis SECVRIS dictus. Demosthenes enim, quoties contra se dicturus pulpitem conscenderet Phocion, ad familiares suos dicere solitus est:

Meatum

Meatum securis orationum surgit. ἢ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς ἀνίσταται. Incertum est autem, de oratione illius sic sentiret Demosthenes, an de vita & existimatione: quod per multis & prolixis circuitibus, unum verbum & nutum existimaret probati viri esse validiorem. *Idem in Demosth. p. 850.*

Patrem autem habuit Phocion artificem Cochlearium *Ælian. l. XII. c. 43.* de iis qui ex obscuris clari evaserunt. *Confer. c. 49.*

PHOCYLIDES

Milesius Philosophus, æqualis Theognidis. Fuit autem uterque sexcentis quadraginta septem annis bello Trojano posterior, Olympiade nati quinquagesima nona. Scripsit versus heroicis & Elegiacos: admonitiones sive sententias, quas quidam *Capita* appellant. Sunt autem surreptæ ex Sibyllinis carminibus. *Suid.*

Phocylidis divinum poemata cultu orationis, numerorum aptitudine, nulli optimorum vatum concedere arbitror. Sententiarum veto sanctimonia omnes omnino antecedere; ut non injuria *summi harum litterarum Ios. Scaliger* censuerit Christiani Scriptoris opus esse. *Barth l. XXIV. advers. 9.*

Auctor carminis *υπερβουλιῶν*, sive is Judæus fuerit sive Christianus ἀνάνυμῳ (alteruter certe fuit) qui sub persona & titulo veteris illius *Phocylidis* hodie in scholis & merito suo venerabilis est. *Taubman. ad Plaut. Trinum. act. 2. sc. 4. Scal. ad Euseb. p. 89.*

PHOTIVS.

PHOT. ἀνθρώπων λάτρης καὶ ἀφρων, i. e. hominum cultor & insipiens. circa an. C. 351. in *Synodico. c. 50.*

PHOTIVS

Solut tot clarissimorum ingeniorum monumenta è fato eripuit: toto, dico, fato, & Saltem nomina & Scriptorum velut membra servavit. Quam multos ille legit, ex iis elegit, & ut sic loquar, defloravit, quos nosse nobis aliter non esset. E sacris, profanis tractatoribus, historicis, oratoribus, poëtis: & nihil est in Græcâ omni litteratura, aut ut verius dicam, librariâ, quod ille vir non libârit. *Iust. Lips. Cent. V. Misc. ep. 89.*

In quo dubium majorne lectio, an acrius iudicium? *Dempsterus.*

PICVS MIRANDVLA.

PICVS MIRANDVLA. Eruditorum hominum consensu PHŒNICIS nomen adeptus. *Iov. lib. 2. hist. p. 36.* quod dii superi supra familiæ claritatem omnia corporis atq; animi vel rarissima dona contulerint. *ibid.*

Vir doctissimus *undecung*, quod de Varrone scripsit Terentianus. *Beroald. in Propert. l. 2. eleg. 13.*

PIERIVS.

PIERIVS Presbyter *Alexandrinus* sub Caio & Diocletiano tantæ eruditionis, ut ORIGENES JUNIOR vocatus sit. *Hieronym.*

PILATVS.

PILATVS CHRISTICIDA. *Elia Crer in Naz.*

PINDARVS.

PINDARVS Thebanus Lyricorum Princeps: *Ὀφείλειται* Platonii III. *de leg.* 9. *in Menone.* *μεγαλοφρονέτα* & sublimis & omnium Poëtarum maximè *grandiloquus* Atheneo lib. XIII. pag. 564.

Iovis divina avis: sibi Olymp. od. II. str. 5. Vid. tit. CALVM. n. 10.

Pindari os sublime. Plin. lib. II. c. 12.

Lyricorum longe Pindarus Princeps, Spiritus magnificentia, sententiis, figuris, beatissima rerum verborumq; copia, & velut quodam eloquentiæ flumine: propter quæ Horatius eum merito credidit nemini imitabilem. *Quintilian. lib. X. cap. 1. pag. 447. Confer Horat. Oda II. lib. IV. Carminum ubi inter alia.*

Monte decurrens velut amnis, imbres

Quem super notas abnèreripat,

Feryet immensusq; ruit profundo

Pindarus ore, &c.

Adde Macrob. lib. V. Sat. c. 17.

Pindarus ex ore humano, profert aliquid non humanum. *Lipsius epist.*

XVIII. scent. ad Famil.

Arcefilaus Pindarum dicebat esse in primis idoneum implere vocem, verborumq; ac nominum copiam præbere. *Laert. lib. IV. p. 274.*

Ἑλικώνι & *κίον* & *πίνδα* & *ἱμερόφω* Heliconius CYGNVS Pindarus suaviloquus. *Anthologia lib. V. epigr. 69. Dyræus CYGNVS. ap. Horat.*

Nato sedentes suavi in ore apes ceram formabant, sapientis indicem cantilenæ *ibidem. De Platone idem asseritur.*

Ἐυφώνων πειρίδων ὀσμῶν bene sonantium Musarum Princeps. *Leonida lib. III. Anthol. epig. 26. cap. XXV.*

ORPHEVM afflavit Calliope, MVSÆVM Vrania, HOMERVM Clio, Polymania PINDARVM, EIATO SAPPION, Melpomene THAMYRAM, Terpsichore HESIODVM, Thalia MARONEM, NASONEM Euterpe. *Marsilius Ficinus in argumento Iovis Platon. Confer Alian. lib. XIII. c. 7.*

Pindarus taxatur ut *Φιλάργυρος* quod multus in auro laudando. *adag. p. 499.*

PIPINVS.

PIPINVS à brevitare corporis habuit nomen PVSILLI. germ. q. *Wibstun Zvinger.*

PISO.

Cicero in Pisonem: quid nunc te, ASINE, literas doceam? non opus est verbis, sed fustibus.

PISO.

PISO.

PISO *Vicesimus secundus ex 30. Tyrannis* quos Pollio describit, Vir summæ sanctitatis, & temporibus suis FRVGI dictus c. 21. præter hunc duo ex Romanis Pater & Filius PISONES FRVGI. *Volater.*

PITTACVS.

PITT. Hunc *Alcaeus Σαργινίδα* & *Σάργων*: q. LATOS PEDES TRAHENTEM LATIPEDITRAHVΜ *χειροπόδιν* quod vulnera in pedibus haberet, quæ *χειροπόδες* appellantur? *Γαύεσσα* quod frustra inrumesceret: PHYSONEM verò & GASTRONEM, quod pingui esset aqualiculo: *ζοφοροδορτίδαν*, quod obtusam haberet oculorum aciem: AGASYRTVM quod obtrektoribus pateret, & sordidus esset appellavit. *Laert. lib. I. p. 55.*

PITHOEVS.

PETRVS PITHOEVS Vindex antiquitatis, unus omnium optimè de literis meritis C. *Barth. in Claud. IV. Conf. Hon. p. 151.*

Immortalia eius, nullisq; verborum præconiis adsequenda sunt in re militæriam merita, &c. *Idem lib. XXX. Advers. c. 10.*

Summæ eruditionis, doctrinæ, morumq; Sanctitatis. *Fabro in Sen.*

Æternum Galliæ ornamentum. *Rittershus. in Salvia.*

Ἰνῆσι ille CL. Cuiacii discipulus, eximium Galliæ suæ & omnium bonarum artium ornamentum, antiquitatisq; vindex. *ibidem.*

Omni liberali eruditione ornatus, & antiquitatis ignoratæ q. (PYTHIVS) alter oraculis suis enarrator & illustrator maximus. *Turneb. I. 21. c. 18.*

PLANVDES.

PLANVDES inter Græcos homines neotericorum doctissimus. *Causaub. epist. præmissa Martiali.*

PLATINA.

BARTHOLOMÆVS PLATINA. Eius ingenuo labore, ad exoptatam obscuri seculi, nec ideo perituram lucem, Pontificii principatus actionum incorrupta veritas nunciatur. Paulus Pontifex periniquè maligneq; delatum immaniter torfit, hinc in eum *Latomus.*

Dum res Pontificum strueret, prope fractus ab alto

Collapsus est fastigio.

Romulus auspicio est, quia sacra conditor urbis:

Nec non Remus periculo.

Iovius in Elog. doct. vir. p. 23.

Vir fuit gravis & procul à mendacio, eoq; præsertim admiratione dignior, quod jam provecta ætate ac tyrociniis posito, quod totum militiæ prius traderat, literas didicit. *Volat. 21. anth.*

Celeberrimus Pontificum historicus. *Tileman. in disc. philolog. p. 136.*

V 2

PLATO.

PLATO omnium quicumque scripserunt, aut locuti sunt, & copia dicendi & gravitate princeps. *Cic. in orat. c. 19. I. de orat. c. 11. Vid. de Finib. c. 3.*

Platoni habitudo corporis cognomentum dedit, namque ARISTOCLES prius nominatus. *Apuleius de Dogmate Plat.*

Quasi quidam DEVS Philosophorum. *Cic. II. N. D. c. 12. & IV. ad Att. epist. 16. SEMIDEVS à Labeone dictus: & cur diis ipsis præferendus, Vide August. I. II. de civitate c. 14. Θεοεικὸς. epig. 18. I. V. Anthol.*

Platoni cum in cunis parvulo dormienti apes in labellis confedissent, responsum est, singulari illum suavitate orationis fore. ita futura eloquentia provisa in infante est. *Cic. I. de divin. c. 36. & Val. Max. lib. I. c. 6. ext. 3. Vide AMBROSIVS.*

Vnde melliflua prodigium eloquentia. Volater.

Qua primum in labris pueri sedere Platonis

In libris resident nunc Platonis, apes.

Ovven. lib. II. epigr. 156.

Medicus anima Plato, in epigr. *Diogenis, quod vide tit. Philosophia. n. 18.*

Vitæ Medicus & doctor longè clarissimus. *Rhod. I. 13. c. 11.*

Omnium mortalium sapientissimus habitus, eo quidem usque; ut si ipse Iupiter cælo descendisset, nec elegantiore nec beatiore facundia usus videretur. *Id. Max. I. VIII. c. 7. ext. 3.*

Quis uberior in dicendo, Platone? Jovem sic, ut ajunt Philosophi, si Græcè loquatur, loqui. *Cic. de claris orat. cap. 31.*

Errare me hercule malo cum Platone, quam cum istis vera sentie. *Cic. I. Tusc. c. 17.*

Non solum linguæ sed etiam animæ ac Virtutis Magister. *III. de orat. c. 34.*

Divinus, Sapientissimus, Sanctissimus, Philosophorum HOMERVS. *Pannatio ap. Cic. I. Tusc. 32.*

Sapientissimus Græciæ, longèque doctissimus. *II. de leg. c. 6. & orat. pro Rab. 6. 9.*

Plato unus mihi instar est omnium millium. *Antimachus ap. Cic. in Bruto. c. 51. Vid. ANTIMACHVS.*

Græcorum Præstantissimus, & rerum humanarum atque etiam divinarum peritus. *Aristides tom. III. orat. Plat. p. 423.*

Eo homine nihil unquam rerum natura, ne Homero quidem excepto, vidit facundius. *Maximus Tyrius dissert. prima princ.*

Antiquæ Musæ alumnus. *Idem dissert. XV. p. 157.*

Platonis eruditissimum pectus. *Valer. Max. I. VIII. c. 12.*

Sapientiæ Antistes. *Plin. I. VII. c. 30. p.*

Romanus CATO: alius Italiæ SOCRATES. *Salvianus lib. VIII. de Gubernat.*

Homo prudentiæ non parvæ & examinis judicii que perpensi. *Arnobius II. adversus Gentes. p. 31.*

Τὸ ἐστὶν ἀλάτων, ἢ Μωϋσῆς ἀτλήσιζων; Quid est Plato, nisi MOSES qui loquitur Atticè? *Numenius Philosophus Pythagoreus apertè scribit ap. Clement. Alexand. lib. I. Strom. p. 251.*

Veritatem Philosophorum ita sectatus est, ut Hebræicæ veritatis excitârit scintillam. *Clem. Alex. II. Pæd. c. 1. Confer Iustin. Mart. orat. parant. ad gentes. Suid. in Apollon.*

Plato ille magnus, piè sanctèque Sapiens. *Arnob. II.*

Plato ille divinus, multa de DEO digna nec communia sentiens multitudini. *Ibid. adde Lipsium lib. I. man. ad stoic. Philos. dissert. IV. Ioan Sarisber. I. VII. c. 5. 6.*

Plato AVREVS ab Epicuro per scomma cognominatus apud *Laert. lib. X. p. 711. V. EPICVRVS & THEOPHRASTVS.*

Nuncupatus quoque PHILOSOCVS quod fici gratè vesceretur: *not. Rhodig. I. XIII. c. 25.*

Eius reprehensor TRAPEZVNTIVS, quò vide.

Plato paucis demutatis potest fieri Christianus. *Rhodig. lib. I. c. 22.*

PLAVTVS.

M. ACCIVS PLAVTVS. In manu exaratis libris Langianis, Plauto inditum est vocabulum ASINI, quia videlicet sumor erat, tradentibus nonnullis priscis pædottibus per manus ad posteritatem, Plautum ad participandum vicium ob egestatem ad molam se vendidisse. Nam id genus lapideas macchinas veteres ASINOS appellaverunt. *Cass. Barth. VI. Advers. c. 1. Hieron. in Euseb. Chron. olymp. CXLV.*

PLAVTVS ab initio *Festo* appellatus, à pedum planitie, quos ploros Umbri vocant. *ap. Volat.*

Varrò dixit, Musas (L. Ælii Stilonis sententia) Plautino sermone locuturas fuisse, si Latine loqui vellent. *Fab. X. Inst. or. I. quod Varronis oraculum sic in numeros redactum:*

Si Musæ vellent uti sermone Latino,

Eligerent numeros Plautæ, salesque eos.

Hæc est Platina elegantia, hic lepos Atticus, & Musarum ut dicunt eloquio comparanda. *Hieron. epist. ad Pammachium.*

Romana lingua dicitur. Scelig. I. VI. C. LI. c. 29.

Romani volupas theatri, Musarumque delitiæ. *Passerat. de cæciv.*

Decima Musa. *Lips. cent. II. miscellan. ep. 31.*

Eam Atticorum enecrem sufficit, quam frustra in reliquo Latio quæras. *Lips. V. epist. quest. 26.*

Plautus Musarum & Gratiarum hortus. *Eid. V. antiq. lect.*

Omnium leporum Pater. *Meursio.*

Plauto mens bona & ingenium expromptum. *Dausqueius in Bassium.*
p. 128.

Suada medulla: cuius dictio tota quanta quanta, ipsa Latinitas: *Latina Siren:*
Pareo in dissert. de Plauti vita & scriptis quam vide, ut & Taubmanni frontispicium Plauti-
num & Giphanium apologia pro poetis Lat. pag. 470.

PLAUVS.

PLAVT. is alius est cuius QUEROLVM allegamus, à *Ritterbusio* editam.

PLEIADES.

PLEIAD. Poëtæ fuerunt VII. sic à numero stellarum dicti. THEOCRITVS,
ARATVS, NICANDRVS, EANTIDES sive Apollonius forte Rhodius, PHILE-
TVS, HOMERVS JUNIOR, LYCOPHRON, vide aliter numeratos quam hic à *Ioan.*
Frisio, in LYCOPHRON.

PLINIUS.

PLINIUS Maior. C. Plin. *Secundus Veronensis:* Onuphrio Panvinio.

NATURÆ BIBLIOTHECARIUS *Lansio orat. pro Italia* p. 846.

Equestribus militiis industriè functus, procurationes quoq; splendidissi-
mas, atq; continuas, summa integritate administravit, & tamen liberalibus stu-
diis tantam operâ dedit, ut non temerè quis plura in otio scripserit. *Sueton. in vita.*

Quamquam & ipse consensu prope iudicata eligeret laboravit, potiusque
curæ rerum quam copiarum institit. *Ipse de sese lib. XVIII. c. 1.*

Jam de Caio Plinio quid dicam? Qui naturam universam & utrumque
mundum plane inusitata ante cæteris audacia, paucis voluminibus inclusit: Qui
imperio Romano, cui universus terræ orbis concessisset, cælum quoq; adjecit:
Quod non armis aut vi bellicâ; non ariete aut balista, sed sublimi animo & in-
victa industria expugnandum fuit, &c. *Heinsius orat. pro Biblioth. mun. III. p. 32.*

Erat acre ingenium, incredibile studium, summa vigilantia. *Plin. Epist. 5. l. III.*
ubi plura de studiis: & ep. 16. lib. VI. ubi de exitu illius. Perit enim in montis
Vesuvii incendio, dum eius causam indagare cuperet.

C. Plin. *clausus Rom præfectus*, natural. rerum scriptor diligentissimus, eloquen-
tissimus, veracissimus, incomparabilis, unus omnium instar. *Demisterus.*

Plinius non ubiq; sui similis: pleraque enim acutè scripsit &c. nonnulla
neglecta & inculta. *Plinium desiderate videntur in Plinio. Cassin. l. III. de Eloq.*
cap. 14.

Emaculatum dedit Dalecampius.

PLINIUS.

C. Plinius *Cacilius* secundus JUNIOR *Novocomensis*, .i. Cæcili Novocom.
& Pliniæ, sororis Plinii Scriptoris naturalis historię, filius, à quo suo avunculo
& adoptatus est.

Gloriæ appetens & immortalitatis summus aucupator. *Citaneus in vita.*

Emenda-

emendator à se scriptorum diligentissimus. *Ibidem.*

Atticus Orator. Lips. III. polit. 3.

Epistolarum eius lectio utilior an jucundior, disserit *Henricus Stephanus*, de
cuius olivâ prodierunt cum *Casauboni* notis.

Eius stylum (ut ipse ait) apes complete floribus & innectere videntur.
Cassianus l. III. de Eloq. cap. 14.

Judicium eius de Christianis est lib. X. ep. 97.

Monumenta utriusq; Plinii vide ap. *Carol. Stephan.*

PLOTINVS.

PLOTINVS *Lycopolita Ægyptius* ex *banulo* Philosophus. *Suidas.*

Porphyrus Mag. ster. Ennap. in Plotin. p. 11.

Ob vim ingenii cælestem & directionis obliquam, & ab ænigmatum ob-
scuritate non alienam rationem, gravior & à populari captu disjunctior videba-
tur. *Idem in Porphy. pag. 15.*

PLOTINVS non modo Hebræorum patrum, sed piscatorum quoq; ac Sal-
vatoris nostri perdoctus traditiones. *Theodoretus de curandis aff. Græc. lib. VI. pag. 529.*
ubi & *Origenis* auditorem fuisse annotat.

Vir sapientia inclutus. *Lipsio cent. IV. miscell. ep. 39.*

Non in manibus habendus, sed ediscendus. Confer. *Lud. Vivem in l. IX. de*
C. D. c. 10.

PLOTIVS.

C. PLOTIVS PLANCUS VÆNOX appellatus ob aquarum venam repertam
ab eo. ex *Frontino Volat.*

PLVTARCHVS.

PLVTARCHVS *Cheronensis Bæotius:* à Traiano, consulari dignitate orna-
tus, & auctoritate eâ, ut ne quisquam Illyriæ Magistratum absq; consensu eius
ageret. *Suidas.*

Φιλοσοφίας αἰπάσης ἀφροδίτη καὶ λύρα. Totius Philosophiæ VENUS ac LY-
RA. *Eunap. in Proæm.*

Orationis VENUS temperatè concinnata, *Innominato ap. Adagiographum.*
p. 371.

Δεωτίσι & Πλάτωνα & Magnis & Divinis Plut. *Ibidem.*

Compendium eruditionis: Prudentiæ thesaurus: Antiquitatum utriusque
gentis quidam DELIVS APOLLO. *Heinsius Orat. III. de B. bl. p. 32.* Confer *Rhodigin.*
l. 27. c. 16.

Ita iudico cæterorum scriptorum jaeturam vel unius Plutarchi operibus
resarciri posse. *Frisi hlinus in defensione Aristophanis.*

Melior omnino quam acutior Doctor. *Lips. not. ad I. Polit.*

Est quod in eo miremur liberum de re quaque iudicium, ut non tam
historicus, quam Principum Censor esse videatur. Sic tamen existimo, si
quis

quis idoneus esse eam rem adhibere, ut Flavianus in *de vita* nonnominem. quid enim tantam sapientiam latere potuit. *Bodinus in Meth. Hist. c. IV. p. 77. ubi & censuram illius lege, cui parem habet Tilemannus p. 186. & 339.*

Is est Oceanus ἐξ ἑ πάντες πρὸς μοι καὶ πρὸς ἑτάλους καὶ πρὸς ἑρῆναι. & ut *Agathias Scholasticus* de eo scribit, ἕχ' ὁμοίον ἔχει. *Causin.*

POLITIANVS.

POLITIANVS. V. Angelus.

POLLIO.

Trebellius Pollio ea fuit diligentia, eaq; cura in edendis bonis malisq; Principibus, ut etiam *triginta* tyrannos, uno breviter libello concluderet, qui *Valeriani & Galieni*, nec multò superiorum aut inferiorum fuere principum temporibus. *Flav. Vopiscus in Firmo. c. I.*

Ipsē Auctor de se: Hos libellos quos de vita Principum edidi, non scribo sed dicto; & dicto cum ea festinatione, quam si quid vel ipse promiserō, vel tu petieris, sic perurges, ut respirandi non habeam facultatem. *In Censorino, cap. ult.*

POLLVX.

Julius Poll. Naucratis, docuit Athenis sub *Commodo* *Cæsare*, obiit Anno ætatis 58. *Suidas.*

Onomasticon illius veluti *thesaurus omnium vocabulorum* & rerum cuiusvis usui expositus: verbo *Iusperatorem Commodum* erudiens; sed factō ipso *commodis* universæ posteritati consulens. *Ex Carteromacho.*

Est sane *Pollux*, si quid iudicio, scriptor optimus, eruditissimus, utilissimus: & eo seculo, quod tot claros in litteris viros tulit, dignissimus. *Is. Casaubonus ad Wolffgang. Seberum editorem.*

Mille auctorum diligentissimus, eruditiss. incomparabilis excerptor. *Dempsterus.*

POLYÆNVVS.

POLYÆNVVS Macedo, Vir Fortis magnæq; doctrinæ & studii singularis, stratagemata conscripsit ætate confectus. *Ipsē, principio sui operis à Iusto Vulcio in Latinam linguam transfusi.*

Prudens & disertus, stratagematum scriptor. *Dempsterus.*

Scriptor haud quaquam ἀπειλόληπτος, sed qui utramq; militiam, sagatam & togatam secutus est. *Casaub. præfat.*

POLYBIVS.

POLYBIVS. *Lycortæ F. Megalopolitanus*: cuius in *Philosophia* doctrinam, in moribus probitatem, in historia prudentiam *Cicero, Strabo, Iosephus, Plutarchus*, Deus bone qui quantiq; viri! & optimus quisq; veterum dilaudant. cuius fidem *T. Livius*, ille Romanæ longè Princeps historiae, tantopere probavit, ut pene ad verbum libros illius integros verteret, atq; iis pro suis uteretur, quem *M. Brutus*, severus ille morum scriptorumq; Censor, cui ne ipse quidem *M. Tullius* satis facit,

adeo

adeo est admiratus, ut eius lectioni propemodum immoreretur: Vltimus certè suis temporibus, iisq; afflictissimis, ad solatium doloris pariter & magisterium vitæ historiam illius exciperet, atque in compendium redigeret. quem deniq; *Constantinus Imperator*, Corporis Historici auctor, Senatoribus, Ducibus & Principibus, tam utilem iudicavit, ut qui è *Diodoro Siculo, Dionysio Halicarnasseo, Iosepho, Dione Cocceio, & aliis primæ notæ historicis* pauca admodum seligeret, quæ in suam *Pandecten* transferret, *Polybium* pene totum describeret, atq; operi illi suo insereret. *Is. Casaub. in præf. Editionis suæ. Plutarch. in Brutop. 98. E.*

Polybius haud quaquam spernendus auctor. *Livio lib. XXX. cap. 45. m.* quæ frigida laudatio, & vituperationi proxima videtur *Vrsino*; at summa laudum omnium *Casaubono in notis. & Casp. Barth. lib. XXVI. c. I. adv.*

Bonus auctor in primis. *Cic. III. offic. c. 32.*

Judicio & prudentia *Thucydidi* haut dispar, cura & stilo solutio: Recta & salutaria ubiq; eius monita. *Eipsius in notis ad I. Polit.*

Cedit uni alteriq; Græcorum eloquentia; civili prudentia & scientia militari nulli secundus. *Voss. I. Hist. Gr. cap. 19.*

Polyb. Scipionis comes, nimius in bellis describendis, parum politix idoneus. *Dempster.*

POLYDAMAS.

POLYD. PANCRATIATES æmulatus *Herculem*, leonem inermis amplexus superavit. *Vide Pausan. & Volat.*

POLYDORVS.

POLYDORVS *Virgilius, Urbinas. Vid. Iov. in elog. p. 138.*

Varietate operum & inventorum POLYDORVS.

POMPEIVS.

Cn. POMPEIVS. A *Sylla* in primo congressu cum ex *Africa* veniret MAGNVS salutatus. *Plut. in Pomp.*

AGAMEMNONIS cognomen meruit, quod mille navibus piratico bello impetasset, ut ille mille Græcorum ad *Troiam* navibus. *Xiphil. in Pomp.*

POMPONIVS.

POMPONIVS ATTICVS, nob. Eques Rom. excellenti ingenio, & amicus in primis *Ciceronis*, unde ATTICVS CICERONIS est appellatus. ATTICVS autem dictus quod Athenis linguam ita probè didicisset. *C. Nepos & Volat.*

POMPONIVS.

Jul. POMPONIVS *Quintiliani* tempore inter *Tragicos* longè Princeps, quem Senes PINDARVM TRAGICVM putabant, conditione atq; nitore præstare confitebantur. *Quintil. Volat.*

POMPONIVS V. MELA.

POPILIVS.

M. POPILIVS Consul, LENÆ agnomen meruit, quod à sacrificio cum

cum Iana prodiit in concionem, & seditionem oratione sua compescuit. *Cit. in Bruto.*

PORPHYRIUS.

PORPHYRIUS Huic patria Tyrus paucorum Phœnicum prima ia Civitas: nomen initio fuerat MALCHVS quod Syrorum lingua Regem sonat, sed derorta appellatione ad purpuram, regium in vestimento insigne, *Porphyrium* veluti PVRPVREVM nominavit *Longinus*, apud quem sublimibus studiis erudiebatur. *Eunap. in vit. p. 12.* Proprio nomine *Basilus*, inquit *Suidas*.

Vniversum philosophiæ genus effinxit atq; expressit: *Φιλοσοφίας πᾶν εἶδος ἐκμαθόμενον*: *Ibidem pag. 14.*

Porph. tanquam *Mercurialis* quadam catena ad mortales demissa, omnigenæ eruditionis beneficio, cuncta aperte, dilucidè, clarèq; explicabat Plotini & Philosophorum res, qui arcana sua obscuritatis latebra, sicut *Pœtæ* fabulis, involverunt, postquam laudatum *perspicuitatis remedium* (τὸ φάρμακον τῆς σαφηείας) experientia edoctus gustasset. p. 16.

Παντομύτης (π) πρὸς ἀπαζαν ἀρετῆν. Vir in omni virtutum genere promiscuè volutatus. p. 19. *Vid. tit. ART. LIB. n. 68.*

Vide MANVTIVS.

Porphyrium Christianæ fidei desertorem tanti fecit *Libanius* Sophista, ut eum pro DEO habuerit *Niceph. l. X. c. 3. & V. c. 13.*

Julianum eius mendaciis atq; deliramentis tanquam divinis vocibus exultante, liquet ex *Nazianz. orat. IV. f.*

POSIDONIUS.

POSIDONIUS Apameensis, PVGIL dictus. Primum Rhodi post Romæ docuit. *Suid. plura ap. Vos. l. I. Hist. Gr. c. 24. p. 121.*

En. Pompeius confecto *Mithridatico* bello intraturus *Posidonii* sapientiz professione clari domum, fores percussit de more à *lixtore* vetuit, & fasces *lixtorios* januæ submisit is, cui se *Oriens* Occidensq; submiserat. *Pim. lib. VII. c. 30.*

POTAMO.

POTAMO V. HORATIVS.

PRISCIANVS.

PRISCIANVS Grammaticus *Casariensis*.

Vetustatis non adeo profundæ, ut putant nonnulli, utpote quem suo tempore *Constantinopoli* docuisse memoret. *Cassiodorus lib. de Orthographia, cap. 1.* *Barth. XL. adv. c. 2. p. 514.*

PROÆRESIVS.

PROÆRESIVS SOPHISTA.

Homericus *MERCVRIVS*. *Eunap. vit. p. 140.*

Loqui iussus, pericriti nemo plausum daret. p. 147.

Perorantis pectus auditores circumlabendo velut simulacrum alicuius
DEI,

DEI, alii pedes, alii manus de osculabantur supplices, nonnulli DEUM, quidam *Mercurij eloquentia præsidis*, TYRVM nominabant. *Ibidem.*

Cum varias ob dotes virum commendare & honorare Romani decrevissent, statuam illi ex ære pari magnitudine consecrarunt cum isthac inscriptione: REGINA RERVM ROMA, REGI ELOQVENTIÆ. p. 156.

PROBVS.

PROBVS *Æmilius V. C. NEPOS.*

PROBVS Imp. de quo dictum est, ut PROBVS diceretur, etiam si *Probus* nomine non fuisset. *Vopisc. in Florian. c. 3.*

Hinc eius marmoris titulus inscriptus. Hic PROBVS Imp. & verè *PROBVS* fitus est, Victor omnium gentium Barbararum, etiam Tyrannorum. *Id. in Probo. c. 21.*

PROCLVS.

PROCLVS *Lycius*, discipulus *Syriani*, auditor etiam *Plutarchi* Philosophi, *Nestorii* filii, *Platonici* & ipse Philosophus *Philosophicæ* scholæ *Athenis* præfuit. Hic est *Proclus* ille qui alter à *Porphyrio* impuram & contumeliosam contra *Christianos* linguam exacuit. *Suid.*

PROCOPIVS.

PROCOPIVS *Illustris Casariensis, Palastinus*, orator & Sophista, scripsit historiam Romanam, bella scilicet *Bellifarii*: Res Romæ & in *Africa* gestas. Fuit temporibus *Justiniani* Imperatoris, *ὑπογραφεὺς*, id est, *LIBRARIUS* *Bellifarii* dictus, & comes in omnibus bellis & rebus à se descriptis interfuit, scripsit & alium librum, qui *Anecdota*, id est, non edita, dicitur, de suis actis: ut eius libri ambobus sint novem. In eo opere vituperationes & insectationes *Justiniani* & *Theodora* conjugis eius, atq; etiam *Bellifarii* & uxoris eius continentur. *Suid.*

Historicus in signis. *Dempstero.*

Σύμβολον, Consiliarium Bellifarii ipsius se indigitat. I. Persic. p. 18. editionis græcæ Hoëscheliana.

Quoniam in rebus gerendis perpetuus *Bellifarii* comes, ac totius publici consilii particeps fuit, sapius etiam pro republica legationes obiit; deniq; mediocriter est à doctrina informatus, non dubito illum inter *SELECTOS* recensere. Cum vero singulas epistolas, decreta, fœdera, conciones vario dicendi genere ac stilo describit. Magnum *VERISSIMI* *SCRIPTORIS* præbet argumentum. *Bodinus in Meth. pag. 96.*

Procopius, quem in operibus historicis multa illustri laude celebravit *Justinianum* & *Bellifarium* in *Ἀνεκδότοις* vehementer perstrinxit, id que sibi arbitrarium esse non iucillide putavit, cum *Ἀνεκδοτῶν* illa ab historiis plurimum distare, nullatenus ignoraret. *Tillem. in Disc. p. 172.*

Ἀνεκδότων editionem cum Notis & interpretatione vulgavit ex *Vaticana Bibliothec. Nicolaus Alemannus.*

PROPERTIVS.

PROPERTIVS. *Sextus Aurelius Prop. Vmber.*

CALLIMACHVM ROMANVM se alicubi appellat: Callimachum enim Poëtam Cyrenæum maximè imitabatur. *Gyrald. dial. IV. p. 164.*

Catullum Tibullum Propertium, *Amorum TRIVMVIROS* nominat. *Lipsius cent. I. ep. 13.*

Dulciori eruditione & eruditore dulcedine nemo scriptor est tota antiquitate ante *Propertium*, quem scriptorem quo magis rimaberis, eò magis amabis, quæ enim primo intuitu obscuriora videbuntur, ea si penetraveris, omnium videbuntur naturali quadã Venere gratiosissima. Ita autem te velim hunc Poëtam exquirere, ut nulli tam parem credas quam sibi metipso, quæ regula cum omnibus præcipuis scriptoribus si generalis, primo tamen loco quasi *Genij alicuius singularitate* huic convenire magis videtur, quam cæteris. *C. Barth. l. IX. Advers. c. 10.*

Tanta versuum eius jucunditas & amœnitas est, ut eos *dictantibus Gratijs* exceptos censeam. *Turneb. l. II. c. 15.*

NAVITÆ cognomentum ipsi affixum: qua occasione *Vide Scaliger. in castigationibus init.*

PROSPER.

PROSPER *Aquitanicus, Episcopus Rhegiensis*: cum enim chlamidatus Romam venisset, à *Leone Pont. M.* ad aliam militiam longe feliciorum translatus est, primum scriba eius, post Episcopus constitutus. *Gyrald. dial. V. p. 215.*

Acerimus atq; elegantissimus Catholicæ fidei defensor, adversus reliquias hæresis Pelagianæ. *in vit.*

Prosper cognominatur RHETOR ab *Henrico Huntingdonio I. Hist. Anglic. scilicet* quia comitius loquitur. *C. Barth. VI. Advers. c. 1.*

PROTAGORAS.

PROTAGORAS Philosophus, dictus est *σοφία*, h. e. SAPIENTIA. *Laert. lib. IX. p. 662.* Sed ab Epicuro *Φορμαφός*, i. e. BAVLVVS. *Idem lib. X. p. 711. Inde Illustris in Epic. p. 29.* *Bavulus* enim cum esset, colloquio cum Democrito, eruditionis amore captus est: primusq; postea SOPHISTA cognominatus: & primus pro mercede centum minas autem discipulis exegit, unde vocatus *λόγος ἐμισίου*, i. e. SERMO MERCENARIVS. *Suidas.*

Vide GORGIAS.

Abderitæ *Democritum PHILOSOPHIAM*: Protagoram verò *λόγον*, i. e. SERMONEM seu FABVLAM nominabant. *Ælian. lib. IV. c. 20.*

PRVDENTIVS.

Aurelius Prud. Clemens. V. C.

Fuit & Jurisperitus ac Messaliæ Consul. *Aldus Rom. in vita.*

Luculentissimus Christi Vates *Prud.* à præcis descriptoribus AMŒNVS cognominatus est, quod omnium Christianorum Poëtarum amœnitate & varietate Lyricorum carminum longè sit Princeps. *C. Barth. lib. VI. Adv. c. 1.*

Nemo

Nemo divinius de Christianis rebus unquam scripsit. DIVINVS ille PINDARVS. *Idem lib. VIII. cap. 11.*

Pindarus dicitur quoq; ab *Erasmo in Comment.* Nunc ipsum *Pindarum* nostrum audiamus.

Est in eo Poeta recondita eruditio, rarus in verbis lepor, in phrasi latinitas non imputa, nisi qua imitatione sacræ loquelæ, stegit volens regulam, & qua à barbarie Monachorum exscribentium secus quam voluit, non raro scribere coactus est. *Id. l. XXI. c. 1.*

Eruditissimus & dulcissimus poeta. *Id. XI. c. 1.*

Vnus omnium inter poëtas Christianos, lectores suos pascere sufficit laudatissimè, siue pretiosissimas panis cælestis h. e. verbi divini epulas esurias, siue efficacis eloquentiæ condimenta requiras. *Petrus Mosellanus epist. ad Matth. Meiner.*

Tantum spirans tum sanctimoniam, tum sacræ eruditionis, ut mereatur inter gravissimos Ecclesiæ doctores annumerari: *Erasmus Rot.*

Prudentius omnium Christianorum Poëtarum PRVDENTISSIMVS & eruditissimus. *Taubm.*

Nobilissimus Hispaniarum SCHOLASTICVS: *Beda in opere Grammat. 2378.* Linguae castitatem ac eloquentiam neglexisse desiderio pietatis ac fidei, censet *Gyrald. de piet. dial. 5.*

PTOLEMÆVS.

PTOLEMÆVS Ægypti R. quod neminem læderet, benefaceret vero omnibus BENEFACTORIS nomen promeruit. *Alex. l. 2. c. 11. Græc. EVERGETÆ.* sicut & *Cleomenes Lacedæm. Rex frugalissimus. Athen. l. 4. Polyb. l. 5.*

PTOLEMÆVS.

PTOLEM. Ægypt. R. Lyfandræ frater ab alacritate & promptitudine qua in rebus gerendis utebatur, FULMEN dictus est. *Pausan. in Attic.*

PTOLEMÆVS F. Epiphaniæ à scelerum congerie PHYSCON i. VENTRICOSVS) cognominatus, à physca intestino crassiore, quod infercire solet. *Rhod. l. 24. c. 4. Ioseph. l. 12. antiq. c. 5. Confer Tiraguell. in Alex. c. 11. lib. 2.*

PTOLEMÆVS.

PTOLEM. al. Ægypt. R. quod super cætera dedecora choraulam & tibias exceret. d. AVLETIS. *Strabon. l. 17. Alex. l. 1. c. 2.*

PTOLEMÆVS.

PTOL. alius LAMYRVS, quod mendax esset garrulus & loquax, tales enim Gr. *λαμυροί.* *Strabon. l. 17. Alex. l. c. vel quod & mordax. Rhod. l. 24. 6.*

PTOLEMÆVS.

PTOLOMÆVS. *Philadelphus.*

Ptolomæorum eruditissimus (quem *Philadelphum* supernominant) & omnis litteraturæ sagacissimus, cum studio bibliothecarum *Pisistratum* (ut opinor) æmularetur, inter cætera memoriarum, quibus aut vetustas aut curiositas aliqua

aliqua ad famam patrocinabatur, ex suggestu *Demetrii Phalerei*, Grammaticorum tunc probatissimi, cui præfecturam mandaverat, libros à Judæis quoq; postulavit, proprias scilicet atque vernaculas litteras, quas soli habebant. *Tertull. in Apol. c. XVIII.*

PTOLOMÆUM PHILADELPHVM: al. **PHILOMETOREM** al. **PHILOPATOREM** ob neces parentibus & germanis fratribus illatas, per antiphrasin & irrisionem vocitarunt. *Iustin. l. 29. Pausan. l. 1. Alex. l. 1. c. 2. quem vide.*

PVBLIVS.

PVBLIVS, natione **SYRVS**, cum puer ad patronum Domini esset adductus, promeruit eum non minus salibus & ingenio, quam forma, &c. Manumissus & maiore cura eruditus, cum mimos componeret, ingentiq; assensu in Italia oppidis agere cœpisset, productus Romæ per Cæsaris ludos, omnes qui tunc scripta & operas suas in scenam locaverant, provocavit, ut *singuli secum posita invicem materia, pro tempore contenderent.* Nec ullo recusante superavit omnes; in quibus & **Laberium**; unde Cæsar aridens hoc pronuciavit.

Favente tibi me, victus es, **Laberi**, à Syro, statim que **Publio** palmam, & **Laberio** annulum aureum cum quingentis sesterijs dedit, &c. *V. Macrobr. II. Saturn. c. 7.*

Huius **Publii** sententiæ feruntur plerumque lepidæ, & ad communem usum commendatissimæ. *Agellius. lib. XVII. c. 14.*

Quantum disertissimorum versuum inter mimos jacet! quam multa **Publii** nō exalceatis, sed cothurnatis dicenda sunt? *Seneca epist. VIII. & de Tranq. c. XI.*

Publius tragicis comicisq; vehementior ingenii, quoties mimicas ineptias & verba ad summam caveam spectantia reliquit, inter multa alia cothurno, non tantum sipario, fortiora, & hoc ait:

Cuius potest accidere quod cuiquam potest. Sen. tranq. c. XI.

Apud **Publium** melius erant dicta, quam apud quemquam Comicum **Tragicum**q; aut Romanum aut Græcum. *Seneca Pater l. VII. contr. 3.*

Hæc **Publiana** quamvis inter nugas theatrales jactata, tamen quid reatum quid utile sit, juxta *Horatium*, melius **Chrysippo** & **Crantore** dicunt. Itaq; nunquam illos de manibus deponant, non pueri tantum, sed etiam doctiores: quod idem de *Dionysii Caronis* distichis dictum volo. *Ios. Scaliger Notis ad Pub. Syri selectas sententias.*

PVTEANVS.

PVTEANVS ERICIVS. *Pur.*

Vir doctissimus & disertissimus. *Barth. lib. XI. c. 20.*

VNI0 huius seculi. *Pareo.*

PYRRHVS.

PYRRHVS Rex ab Epirotis suis **AQVILA** cum noir ina rerur, per vos, inquit, **AQVILA** sum. Quidni enim sim vestris armis velut alis evectus? *Plur. in Pyrrho.*

PYSISTRA-

PYSISTRATVS.

PYSISTRATVS *Fireicus* minoris penicilli pictor, quod futrinas tonstrinas, asinos & obsonia pingeret, *ὑπάρχων* & *φ* & *θ* dictus. *Volat.*

PYTHAGORAS.

PYTHAGORAS *Samius Philosophus*, veritatem non minus quam **PYTHIVS** **APOLLO** dicebat. *Mnesarchi Sculptoris anulorum filius. Suidas.*

Quicumq; **Sami**um **Pythagoram** laudant, narrare solent inprimis, ipsum **Jonem** quidem minime fuisse, sed **TROIANVM EUPHORVVM**, atque in pugna mortuum revixisse denuo. *Philostratus lib. I. de Vita Apoll. cap. 1.*

Pythagoras et si bonus cætera, tamen ut hanc sententiam extrueret, non turpi modo, verū etiam temerario iudicio incubuit. Cognosce qui nescis, & crede nobiscum: mortem stimulat, sub terraneo latitat, septenni se illic patientia damnat, inter ea quæ de posteris defunctis ad fidem rerum esset relaturus, ab unica conscia & ministra matre cognoscit: ut satis sibi est visus corpulentiam interpelasse ad omnem mortui veteris horrorem, de adytis fallaciæ emergit, ut ab inferis redditus, quis non crederet revixisse, quem crediderat obiisse? &c. *Tertull. de anima c. XXVIII.*

Pythagoras perfectissimum opus sapientiæ. Valer. lib. VIII. c. 7. ext. 2.

Plato & **Pythagoras** viri sapientes, quasi **MVRVS** & **PRÆSIDIVM** philosophiæ exitireunt. *Iustinus dialogo cum Tryphone pr.*

Pythagoræ & **Empedoclis** decreta leges fuere præscorum Græcorum. *Plutarch. de est carn. a. f. pag. 998.*

Eius singula sententiarum frustra gemmas habent! *Lipsius III. manu duct. dissert. I. Confer IV. anchol. c. 33. ep. I. & l. V. epigr. 24.*

Hunc tamen *ῥόν* & *i. prestigia*: erem vocavit **Phliasius Timon**. *Vid. Rhod. l. 19. c. 7. Dalechamp. in Plin. c. 8.*

PYTHEAS.

PYTHEAS Atheniensis orator (*molitoris*) **Mylothri** filius, homo audacissimus. Non anumeratus est ceteris oratoribus, ut *homo audax & dissolutus*. **MYLOTHRVS** autem dicitur, & qui molam possidet, & qui in ea laborat. *Suidas.*

QVINTILIANVS.

M. Fabius Quintil. alter avus, qui & **Declamator**; alter qui institutiones oratorias scripsit.

Quintiliane, vaga moderator summe juvenæ

GLORIA ROMANÆ, Quintiliane, TOGÆ,

Martialis II. epigr. 90. Confer Auson. præsit. II. in Profess. & Juvenal. Sat. VII. Turneb. l. 4. c. 10.

Declamatorem Romanigenæ acutissimum, unius capitis lectio prima statim fronte demonstrat. *Trebellius Pollio in Postumio Iun.*

Acrimo-

Acrimonia Quintiliani *Sidon. Apoll. l. V. ep. 10.*
 Romanæ Eloquentiæ CENSOR. *C. Barth. l. XLIII. c. 2.*
 Sed minus interdum æquus, ut demonstrat idem *Lib. LVI. Advers. c. 11. lib. I. c. 15.*
 & *lib. XLVIII. c. 19.*

Oratorum Coryphaus. *Idem lib. LVI. c. 11.*
 Criticorum omnium *καθηκόντων. Iodoco Vander-Heidio in pref. ad Lysiam.*
 Quintilianus omnium qui unquam scripserunt auctorum elegantissimus.
Barth. pref. ad Gratium.

Primus omnium Quintilianus Romæ publicum juventutis gymnasium,
 & è fisco eximium stipendium accepit. *Ex Hieronymo Angelus Politianus prefat. in-*
stit. orat.

Orator eximius ac necessarius. *Dempstero.*
 Optimus dicendi artifex. *Eid.*
 Diversum de hoc *Valla & Philelphi* iudicium est apud *Volaterranum.*

QVINTIVS.

T. QVINTIVS Togatarum scriptor ATTA dictus, quod nomen illi com-
 petit, qui terram potius attingit plantis quam ambulat. *t. Festo.*

R.

RAMIRESIVS.

Laurentius Ramir. de Prado Hispanus anquiritæ industriæ, limati iudicii inde-
 fessi studii Criticus. *Pareo.*

Cui nihil de omni litteratura non tactum. *v. Iudicium eius Penticontarcho pra-*
scriptum.

REGILLIANVS.

REGILLIANVS quod aliis vel audacia vel iudicium detulit, huic jocularis
 astutia. Nam milites à regno dictum credebant. Tumq; is qui aderat scho-
 lasticus cœpit q. grammaticaliter declinare & dicere. *Rex, Regis, regi, Regillianus.*
Pollio in XXX. Tyr. c. 10.

REGIOMONTANVS.

JOANNES REGIOMONTANVS dictus à patria, sed cognomento tamen
 MOLITOR.

RHENANVS.

Beatus Rh Homo optime de præclarissimis auctoribus meritis. *Casp. Bar-*
thius. lib. LV. cap. 1.

Historicus & Criticus non contemnendus. *Dempster.*

RHODIGINVS.

LVDOVICVS COELIVS RHODIGINVS. VARRO vel Varrone maior. *Casari*
Scaligero.

Abfuit uq; adeo nihil, hoc in Cælio haberent
Tempora VARRONEM quo minus ista suum.

Latinus.
 Admirandæ

Admirandæ Eruditionis. *Dempstero.*

Homo inexplebili legendi aviditate per omne genus autorum circum-
 volitans & ex retextis aliorum fertis novas subinde corollas concinnare gau-
 dens. *Erasm. in adag. p. 629.*

Vir integritatis Christianæ, nullo studiorum labore fatigabilis, cum ad
 extremam senectutem pervenerit. *ibid.*

CORNV-COPIÆ seu thesaurus utriusq; linguæ aut Fefrago ex vetere hor-
 reo prolata quoddam subrancidum olere videtur. *Iovius in Elog. adde Gyraldum*
Dialog. I. de Poëtis sui temporis. p. 392.

Asperæ dictionis, reconditæ eruditionis. *Dempstero.*

Optimorum autorum FV CVS, cuius affectatissima eruditionis ostentatio
 non potest non haberi suspecta. *Eoban. in Georg. Virgil. n. 47.*

RIGALTIVS.

Nicol. RIGALTIVS. Cui plurimum omnis humanitas debet: emendati
 iudicii editor. Optimorum morum, amœnissimi ingenii vir. *C. Barth. l. XXVIII.*
c. ult.

Multæ eruditionis Criticus & Jureconsultus. *Dempstero.*

RITTERSHVSIVS.

CONRADVS RITTERSHVSIVS, GEMMA huius sæculi: de omni littera-
 tura præclarissime meritis. *Pareo. V. GVNTHERSVS.*

Alter sui sæculi SCÆVOLA, orator, poëta, philologus & philosophus exi-
 mius: quoad vitam: templum innocentiae, sacrarium temperantiae, arx æquitatis:
 qui honestatis fructum in conscientia potius quam in fama reposuit. *Vit.*

Qui dum in orbe vixit isto, ubiq; semper audijs
Gemma doctorum omnium ac bonorum inestimabilis.

Gruter. epigr. ad manes Rittershusii.

Criticus eruditissimus. *Dempstero.*

ROBERTVS.

ROBERTVS Auberti Ducis ex Ida Burgundionum Ducis sorore F. ob vi-
 tæ turpitudinem DIABOLICI cognomen meruit: sed tandem resipuit, & sanctita-
 tis opinionem obtinuit. *Guagninus l. 3.*

ROMA

VIBIS appellatione, etiam si nomen proprium non adjiceretur, Romam
 tamen accipi receptum est. *Quintil. lib. VI. c. 3. p. 285.*

Roma aut fortitudinis nomen ap. Græcos est, aut sublimitatis apud Hebræos.
Hieron. l. 2. advers. Iovin. c. 2.

Ῥώμην πικρίας ἐμῶν μέγαν δίκον ἀνάκτων.

Μητιέρα πασῶν πολιῶν, ἀφνειον ἔδεθλον.

Romam gloriosam, meorum Magnam Domum Dominorum

Mattrem omnium urbium, opulentam sedem.

Y

Dionysius

Dionysius in periegesi. v. 354. Conf. Barth. lib. LVIII. c. 5.

Hac est in gremium victos qua solare: epít

Humanumq; genus communi nomine fovit,

MATRIS non Domina ritu. civisq; vocavit,

Quos domuit, nexuq; pio longinqua revinxit.

Claudianus III. de laud. Stilicon.

Exaudi REGINA tui pulcherrima MUNDI

Inter Sidereos ROMA recepta Polos:

Exaudi GENETRIX HOMINVM, GENETRIXq; DEORVM

Non procul à caelo per ista templa sumus, &c.

Dumq; offers victis proprii consortia iuris,

Urbem fecisti, quod prius Orbis erat.

Rutilius lib. Itinerarii. v. 48. quem vide fufius in laudes exspatiantem.

Terrarum CAPVT. Plin. I. III. c. 5. Livio lib. XXXI.

Ἐπίλοφος i. Septicollis. Plutarcho.

Mundi totius TEMPLVM. Amm. lib. XVII. c. 8.

Urbis aeterna: urbs venerabilis. Per omnes quotquot sunt partes terrarum, ut DOMINA suspicitur & REGINA. Ammianus Marcell. lib. XIV. c. 14. adde notas

Lindebrogij: Marcelli Donati tom. IV. Lamp. Crit. p. 800. Elmenhorstij in Arnob. p. 41.

Urbis aeterna: Symm. lib. III. ep. 55. & II. c. 77. IX. 129. & X. 34. 57. 60.

Imperii virtutumq; omnium LAR. Idem lib. XVI. c. 17. ubi magnificentissima illius descriptio. & Hormisdæ in eam scomma.

Ἐπιτομή τῆς ὅλης οἰκουμένης. Orbis EPITOME. Polemoni & Athenæo lib. I. c. 17. p. 20.

Ἐγενόπολις. Bezman. manud. c. 3.

— Orbem

Non urbem, qui te noverit, ille canet.

Jul. Scalger. in urb. p. 544.

τῆς ἀπίσης οἰκουμένης ὡσαύτῃ αὐτῆς χεῖρας αἰσὺ κοινόν. Commune omnis, quæ incolitur, terræ tanquam regionis, OPPIDVM. Aristid. orat. in Roman. tom. I. p. 373.

Ἀκρόπολις. ibid.

Κοινὸν τῆς γῆς ἐργασίον, Communis quædam totius orbis officina. ibid.

p. 350.

Civitatium omnium quæ sub sole nunc sunt maxima & magnificentissima. Procop. p. 289. Gr. 275. Lat.

ARX terrarum. Symm. lib. X. ep. 41. pr.

Totius ORBIS terrarum COLVMEN. Valer. Max. lib. II. c. 8.

Orbis. Ausonio.

Terrarum DEA Gentiumq; Roma

Cui par est nihil, & nihil secundum.

Martial. lib. XII. ep. 8.

LUX orbis terrarum atq; ARX omnium Gentium. Cic. IV. Catil. c. 6.

ARX

ARX Regum ac Nationum exterarum, LVMEN GENTIVM, DOMICILIVM Imperii. Orat. pro Sylla. c. II.

Διδάσκαλος αἰρετῆς: id quod κεφάλαιον τῶν ἐπαίνων: seu quo nomine summam omnium eius laudum complexum Constantinum Imperatorem, Panegyrica ad eum primo scribit Iulian. Caf. Vide. C. Carth. in Rutil p. 36.

DOMICILIVM Legum: GYMNASIVM Litterarum: CURIA dignitatum: VERTEX mundi: PATRIA Libertatis: in qua unica totius Orbis civitate soli barbari & servi peregrinantur. Sidon. Apoll. lib. I. ep. 6.

Virtutum omnium Domicilium. Ammian. lib. I4. c. 19.

CIVITAS Litterarum. Cassiod. lib. I. epist. 39.

PATRIA Communis. Sen. ad Helv. c. 6. Plin. lib. III. c. 5. Symm. lib. III. ep. 36. &c.

Confer Lips. de Magnit. Rom. lib. I. c. I.

Nunc vero nominis sui decoctrix jacet, nihilq; aliud est, quam suæ venustatis pristina spurcum CADAVER. Brossius in Notis ad epist. 2. lib. XI. Cassiod.

Optimi vini pessimum acetum. Scal.

BABYLON apud Ioannem nostrum Romanæ urbis figura est, proinde Magnæ & regno superba & Sanctorum DEI debellatrix. Tertullian. adv. Marc. lib. III. c. 14.

Urbis in qua Dæmoniorum CONVENTVS confedit. Idem de Spectac. c. 7.

Oraculum de ea Sibyllinum ρώμη ρώμη ἐρετι. Roma vicus erit. Vide BZANTIVM.

ROMANVS.

ROMANVS Pop. Terrarum Victor & totius domitor Orbis, qui gentes & regna diribet, jura externis mittit.

Deorum quædam immortalium generi humano portio. Plin. lib. XXXVI. c. 15.

Omnium gentium Dominus. Cic. in Rull. c. 9.

Omnium gentium Victor. II. de Oratore c. 18.

A Marte generatus. Philipp. IV. c. 2. Confer Carmen Erinna poetria ap. Lips. I. de Magnit. Rom. c. I.

Romanus nomen non urbis alicuius sed generistorius, nec unius quidem alicuius, sed quod reliquis omnibus exæquatur. Aristid. encom. Rom. p. 374. t. I.

ROMANVS CIVIS.

Dantur multa nominibus, & est Roma pro merito. Auson. grat. act.

Huic ad conciliationem gratiæ tuæ sufficit, quod & Romanus & amicus est. Sym. ep. 9. lib. II.

Illæ vox & imploratio, CIVIS ROMANVS SVM, sæpe multis in ultimis tertis, opem inter barbaros, & salutem tulit. Cic. Varr. V. c. 57. Actor. XXII. v. 28.

ROMVLVS.

Idem QVIRINVS. Cic. II. N. D. c. 24.

Princeps Creator urbis Romæ. pro Balbo. c. 13.

Y 2

Paras

Parens Urbis. *I. Divin. 2.*

Vrbis Romæ conditor ad Deos relatus *Catil. III. c. 1. Val. Max. l. III. c. 2.*

Eterni auctor Imperii. *Lips. Cent. 1. ep. 8.*

ROSCIUS.

ROSCIUS Gallus Comædus Præceptor *Cicronis*, in pronuntiationis & gestus exercitatione, eò venit præstantiæ, ut cum de perfecto in arte aliqua loquimur, ROSCIUM dicamus in arte sua, aut ROSCIUM in scena. *Cic. Volat: Sicut DÆDALVM consiliis callidum: HERCULEM in laboribus patientem: Achillem in disputando invictum, in iudicando severum ARISTARCHVM. vid. suis locis.*

Roscius Histriorem ob summam artificii peritiam, *Cicero* DELITIAS suas dicitare solebat. *Rhod. l. 14. c. 17. integra.*

S.

SABELLIUS.

SABELLIUS *ἀντίθετος* i. e. divinitatis inimicus. *In Synodico Græco. c. 24.*

SABINI.

SABINI q. Sevini, à religione & cultu deorum dicti, *Σαβῆ & Σάβη & Plin. l. 3. 12.*

SALLUSTIUS.

C. *Crispus Sal.* Rerum Romanarum florentissimus auctor. *Tacit. III. Annal. c. 30.*

CRISPVS Romana primus in historia. *Martial. l. XIV. epig. 191.*

PATER Historiæ *Scalig. lib. IV. poet. c. 24.*

Sallustio palmam historiæ Latinæ dabat antiquitas. *C. Barth. l. XLVIII. c. 19.*

Jugurthinæ Conditor historiæ. *Quint. l. VIII. c. 3. p. 348.*

Nobilitatæ veritatæ historicus. *August. de Civit. D. I. c. 5.*

Scriptor feriæ & severæ orationis. *Agellius lib. XVII. c. 18.*

Æmulus Thucydidi Sallustius. *Velleius Patenc. l. II. c. 36.*

Cum sit præcipua in Thucydide virtus brevitatis, hæc eum Sallustius vicit, & in suis illum castris cecidit. Item: ex Sallustii sententia nihil demi sine sensus detrimento potest. *Seneca l. IX. de l.*

Sallustius brevis. *Statius Papinius l. I. Silv. 4.*

Subtilissimus brevitatis artifex. *Agell. l. III. c. 1.*

Inimitabilis vis florentissimæ brevitatis. *C. Barth. l. XXIV. c. 5.*

Novator verborum. *Eidem lib. I. c. 15.*

Qua CRISPVS brevitatis placet, quo pondere VARRO,

Quo genio PLAVTVS, quo summine Quintilianus,

Qua pompa TACITVS nunquam sine laude loquendus.

Sidonius Apoll. in Paneg. Anthem. carm. I. v. 192.

Gravissimus alienæ luxuriæ obiurgator & cenfor. *Macrob. Sat. lib. III.*

cap. 15.

Sallu-

Sallustiana brevitatis nihil apud aures vacuas atq; eruditas potest esse perfectius. *Quintil. l. X. cap. 1.*

Immortalis Sallustii velocitas *ibid. adde lib. III. c. 10. & l. II. c. 5.*

Electissimus verborum pensator. *August. lib. de vita beata circa fin.*

Princeps senatus historici. *Lipso dedic. Taciti.*

Lenæus Pompeii Magni libertus, tanto amore erga Patroni memoriæ extitit, ut *Sallustium historicum* quod eum oris improbi, animo in verecundo scripserat, acerbissima Satyra lacerarit, LASTAVRVM & Lurconem & Nebulnem Popinonemq; appellans: & vita scriptisq; monstruosum: præterea prisorum, Catonisq; verborum ineredissimum FUREM. *Sueton. de Illustrib. Grammat. c. XV. Confer Quintil. l. c. & Domitium in Epigramma cis. Martialis.*

Audacem verborum architectum & opificem appellare audebat *Doletus*, ob id severè satis exceptus à *Florido Sabino lib. I. lect. subcis. c. 2.*

SALOMON.

SALOMON à pacato terrarum orbe sic dictus. *Suidas.*

Cognomen JEDIDIA à AMATUS DEO, per Nathanem à DEO missum accepit, propter Jehovam h. e. CHRISTUM. *2 Sam. 12. 26.*

Omnibus cum sui tum superioris temporis memoriæ hominibus sapien- tiæ laude præstitit. *Naz. orat. XXXIV. p. 208. quod ita Remus in proverb.*

Genus humanum ingenio superavit, & omnes

Restrinxit stellas, exortus uti ætherius Sol.

Inter ipsa vitæ tentamenta iam sapiens. *Ambros. de Solom. c. 1.*

Vt in tetra aurum, in mare nucleus, in hirsutis castanearum opertulis absconditus fructus: ita in eius proverbis divinus sensus altius perscrutandus. *Hieron. ad c. XII. Eccles.*

lis ne in externa quidem sapientia melius aliquid apud omnes sapientes. *Lips. Cent. I. ep. 49.*

SALVIANVS.

SALVIANUS MASSILIENSIS & Presbyter & Episcopus, multorum Gallicæ Ecclesiæ Episcoporum MAGISTER.

Massiliensium quondam Præsul, vel verius totius orbis Christiani MAGISTER, ut qui vitia totius Christianitatis castiget, & fidei integritatem asserat. *Rittershus. in præf. edit. suæ.*

Novus sui temporis HIEREMIAS, *Baronio.*

Christianissimus scriptor. *Scalig. in Manil. p. 448.*

Mella hæc Nestoris æstimabis esse:

Nepenthes Helena æstimabis esse:

Tam curas adimis, levatq; amaras.

Dicitis quis nihil est magis venustum,

Y 3

Præ

*Prae quis sint casta & Rose invenusta.
Salvus incolumisq; Salviaus.*

Joan Alex. Brassicanus de eius scriptis.

Cultus ac pius auctor, Episcoporum DOCTOR. Dempsterus.

SAMYRION.

SAMYRION Comicus αἰδοφοίτης q. INFERORVM LEGATVS, propter ma-
ciem, Aristophani.

Plures strigofos hoc epitheto vid. adag. p. 395.

SANCTIVS.

SANCTIVS I. Hisp. R. ab habitu corporis CRASSVS. d. Ritus l. 2. Reg. Hisp.

SANNAZARIVS.

Actius Sincerus Sannaz. tanta elegantia atq; eruditione, ut cum ipsa antiqui-
tate certare possit. *Barth. ad Nemesianum ecl. 4. p. 215.*

Poëtica laude floruit præ mortaliibus sui ævi. Sed quid sui ævi? Quid si
Neapoli majorem gloriam attulit Sannazarius, quam Statius Papinius? Non erit
iniquus censor qui hoc censeat. *Ludov. de la Cerda in Zen. Floridus l. 3. subcis. 3.*

Plus laudis erat laturus, si materiam sacram tractasset aliquantò sacratius.
Erasmus in Ciceroniano. *Vid. Florid. l. c. 6.*

SAPOR.

SAPOR Rex Persarum, cum ad Constantium Imp. scriberet, SOLIS & LVNÆ
se FRATREM dixit. *Alex. l. 2. c. 19.*

SAPIRVS.

SAPIRVS Miles, TYDEVVS corpore, HERCVLES animo dicitur *Menandro
Historico*, et si ipse TYDEVVS de se:

Tydeus parvus eram, at bellator strenuus armis.

Hom. il. 5.

SAPPHO.

SAPPHO LESBIA Lyrica Poëtria, quæ & plectrum invenit. *Suid.*

MASCVLA dicta ob studia virilia. *Gyrald. dial. IX. p. 330.*

Temperat Archilochi Musam pede Mascula Sappho.

Horat. l. 1. ep. 19. v. 28. ubi Lambinus plura.

SAPPHVS pulchra dicitur à Phadro Myrrinusio, à carminum pulchritudine,
cum exigua esset alias & fulca. *Maximus diff. VIII. p. 86.*

Λεσβιάδων Σαπφῶ κέσμεθ' ἑὺπλοκάμων. h. e.

Lesbydum Sappho ornamentum capillatarum.

*Antipatro Thessalo in Anthol. l. 1. c. LXVII. epigram. VIII. quo novem enumerat PV-
ELLAS* poëtico studio celebres:

*Πιερίκῃ μέλισσα λιγύθροθ', i. e. Pierica APIS saavissima, epist. XII. l. V.
Anthol.*

Sappho

Sappho Lesbiam meretricem, non poëtriam: illam vero Scamandro-
nymi Filiam à Platone inter sapientes numeratam poëtriamq; fuisse *Ælianus ha-
bet Lib. XII. c. 19.*

SARA.

SARA βασιλῆς μήτηρ Ἰσῆς, i. regina materni generis Judæorum. *Joseph. l.
VI. bel. Iud. c. XI.*

SARISBERIENSIS.

SARISBERIENSIS sive SALISBERIENSIS. *Episcopus Carnotensis.*

Joannes Episcopus quem Sarisberiensem, nescio an bene, vulgo vocant,
eruditissimus sui seculi auctor. *C. Barth. lib. VI. Advers. c. 1.*

In quo multiplex lectio, ac re judicium, & ut illa ferebant tempora, elo-
quentiæ satis. *Dempsterus in Rosin. p. 3.*

Incomparabilis pro ea ætate scriptor. *Eid.*

Supra ævii illius morem eruditus *Gasper Schoppius l. III. suspectar. lect. c. 7. f.*

In quo Centone (de Nugis Curialium loquitur) multos pannos purpu-
ræ agnosco & fragmenta ævi melioris. *Lips. ad XII. Annal. Taciti. p. 327. adde Du-
ranium variar. l. 2. c. 6.*

Anglorum Regis ad Pontificem summum legatus, & deinde Carnoten-
sis Episcopus, doctior quam illa secula ferebant in politratico. *Dempsterus.*

SATANAS.

SAT. Malitiæ angelus, totius ævi artifex, totius seculi interpolator,
per quem homo à primordio circumventus, ut præceptum DEI excederet,
& propterea in mortem datus, exinde totum genus de suo semine infectum,
suz etiam damnationis traducem fecit. *Perditor noster. Tertull. de testim. ani-
ma. c. 3.*

SAVARONIUS.

10. SAVARO. *Claramontensis.* Vir doctissimus cuius ex ore profusos,
multi posteriorum, latices in suas observationes duxerunt. Et sane sunt illæ no-
tæ velut *Cornu copia bonarum rerum*, præsertim ad postremorum principum
scriptores adhuc Latinifantes. *C. Barth. ad Rutil. l. 1. p. 135. de notis ad Sidonium lo-
quens.*

Arverniz Præses, togatorum lumen. *Dempsterus.*

SAXO.

SAXO vocatur GRAMMATICVS ob eruditionem & poësin. *C. Barth. VI.
Advers. c. 1. & l. XXIV. c. 8. inquit.*

Conditore Annalium apud Danos suos Saxone, cui *Grammatico* ab erudi-
tione recondita, receptum est nomen, suo ævo nihil sperari magis potuit. In
summa barbarie, in terra à cultu literarum tam aversissima, Latine, eleganter,
eruditè scribit, citra parem quidem omnia.

Quod

Quod Erasmo consonat, qui in dialogo Ciceroniano:

In Daniam navigare malo, quæ nobis dedit Saxonem Grammat. qui suæ gentis historiam splendide magnificeq; contexuit. Probo vividum & ardens ingenium, orationem nusquam remissam aut dormitantem, tum miram verborum copiam, sententias crebras & figurarum admirabilem varietatem: ut satis admirari non queam, unde illa ætate, homini Dano tanta vis eloquendi.

SCÆVOLA.

MVTIVS ita dictus ob dexteram crematam coram Porfena Rege urbem obsidente.

Q. MVTIVS SCÆVOLA, jurisconsultorum eloquentissimus; sicut eodem tempore L. Crassus eloquentium jurisconsultissimus habebatur. Cic. in orat. Volat.

SCALIGER.

Julius Caf. Scalig. Incomparabilis & divinus HEROS. Heins. orat. l. p. 5.

Quod de Tullio dixit vetus Magister: Profecisse multum cui ù placeret: ego verius, Magnum esse cui Julius iste magnus. Lips. Cent. II. miscell. ep. 69.

Poemata vir ille par antiquis scripsit religione antiqua Id. Cent. ad Germ. & Gall. ep. 19.

Vno minor Aristotele. Gerh. Vosio I. Instit. Orat. c. 1. p. 3.

Illud naturæ miraculum. Eid. c. 3. p. 27.

Perfctissimum naturæ miraculum. Ianus Doufa in Tibull.

Non minor Aristotele. *ibid.*

Vir ille, hoc uno excepto quod parem sibi filium genuit, cætera incomparabilis. *ibid.* c. V. pag. 65.

Vir ad unguem factus. Eid. lib. IV. c. XI. p. 616.

Summus profecto veterum CENSOR, ac non Veronensium modo princeps, sed omnium quorum interest vacare Musarum sacris. Eid. l. V. c. 7. p. 814.

Eruditorum maximus. Eid. lib. VI. c. 5. p. 973.

Homo Hominum μέγιστος & cum nullo sui ævi comparabilis scriptor. C. Barth. XLIII. Adversar. c. V.

Heros Θεοεικέλης. Casaub. epist. post. alleg.

Vir quo superiorem antiquitas vix habuit, parem certe hæc ætas non vidit, & post: Divinus hic vir cum veteribus comparatus, cum nemo unus esset, qui eum, sive ingenium sive fortitudinem spectes, exprimere posset, XENOPHONTI & MASSANISSÆ citra vanitatem componi meruit. Thuan. lib. XXI. p. 404. ad A. 1558.

Scalig. Patet, Criticus doctus, sed nimium suo proprio iudicio tribuens. Dempster.

Quod solus strictim tonderet, TONSVS in Italia vocabatur. Taubman. Plaut. p. 216.

SCALI-

SCALIGER.

Iosephus Scal. Magni Parentis non minor filius. Quem sic Casaubonus compellat ep. Martiali Paris. premissa.

Ea est ingenii tui magnitudo, eo nominis fama, summis in Rempubl. literariam meritis quæsita, vir illustrissime, ut jam Scaligeri nomen sublimis cuiusdam & numeris omnibus absoluta eruditionis, non hominis appellatio esse vulgo putetur, & post:

Vnus cui tota Musarum sacris operatorum cohors assurgat: Cui Princeps Musici cætus fascis submittant: quem propter inexhaustam, & tantum non humanum captum superantem, recondita doctrinæ copiam, orbis terrarum mirabundus suspiciat: Iterum: Cuius τὸν ἀτρεκέλατον μάντιν, Tripodem, omnes hæsitantes consulunt.

Μεσογίτης. *ibid.*

Plane quod de Catone olim dictum, verlatile ingenium sic illi pariter ad omnia fuisse, ut natum ad id unum diceres, quodcumq; ageret: id verissimum in eo reperiri, non seria magis quam lusus evincunt. *ibid.*

Decus æternum ævi sui: Vir aut heros potius, & quidem Heroe magno satus, in tantum laudandus, in quantum virtus & meliores literæ possunt intelligi: quarum ille δαιμόνιον ἀνὴρ, magnitudinem, amplitudinem, maiestatem deniq; pœnè solus quum animo viderit, ingenio fuerit complexus, divina & sine exemplo felici industria, per totum vitæ curriculum bene de iis mereri nunquam cessavit. Casaub. in Aeneæ Tactics. p. 91. ubi eius obitum deplorat.

HERCVLES MVSARVM. Eid. pref. in Athenæum.

Lumen illud & Columen litterarum. Lips. Cent. II. miscell. epist. 31. & Cent. I. ep. 13.

Quis Polydamas ausit illum HECTOREM? qui de hominibusq; faventibus tenet profecto, & tenebit hoc regnum, Lips. l. III. epist. quæst. XX.

Tene quætere quid sentiam de Scaligeri Festo? Ego verò quid de scriptis eius omnibus, nil posse divinius: sic enim loquendum, quorians de Scaligero, quem profecto omnes Musæ καὶ ὁ δαίλιος ἠγάπησεν Ἀπὸλλων. Dii boni! quam multa ille nova, quam multa vetera, non lecta, non visa, non audita aliis depromit! Demonium hominis. Et quid te giversamut? præ illo nos cæteri volamus sicut umbræ. Id. Lips. l. III. epist. quæstion. XX.

Incomparabilis Heros. Meursio.

Qualis SMARAGDVS Galliarum Scaliger!

Doctrinæ Abyssus, Ingeni miraculum.

Baudius in Funeribus.

Incomparabilis Scaliger, invidorum scopulus, eruditorum scopus, ad cuius literariam qui proxime accesserit gloriam, ille cæterorum sit eruditione Princeps. C. Barth. in Claud. p. 77.

Z

Θείονη.

Θειότων. Eid. in Rutil. p. 45.

Alter VARRO. Ger. Voss. Instit. orat. l. IV. c. 6. p. 523.

Senatus Critici Princeps. Eid. c. 9 f.

Criticus πλὴν ἄλλοι. Pareo.

Cuius incomparabilem eruditionem, ingenium supra mortales prius defessi sunt homines laudando, (usurpabo illud Salustij ad Casarem) quam ipse gloria digna faciundo. Wouwerius in Petron. p. 375.

Verè eruditorum PHOEBVS ut politissimi ingenii vir. (I. Lips.) eum indigavit. Thuan. libr. XXI. p. 404.

ÆSCVLAPIVS rei litterariæ. I. Lips. I. Saturn. c. 3.

Alii abyssum eruditionis, alii scientiarum mare, alii doctorum solem, alii Patris divini sobolem divinam, alii genus Deorum, alii perpetuum litterarum dictatorem, alii maximum naturæ opus & miraculum, alii extremum naturæ conatum, alii aliter vocare. Heins. orat. funebr. p. 6.

Postrema soboles Scaligerorum, heroum sanguis, litterarum princeps, invidiæ victor, domitor monstrorum. *ibid.* f.

Ille eruditi orbis splendor, ille fama litterarum ac ANIMA. & post: Princeps litterarum, ore omnium & A P O L L O Musarum iudicatus. *Idem orat. II. pag. 19.*

In quo ipsa natura experiri voluit, utrum plura obtrectare improbi, an mirari eruditi ac honesti viri possent. *ibid.* p. 18.

Vir sine exemplo magnus. Eid. in Senec. Trag.

Omnis litteraturæ DICTATOR, qui

— eruditione
Idumaus, Arabs, Syrus, & Indus
Chaldaus simul Æthiopsq; Civia;
Quemq; Achaemenij suum vocarunt,
Pelagus simul & simul Latinus,
Et Grajus verus & quotidianus;
Et Thuscus simul & simul Britannus;
Et quod altera secula obstupescunt,
Hispanus simul, & simul Batavus:

Scrivierius ap. Lansium pro Gall. p. 229.

Scaligerorum Principum amoenissimus secessus Sirmio à Theodorico usq; Scaligero Gotho, quem Dietrich von Verna vocant Germani, ad avum usque meum Benedictum Scaligerum, qui profugit ad Gentilem suum Matthiam Regem Vngariæ, cognomine Corvinum. Hæc ipse ad Catulli versum:

Peninsularum Sirmio, Insularumq; Ocelle. &c.

repetit Paulus Merula Cosmog. p. 2. l. 4. c. 35. p. 1277.

Adi ipsi Ios. Scal. in epistola de vetustate & splendore gentis Scaligeræ.

SCHAF-

SCHAFNABVRGENSIS.

Lambertus Schafn. quo scriptor nemo potius inter veteres, res Germaniæ litteris commisit. C. Barth. I XLIX. Advers. c. 4.

SCHARBICVS.

SCHARB. Baro, Legatus Pol. ad Henric. Imp. cum annulum auro Cæsareo sibi monstrato adjecisset, & Imperator respondisset: Hab Danck: familiæ suæ nomen Hab Danck acquisivit. Hist. Pol. Calv. p. C. 1110. Crom. l. 5.

SCHOTTVS.

Andreas Sch. præstantissimorum in bonum publicum meritorum. C. Barth. in Rutil. p. 29.

Altæ eruditionis vir. Casaub. præfat. in Athen.

Polyhistor celeberrimus. Pareo.

Vir bono publico natus. Lips. Cent. V. misc. epist. 89.

SCIPIO.

scipionum patritia gens, cognominis initium à Cornelio adolescente habuere, qui patrem luminibus carentem pro baculo regebat, quem Scipionem grammatici appellant. Macrobi.

SCIPIO.

SCIPIO Dux Romanorum, oracula potius locutus quam verba. Suidas.

L. Scipio populo Romano nomina sua reddidit memoria. Plin. lib. VII. c. 24.

P. Scipio Nasica CORCVLVM vocatus. Cic. in Bruto c. 20. & 58. I. Tusc. 99 c. 9. de Corculis vid. Plinium l. 1. c. 31. Cui adde elegantissimum Paschasij epigram. in Cor. lib. IV.

C. Scipio Nasica OPTIMVS à senatu appellatus est: cui etiam domus publice in sacra via data est, quo facilius consuli posset. Pomponius. ff. de Origine Iuris. Histor. Iuris. c. 3. Confer Aurelium. c. 44. Plin. 7. 34. SERAPION vocitatus, quod Serapioni victimario servo perfimilis esset. Val. M.

SCIPIO.

P. Cornelius SCIPIO ex virtutibus cognominatus AFRICANUS. Aurel. c. 49.

SCIPIO.

L. SCIPIO frater Africani, Antiochum Regem Syriæ vicit, hinc ASIATICUS vocatus. *ibid.* c. 53.

SCIPIO.

P. SCIPIO Æmilianus, quod fame vicit Numantiam in Hispania, NUMANTINVS adpellatus. *ibid.* c. 58. de hoc Cato Maj. ap. Plut. utitur versu quem Homerus de Tiresia apud inferos, habet:

Solus habet mentem, reliqui volitant velut umbra.

SCOTVS.

Joannes Duns SCOTVS, LIMA VERITATIS. Scal. ex. 3. 24. ft. his discipulorum dicitur confossus, Volat. de alio id intelligit Iovius in elog.

Z 2

SECVN-

SECUNDVS.

SECUNDVS *Atheniensis Sophista*, multæ doctrinæ, & mediocri eloquentiæ æqualis æmulusve Herodis Attici.

EPITHYRVS nonnullis dictus quod Architecti filius fuerit, *Philosr. Volat.*

SECVLIVS.

Celius Sedulius Poëta inter Christianos non contemnendus. *C. Barth. lib. XXVI. Advers. c. 15. Gyr. dial. V. p. 214.*

Sedul. Scotus sublimi vena & variæ eruditionis Poëta. *Dempsterus.*

SEMPRONIVS.

SEMPR. maximæ scientiæ, quem populus Rom. Σοφὸν, id est, SAPIENTEM appellavit: nec quisquam ante hunc aut post hunc hoc nomine cognominatus est. *Pomponius ff. de origine juris tit. II. lib. I. Historia juris Rom. à Iustin. compoſiti c. 3.*

SENECA.

L. ANNÆVS SEN. PHILOSOPHVS: *etsi Fabio* in philosophia parum diligens. Egregius tamen vitiorum insectator fuit. *I. X. c. 1. Vnde MORALIS dictus. Vid. Gyr. dial. VIII. p. 316.*

Romanæ Philosophiæ SIREN. *Isaac Pontanus in Macrob. VII. Saturn. c. 3.*

Nec inepte, Advocatum bonæ mentis dicas. ex Ep. sua 94.

Magnus inter magnos vir. *Lips. I. manud. ad Stoic. Phil. diff. I.*

Sapientiæ FONS. *Eid. ep. 89. Cent. sing. ad Ital. & Hisp. & ep. 16. Cent. I. ad Belgas.*

Fortet optandum, pares, aut saltem proximos illi viro fieri. *Quintil. I. c. p. 455.*

Vir excellentis ingenii atq; doctrinæ. *Columella lib. III. de rer. rust. c. 3.*

Multarum rerum experientia cogni. us. *Tacit. lib. XIII.*

Princeps eruditionis ac potentiæ, quæ postremo nimia ruit super ipsum. *Plin. lib. XIV. c. 4.*

Seneca tantus utique, quem *Fronto*, secundum quosdam nepos *Plutarchi*, asserit, sic universos exterminare errores, ut *aurea videatur secula* reformare, & Deos ab humano genere exfulantes, eius opera *revocatos*, hominibus contra cuncta societate misceri. *Saraber. Policrat. I. VIII. c. 13.*

Omnes sui ævi Romanos, multos vero & alios, sapientia anteivit. *Dio lib. LIV.*

Laudatissimus inter omnes veteres scriptor, & virtutis studio pœne Christianus. *Lips. in epist. ad Paullum V. Pont.*

Si legas illum ut *Paganum*, scripsit *Christianè*: si ut *Christianum*, scripsit *paganicè*. *Erasmus in iudicio de Seneca.*

Pura & cœlo digna mens, & ad cœlum alios subducens. *Lips. I. Manuduct. ad Stoic. Phil. diff. 18.*

Rigidus virtutis Magister. *Tertullianus sæpe Nostrum, Augustinus, Apostolis familiarem, Hieronymus penè Sanctorum numeris, ivit insertum. Idem ib.*

Plus

Plus aliquid semper dicit, quam dicit. Qui proprius quidem eius *Genius* videtur, ut in parcimonia verborum mira *εὐεργεια* atq; efficacia sit: in brevitate claritas & splendor. Cum fructu oblectationem adfert pariter, & Venerem cum *Minerva* jungit. *ibid.*

Rarum sapientiæ lumen. *ibid.*

CATO TERTIVS. *Andrea Schotto de Seneca declam. p. 3.*

Parem ingenio non habuit, & admirandus potius videtur, quam laudandus. *Causinus III. Eloq. c. 14.*

Soli *Caligulæ*, cui nihil boni placere poterat, displicuit, qui eum *ARENAM* sine calce appellavit. *ibid.* Displicuit vero etiam *Quintiliano* lib. X. c. 1. & *Agellio* lib. XII. c. 2. sed sine causa, ut *facis* monstrat *Lipsius* in iudicio, *Senecæ operibus premissis*, & *Causinus* l. d. Confer *Tacit. XIII. An. c. 42. Adde Volaterr.*

SENECA.

M. ANNÆVS Seneca RHETOR seu DECLAMATOR. Pater Philosophi. Exant non ipsius sed alienæ ab eo digestæ declamationes: quas præloquiis aut interloquiis distinxit: & vel sic come atq; *amœnum ingenium* suum satis ostendit. *I. Lipsius in vita Senec. c. 1. f. Tacit. XIII. c. 3.*

Vtile illud ad eloquentiam scriptum est, & quod in uno velut corpore præfert, tot membra veterum Oratorum. *Idem epist. IV. cent. IV. misc.*

Vnice me in *Filio* Sapiencia delectat: in *Patre* comitas, lepos & facundia quædam simplex. *Idem ep. 45 cent. I. misc.*

Nihil in lingua latina, cum à *Cicerone Fabio*q; discesseris, scriptum purius aut elegantius. *Andr. Schottus Editor declamatoris huius.*

SENECA.

SEN. Solus ille Latinorum qui extant, TRAGICVS; qui est *MARCVS*, quod quatuor Tragedias, *Herculem Fur: Thyestem, Oedipum, Agamemnonem* concernit: *LVCIVS* ille *PHILOSOPHVS*, quod *Hippolytum, Troadas, Medeam* attinet. Reliquæ diversorum sunt singulæ. *Iudicio Heinsii in Animadvers. in Senec. Tragedias. Vbi Lucium, vel Euripidem laceſſere adserit. pag. 490.*

Tragicis poëtis videtur contigisse quod aliis scriptoribus, ut *Criticus* quidam vetus ex diversis corpus unum composuerit, præscripto eius nomine quod ipsi fuerit visum commodissimum. *C. Barth. lib. XLIV. c. 25.*

Seneca suas seorsim tuetur partes, quem nullo Græcorum majestate inferioriorem existimo: cultu vero ac nitore etiam *Euripide* maiorem. *Scalig. in Hypercrit. p. 839.*

Austeritatem disciplinæ, quia uti (erga *Neronem*) non poterat, prudenter temperavit. Ne exulceratum libidine animum, nec juvaret & remediis præcluderet. *D. Heinsius* in dedicat. Confer *Tacit. XIII. & exemplum ARISTOTELIS apud Plut. in Alex.*

Seneca nepos, Tragedus purus, gravis. *Dempsterus.*

Z 3

Seneca

Seneca pater Philosophus verè facundus, sed inimitabilis.
Seneca avus declamator, tersa dictione, summo iudicio. *Idem.*

SENECIO.

Ingenii fuit confusi & turbulenti: is cupiebat grandia dicere, servos probabat nonnisi grandes, & argentea vasa nonnisi grandia: quin & calceos quoque maiores sumit, & proficis mariscas edit: unde vocari cœpit GRANDIO. *Seneca l. Suasoriar.*

SERAPION.

SERAP. Pictor cognominatus ANTHROPOGRAPHVS, quod homines optimè pingeret. *Plin. Volat.*

SERAPION.

SERAP. Christianus, ob elegantiam ingenii meruit SCHOLASTICVS cognominari. *Volat.*

SERENVS.

SER. *Sammonicus* de medicina scripsit elegantissimè, ut ait *Barth. LVII. Adversar. cap. 3.*

Fuit Gordiani Junioris Præceptor. *Gyrald. dial. IV. p. 189. Celso additus prodijt ex Typogr. reg. Lugdun.*

Cultus quantum materia patitur Poëta. *Dempsterus.*

SERGIVS.

SERGIVS VI. Pontifex, dictus ante Petrus BYCCA PORCI, *Savruissel. Calvis. p. A. C. 1009.*

SERVIVS.

SERVIVS MAVRVS HONORATVS.

Servius Donatusque maiorum gentium & veteris ævi Interpretes. *Taubman. in l. Æn. p. 310.*

Diligentissimus celeberrimusque Virgilii Interpretes. *Gifan. apol. pro poët. Lat. p. 420.*

Omnium Grammat. doctiss. utiliss. *Dempster. Vide Symmach. l. VIII. ep. 60. ibiq. Iuretum in miscellan.*

Grammaticorum omnium ferè princeps. *C. Barth. XV. Advers. c. 2.*

Cuius utinam nulla fuisset apud plerumque Grammaticos nostri temporis auctoritas, ne ineptis quibusdam interpretationibus imbuti, falsa aliquando, puerilia & barbara traderent. *Domitius ad III. Sylvar. Papin. p. 331.*

Lubet paucis immutatis exclamare eum *Jubentio Celso*: aut non intelligo, Servi, quid sit, quod responderis, aut valde stulta est responsio tua. *Tileman. disc. p. 352. Confer. Domitius 27. ff. qui testam. fac. libr. XXVIII. t. I. Vide BEROALDVS.*

SEVERVS.

ALEXANDER SEVERVS & ANTONINI & MAGNI nomen recusavit, multo clarior alienis nominibus non receptis, quam si recepisset, et si multis *Alexandro M. par. Lamprid vit. c. 5. 12. & 13.*

SEVERVS

SEVERVS Eutyechiani delirii sectator. *Απέφαλθ* dictus. *Synod. c. 109.*

SEPTIMIVS SEVERVS.

Dictus PERTINAX vel ob crudelitatem, vel ob vitæ parsimoniam similem *A. Helvii Pertinacis. Aurel. Caf. c. 20. §. 1.*

SERVILIVS

VATIA, Vir pratorius, dives nulla alia re, quam otio notus, & ob hoc unum felix exclamantibus in periculo hominibus: *O Vatia solus scis vivere!* At ille latere sciebat, non vivere. Nunquam aliter hanc villam Vatia vivo præteribam, quam ut dicerem: *Vatia hic situs est.* verba *Seneca ep. 55.*

Invenerunt autem sibi hoc cognomentum nonnulli Romæ à *suris retortis. Volat.*

SEXTVS EMPIRICVS Medicus,

Sexto Pyrihonorum. Tres elegantissimi & longè acutissimi libelli extant Sexti Philolophi, quos cum admiratione ingenii leges, omnes Philosophorum decisiones adeo in dubium ducentes, ut nihil omnino in rebus certi relinquatur. *C. Barth. lib. LIV. Adv. c. 9.*

Genianus Hervetus Interpres, illum esse existimat Sextum Philof. è Bœotia oriundum, cuius *Marcus Imp. stu diosus* fuit, adeo, ut ipsum frequentaret, atque ad eius fores ventitaret. apud *Philostrat. II. de vit. Soph. p. 556.* Prodiit Aureliana cum Notis *Henrici Steph.*

SFORTIA.

LVDOV. Sfortia Dux Insulbrum, MAVRI cognomentum ex fusco colore accepit, *Guicciardin. l. 3. cui calliditas hominis respondit.*

SIBYLLA.

Divinitas, & quædam cœlitum societas nobilissima, ex fœminis, in Sibylla fuit. *Plin l. VII. c. 33.*

Omnes fœminæ vates, Sibyllæ sunt à veteribus nuncupatæ, vel ab unius Delphidis nomine, vel à Consiliis Deorum denuntiandis: *διδς* enim Deos, non *θεδς* & consilium non *βαλην* sed *βυλην* appellabant Æolico sermonis genere. Itaque Sibyllam dictam esse quasi *θεοβυλην.* *Lactantius de falsa relig. c. 6. ubi ex Varrone decem numerat. Vide & librum de ira Dei c. 22. & Suidam.*

De his prolixum suum examen ita concludit *Tilemannus.* valere aliquid ad paganorum vanitatem convincendam, non tamen ad istorum auctoritatem amplectendam. *Discursu Philol. p. 75. Confer Casaub. exerc. ad Apparat. Anal. cap. 10. p. 53.*

SICILIA.

DREPANVM dicitur ut & *Corcyra*, quoniam utrobique creditur esse falx Saturni aut Jovis. *Rhod. l. 13. c. 21.* TRIQUETRA à figura triangulari. HORREVM Rom. IMPERII sive CELLA PENVARIA, *Catonis.*

L. SICILIA

L. SICINIVS DENTATVS.

Qui 120. præliis cum hoste conflictatus, cicatricem avertam nullam habuit, ROMANVS ACHILLES laudatus est. *Agell. 2. c. 11. Plin. 7. c. 28.* DENTATVS dicitur ab auctore gentis, qui dente jam nato prodiit in lucem, sicut de *M. Curio & M. Carbone* traditur. *Solin. c. 4.*

SIDONIVS.

Caius Silius Sidon. Apollinaris, Arvernorum Episcopus. A vita moribusque MODESTI nomen apud librarios accepit. *C. Barth. lib. VI. adv. c. 1.*

Nemo post Claudianum melior poeta fuit, a quo deinceps ceteri omnem eloquentiam in affectatos illos rithmos frigerunt, multa paucis includere, & consonis sententiarum clausulis velut harmonicum genus dicendi affectantes. *Idem lib. LVII. c. 11.*

Sidonij tarditatem admirari vix sufficio, nisi fortè temerarius ipse sim, dum *temerarium* illum dicam, dum Sales eius, seu tarditatis meæ, seu illius styli obice, seu fortassis (nam unum quodque possibile est,) scripturæ vitio non satis intelligo. *Petrarcha in epistolari præfat.*

In utroq; dicendi genere Gallicum nescio quid & barbarum redolere videtur *Gyraldo de poet. dial. 5.*

In *Sidonio*, ingens, ut apparet, ingenii vigor. Magis ob multas virtutes admirandus, quod præ mortua Romana facundia hæc scripserit, quam ob temporis vitia accusandus videtur. *Causinus lib. III. cap. 14.*

Vir secundum seculi dignitatem nobilissimus, & de primis Galliarum Senatoribus, ita ut filiam sibi *Aviti Imperatoris* in matrimonio sociaret. *Gregor. Turonensis lib. II. hist. c. 21. f.*

Scholasticissimus omnium præfulum *Sidonius*. *Wibertus Gemblacensis.*

Vir ingeniosus & cothurnatæ eloquentiæ. *Vincentius Spec. lib. XXI. c. 46.*

Veteris studiosus elegantiæ, ita ut barbaricis incursionibus obsoletæ, & pene antiquitatæ *antiqua facundia reductor & reparator* haberetur. *Savaro. in vita.*

Apollinare opus, Musis & Apolline dignum. *Idem.*

Obnubilum Apollinaris opus. *Id.* qui & notis doctissimis illustravit, de quibus in *SAVARO.*

In epistolis juxta ac carminibus supra modum litteratus. *Dempster.*

SIGONIVS.

Carol. Sigonius reliquum in ea gente (Italica) lumen. *Lips. Cent. I. epist. 79.*

Italiae Sol, qui princeps aliis ad Rom. historiam in hanc lucem è situ pulverulento, in quo oppressa miserè jacebat, eruendam, signum sustulit. *Carrion. l. 2. Lect. antiq. c. 3.*

Græcas & latinas litteras Mutinæ professus. *Gyrald. dial. II. Poët. sui temp. p. 421.*

Vir

Vir excellentis doctrinæ & industriæ accuratissimæ. *Rhodoman, in præf. Diodori.*

SILENTIARIIVS.

Ioannes Palestina Monachus sic dictus, quod præ nimia sanctitate & speculationibus continuis ne verbum quidem aliis audientibus proferret. *Baron.*

SILIVS

ITALICVS, Vibis & Imperii Romani tertium Consul, multis Imp. æqualis, multis superstes, veterum rituum ad unguem scriptor, non ex aliena fide, sed oculus.

Non Poeta, non Historicus, sed utrumq; est. Libri Punicorum Historicum volunt, dicendi character poetam &c. Euripidi non usquequaque dissimilis. Nam *Γνωμοτύπη* vocabulum, quod Euripidi datum honori, in hunc nostrum non parce convenit, nec sine cura in pensiore, &c. *Silii Italici os verè Magnum, verè Aureum. Cl. Dauqueius in frontispicio sua edit. Confer EURIPID.*

Scribebat carmina maiore cura quam ingenio: nonnunquam judicia hominum recitationibus experiebatur &c. Erat φιλόκαλος usque ad emacitatis reprehensionem; In Neapolitano suo, inedia vitam finivit, ex *Pliny lib. III. Epist. VII. vid. Gyraldum Dialog. IV. p. 177.*

Castalidum decus sororum, *Martial. l. IV. epist. 14.*

Facundo Silius ore. *Idem VI. epist. 64.*

Vates consularis. *Iano Lernutio.*

Orator verius quam Poëta, nimius & interdum ridiculus Virgilii imitator. *Dempsterus.*

SIMMIAS

RHODIVS, Poëta & Grammaticus, origine Samius, qui post Samiotum direptionem, dum migrarent, ab eis Dux electus est, ut ex reliquiis Coloniæ deduceret, *Suidas & Gyrald. dial. III. p. 129.* Ovum, alas & securim Ipsi exclusit, reddidit, exacuit. *Daniel Heinsius ad Theocrit.*

SIMPLICIVS

FEICIALIS & quasi Pater patratus Aristotelis ac Platonis. *Heinsio orat. III. de Bibl. p. 31.*

SIMOCATES.

Theophylactus Simocates vel *Simocatus*, Sophista seu Scholasticus. Eius Epistolæ Ethicæ, agrestes & amatoricæ, à *Iacobo Cujacio* latinitate donatæ & cum cæteris Græcorum epistolis Aureliæ Allobr. excusæ M. DC. VI.

SIMONIDES.

Filius Sororis Simonidis Cæi, cognominatus MELICERTA. *Suid.*

SIMVLA.

Magnus ac procerus homo, sed ineptus ac stolidus, unde in eum primus

A a

hoc

hoc jecit Stratonicus. ἰδεὶς αὐτῶς μέγας ἰχθῦς, Nullus putidus magnus PISCIS.

SLEIDANVS.

Nobilis quidam Misnicus, se propter unius Sleidani mendacia, nulli historicorum quidquam crediturum professus est. Posevinus lib. I. Bibl. c. 19. vocem Julii Pflugij Naumburgensis Episcopi refert: Sleidanus nebulo mentitur. Verum in istos & alios quadrat, quod Melissus in quendam *Rusium* hisce versibus concludit:

Mendaciorum quippè tanto pessimus
Excogitator. optimus quantò fuit
SLEIDANVS, ipsa veritatis unica
Scrutator. & qui veritatem mortuus
Fatetur, hanc tu Scurra, ne vivus quidem.

Merito suo Sleidanus amplissimæ Argentinensium Reip. legatus integerrimis historicis debet accenseri. Tilemannus in discursu Philol. p. 246.

SMYRNÆVS.

COINTVS Smyrnaeus seu Quintus CALABER Iliados Homericæ continuator, Homeri simiimus, Coluthi, Musæi & Nonni præter propter æqualis. In poemate eius Hesperidum pomaria, aureis malis referat, & Adonidis horti, hymettis floribus iucundissimè spirantes: Imo limpidissimus Veneris Acidaliæ fons, ubi se cum Gratiis assidue lavat; denique singuli prope versus Charitum cum Musis tripudium festivissimum nobis referunt. Laurentius Rhodomannus Interpres illius & Editor. CALABRINOMEN legitimum esse asserit & Dausqueius in Notis.

Alter HOMERVS. Rh. domar. no in Troica Dionis. Chrysof.

SOCRATES.

Ille Sapientissimus ab Apolline iudicatus. Plin. lib. VII. c. 31. & 34. Valer. Max. lib. VII. c. 2.

Σοφῆς Σοφοκλῆς; σοφώτερος δ' Ἐυκλείδης; Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος. Sophocles sapiens quidem, Euripides vero Sapientior, sed omnium Socrates SAPIENTISSIMVS. Oraculum Delphicum ex Nubibus. Aristoph. apud Suidam in σοφός.

Socraticæ doctrinæ, & splendidum illud virtutum iudicium, etiam Delphicis Corinthis approbatum est. Oraculum enim veritatis Pythius ille ex adyto dedit

Ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Lucianus in dial. qui amores inscribitur tom. IV. p. 233.

Homo & corpore purissimus: & animo optimus: & vivendi ratione perfectissimus, & in dicendo suavissimus: qui piè cum Deo & sanctè cum hominibus versabatur. Maximus Tyrius dissert. XXXIX, pag. 39.

Πελαγον

Πελαγονίαν ἀγάλμα σοφίας VIVUM SAPIENTIÆ SIMVLACHRVM Magni Socrates. Eunap. in Aedasio p. 39.

Humanæ Sapientiæ quasi quoddam terrestre Oraculum. Valer. Max. lib. VII. c. 3. extern. 1.

Sol Sapiencia. Heinsio in dedicat. Seneca Tragœd. cui & prolixè depingitur atque elegantissimè Orat. III.

Perpeffitius senex, per omnia aspera jactatus, invictus tamen. Senec. epist. CIV. quem vide.

Hinc μαινομένη infans Diogeni, ob summam in tolerandis iniuriis etiam corporis, duritiem. Erasim. p. 90. adagiorum.

Socrates SCURRA ATTICVS à Zenone dictus. apud Cic. l. N. D. c. 33.

Ex suavitate loquendi & argutiis interrogandi captiosis quod ridicundus pleraq; docebat, dum omnes eius apud Platonem & Xenophontem disputationes, suavem quandam Ironiam præferunt, sic dictus & Arnobio, & Lactantio. Barth. in Vesprucium. od. 1.

SOL.

Omnia qui video, per quem videt omnia tellus.

MUNDI OCVLVS. Ovid. 4. Metam.

Oculus ille mundi. COR cæli, princeps & moderator luminum reliquorum. Plin. l. 2. c. 6.

Diei oculus. Naz. or. 43.

SOLINVS.

C. Julius Solinus ex Pliniano opere, aliisque receptissimis sui ævi scriptoribus, insertis ubique historiis, gentium origines, nominum rationes, mores, ritus, religiones, miranda artis & naturæ opera (unde & Liber POLYHISTORIS nomen accepit) calamo non inauspicato, ad sui temporis (quod non multum post Vespasiani Cæsaris ætatem fuisse putatur) statum enarravit. Christianus Vrsifistius in Editione Basileensi.

Sol: Polyhistor, Plinii transcriptor, nec titulo diligentia satisfaciens. Demosterus. Simia & fucus Plinij, alii.

SOLON.

Atheniensis Philosophus, legumlator, & Demagogus seu Populi Princeps. Suid.

Solon, qui Athenas æquo jure fundavit; inter septem, ævi sapientia notos. Seneca Epist. CX.

SOPHOCLES.

Sophili Colonei filius, Atheniensis, Tragicus Poëta. Natus est Olympiade septuagesima tertia, ante Socratem annis septendecim. Appellatus fuit APIS ob Orationis suavitatem. Suid.

Aa 2

Polemon

Polemon Philosophus Athen. delectabatur Sophocle & Homero & utrumq; pari præditum Sapia dicebat, ac HOMERVM quidem HEROICVM esse Sophoclem. SOPHOCLEM vero TRAGICVM HOMERVM. *Id. in πολ. Vid. SOCRATES.*

Gravitas & Cothurnus & sonus Sophoclis sublimior. *Quintil. lib. V. c. I. p. 448.*

Ἀνθ. ὁ ἀοιδῶν Flos Poëtarum. Simonidi lib. III. Anthol. c. XXV. epigr. 38.

Tragici quinam sunt celeberrimi, quiq; omnes, ut ita dicam, ferunt calculos? optimi opinor: *Sophocles, Æschylus, Euripides.* Nec enim quis horum maximè, disputo, sed hos alis omnibus præstare. *Aristides Orat. contra proditores myseriorum p. 703. t. 3.*

Sophocles magni illius Periclis collega, illustri dignitate in ea urbe, è qua omnes disciplinæ primum ac scientiæ fluxerunt, & ex ea ipse Oriundus: &c. *Dan. Heinsius in epist. dedicat. Seneca Trag.*

Aiunt virum nunquam satis laudatum Sophoclem, cum Antigonem suam legeret, & cum longa periodo spiritu contento paria fecisset, subito exspirasse. *Idem in animadvers. Senec. p. 489.*

Sophocl. gloriosum cum rerum natura certamen habuit: prope enim centesimum annum attigit, sub ipsum transitum ad mortem, Oedipode Coloneo scripto; qua sola fabula omnium eiusdem studii poetarum præripere gloriam potuit. Idque ignotum esse posteris, filius Sophoclis Iophon noluit, *Sepulchro patris, quæ retuli, in sculpendo. Val. Max. l. VIII. c. 7. ext. 12.*

Coronam auream cum ex arce Athenæ perdidissent, Sophocles somnando redinvenit. *Tertull. de an. c. 46.*

Postmodum ætate *Plinij Minoris, SOPHOCLES & Laudicani* dicti actores qui *σοφῶς καλῶς*, eugè, bellè, acclamabant, sportulis & cœnis invitati. *Vide lib. 2. ep. 14. Kips. cent. 2. ad Belg. ep. 14.*

SOPHRONIVS.

Hierosolym: Summus sacerdos *μελίλλωος ὁ τῆς ἀληθείας πρέμαχος* i. e. *mellitus* veritatis propugnator. *Synodicon c. 124.*

SPARTIANVS.

Ælius Spart. Vitas Cæsarum aliquot descripsit. Historicus non magni ponderis. *Dempsterus in Rosin.*

SPHODRIAS.

q. d. *VEHEMENTIVS*, dux Lacedæm. quem valdè simplicem & temerè spe efferi solitum tradunt. *Suid.*

STATIVS. vid. *PAPINIVS.*

STEPHANVS.

Henricus Steph. doctissimus omnium Typographorum: cui *MANVTIANAS* laudes pari jure tribuas.

STEPHA

STEPHANVS

Martyrum primicerius. *Augustino. al. Proromartyr.*

STESICHORVS.

Poëta Lyricus, ex Himera Siciliæ civitate, sic vocatus, quod primus cum citharæ cantu chorum constituit, cum ante *TISIAS* diceretur. *Suid. Volat. Quintil.*

STOBÆVS.

JOANNES cognomento *Stobæus.* Florilegium scripsit ad Epimium filium, quod variarum multorum opiniones continet libb. IV.

Præclarum opus & omni eruditione refertum *Suid.* in *Joan.*

Et ictione & judicio mirabilis. *Dempsterus.*

STOICI.

A *Stoicâ* schola illa Atheniensi, quæ olim *Pisianactea porticus*: post à *Polygnoti* pictura, *Pœcile*, i. e. *VARIA* dicta fuit, in qua *Zeno* Citticus obambulans docuit. Propterea *Stoici* dicti eius sectatores, cum *Zenonij* ante dicerentur. *Suid. ex Laertii. VII. p. 437.*

STRABO.

Amatenus Philosophus & Geographus. *Suid. & Ipfus lib. XII. Geogr.*

Vir profecto maximus, quo priorum Geographorum nemo plus terrarum lustravit, ut ex *ipfius lib. II. cognoscere licet, editionis Casaub.*

Homericæ Philosophiæ summus admirator ac diligens rerum omnium indagator. Neand. in Gnomol.

Geographiam suam scripsit quarto anno imperii *Tiberii Cæsaris.*

Præstantissimus scriptor & *Geographorum princeps. Eid. Casaub. not. in Matthæi c. 2. f.*

SVETONIVS.

C. Sueton. TRANQVILLVS Grammaticus Romanus. *Suidas.*

Vir probissimus, honestissimus, eruditissimus. *Plinio lib. X. epist. 95.* cuius contubernalis fuit.

Emendatissimus & candidissimus scriptor, *Flavio Vopisco in Firmo c. 1.* cui familiare amat brevitate. *ibid.*

Emendatissimus & liber, licet concisus historicus. *Dempster.*

Libertas illa, qua malorum principum vitia persecutus est, etiam cuidam post eum magno stetit dicitur, nam scelestissimus Imperator *COMMODVS*, eum, qui *Tranquilli* librum, vitam *Caligulæ* continentem legeret, feris objici jussit, quod eundem diem natali ipse habuerat, quem & *Caligula. Politianus præfat. in Suet.*

Pari licentia *Cæsarum* vitas, ac illi egere scripsit. *Turneb. l. 1. c. 2. Confer. Lips. elect. l. 2. c. 17.*

Aa 3

Adriani

Adriani principis epistolarum. Magister aliquando fuit. *Ibid. ex Spartiani Hadr. c. 11.*

Huius pater fuit Suetonius LENIS tribunus militaris angusticlavus. *Ipsè in Othone l. VII. c. 20.*

SVIDAS.

Menachus Byzantinus, ut quidam putant, non ignobilis nec pervetustus. Verborum ac Rerum locos communes, una cum historiis, non facile obviis, persequutus est. Thesaurus insignis & Amaltheæ velut cornu. Copiosa & perfecta quædam Grammatica. *Hieron. Welfius in editione latina.*

Ante annos claruisse quingentos, existimat *doctissimus Casaubonus exercit. I. ad Appar. An. n. 25.*

Viri sapientes, qui librum istum composuerint, numerantur & nominantur *undecim*: in editione *Æmilii Porti* recentissima.

In eius Collectaneis, seu verius thesauro, illud eruditi homines uno ore hodieq; requirunt, pleraq; veterum scriptorum, ut Polybii ac Dionis, nomina temerè omissa. Qui tamen scalmi seu *Σκαλαμοίλιος*, utilitatem profectò maiorem, mea quidem sententia adferrent, si Fragmenti-cuiusque pater auctorq; de more laudaretur. *Hæc Schottus ante proverbium Suidæ, à se scholiis explicata, quem vide.*

Suid. admirabilis, incomparabilis, unus instar omnium Grammaticorum. *Dempsterus.*

L. CORNELIVS.

SYLLA se FELICEM edicto appellavit, sed paulò post phitriasi sublatu est. *Aurel. c. 75.*

Nominis etymon contractum ex SIBYLLA. *Macrob. Volat.*

Idem ex decreto VENUSTVM se appellari voluit: quæ nuncupatio à Felici non ita videtur dissentanea. *Rhodig. l. 24. 6.*

Ab eius nomine Syllaturire apud *Cic. l. 9. ad Att.* syllaturit jam diu animus & proscripturit.

Sylla utique 7000. civium occidi iussit, eique occidendi finem fecit hostium inopia. *Vide Lucan. l. 2. & lit. K.*

SVLPITIVS.

Severus, Presbyter, cognomento *Sulpitius*, Aquitaniz provinciz, vir genere literisque nobilis, & paupertatis atq; humilitatis amore conspicuus. Dictione *SALLVSTIVS*, historiz Heroum Christi quidam *FLORVS*.

Elegantia Romani sermonis vix quispiam Christianus auctor extat præferendus, Severo Sulpitio, ut eum legens, videatur stantis Reip. Senatorem aliquem de divinis rebus differentem audire. *C. Barth. l. XII. Adv. c. 18.*

SYMMA

SYMMACHVS.

Q. Aurelius Symmachus Vir consularis, præfectus urbis: inter præcipua nominandus exempla doctinarum, atq; modestiæ &c. *Ammianus Marcellinus lib. XXVIII. c. 4.*

Nullò veterum minor. *Macrob. lib. V. c. 1.*

Haut quisquam ira nitet, ut comparatus tibi non sordeat; Quis ita *Æsopi* venustatem, quis sophisticas *Socratis* conclusiones, quis *enthymemata Demosthenis*, aut opulentiam *Tullianam*, aut proprietatem nostri *Maronis* accedat? quis ita affectet singula, ut tu imples omnia? Quid enim aliud es, quam EX OMNI BONARVM ARTIVM INGENIO COLLECTA PERFECTIO. *Ausonius Epist. ad Symmach.*

*O linguam miro verborum fonte fluentem
Romani decus eloquij, cui cedat & ipse
Tullius, has fundit dives facundia gemmas!
Os dignum aeterno tinctum quod fulgeat auro,
Si mallet laudare Deum cui sordida monstra
Prætulit. &c.*

Prudentius lib. I. in Symmach. v. 634.

Mirabili eloquio & scientia præditus. *Prosper. Aquit. part. III. promiss. 38.*

Facundissimi Symmachi eximium dictum. *Cassiodorus lib. II. Epist. 1.*

Illud pretiosissimum generis humani decus, Vir totus ex sapientia, virtutibusq; factus. *Boëtius lib. II. prof. IV.*

Scriptit epistolas familiares elegantissimas, miræ brevitatis ac rotunditatis, *Ciceronis* in *Academiz* primus *Accola*. *Cassian. in Comment. Consul.*

Nulla ex iis est *Epistola* quæ non spiret genium quempiam viri in rebus *Egregii* publici procurandis exercitati: nulla epistola est, quæ non integrum dogma *Politici* alicuius *Syntagmatis* propagare queat. *Cass. Barth.*

Strictim eruditione omnia complet. *Idem l. XXI. c. 5 f.*

In epistolis eloquens, in relatione vehemens. *Dempster.*

Vt tanquam rerum novarum studiosus cum genero *Boëtio* interemtus à *Theodorico Gotorum Rege*, & quomodo is piscis capite tanquam *Symmachi*, lethaliter territus *vide Rhod. l. 27. 22.*

SYNESIVS.

Episcopus Cyrenes. Nobis *Platonem*, *Demosthenem*, *Pindarum*, *Christiano* ore loquentes dedit. *Cassian. lib. III. Eloqu. c. 14.*

Epistolas eius *Ἰωυμαζομένης* i. e. admirabiles nuncupat *Suidas.*

TACITVS

T. Y2
TACITVS.

C. Cornelius Tacitus scriptor historiae Augustae eloquentissimus: Fabio Quintil: utrique Plinio, Floro, &c. æqualis.
Tacitus nunquam sine laude loquendus. *Sidon. Carm. II. v. 192. vid. Sallustius.*

Imitator Sallustii *Cor. Tacitus*, omni virtute antiquis proximus, longo quidem intervallo, sed tamen proximus: & si linguae Latinae esset eadem puritas, cætera sic perfectus, ut vocare illos ipsos antiquos in certamen posset dignitatis.
A CER scriptor & Prudens. *Iust. Lipsius in dedicat. Taciti.*

Non optimus ille quidem Latinitatis auctor, sed historiae scriptor prudens, verus atque acutus. *Lambinus in Horat. lib. III. Carm. od. 27.*

Mirabilis omnino scriptor, qui serio hoc ipsum agit, quod non agit. Nec enim historia solum est. Sed velut hortus & seminarium præceptorum &c. Sapientiae simul & Prudentiae verus Dux. *Lips. in I. Polit.*

Historicus ille iudicii consideratus & liber. *Idem lib. IV. de Magn. Rom. c. 3. Confer epist. 89. Cent. sing. ad Ital. & Hispanos.*

Vir liberi iudicii & stili. *Idem Cent. I. ad Belgas ep. 16.*

Tacitus Imperator, *Corn. Tacitum* scriptorem historiae Augustae, quod *Parentem suum* eundem diceret, in omnibus Bibliothecis collocari iussit, & neglectorum incuria deperiret, librum per annos singulos decies scribi publicitus in archivis iussit, & in Bibliothecis poni. *Vopiscus in Tacito c. X.*

Luculentus Historicus, ac vitae pernecessarius. *Dempsterus. Confer Caufinum*, qui in plerisque adipalem eloquentiae succum desiderat.

Veracem fecit probitas, natura sagacem

Obscurum brevitatis te, gravitasque brevem.

Sic Ovvenus l. 2. epigram. 159. de Tacito.

Quinque libri Primores inventi Corbeiae, quod monasterium ad Visurgim est, atque illinc de promptu vere hunc thesaurum Quæstor quidam Pontificius ad magnum Leonem detulit, donatus ab eo aureis quingentis. *Lipsius in Notis p. 86.*

TAMERLANES.

Orbis terror & clades Orientis. *vide Iovium.*

TARQUINIUS.

Priscus Rom. Rex V. LVCVMO dictus *Aurel. c. 6.*

TARQUINIUS SUPERBUS cognomen moribus præcipue quod meruit. *Id. c. 8.* Tullum socerum in sepulchro abiecit, & Romulum sepulchro caruisse dicitans. *Sabellius. l. 2.*

TATIANVS.

Orator SIMIÆ cognomen adeptus, quod omnia ingeniosius imitando exprimeret. *Rhodig. l. 3. c. 10.*

TAVB-

TAVBMANNVS.

Frid. Taub.

Magnus Apollo. *Parco.*

Homo hominum in illo tractu (Saxonia) literatissimus. *Lips. cent. V. miscell. ep. 87.*

Festivitatis & salinarum arbiter, si quis alius mortalium. *Baudio. Salibus utiq; placebat Principibus.*

TERENTIANVS.

Maurus elegantissimus, & inculpaæ Latinitatis Poëta *C. Barth. XV. Adv. cap. 2.*

TERENTIUS.

De hoc Africanus Magnus Comicus.

Terentio non similem dices quempiam.

Terentius IMAGO Menandri. *Heinsio not. in Horat. p. 98.*

Cuius incredibiles lepores, ut *Ioseph. Scalig.* dicebat olim, vix centesimus eruditorum quisque intelligit. *Heins. ibid.*

In quoq; tu in summis, ô dimidiata Menander

Poneris & merito, puri serm. nis amator.

C. Caesar in vita Ter. ab Ælio Donata data.

Dulces latini leporis facetiae per Cæcilium, Terentiumque & Afranium subparitate nituerunt. *Vellei. c. 17. lib. 1.*

TERTVLLIANVS.

Q. SEPTIMIUS FLORENS TERTVLL. Patre Centurione proconsulari, Carthaginienfis Presbyter, acris & vehementis ingenii sub Severo Principe, & Antonino Caracalla floruit: Cypriano sic amatus, ut absque eius lectione nunquam diem praterierit, ac crebro notario suo (cui Paulo Concordia nomen) dixerit: DA MAGISTRVM. Ex Hieronymo in Catalogo Scriptor. Ecclesiasticorum.

FLORENTIS cognomen à corporis habitu & modo videtur ductum. *Iun. in vit.*

Scientia eius incredibilis, res amentata acerrimè, verba ex intimo venerandæ auctoritatis penurianta, copia & dignitate summa. *Franc. Iunius in præf. ad Notas suas in eum.*

Omni litterarum genere peritus, sed in loquendo parum facilis, & minus comtus, & multum obscurus. *Lactant. lib. V. Instit. c. 1.*

Certe præ illorum nautea, Tertullianus, mihi Terri TVLLIVS, & ROSA est. *Cl. Dauphineus* in eos qui dictionem Tertulliani carpunt, *Notis ad Basil. Se-leuc. p. 44.*

Quis post Tertullianum inter sacros Scriptores doctior? ideoquè doctorum lima dignior. *Lips. epist. XLII. cent. I. misc.*

Bb

Erudi-

Eruditissimus & quantum patitur ætas illa & Patria Africa, eloquentissimus. *Dempster.*

Rerum uberrimus, sermonis sæpè innovator. *Eidem.*

Inculpatæ Latinitatis autor; iudicio *Casauboni* quod repetit *Becman* in *manud. ad Ling. Lat. c. 2. f.*

Scriptorum quantum ad nos venit, eruditior nemo est, exque quo plura condicere possis quam *Tertullianus*. Nullus in eo apex est non cum cura positus, ut quo pacto alii inopia, hic abundantia litterarum peccare nonnunquam videatur. *C. Barth. l. XIX. c. 1.*

ECCLESIAE HOMINEM non fuisse dicebat *Augustinus*, sed calore disputationis. *Rhenanus* in *admonit. de Tertull. dogmatis quibusdam*. Confer *Bisciolam* l. 4. c. 5. *Erasmi* l. 17. *epist.*

THALES.

Primus SAPIENS vocatus est, quo tempore *Damasius* Athenis princeps erat: sub quo septem quoque Sapientes appellati sunt, ut scribit *Demetrius Phalereus* ap. *Laert. in vita p. 15.*

THEAGENES.

Quod esset stupidus ac garrulus more anserum, versipellis more vulpium, vulgari joco *χινναλώπιξ* aut quod anseribus valdè delectaretur, ceu vulpes, q. d. VULPANSER, *Erasmus adag. p. 749.*

THEAGENES.

Athen. CAPIVS s. FVMVS appellatus, quod multa promittens, nihil præstaret, & pauper cum esset, dives videri volebat, *Suid. Volat.*

THEANO.

Tythagoræ uxoris, ut alii, Pythagoræ discipula & *Bronini* conjux.

της Πυθαγορείης σοφίας θυγάτηρ. hoc est. *Sapientia Pythagoræ Filia* cognominata. *Laert. lib. VIII. p. 594.*

Et in *epistolis* scæminæ additis p. 877.

THEMISTIVS.

Cognomento *Ευφραδής* EVPHRADA, hoc est, *Eloquens*, seu, ut reddunt SVADA.

Eius orationes disciplinæ regis, & sapientiæ thesaurum nuncupat *Dionysius Petavius*. qui edidit *Parisii*.

Elegans & nitidus scriptor, non tantum doctus Philosophus. *Turneb. l. 12. c. 11.*

SPARTIATAS lancea indicat, humerus PELOPIDAS, eruditio Magnum THEMISTIVM. Nam quamvis omnibus rebus omnes superes, hoc tamen tuorum omnium maximè insigne esse scio &c. *Gregor. Nazianz. epist. 139.*

Præfatu-

Præfatura Prætorii Constantinop. defunctus, cætera Philosophus summus, Rhetor gravissimus. TVBA Paphlago. SVADA Græciæ, φιλοσοφικήταρ. *Georgio Remo* in *frontispicio Editionis suæ.*

THEMISTOCLES.

Græcis quandoq; nuncupatus NAVMACHVS ex Navalis belli peritia præsigni. Nam & longiora paulò hastilia, quibus è navi depugnatur, vocantur nauabacha.

Peicles, Miltiades, Cimon, Themistocles, 4. inter Græcos celeberrimi nominis Imp. gestarum rerum fulgore, per quandam exochen QVATVOR nuncupantur *VIRI. Rhodig. l. 14. c. 12.*

THEOCRITVS.

Βεκόλ. i. BVVLICVS dictus, sicut *Homerus*, Poëta. Bucolicorum Princeps. Scriptor cuius *Gratias* & *Veneres* nemo satis capit. *Dan. Hensius* in *edit.*

THEODORETVS.

Præcibus Monachorum in Syria, de matre sterili in summo senio, non absque miraculo exoratus: Ipso statim nomine DEO dicatus: & Juvenis EPISCOPVS CYRENSIS consecratus. *Sectator magni Ioannis Chrysostomi*: cuius imitatione fluens admodum & copiosus, & in elocutione facili, & Atticam gravitatem redolens. *Ex vita.*

Clemens Alexandrinus, *Cyrillus*, *Theodoretus*, inter eloquentes summè docti, inter doctos summè eloquentes. *Causinus lib. III. Eloqu. c. 14.*

THEODORVS.

Ex *Aristippi* & *Pyrrhonis* schola cognomento ATHEOS dictus, *vid. tit. DEVS* in *Polymnemone nostro n. 287.*

THEODORVS.

Byzantius Sophista à *Platone* vocatus. *LOGODÆDALVS*, *Suid. Volat.*

THEODOSIVS.

Imp. *Ευσεβέσις* βασιλεύς, i. Rex piissimus, ἀληθῶς ἐν Θεοσεβείᾳ μέγας, i. verè in cultu DEI MAGNVS.

Synodico, *Φιλόχρησις* c. 74. 75. Huic ferunt nomen, somno parentes monitos sacravisse, ut latinè intelligamus. *A DEO datum.*

Moribus & corpore fuit *Traiano* similis. *Aurel. epit. c. 48.*

THEOGNIS.

Alegarensis Siculus. Poeta vetus & Prudens. *Ammianus Marcell. libr. XXIX. cap. 5. f.*

Ipsum *Theognidis* poema nec caput, nec calcem suo loco agnoscit. Eft enim perturbatissimum, *Aristarchi* alicuius opera ordini restituendum. *C. Barth. lib. XXIV. c. 9.*

Theognis vel Socrate iudice necessarius. *Dempster.*

THEOGNIS

Alius, poeta Tiagicus, adeo frigidus, ut *χλιών*, id est, Nix diceretur. *Suid.*

THEOPHILVS.

Magnificentissimus, Magister, leges seu jura in Regia urbe laudabiliter, & cum summis vigiliis, & ut *magisteria* sedulitate dignum est, docens. *Iustin. pref. ff. 9. 9.*

THEOPHRASTVS.

Sive Melanthis fultonis, sive Leonis filius, ERESIVS, auditor Aristotelis, & scholæ Peripateticæ successor, ab eo Chalcidem migrante relictus. Hic initio TYRTAMVS vocabatur: sed ob divinam dictionem EUPHRASTVS à divinitate dicendi dictus est: Sicut Plato ab amplitudine sermonis, cum ante ARISTOCLES vocaretur. *Suidas.*

Vir dignissimus, qui eo seculo viveret, quod tulit Socratem, Platonem vidit. Aristotelem generi humano dedit. *Trium viros* constituendæ Philosophiæ, sine dubio divinitus excitatos. Quorum in sinu & gremio cum fuerit educatus, nec dubium nec mirum est, eum ipsam scientiæ *βαθύτητα* esse consecutum, eam scribendi facultatem adeptum, ut nihil unquam ab eo sit profectum, quod non visum sit studiosis sapientiæ omnibus numeris perfectum. *Isaac Casaubon. epistola præfixa characteribus Theophrasteis.*

Magnus ille maximi Aristotelis discipulus. *Idem in proleg.*

Suavitate homo insigni, linguæ pariter atque vitæ. *Agellius lib. XIII. c. 5. ex quo cognosces, quomodo illum vino Lesbio Aristoteles comparavit, & Menedem prætulit.*

M. TULLIVS *delicias* eum suas appellitare suevit, ut auctor est Plutarchus. *Vide Ciceron. I. Academ. 19. & in Orat. c. 19.*

Divina vir eloquentia. *Scalig. lib. I. poet. c. 13. p. 53.*

THERAMENES

Agronis F. ob inconstantiam, quodque modò harum modo illarum partium in rep. esset. COTHURNVS dictus est. *Plut. in Nicia, p. 524* Hinc Aristophanes: subinde se convertere ad molliorem partem viri est solertis & natura THERAMENIS. *Vid. SVIDAS.*

Eandem ob causam *aulici* Theramenes & Cothurni dicuntur. *Budæo I. de asse.*

THESEVS.

Ob præclarè gesta ALTER HERCVLES vulgò nominatus. *Plutarch.*

THOMAS AQUINAS.

In scholis, condiscipulis ridiculus erat, & BOS appellatus, quod semper taceret, audiretque tantum: de quo audita vox cœlitus: hunc BOVEM mugirus quandoque per totum orbem editurum.

Circa

Circa extrema Iesum flendo oravit, ut veniam tribueret scriptis, si minus rectè scripta fuissent. *Volat. l. 21. Anthropol.*

THRACES

HIPPOMOLET, quod lacte alantur equino. *Theodoret. Græcan. aff. curat. l. 5.*

THVANVS.

Iacobus Thuanus incomparabilis nostri temporis Historicus. *Rittershus. in Salv.*

THUCYDIDES.

Olori filius, qui non modo verborum vi & gravitate sed etiam accurata rerum descriptione inter omnes excellit historicos. *Aristides orat. I. Platon. p. 200. t. 3.*

Historiam IPSE suam esse voluit *κτίμα ἐς ἀνὶ h. e. perpetuum monumentum. l. I. p. 16.*

Vir & arte & orationum pulchritudine & accurata rerum notitia, & exercitatus ductandi scientia pollens. *Marcellinus in vita.*

Post illum (Herodorum) Thucydides omneis dicendi artificio, mea quidem sententia, facilè vicit: qui ita est creber rerum frequentia, ut verborum propè numerum sententiarum numero consequatur: ita porro verbis aptus & pressus, ut nescias, utrum res oratione, an verba sententiis illustrentur. *Cic. II. de Oratore c. 15.*

Rerum gestarum pronunciator sincerus & grandis. *in Bruto c. 33.*

Inciatior fertur & de bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum. *Id. Cic. in Orator. c. 12.*

Res nec multas nec magnas nimis scripsit, sed palmam fortasse præripit omnibus qui multas & magnas. Elocutione tota gravis & brevis, densus sententiis, sanus iudiciis: occultè ubiquè instruens, actiones vitamque dirigens, orationibus & excursibus pœne divinus. *I. Lipsius in I. polit.*

Κυρραφένς nuncupatus, κατὰ τὸ ἐξαιρέτων, sicut Homerus Poëta. *Cæl. Rhodig. l. 13. c. 19. quem vide.*

Ῥητορικὴ ἀσκή SIDVS RHETORICES. *Thoma Scholastico, qui tria Rhet. sidera numerat: Demosthenem, Aristidem Thucyd. ipse καὶ Φιλαιεσθένος καὶ Φιλοβουδίδης. lib. IV. Anthol. c. XXXI. epigr. 3. Adde epigram. 67. l. V. Conquire, quicquid Demosthenes ille Orator etiam sua manu scripsit, deinde Thucydides historiam, quæ octies huius Oratoris industria extat descripta. Lucianus dialogo adversus indoctum p. 755. t. 2.*

In Thucydides vestigiis oratorum ille princeps (Demosthenes) pedem sic posuit, ut quo exprimeret, quem ad imitandum proposuerat, promptius, octies manu sua transcripsisse Thucydidem auctor sit *Lucianus & Agathias Smyrneus, Andr. Schottus declamat. Seneca pr.*

Bb 3

Hinc

Hinc Orator Paaniensis dictus est Olori filium devorasse. vid. Hadrian. Jun. lib. 1. Animadv. c. 4.

Xenophon Thucydidem adhuc latentem, & in sua manu ne opprimeret (ô Candidam & ab omni æmulatione vacuum mentem!) primus ipse protulit & divulgavit. Lipsius in not. ad I. Polit. c. 9.

Quis mihi Herodoti ac Thucydidis otium linguamque suppedabit, ut istius improbitatem futuro quoque tempore tradam? &c. Gregor. Nazianz. orat. III. adversus Iulianum p. 34.

Tergemina Thucydidis gloria fuit. Nam ut de facundia viri nihil dicam, fuit & Philosophus & Historicus, & bello Dux bonus. Voss. I. de Hist. Gr. c. 5.

Historicus verax, acer in concionibus. Dempsterus.

TIBERIVS.

Cl. Tiberius, inter cognomina & NERONIS assumpsit, quo significatur lingua Sabina FORTIS ac strenuus Sueton. lib. 3. c. 1. f. à jocularibus CALDIVS BIBERIVS MERO ob violentiam nominatus. Diac. 7. m. scell. c. 22. & Suetonius.

TIBVLLVS.

Albius Tibullus Eques Rom. Multorum iudicio principem inter Elegiographos obtinet locum. Obiit adolescens tempore Virgilii. Vita.

Inter tria lumina poetices Romanæ, quæ Iosephus Scaliger cum Castigationibus recensuit.

Omnium cultissimus nec redundans in Elegia. Iul. Scalig. in Hypercritico c. VII. p. 363.

TIMÆVS

Siculus Tauromenita, Andromachi filius, ob scriptorum suorum futilitatem & vanitatem, *χαρισμικτεία*, id est, ANVS COLLECTRIX est à veteribus appellatus: ob linguæ virus & maledicentiam quam in omnes exercuit; non Timæus sed ἐπιμίαι i. OBTRACTATOR est appellatus. Hesychius. Casaubon. Not. ad Laert. p. 117.

Al. Tymæus Locrus, Philosophus Pythagoricus, Platoni æqualis, quemque Plato loquentem inducit. vid. Suid.

TIMON.

Μισάνθρωπος OSOR HOMINVM sectam omnem averfabatur. Ἀνιδεοπος VAGABUNDVS, nullaque firmas sedes habens, Ερυνήων Σπορρέδξ FVRIARVM TRADVX & propago, ex Aristoph. Suid.

Scilicet Sillos, hoc est vituperationes Philosophorum, inde SILLOGRAPHVS dictus. ibid.

TIMOTHÆVS.

Monachus Alexandrinus, qui Chalcedonensem synodum anathemate notavit, est

est αἴλιος ÆLVRVS, i. e. FELIS cognominatus, in Synodico Græco c. 91. & 93. 97. dicitur ad infernum migrasse. c. 101.

TIRAQVELLVS.

Andreas Tiraquel. Fontenarus Burdigalensis, post Parisiensis Senator, vario litterarum genere excultus, Jurisconsultus celeberrimus; aequè ingenij ut corporis numerosa fecundus prole, cum singulis annis singulos libros ac liberos Reip. daret, magno non solum in præfens patriæ suæ ornamento &c. Sed ad sempiternam Galliæ gloriam, quæ quod à Fontenaio accepit, in universum orbem Christianum, ubicunque doctrinarum splendor refulget, benigna dispensatione edidit. Thuanus lib. XXI anno 1558. quo obiit p. 404.

Diligentissimus, omniscius. Dempster. in Casaub.

TITIANVS.

Orator, quo usus est magistro Maximinus Junior, dictus est SIMIA sui temporis, quod cuncta imitatus esset, Capitolin. in Maxim. Jun. c. 1.

TITIVS.

S. Titius Orator, homo loquax & satis acutus, sed tamen solutus & mollis in gestu, ut saltatio quædam nasceretur, cui saltationi TITIVS nomen esset, Cic. Volat.

TITVS

Generis humani DELITIÆ atque AMOR appellatus, Aurel. in Casar. c. X. & epit. X.

Jucundissimus ut pater maximus. Plin. l. 1. pref.

L. TORQVATVS. vide HORTENSIVS.

TRAIANVS.

Vlpianus Traianus PATER PATRIÆ dictus. Justitiæ ac juris humani divini- que tam reparator novi, quàm inveterati custos Aurel. epit. c. 13.

Hunc Constantinus HERBAM PARIETARIAM ob titulos multos ædibus inscriptos appellare est solitus ibid. c. 41.

PARTHICVS à Senatu appellatus, quod Parthos vicisset.

Idem OPTIMVS cognominatus. Xiphilin.

TRAPEZVNTIVS sic dici maluit, qui Georgius Cretensis conditis voluminibus Platonis vitia expendit plura, quo argumento CÆNOTIMON nuncupatus atque ERINNYs, à Bestiarione insigniter profiscillus. Rhod. l. 21. c. ult.

TREBELLIVS vid. POLLIO.

TREBONIVS.

L. Trebonius, Trib. plebis cum Patres insectari & Il. suo libitu ferre videretur, ASPER cognominatus est. Liv. dec. 3. l. 1.

TREMEL-

TREMELLIUS.

Cum Quæstor in Macedonia relictus foret in castris, hostesque impressicōnem facerent, palam vociferatus est, se illos celeriter disiecturum, ut scrofa porcos, quod & fecit, & sibi cognomen tum fecit, SCROFÆ. *Alex. l. 1. c. 9. Macrob. l. Saturnal. 6.*

TRIBONIANVS

Homo absurdæ impietatis, & c. Abutuntur vero iudicio suo, quibus mirum est Justinianum tam prolixè de eo sentire, cum ipsemet sit ille JUSTINIANVS. Eo magis DEI contemptor, quo maiora præcōia veritati dedit, qui tantopere illam abhorreret; Qui ergo aliis pietatem præscripsit, sibi ipsi de impietate sententiam dixit, sese pietatis regulis eximendo. & c. *C. Barth. libr. II. Adversar. c. 17. Procopii, Suidæ, Hesychii in eum elogia, quare sub tit. JURISPR. II. 2. & Henric. Steph. in Hesych. p. 79.*

Justiniani iudiciorum hoc unum: Tribonian. Illustrissimus nec non prudentissimus Magister, vir & in ipsis rerum experimentis, & in eloquentia, & in legibus scribendis satis spectatus, & qui nihil unquam nostrarum iussionum contempsit, in *Confir. ff. §. 9.*

TRISMEGISTVS vid. HERMES.

TRITHEMIUS

Vno omnes calopodio calceat, hoc est, iisdem æquat laudibus, quos laudat.

De eius magicis vanitatibus atque insidiis. *Tilem. in disc. p. 255.*

TROGVS POMPEIVS. vid. JUSTINVS.

TURNEBVS.

Adrianus Turnebus, Reipublicæ literariæ columen. *Morello in Philostrat.*

Vir in literis, non nisi paucissimis, comparabilis. *C. Barth. XXVIII. Advers.*

cap. 20.

Summus harum litterarum conditor. *Eid. lib. XXXVII. c. 4.*

Inter doctissimos princeps. *Eid. lib. XXXIX. c. 3.*

Turnebus inclutæ LVX alta famæ. *Eid. l. Soliloq. 2. p. 8.*

Lux Criticorum. *Dempster.*

Rex Criticorum. *Casaub. in Sueton.*

Qui Sophia & Charitum & Musarum est dulcis Alumnus

Qui nusquam aliquam nocuit, qui profuit omni.

Quo disciplinarum interprete tota superbit

Gallia, ceu docto quondam Attica terra Platone.

Leodegarius à Quercu in eius *Catarrhum*, vid. & in obitu.

TYRVS.

Munitio muris *Es. 23. v. 4. 14.*

Coronaria

Coronaria cuius mercatores principes, cuius negotiatores honoratissimi terræ. *ib. v. 8.*

TZETZES.

Ioan. Tz. Scriptor vanior stolidiorque (nemo qui legerit, dicet locus) quam antiquior. *Casaub. in Laert. Confer Voss. II. Hist. Gr. c. 27. f.*

V.

VALERIANVS.

Huic cum Cenfor fumeretur acclamatum ab omnibus una voce: Valeriani vita *consura* est; ille de omnibus iudicet, qui est omnibus melior & c. *Pollio in vitac. 1.*

VALERIANVS

Casus, CARPICI cognomen traxit à *carpo*, ob promptitudinem manuata in tractandis armis. *Al. l. 1. c. 11.*

L. VALERIVS.

Cum plebem in Patres concitatam mitigasset, POTITI nomen adeptus est. *Volaterr.*

M. VALERIVS.

Hic cum adversum ingentem Gallum provocatorem procederet, corvus ab ortu solis galeæ eius infedit, & inter pugnandum ora oculosque Galli verberavit, hoste devicto, Valerius dictus CORVINVS. *Aurel. c. 29. Agell. 9. c. 11.*

MAXIMI nomen unde primum M. Valerio dictatori. *Vid. Cic. in Bruto cap. 14.*

Publ. VALERIVS

POPULICOLA dictus, quod legem de provocatione à magistratibus ad populum tulit. *Aurel. Victor. c. 15.*

VALERIVS MAX.

Vt Ægyptus Homericæ, bonis & malis mixtus est: in plerisque enim est acutus & subtilis, quod maxime vult videri, in plerisque durus, subobscurus & ad plebeium sermonem abjectus, à puritate & candore Latini sermonis longius discedit. Est tamen in eo iucundus, tot historiarum quasi florum congesta varietas, & brevis narratio, acuminibus sententiarum, non raro tam aptè aspersa, ut nihil videatur amœnitas. *Causim l. III. de El. q. c. 14.*

Id quod duobus verbis *Ioseph. Scaliger.* enunciat:

VAL. MAX. Historicus, ineptus affectator sententiarum, quanquam non inutilis propter exempla. *Com. in Catalecta p. 248.*

Rerum varietate, eloquentiaque incomparabilis, sola adulationis fœditate vilescens. *Dempster.*

Quovis adamante durior, quovis in orationis structura laxet & asperior. *Fr. Floridus quem & adducit. Erasmi adag. p. 73.*

Cc

VALLA.

VALLA.

Laur. Valla Patritius Roman. & linguæ Latinæ adsertor.

Latinæ linguæ diligentissimus observator, elegantis, propriiq; sermonis mirus artifex. *Gybertus Longolus pref. elegantiarum.*

Calamitatem Latini sermonis desinentē graphicè vide *pref. l. i. elegantiarum.*

Vir certè tum latine doctissimus, tum vero alienorum scriptorum iudex ut optimus, sic minime ambitiosus, & veritatis amantissimus, id quod invidiosum non, en eius vulgò reddidit: ut jam publico consensu latine ignorantium, tanquam iniquus iudex ferè rejiciatur. *Bud. in Pand. Confer Iov. Pont. de sermone. l. i. Volat. l. 21. Anthropol. ubi hæc in ipsum Distichon.*

Ohe ut Valla filet, solitus qui parcere nulli est:

Si quæris quid agat, nunc quoq; mordet humum.

Vid. Iovium in elogio doct. p. 17. & Alex. ab Al. l. 6. c. 9. Cui doctus & confidens. l. i. c. 18.

Ab alio quodam malevolò CYMBALVM MVNDI dictus, ut APION, disticho: *Sunt duo Grammatici, qui sunt duo CYMBALA MVNDI,*

APPIO verba sonat: Verbaq; VALLA sonat.

Quod non sit in illis qui sine re dant sonum, tunc demonstrat, ubi res postulatur.

VARRO

Sophista, à forma nasi ciconiæ comparis cognominatus; *PELAGVS. Alex. l. 2. c. 11.*

M. VARRO.

Quo nemo unquam doctior, ne apud Græcos quidem, nedum apud Latinos vixit. *Lactant. l. 1. c. 6.*

Terentius Varro vir ætate sua doctissimus. *Dionys. Halic. l. 11. antiq. Rom. c. 21.*

Varro Philosophus, Vir adcuratissime doctus atq; eruditus. *Appul. in apol.*

Vir Romanorum eruditissimus. *F. Quintil. l. X. c. 1.*

Peritissimus linguæ Latinæ, & omnis antiquitatis, & rerum Græcarum nostrarumquè. *Ibid.*

Diligentissimus investigator antiquitatis. *Cic. in Bruto c. 56. Confer eundem Philipp. 11. c. 41.*

Terentius Varro *humana vita exemplum, ætatisq; spatium nominandus*: non annis, quibus seculi tempus æquavit, quam stylo vivacior fuit. In eodem enim lectulo & spiritus eius & egregiorum operum cursus extinguitus est. *Val. M. l. VIII. c. 7. ex. 3.*

Quis Mare Varrone curiosus ista quæsit? Quis invenit doctius? Quis consideravit attentius? Quis diligentius pleniusq; conscripsit? Qui tametsi minus est suavis eloquio, doctrina tamen atq; sententiis ita refertus est, ut in omni eruditione, quam nos secularem, illi autem liberale vocant, studiosum rerum tantum iste doceat, quantum studiosum verborum Cicero delebat. *August. VI. C. D. c. 2.*

Homo.

Homo omnium facile acutissimus, & sine ulla dubitatione doctissimus. *Cic. ap. Aug. l. c. Vbi addit Vives*: Varronem etiam Viventem, cum multum valet Invidia, DOCTISSIMUM omnium TOGATORVM appellarunt, viventiq; quod nemini antea statua posita est in Bibliotheca. Iste vir tam in signis excellentisq; peritiæ, & quod de illo etiam Terentianus elegantissimo versiculo breviter ait:

Vir doctissimus undecumquè Varro. (est in c. de Phaleucii versibus) qui tam multa legit, ut aliquid ei scribere vacasse miremur: tam multa scripsit, quàm multa vix quæquam legere potuisse credamus. *Augustin. l. c. Adde Petrum Diaconum de notis literar. Conrad. Imp. l.*

Hunc duodecimam annorum hebdomadam ingressum (h. e. annum 84.) Septuaginta hebdomadas librorum conscripsisse (h. e. libros 490.) è quibus aliquot, cum proscriptus esset, direptis Bibliothecis suis non comparuisse. *Agell. refert l. III c. 10. f. ex ipsius Varronis l. Hebdomadam.*

Criticorum pater, in rusticana, in historiarum fragmentis in Lat. linguæ explicatione incomparabilis. *Dempsterus.*

ROMANVM CYNICVM, quod liberè quæ sentiret, de diis loqueretur, vocat *Tertullian. c. 14. apol.*

Eum PALÆMON, PORCVM dicebat; *vid. supra PALÆMON.*

Porcus tanè fuit litterarius, quia nihil intactum reliquit, & splendidissimo omnium rerum adparatu unicuiquè animi famem explevit; Rationem comparationis vide *apud Zvvinger. vol. 3. l. 3. p. 681.*

VATICANA APPENDIX.

Proverbiorum Græcorum FARRAGO, è Vaticanâ Bibliothecâ ab Andrea Schotto, una cum Zenodoti, Diogeniani & Suidæ proverbiiis, eruta & edita Antverpiæ.

VEGETIVS.

FLAVIVS Veg. Renatus, Vir Illustris, Comes, bellicæ disciplinæ scriptor. Scriptor non malus potius, quam bonus. *Lips. epist. XLI. Cent. 1. ad Godeschalcum Stevvechium editorem & commentatorem.*

Vegetus totus valensq; ac pristinæ integritati restitutus, & verè nunc primum RENATUS, prodiit opera *Petri Scriverij ex Officinâ Platinianâ.*

Diligens & doctus, & ut illa ferebant tempora, eloquens scriptor. *Dempsterus.*

VELLEIVS.

C. Vell. Paterculus. Explicator veteris historiæ luculentus & pressus & efficax. *Aldus Manutius in Scholiis Græc. edit. adjectis.*

Compendium Velleianum laudabile fuit, sed potior pars perit, iudicio & ordine tamen scriptum: & quod exemplar pleniori Chronologiæ sit ad imitandum. *Lipsius Cent. III. miscell. epist. 61.*

Styli elegantis sed pudendæ a dulationis. *Dempsterus.*

VENANTIVS HONORIVS FORTVNATVS.

Pictavorum Pontifex, Poëta mirifico & admirabili ingenio, temporibus & generibus Eloquentia iniquissimis editus. *Cass. Barth. lib. V. c. 12. quem consule, ut & Gy ald.*

Ad hunc Fortunatum velut CALLIOPIVM quendam Magistrum & Cophæum Musicorum modulantium respexit omnis sequentiam Poetarum chorus. *Idem lib. XLVI. c. 3.*

VENETVS.

M. PAVLLVS Ven. à doctis fabulosus existimatus fuit, at nunc compertus verissimus, ob navigationum observationem: ait *Iosephus Moletius in Commentar. ad 1. Prob. Geograph. c. 5. apud Tilema r. in Disc. Phil. p. 236.*

VETIVS EPAGATHVS.

Martyr Gallicanus, CHRISTIANORVM ADVOCATVS nuncupatus. *Euseb. l. 5.*

VESPASIANVS.

Sanctus omnia. *Aerel. in Cesar. c. 9.* Infirmus tamen uti quidam pravè putant, ad versum pecuniam. *V. d. l. c.*

CYBIOSACTES hinc ab Alexandrinis dictus, *Sueton. l. VIII. c. 19. vid. adag. p. 626.*

VESPUCIVS.

AMERICVS *Vesp. Florentinus*, terram illam, trans æquinoctialem lineam, quam à suo nomine AMERICAM dixit, exploravit. *v. Thuanum l. I. Histor. p. 4.*

VESSELVS.

Frisius, LVMEN MVNDI, ob excellentiam in omni scientiarum genere dictus. *Isaac Pontanus rep. Amstelod. c. 28. p. 236.*

VICTORIVS.

Petrus V. Instaurator non ultimus humanitatis. *C. Barth. in Rutil. p. 186.*

Neminem arbitror meliori fide ac religione & diligentia antiquorum scriptorum emendatione versatum esse, quam Victorium. Nam quodcumque utpiam haberet, ne antiquitati præscribat, veterem scripturam velut subscripta testatione repræsentat & rem iudicio humanum relinquit: in quo ea pudoris ingenuitate est, ut de existimatione malè amittere, quam per fucum hominibus os sublinire, & dum famæ consulit, verum opprimere. *Turneb. l. 19. c. 28.*

VICTOR. v. AVRELIVS.

VIDA.

M. HIERONYMVS. VIDA, Crenonensis, Eò pervenit, quò sine Græcis, duce cum primis Virgilio pervenire poëta potest, adeo ut à malevolis SVRRIPERE nedum SVMERE dicatur, in nullo certè MARO magis deprehenditur. *Li. Gyrald. dial. I p. 390.*

Vniver-

Vniversum penè opus eius quasi Parodia sumpta atq; formata è Virgilianis. CENTo quasi quidam iudicari possit. Multa nihilominus divina sunt, atq; omni maiora obrectatione. CHRISTIAS meretur summam laudem; non enim nisi à VIRO Pio atq; etiam OPTIMO proficisci illa potuère. BOMBYX liber, rex est librorum Vidæ. *Scalig. in Hypercrit. p. 804. 806.*

VIGILANTIVS.

Natione Gallus, præsul in Hispania, Hieronymo DORMITANTIVS, quod inter alia divitias præferret paupertati: *Gennadius, Volat.*

VIGILIUS.

Martyr. Egregius Scriptor, Sermonis, iudicii & sanctitatis suo genere eximius. *Cass. Barth. lib. XIX. Adv. c. 3.*

DORMILIVS dictus ab iis, quibus vigilantia sua orthodoxa officere videtur.

VIRGILIUS.

PVBLIVS Virg. MARO.

Ab extremo miraculo nomen factum Vati, nam à Virgâ Virgilius, ad quam rem alius Calvus:

Et vates cui Virga dedit memorabile nomen Lauren.

Alii populeam nominant. Siquidem (ait *Servius in vita Virg.*) virga populea, more regionis, in puerperis, eodem statim loco depacta, ita brevi coaluit, ut multo ante satas populos dæquarit, &c. Poeta ipse videtur allusisse *Eclog. IV.*

Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores.

Confer Rhodigin. l. VII. c. 4.

PARTHENIAS dictus à pudore, quod vita, ore & animo probatus. *Servius & Auson.* Ob verecundos & virginales mores, ait *Gyraldus de poët. hist. dial. 4. p. 150.*

POETA. *Senec. lib. VI. Nat. quest. c. 17. & 18. August. IV. de Civit.*

ALTER HOMERVS, *Hieronymo epist. CLI. ad Algef. qv. 10.*

POETA SVBLIMIS, non *Homerus Alter*, ut *Lucilius de Ennio* suspicatur, sed PRIMVS HOMERVS apud Latinos. *Idem in Comment. in Mich. c. VII.*

Αλτ' Ὀμηροῦ. lib. V. Anthol. ep. 74.

MANTVANVS HOMERVS. *Macrobio.*

De numero Vatum si quis seponat Homerum

PROXIMVS à primo, tunc MARO PRIMVS erit

Et si post primum MARO seponatur Homerum

Longe erit à primo quisq; secundus erit.

Ex illo Domitrii Afri apud *Quintil. l. X. c. 1. Qui Fabio* interroganti, quem Homero crederet maximè accedere, secundus, inquit, est Virgilius, propior tamen primo quam tertio.

Cc 3

PLATO

PLATO POETARVM, Alexandro Severo Imp. qui eius imaginem cum Ciceronis simulachro in Larario habuit. *Lamprid. in eius vita 31.*

PLATONICVS POETA. *Cal. Rhodig. l. II. & X. Platonius Maro. ibid.*

SIDEREVS VATES *Columella lib. X. sine.*

ALTISONVS MARO. *Iuuenali Sat. II. & Auson. in Eidyll. Cothurnatus, Martialis. Altelloquentissima eius Aeneis. Scalig. lib. IV. c. I. p. 443.*

Vates suavissimus, Nitidissimus, Pulcerrimus, Splendidissimus. Dulcissimus, Politissimus. APOLLO ipse cum pastor esset, iucundioribus aut teterioribus non cecinit numeris. Inest in eo phrasis regia, & ipsius Apollinis ore digna. Sic puto loqui Deorum proceres in consiliis caelestibus. Non si ipse Iupiter Poëta fiat, melius loquatur. *Scaliger in critico & passim.*

Homerici versus in terrâ, Virgiliani inter Musas à Phœbo facti videntur: ille *Graculus Circulator*, is Regiæ orationis Auctor. Virgilius *MAGISTER* est, Homerus *DISCIPVLVS*. Hic *VERVS* POËTA, ille Foraneus Narrator. Homerus moles quidem est, sed rudis & indigesta. Virgilius Matrona honesta. Idem.

Phœnix Poetarum. Idem.

Vnicus poëticæ *SIRENOPHOENIX*, Virgilius. Quibus (Cæsarem & Aristotelem ipsi jungit) ut ait de Bacchylide Pindarus, obstreperunt & obclangunt inepti Milvi, Corvi, Vultures, etiam Noctuæ atq; Vespertiliones. Illi verò οἱ πεπνυμένοι πὶ δὲ σικαὶ αἰόασσι. *Scal. ex. 194. f. 4.*

Dulcis Virgilius *LATINA* SIREN.

Duplex Mæonides, triplex Apollo

VNVS OMNIA, qua ambiunt POËTÆ:

O CYGNE, ὁ Philomela. VER *LATINVM*

MEL MERVM Latij, *LATINÆ* ATHENÆ.

O MONSTRVM vitio caens. quid ergo?

O cælum sine nube, lux serena,

O Pontum sine fluctibus profundum. &c.

Idem in Heroib.

Λιγὸς ὄρος ὁ κίονος CANORVS CYGNVS dicitur *V. Anthol. 74.*

Quemadmodum Antonius apud Ciceronem de poetis, videntur ipsi alia lingua, quam Poetica, mihi usi.

Item, illius versus nemo mortalium æquare valet. *Scaliger.*

Vnum illum censeo scivisse, quid esset, non ineptire. *Ibid.*

Nusquam Musa Maronis mortale quicquam sonat. *Id.*

Cuius ingenium tantum omnes efferre debent, quam imitari nulli possunt. *Munsterus apud Merulam Cosm. pref. 2. l. 4. c. 35.*

Optimus Philosophus. Cum Poësi jungit Philosophiam, excutit *VIR* ADMIRABILIS Philosophiæ penum. *Idem.*

Multæ

Multæ antiquitatis homo, sine ostentationis odio peritus. *Agell. lib. V. c. 12. & f. addit Macrob. lib. V. c. 13.*

Vir omnium Græcissimus. *Albericus Gentilis.*

Antiquitatis altissimus Gurges. *Hadr. Jun. l. Animadv. c. 9.*

Latini eloquii Magnus Auctor. *August. X. de Civit.*

Poëta magnus omniumq; Præclarissimus atq; Optimus. *I. C. D. c. 3.*

Non minus Orator quam Poëta. *Macrob. l. V. c. 1. & 2.*

Quantum poësis ab Homero & Virgilio tantum fastigium accepit Eloquentia à Demosthene atq; Cicerone *Quintil. l. XII. c. 11.*

Decem Rhetorum, qui apud Athenas Articas floruerunt, stylos inter se diversos permittit. *Macrob. l. d. c. 2.*

Cuius mentem tam Homeri credo, quam Virgilia anima constare, quorum uterq; *ARCEM* possedit *MUSICÆ*, te tertium ex utroq; compositum esse confirmans. *Ad Iulianum Consulem, Priscianus in prefat.*

Cum sextam illius Eclogam Cytheris meretrix recitaret in theatro, Cicerone, spectatore, stupefactus, auctorem inquisivisse, & eo cognito dixisse fertur & ad suam & ad illius laudem: *MAGNÆ SPES ALTERA ROMÆ. Servius in VI. Eclog.*

Tanto Romæ in pretio, ut prodeunti in publicum à populo acclamaretur, *DELICIAS ROMÆ. Auctore vita eius.*

Populus auditis in theatro Virgilia versibus, surrexit univertus, & forte presentem spectantemq; Virgilium veneratus est sic, quasi Augustum *Quintil. in dialogo de orat.*

D. Augustus Carmina Virgilia cremari, contra testamenti eius veterandiam vetuit: maiusq; ita Vati testimonium contigit, quam si ipse sua carmina probavisset. *Plinius l. VII. Nat. hist. c. 30.*

Hæc est Maronis gloria, ut nullus Ludibus crescat, nullius vituperatione minuatur. *Macrob. l. Saturn. c. 24.* quod laudibus plenum.

Plura elogia vide sis in *Commentar. Iudovici de Laterda.* Plures præcones apud *C. Barth. lib. LX. Advers. c. 3.* Item sub *HOMER.*

Inter *VIRGILIO* MASTIGES fuit *PERO.*

VIVES.

EVDOVICVS VIVES Hisp. quo decedente *DOCTOR* Nemo in Hispania superfluit. *Doctrinæ colamen, decusq; Vitæ. Iovius in Elog. doct. Virorum. p. 141.*

Vir longè eruditissimus & Præclarissimus *Judicii. C. Barth. l. X. c. 6.*

VLPIANVS.

Tyrus, doctissimus & discendi studio flagrantissimus κατέχευτο nomina: quod moris haberet, appositorum nihil comedere, πρὶν εἰπεῖν, κείτου, ἢ ἄ κείτου, καὶ πρὸ κείτου, antequam omnium epularum nomina ubi exstarent, aut legentur inquisivisset. *A. benaus in argum. nro operis ex restitutione Casauboni.*

DOMI-

DOMITIUS VLPPIANUS, Ictus.

Cerdibius Scævola, & Julius Paulus, & Domitius VLPPIANUS CORIPHÆI legum prudentum. l. Scire oportet XIII. §. 2. ff. de excusat. tit. 1. l. XXVII.

Heliogabalus removit & Vlpianum Ictum ut *Bohum Virum. Lamprid. in Heliogab. c. XVI.*

E Scriniarum principibus & doctissimis jurisperitis primus Vlpianus. *Idem in Severo c. XV. & in Maximino c. LXIIX.* sine quo nihil statuit Alex. Severus *ibid. c. 31.*

Juris auctor. *Aurelius de Cesarib. c. XXIV.*

Scrini Magister. Juris Conditor. *Histor. Misc. l. X. c. 25.*

ULYSSES.

Apud Lycophronem CORVVS d. oblongavitatem. *Rhod. l. 20. c. 34.*

VOLATERRANUS.

Raphael Vol. Vir infinitæ prope lectionis, quippe qui disciplinas omnes in ACERVVM (*Commentariorum urbanorum*) coniecerit V TILI potius in aliena desidia, quam ad explicatæ doctrinæ decus nobili opere: non multo enim citam sale, & sine ornamento Latinæ orationis, cuncta abstracto ordine ita digessit, ut alibi quærenda legentibus indicare videatur. Integritate vitæ Vir optimus. *Idem in Elog. doct. Vir. p. 131.*

VOPISCVS.

FLAVIUS Vop. *Syracusus*, Aureliani Imp. & aliorum vitas scripsit, ita quidem, ut melius scribere potuerit, se teste sub fine hist. Historicus illius ætatis optimus. *Dempsterus.*

VVLICATIVS GALLICANVS V. C.

Avidium Cassium descripsit.

VRBANVS.

VRBANVS III. Papa, quod pacem inter Ecclesiam & imperium turbare conatetur, dictus est à Germanis TVRBANVS. *Calvis. p. 4. c. 1185.*

W.

WARNEFRIDVS.

PAVLLVS WARN. Longobardus. Historiæ Longobardiæ autor.

WOLFIVS.

HIERON. WOLFIVS Oetingensis, exacta linguæ Græcæ cognitione clarus. *Thuanus lib. LXXI. sub fin.*

WOWERIVS.

Ioannes Woverius Senator Antv. rpianns. Vir sagax & doctus. *C. Barth. l. b. XXIV. Ad. c. 7.*

Cujus mores candidissimos tenerrimis manibus fecerunt finxeruntque Orchemenia numina: cuiusque eruditio & multiplex & ingens non modo suavi

suavi humanitate totam occupat Belgicam; sed & per totam erat exporredura Europam, nisi eam propriè sibi applicasset Patria. *Ianus Gruterus in epistola præfat. ad orationes Politicas Dinarchi.*

X.

XENARCHVS.

Rhodijs ob polyposian seu bacitatem METRETES. *Rhodigin. l. 24. c. 6.*

XENOCRATES.

De quo dictum: *ὁ πᾶν ἄνθρωπον ἔχει.* h. e. Xenocrates Virille, qui VNVS omnibus fuit Omnia *Laert. lib. III. p. 262.*

XENOPHANES.

COLOPHONIUS, de quo TIRICH: *ἑνωφάνης ὁ κωλύων, ὁ μηδενάτιον ἐπιπέπην.*

Hoc est.

Xenophanem subacervum & HOMERI nobile

FLAGRVM. *Laert. lib. IX. p. 639.*

XENOPHON.

Grylli filius, Philosophus, Ath niensis. Primus Philosophorum scripsit historiam: Vir cum in cæteris præstans ac bonus, tum equorum venation. sive ac disciplina militaris imprimis studiosus: Religiosus p. aterea, & sacrificiis intentus. *MUSA ATTICA. Suida: & in Antholog. lib. V. epigram 70.*

APIS ATTICA à dulcedine Eloquentiæ & incredibili facilitate. Imitator Socratis accuratissimus, quemadmodum illius *Onesivritus*, qui tamen ita differt à Xenophont. ut exemplum ab exemplari: neq; enim præstantiam eius assecutus est. *Laert. l. II. p. 125. & Suidas.*

Xenophontis sermo melle dulcior. *Cic. in Orat. c. 11.*

Cuius voce MVSAS quasi locuras ferunt. *Ibid. c. 19.*

Molle & Xenophonteum orationis genus. *in Bruto. Confer eundem in Cat. Maiore c. 17. p.*

In rebus gerendis facilè præstantissimus Dux, quiq; præeundo exemplis Duces & Imperatores exercitus genuit. Neq; verò Magnus ille Alexander, Magni cognomen adeptus fuisset, nisi Xenophon virorum fortium res etiam perfunctoriè & quasi aliud agentibus factitias, memoriæ ac litteris prodendas esse monuisset. *Eunapius in proem.*

P. Cornelium Africanum, nunquam Xenophontis libros de manibus deponere solitum fuisse accepimus. *L. Lucullum Imperatorem summum, adversus Mithridatem missum, cum rudis & prorsus artis Imperatoriæ imperitus esset, Xenophontis lectione tantum profecisse, testis est Cicero, ut de hoste omnium callidissimo, ac in primis strenuo, multas clarissimas victorias reportarit.*

Cyrus à Xenophonte non ad historiæ fidem scriptus, sed ad effigiem iusti

Imperii. Cic. ad Q. Fratr. l. i. epist. 1. c. 8. Confer Procopium Orat. l. de adific. in praef. Lipsium in Not. ad l. Polit. c. 9. Tileman. in Disc. Philal. p. 159.

Doctor Imperatoriae artis. Ware mundo de federibus p. 13. f.

Stylo sublimi, dictione candida. Dempsterus. vid. LYCVRG. & ARRIANVS.

NVS.

Xenophon ἀγαθὸν κλέκτης i. ALEATOR, alea insigniter deditus. Menandro.

XIPHILINVS

JOAN. Xiphil. Monachus. Correptor Dionis Nicæi, quem in Epitomen contraxit.

Ea interpretamenta & notis vulgata à Friderico Sylburgio.

Z.

ZACHARIAS.

Ille summi Sacerdotii splendor, Pater vocis, genitor clamoris obmutuit. Chrysol. f. 86. ubi plura.

ZENO

Criticus Stoicæ disciplinæ auctor. ÆGYPTIVS PALMES dictus, ob corporis attri gracilem proceritatem. Laert. lib. VII. pr.

Tantæ apud Atheniens. autoritatis, ut urbis ac mœnium apud illum claves deponerent, coronaque aurea & ærea imagine honorarent. Ibid. p. 438.

Vitam suam verbis, ac doctrinæ suæ consentaneum exemplar nobis proposuit. Athenienses in decreto suo p. 441. ibid.

Ζηνὸς καὶ ὑψηλολόγου i. c. Severus, sublimia sapiens ac proloqueus. Themistius in Gratiarum actione. pr. V. STOICI,

ZENO

Veronensium Antistes, CHRISTIANVS quidam ἄρτυλεῖος, adeò eruditus est & densus in signifi. andis per pauca multis. Nobilissimus Auctor. Cassi. Barth. l. XIII. c. 10.

ZENOBIVS

Sophista Romæ, qui sub Cæsare Adriano docuit æqualis Phlegonti. Eius sunt proverbia ex Tarrhæo ac Didymo exscripta: Suid. Gerh. Vossius de Histor. Gr. lib. II. c. II. Ab Andrea S. botto edita, qui & XENODOTVM notat appellari praefat. ad Lector.

ZOPYRVS

Profitebatur se hominum mores, naturasque, oculis, vultu, fronte pernoscere, dictus ob id PHYSIOGNOMON, qui cum turpia quædam & à virtute aliena de Socrate dixisset, ac à multis idcirco derideretur: Non errat, (Socrates respondit) ZOPYRVS, huiusmodi enim natura essem, nisi naturam philosophia superassera.

ZORO-

ZOROASTES

PER SOMEDES cognominatus, Persarum Magister & Magicæ inventor. Locatur in Anno mundi 3400. à Frisio. Vid. Plin.

ZOROASTRES.

Dictus q. Ζῶον ἄστρον, quod uti VIVENS ASTRVM ab omnibus coleretur: aut quod quali fulmine in cœlum esset elevatus.

Cham Noë filium à patre maledictum hunc esse putant nonnulli, Mesraim Cham: filium, Gen. 10. 6. dictumq; q. ἀστροθύτην i. ASTRORVM SACERDOTEM. Ioan. Frisius.

ZOSIMVS.

Comes & Exadvocatus fisci, vixit tempore Theodosii junioris, ut ex Evagrii Scholastico constat lib. III. Eccles. Hist. c. 41. Reliquit Historiæ libros sex. Io. Lancelavo interprete & Frid. Sylburgio recensore, editos. tom. III. Hist. Rom.

ZOILVS.

Amphipolitanus, cognomento HOMERO-MASTIX, quod Homerum derideret. Quapropter Olympiæ spectatores ipsum persecuti, de Scyronis saxis deturbarunt. Fuit autem orator & Philosophus, scripsit tamen etiam quædam Grammatica contra Homeri poesin, contraq; Isocratem Oratorem. Suidas.

Imò Homeri flagellare est solitus effigiem. Galen. l. Therap.

Polycratis fuit Auditor, eius qui & accusationem scripsit contra Socratem. Neque Zoilus stylum modo in Homerum, sed & Platonem aliosque strinxit: causam rogatus, se, quod malè facere non liceret, malè loqui, respondit: dictus inde κῶλον ῥητορικῆς. i. e. GANIS RHETORICVS.

Ælianus, cui φλογερός κακοδαίμων FLAMMEVS CACODÆMON, l. XI. c. 10. ubi eius effigiem pingit.

Non enim hoc recens nomen: est apud Martialem, est & nomen TVTORIS apud Livium, & ORATORIS apud Strabonem, & apud Vitruvium CALVMNIATORIS Homericus: inquit Domitius in H. epigr. 42. p. 160.

Et propter hunc, nomen sane exosum ubiq; t. Ovid. 1. Remed. v. 365.

Ingenio Magni livor detrectat HOMERI.

Quis quis es, ex illo, ZOILE, nomen habes:

Ornibusq; peius pessimis, ut cui tanquam fascino avetendo, votis opus judicetur & execrationibus. Ex his partim aliorum, nostri a partim & leminosa,

Zoile, mi grave sit, lege & hinc te noscere disce.

Pellunt Zoile, fascino coralli,

Et fel lucifugæ mellis, jecurq;

Insertumq; factâ monile conchâ,

Et bacchar niveæ impedita fronti.

D d 2

Et re-

Et rerum numerum & tacere nomen:
Sunt qui se cruce muniant salubri.
sed quid, Zoile, fascinationes
Et venena tui repellat oris?
Spes est in cruce si tuam viderem.

Martialis Mōnerij Lemonicis fin. epigrammat.

In Cognomentum.

Adlabas, rabidoq; miser nos dente laceffis,
Quiq; aliquid scribunt, hos nihil esse putas.
Dentibus auctores & cum corroseris onnes
Ipse nihil scribis, nunc potes esse aliquid.
Invidiam hanc veteres quondam dixerunt *Caninam*
Cum noceas aliis, nec tibi proficias.
Nil ego sum fateor; tu qui mordesq; lastrasq;
Esse aliquid jam te dico; quid ergo? *CANEM.*

1a. obi Paschasii Lotharingi lib. IV. epigr.

In responsum eius.

Omnia quod rodas, quod mordes dentecanino,
Quis te non rabidum dixerit esse *CANEM*?
Sed quia nulla facis cum sanguine vulnera, non es
Re *CANIS*, ignavus nomine sed *CYNIVS*.

Hieronymi Arconati Silesii.

*In responsum eius & præcipitium,
Athenienses.*

Zoile ni cesses malè sic facere & malefari
De nostris iterum præcipitè petris.

Auctoris.

In Oseius & linguam.

Pestis, flamma, fretum, tria sunt mala, Zoile: verùm
Tu tribus his gestas peius in ore malum.

Nicolai Borbonii Vandoperanti, prima voce mutatum.

Pindum solus habes & solus, Zoile, Mufas,
Et cor solus habes, solus & ingenium.

Omnia solus habes: hoc non puto posse negari:
Linguam tu sed habes, Zoile, cum *CANIBVS*:

Factum ad Martial. ep. 26. l. III. ab Auctore.

Non opus est nostros ut rodas, Zoile, libros.
Ipse ego quos toties rodo, vocoq; malos.
Quos toties *NIHIL* esse puto, servire palato
Si vis, ne rodas Zoile, rosa prius.

Hieronymi

Hieronymi Arconati, una dictione supposita.

Hic nihil ingenii, nihil artis, nilq; laboris?
Zoile clamabis, prætereaq; nihil.
Sic est: ingenium tibi soli est, a; sq; laborq;
Zoile, quod rodas, hic erit ergo *NIHIL*.

Auctoris.

Eiusdem ad quemvis anagnosten.

Quisquis es, hoc unum mihi da: prodesse *JVENTÆ*:
Omnia concedam, *Lector* amice, tibi.
Vsq; minus pigeat, teneræ prodesse *JVENTÆ*,
Fortè quod est hominis, fer, tege, corrige homo.

MISCELLANEA ONOMATOLOGICA.

Ad elucidationem EPONYMOLOGII plurimum facientia.

ALEXANDRI ab ALEXANDRO
Genialium Dierum

Lib. I. Cap. 9.

Pleraq; veterum Romanorum cognomenta, quibus de causis indita & denominata fuerint.

Verum profecto est, id quod à multis traditur, veteres illos non infimæ plebis homines quorum bona fortiq; opera populus Rom. usus fuit, *ex rerusticâ*, in qua multum diuq; versati fuerant, clari nominis cognomenta sumpsisse. Ex qua re conjectari licet, fortes illos atq; acri ingenio viros, quicquid à reipublicæ muneribus otio & laxamenti habebant, id plerumq; in exercendis agris & colendis frugibus ponere consuevisse, neq; sementes terræ jacere, neq; vites amputare, aut agros stercorare vel irrigare, fastidio unquam duxisse: quæ nunc probro ducimus, dedecoriq; & turpitudini damus. ^a Eiusmodi fuisse *PISONES*, quod in pinendo frumento longo usu fuerant exerciti, vel à piso legumine: hi enim ^b *GALPHVRNIORVM* prolapia à Numa originem duxisse feruntur. ^c *CICERONES* & *LENTVLI*, alteri ob ciceres, alteri ob lentis eximie cultas, generosum familiarum nomen invenerunt. ^d *FABIOS* quoq; à satione fabarum sunt qui autem denominatos: ^e Tamen ^b *Hercule* prognatos, & à *fovea* dictos non nulli ferant. Sicut ^f *ANTONIORVM* familia, quæ Romæ imperitavit, *Antonem Herculis* prognatum auctorem stirpis nuncupat & *LACTVCINI*, quod lactucas colerent,

Dd 3

colerent,

colerent, & ^hHORTENSII quod Hortorum studio tenerentur. ⁱSTOLONES quoque à pampinatione & cura arborum, quod curarent, ne frutices quos stolones vocant, ad caudices arborum nascerentur, nobilia cognomenta invenere: ex qua familia Licinius ille *Stolo* ^k primus de plebe consul, quia filium emancipando, fraudem legi fecerat, quae verabatur ultra quinquaginta agri jugera possidere, sua lege damnatus est. ^mPILVMNOS, quod pilum conterendo frumento idoneum commentum sunt, dictos accepimus. ⁿSERRANOS, quod agros sererent, vel quod serenti fuerat delatus honos. ^oCuius familiae proprium erat, feminas nullo tempore lineam veste uti, sicut ^pCETHEGIS distincto amictu, & exerto brachio incedere: & ^qFLAMINIIS, nisi sacrorum causa à sua domo ignem efferrit. ^rSVILLI vero, ^sBVBVLEI, ^tBVPECTI, ^uCAPRARII, & ^xPORCII, ^yOVINII quoque, ^zCAPRILII, ^{aa}EQVITII, & ^{ab}TAVRI, à *pecudibus & armentis* cognomenta familiae tulere: ex quibus claros illustresque viros militiae domique multos fuisse, fama vulgavit. Rursus ^bex corporis vizio, aut membri iactura magis quam honestamento plures dicti cognominati sunt, quos recensere, & brevi perscringere, de quibus meminisse potuimus, non pigebit. ^cSTRABONES, ^dPÆTI, & ^eCOECI ^cex oculorum vizio cognomenta invenere: tamen si ^fpatos habere oculos laudi plerumque datum sit. Sunc enim ad lasciviam proniores. Sicut & ^gLICINII & ^hLIMI alteri quod parvis ocellis nascerentur: alteri quod limis oculis intuerentur. ⁱHORATIO illi qui Thuscorum copias detinuit solus, quod alterum in bello amisit oculum, *Coclitis* nomen fuit: quamvis quod esset unoculus. *Cyclopem*, mox lapsa consuetudine pro Cyclope *Coclitem* appellatum ferant. A simis vero *naribus* vel *repandis*, ^kSILOS & ^lSIMOS: à *superciliis* ^mSILONES: à *labiorum* magnitudine ⁿCHILONES & ^oLABEONES: à *naslo* ^pNASONES: ab *auribus* mobilibus ^qFLACOS: à *capite* ^rCAPITONES, à *fronte* ^sFRONTONES, dictos accepimus: sicut à *colore* ^tBVRROS, ^uNIGROS, ^xRVROS ^yAQVILIOS & ^zRVTILIOS. Dixere autem Silos, naribus sursum versus repandis: Silones vero, qui praeminenti supercilio forent. ^{aa}GALBAS quoque à colore galbulae avis credunt denominari. Est enim passeris genus luteis pennis, tamen si à galbeo indumento aliqui dictos asseverent. Et ^bLAPPAS, ab inculto capite, & ^cSVRAS à *suratum* nervositate, & ^dHALAS, à *sædo* oris halitu: ^eCOSSOSQUE quod rugosi corporis forent: sunt enim vermes seu teredines, quos in vetustis lignis cum cariem cariem contraxere, genitos inspicimus. Sicut ^f*Aenobarbos* ab æris simillimo capillo multos dictos volunt. ^gC. Mutius vir clarus genere factisque, cum Porcennam gladio impeteret, quod scribam pro rege obtruncarat, à clade dextrae manus, quam sibi ad ignem deflagravit, *Scævola* nomen tulit. Inde ^hcognomentum Scævolarum multis Romae factum est. Scævum enim graecè *lævum* designat. ⁱPLAVTOS etiam & ^kPLOTOS, quod supra modum pedibus planis essent. ^lPLANCIS vero & ^mPANSIS à *vola* pedum pariter id nominis fuit: cuius familiae numeratur ⁿNVMATIVS PLANCVS, vir praetorius & consularis, qui sub disciplina Ciceronis evasit orator summus. Sic ^oVALGI, ^pVARI, ^qVATIAE, ^rVATINII & ^sSCAVRI quod varias haberent suras, aut clura pedum intorta

intorta, vel quod talis prominentioribus forent. In Scavis enim adnumerantur praecipue nobilitatis viri quorum familiam in ^tSCAVRO MAMERCO, qui maiestatis reus causam dixit, extinctam fuisse voluit.

Et ^uMETELLIS uni, quod frontem vitta ligatus ambularet, ^vVITTATO: alteri quod funebres ludos & viscerationem sine mora exolvendos curavit, ^xCELERTI nomen datum: tertius, quod à Furio tribuno patris reditum exoravit, ^yPIVS cognominatus est. ^zFALCONVM, quod pollices pedum intortus curvatos Falconis instar haberent.

Et ^{aa}SEDIGITI, quod senis plerumque digitis: & ^bJUDITANI quod malleo simili capite nascerentur, cognomen gentilitiae stirpis invenere. Tudites enim mallei, à tundendo dicti sunt. Sic ^cMALICI & ^dBRONCI, alteri quod magnismalis, & buccis tumidioribus essent: alteri quod ore sine labiis nascerentur. ^eCAPPELLAS quoque à capillorum hirsutie dictos volunt. Et ^fCENESTELLAS, à calvitie: & ^gCOLVMELLAS à proceritate: ^hARVINAS, à pinguedine: ⁱNASICAS ab adunconaso: & ^kMAMMULAS quasi papillosos ab ipsa re denominatos ferunt. ^lLECCAE, quod in exhausta libido & obscenus amor, gentilitium nomen dedit, Quinetiam ^mex *varii fortuna casibus* multos clara nomina sumsisse invenimus. Valerio tribuno militem, cum ad singulare certamen à Gallo provocatus descendisset, quod pugnam in galea corvus insedisset, ⁿCORVINI nomen factum. Et T. Manlius, quod praevaleum hostem comminus trucidasset, exuviasque hosti torquem detraxisset, ^oTORQUATI nomen assumpsit.

^pDRVSO quoque à duce Druso pugna singulari victo, clarum familiae nomen datum. Rursus ^qBVTEONES dicti, quod auctori familiae cum classi praefectus à portu solveret, Buteo avis felici omine insedit, quo augurio insignem de hoste victoriam tulit. Ea enim ^rTRIORCHES, quod tres habeat testes, nuncupatur. Et ^sLÆNATOS quod eo vestis genere utebantur, ^tquae *χλαῖνα* dicitur. Quorum ^uM. ^vPOPILIVS LÆNAS princeps familiae fuit, qui consul & flamen cum lænam indutus sacrum faceret, otto patrum & plebis tumultu, ut erat amictus, in forum processit, magnificaque oratione seditionem compressit, & rixam sedavit. ^xLIVIO ^ySALINATORI, quod in censura ex salaria annona novum vectigal statuisset, ^zsal cognomentum dedit. Ex Sabinis vero ^{aa}CLAVDIOS, ab auctore Appio Claudio gentis principe, qui cum multitudine clientum Romam commigravit, deductos ferunt: ^{ab}ex qua familia multi insignes nobilitate & honoribus, contra furores tribunitios, pro patribus perpetui defensores extiterunt. Huius generis ^{ac}Appius CAVDIX cognomento fuit, quod primus classem extra Italiam duxerat, & navali praelio pugnare docuerat. Dixere autem *caudicem* lignorum acervum compactum & conglutinatum, unde & codices. ^{ad}Ea autem APPIORUM familia ab *apii* corona, quam L. Appius in Achaia ludis Nemæis meruit, originem duxisse fertur, qui postea ^{ae}NERONIS dixere nomen, quod Sabina lingua fortem designavit & strenuum: ex qua ^{af}nonnulli patritii, alii plebeja Marcellorum, patritia vero Pulchrorum fuit.

^a AVRELIOS quoq; ex Sabinis, quod publicè his Romæ locus datus foret, ubi Soli sacra facerent, à Sole nuncupatos ferunt, proq; Aufeliis Aurelii dicti, sicut Valeſii, Fufii & Papiſii quonnam nunc ^c Valerii, Fufii, & Papyrii, R primum litera inventa. Is enim Claudius Centinianus, seu ^f Centimanus fuit, qui librum in jure Civili conſcripſit, & primus R, literam dedit Papyrius, à pedum pernicitate, quâ victor omnium ſuæ ætatis æqualium fuit. ^g CVRSORIS nomen accepit: alteri, ob loquendi tacendiq; in ætate prætextata prudentiam. ^h PRÆTEXTATI nomen datum. Præter hos ⁱ CATI, qui & ^k CORCVLI, quod uſu & ſapientia præſtarent: nam carum ^l Sabini acutum dixerunt. Et ^m CVRIONES à curis quibus macilentiores erant, denominati ſunt. ⁿ Ex quâ gente tres præcipui oratores, lumen totius ſenatus atq; imperii fuere. ^o DENTATOS quoq; quod ſolido oſſe vice dentium armarentur, dictos putant, quomodo P PRVSLÆ regis Bithyniæ filius fuiſſe fertur. ^q Quamquam pleriq; aliter ſentiant, auctorem ſcilicet gentis, cum primum in lucem edictus fuit, dente nato prodiſſe: Sicut de ^r M. CVRIO & M. Carbone traditur. Ruſus ^s CLODII & ^t CLVENTII à Cloante, ^u & Memmii à Mneſteo, à ^x Sergeſto autem SERGII, ſunt à Naute ^y NAVTII, & ^z Geganij à Gra, Troianis ducibus, qui Æneæ comites poſt everſum Ilium, huc applicuere, illis progenitoribus gloriantur. Fuitq; ^a proprium NAVTIORVM familiæ, ut Sacerdotes Palladis fierent, & ſacra tractarent, quod princeps familiæ Palladium Romam attuliſſe ferebatur. Sic ^b MANILIOS à Manilia Telegoni filia, quam Thuſculigeniuit, & ^c COECILIOS à Cæculo Præneſtis conditore. Et ^d LAMIOS à Læmo, qui Formiis imperavit, & ^e CALPHVRNIOS à Calpho Numæ Regis filio oriundos ferunt. ^f Quatuor enim Numa filios genuit, qui omnes honeſtarum familiarum nomina dedere: Calphum ex quo Calphurnios: Pomponem unde Pomponios; à Pino autem Pinarios & ex Mamerco MAMERCOS fluxiſſe putant. Calphurniorum familiam illuſtraſſe dicitur L. ^g Calphurnius PIſO FRVGI, qui tribunos plebis repetundarum legem tulit primus & promulgavit. ^h Æmylia gens, Mamercum Pythagoreum autorem ſuæ ſtirpis nuncupat: cui propter eximiam humanitatem quodq; animo eſſet æquiſſimo, cognomen *Æmilios* inditum ferunt: Sicut à lepore ⁱ LEPIDI, & ^k CICVRII manſueti appellati. Scipio ^l NASICA à maioribus naribus, & ob morum temperantiam CORCVLYM. Contra vero ^m TRÉBONIUS, quod eſſet ingenio impotens, & moribus diſſicilimis, ASPER dictus eſt.

Sic ⁿ COTÆ ab ira & oris torvitate, quod acres forent & vehementes. Et ^o INſANI quod natura intiactabiles: atq; P MASSÆ, quaſi fures, & ^q LAMIÆ. quaſi voraces, cognomenta invenere. Fabius vero MAXIMVS ex morum etiam mentis & quod nihil illo eſſet placidius, ^r OVICVLÆ: idem quod Hannibalem mora fregit, ^s CVNCTORIS, & à verruca in labiis, ^t Verrucos nomen accepit. Eſt enim ^u verruca, præminens caro ſeu tuberculum. Alter quoniam ſordidæ intemperantiæ foret, & profuſa largitione patrimonium prodegerat, ^x GVRGITIS, ſicut ^y NEPOTES, qui attritis facultatibus vino, alea & ſortis. patrimonium exhaufere,

exhaufere, appellati. Tertius: quod ſalutis ædem pinxit, ^z PICTORIS. Alius ^a AMBVSTVS ^b cuius filia Licinio Stoloni nupſerat. ^c Ex qua familia, quod nulli contigit, uno velut tenore tres principes ſenatus fuere, Fabius ſcilicet Ambuſtus ^d Rutilianus, & Gurges, præcellenti ingenio viri. ^e Is autem Ambuſtus quod adoleſcens ictus fulmine deſtragavit: idemq; PVLLVS, poſtea ^f RVLLVS nominatus. Fuit quoq; Fabius cognomento VENOX, ^g qui cenſor cum Appio Claudio ob iniquitas aquæ venas, Venocis nomen accepit. Et alter Rutilianus, cui primum ^h ob virtutem *Maximi* cognomen datum, qui ⁱ magiſter equitum à Papyrio dictatore penè ſecuri percuffus eſt. ^k Duos enim Maximos populus Romanus præcipue cognominavit, VALERIVM qui plebem patribus conciliavit, & hunc Rutilianum: poſt quem ^l Pompeius, aſtipulante Sylla, Magni nomen recepit. Nec me præterit, ^m CÆSONES, quod cæſo matris utero in lucem prodiſſent, ſicut ⁿ Cæſares, quod eſt Juliorum familiæ cognomen, vel quod cum cæſarie nacerentur, ſeu quod avus C. Cæſaris elephantem occiderat, qui Punica lingua *Cæſar* dicitur, nomina inveniſſe: cuius familiæ proprium dicunt fuiſſe, ut ſacra Apollinis curæ habeant, eiſq; miniſtri ſiant. ^o IVLOS vero, à primâ barbæ lanugine plerique dictos autumant: ^p *Πύλλων* enim Græci primam in mento dixerunt lanuginem, & ^q AGRIPPAS quod contra naſcentium legem pedibus prius ex utero emerſis, nati eſſent, quaſi agrè partos nuncupari, quod omen infelicitatis fuit: ^r ſunt qui ex utero haud magno negotio & priori partu eſſus foret, felix augurium aſſert. Et ^s VOPISCOOS cum ex gemellis uno deſuncto alter ſuperviveret: & ^t PROCVLOS, qui foris agente patre: ac ^u POSTHV MOS, qui poſt patris obitum nati eſſent: & ^x CORDVM qui ſero & poſtremus: atque ^y OPITER, qui patre mortuo, avo vivo editi forent, dictos exiſtimarunt. Cornelius qui ^z SCIPIONVM nomen propagavit, quod patrem lumine orbum, pro baculo regetet, velut haſtili nixum, Scipio fuit appellatus.

Et ^a CINCINNATVS, quod eſſet capillo incompto: & ^b ROSCIVS quod exactæ virtutis & conſummatiffimus foret. Cum enim Roſcius Gallus hiſtrio nulli ſecundus ſupra omnem memoriam abſolutiffimè mimum ageret, ſicut ^c Pollus apud Græcos, ſi quem virtute præcipuum & artibus præcellentem videbant, Roſcium hoc eſt, miræ & perfectæ probitatis nuncupabant. Sic PIſO, quod in omni re commodus foret, utilis & fructuoſus, ^d FRVGI eſt cognominatus. ^e SCROFÆ vero & ^f ASINÆ unde ſint cognomenta vulgo proditum eſt: ſiquidem alter cum vades daret, aſinam onuſtam auro in forum duxit: alter ſuppoſita uxore puerpera, quam depeculatus fuerat, ſero ſe non habere mentitus fuit: ſeu quod ^g VARRO tradit, qui primus genti nomen propagavit, cum quaſtor in Macedonia relictus foret in caſtris, hoſtesq; impreſſionem facerent, palam vociferatus eſt, celeriter ſe illos *ut ſcrofa porcos*, diſſecturum, quod & tecit: unde nomen aſſequi meruit.

Proditum que memoriæ eſt, Cornelium Ruſum, quod ex præſcripto libro

brorum Sibyllinorum ludos fecerat, *Sibyllam* primo, mox antea intercedentibus
^h *Syllam* appellatum, posteris nomen propagasse. Et militem, quod fronde co-
 ronatus, militaria gessit facinora, ⁱ *FRONDICII* nomen dedisse. Sed jam longius
 evecti sumus, quam statueramus. Itaq; ne longius legentes fatigemus, neve
 pluribus moremur studiosos de his haecenus dixisse satis sit. Hoc quoq; non
 fuerit ab re meminisse, pleraque cognomen Romanis ex *piscibus* fuisse indira.
 Nam ^k *MURENAS* & ^l *ORATAS*, vel quod piscium eius generis vivaria quam
 amplissima haberent magno fœnore, vel quod eo edulio præcipuo vescerentur,
 plerique dictos volunt. ^m Tamen *MURENAM* à nervoso corpore, sicut ⁿ
NERVAM à fortitudine multi denominari dicant. ^o Fœminasq; Romanas duo
 tantum nomina fere, matres vero tria, sæpius quatuor, prænomen, cognomen,
 agnomen & nomen, idq; nobilitatem generis monstrare: quodque præter
 mulieres prænominibus utebantur, mares ferò frequentissimè. Namq; cogno-
 men & agnomen mulierum non dabatur. Quod nobis, cum frequenti lectione id
 observaremus, ita esse propemodum visum fuit.

ANNOTATIONES in cap. IX.

TIRAQUELLI

^a *Plinius* l. 18. c. 3. & vid. seq. annot.

^b Ut scribit in eo *Plutarchus*, qui tamen *Calpurnium* appellat *Numæ* filium,
 sicuti *Pompeius Festus* l. 3. Sed quod hic dicit *Pisones* à *Calpurniis* *Numæ* *Pom-*
pilii posteris cognomen traxisse, id probat *Horat.* in lib. de arte Poëtica, ad *Piso-*
nes:
Vos è Pompiliis sanguis.

Quo in loco *Acron* & *Porphyrio* interpretes tradunt, *Pisones* à *Pompilio*
 descendisse: nam *Calpus* filius erat *Numæ* *Pompilii* à quo *Calpurnii* *Pisones*
 nomen traxerunt.

^c De prioribus *Plutarch.* in *Cicerone*. De utrisq; *Plin.* l. 18. c. 3.

^d Idem ubi supra, sed aliis aliter, ut mox subiciam.

^e *Plutarchus* in *vita* *Fabii Maximi*: Ferunt, inquit, *Herculem* cum muliere aut
 una *Nympharum* concubisse, & hinc *Fabium Maximum* natum esse à quo *Fa-*
biorum familia *Romæ* initium habuit. Quidam autem primos eius generis vi-
 ros, quod primum venandi per voveas morem induxerunt, à fodiendo *Fodios*
 olim appellatos dicunt: deinde mutatis literis, lapsam loquendi consuetudi-
 nem *Fabii* cognomen fecisse. Cui non nihil connivens *Pompeius Festus* l. 6. *Fo-*
vii, inquit, qui nunc *Fabii* dicuntur, quod princeps gentis eius ex ea natus sit,
 cum qua *Hercules* in fovea concubuit. Alii putant eum primum ostendisse,
 quemadmodum *ursi* & *lupi* foveis caperentur.

^f *Antoniorum* familia. *Plutarch.* in *Antonio*. Ex quo intelliges eum fuisse
Marcum Antonium Triumvirum, qui nunquam *Romæ* imperavit, illi enim tan-
 tum *Triumviratus* in divisione imperii cessit quo *respublica* constitueretur.
Antoniorum autem qui postea *Romæ* regnarunt familia, aliunde orta dicitur,
 ut videre

ut videre licet apud *Capitolinum* in *vita* *utriusq; Antonini*, *Pii* scilicet & *Philosophi*.
 Quod imperasse dicuntur *Antonii*, putem vel ex eo quod *M. Anto.* *conf.* impo-
 tenter dominaretur, teste *Floro* ex *Livii* 117.

^g *Plinius* lib. 19. c. 4. Sanè *Diodorus Siculus* meminit *M. Valerii* *LACTV-*
CAE, lib. 2. Μαρκος, inquit, ουαλιος & λακτικος.

^h Familiam *Hortensiorum* fuisse *Romæ* haud dubium est: è quibus *Hor-*
tensius ille *Orator* tempore *Ciceronis* fuit, & alter *Poëta* apud *Ovid.* lib. 2. *Trist.*

Nec minus Hortensi, nec sunt minus improba Servi
Carmina.

Eos autem ab hortorum cultu dictos esse, *Alexander* coniecturâ proba-
 bili ponit.

ⁱ *Varro* lib. 1. de re rustica. c. 2. & *Plinius* lib. 17. c. 1. *Caji* autem *Licinii Stolonis*
Consulis meminit *Valer. Max.* lib. 1. c. 1. ubi de more ludorum loquitur.

^k Hic posset videri lapsus *Alexander*: nam *Livius* *decad.* 1. lib. 6. ad fin. & lib.
 10. in oratione *P. Decii* *Murii*, & *Plutarch.* in *Camillo* dicunt, *L. Sextium* primum de
 plebe *Consulem* factum, Verum *Plinius Secundus* si de *Viris illustribus*, c. 20. hunc
Stolonem dicit primum è plebeis *consulem* factum, sed *Plinium* *Alexander*
 secutus est. Sed quod non est controversum, ipse *Licinius Stolo* primum è plebe
 magister equitum factus est, ut legitur apud *Livium*, citato lib. 10. Item ex eiusdem
Licinii lege *consules* ex plebe creati in urbe *Romanâ* ceperunt teste *Gellio* lib. 17.
 c. 21. Collegam autem idem *Licinius* habuit in *Consulatu* *L. Sulpitium* *Peti-*
cum, ut *Livius* tradit. lib. 7. init. *Dec.* 1.

^l *Livius* prædicto loco sic habet: *C. Licinius Stolo* à *M. Popilio* *Lenate* sua lege
 decem millibus æris est damnatus, quod mille jugerum agri cum filio posside-
 ret, emancipandoq; filium fraudem legi fecisset. De quo *Plinius* lib. 18. c. 3. *Colu-*
mel. lib. 1. c. 3. & *Plinius* *Nepos*, aut quisquis est, in libro illo elegantissimo de *viris illustribus*,
 & *Plutarch.* in *Camillo*.

^m *Plin.* dicto lib. 18. c. 3. post princ. & *Servius* in lib. 9. *Æneid.*

ⁿ *Plinius* *ibid.* & *Servius* ad *Virgilium*. *Quintilian.* lib. 1. c. 8. *Q. autem* *Serrani*
Consulis cum *Q. Capione* meminit *A. Gellius* lib. 15. c. 28.

^o *Plinius* *Varronis* autoritate lib. 9. c. 1. *M.* inquit, *Varro* tradit in *Serranorum*
 familiâ gentilitium esse: fœminas lineâ veste non uti.

^p *Porphyrio* in interprete *Horatii* in arte poëtica, ibi:

Fingere cinctuti non exaudita Cethegi.

Omnes, inquit, *Cethegi* morem servaverunt eundem: inter cætera descriptam
 comam retulerunt. Nunquã enim tunicâ usi sunt. Idè cinctutos eos dicit quo-
 niam cinctum est genus tunicæ infra pectus aptatæ. Alii autem intelligunt cin-
 cturis i. e. militaribus *Viris*, & ad militiam paratis: unde per contrarium dicit
Poëta:

Disinctos Multiber Afros

i. e. imbecillos ad militiam, de quâ re alibi dicam. Sed quod ad hunc locum
 pertinet, credo *Alexandrum* hoc voluisse dicere cinctuto amictu; nisi potius
 voluerit

voluerit dicere distincto; atque id omnino contrarium esset iis quæ supra diximus. Verum haud dubie cincturo legendum est, ex Porphyrione uti supra, cui ad stipulatur illud *Lucani lib. 2.*

Exertig; manus vesana Cæbegi.

& *Silij* de eodem, aut alio eiusdem nominis, loquentis *lib. 8.* non adeo longè à fine:

*Ipse humero exertus gentili more parentum
Difficili gaudebit equo.*

^q *Festus Pompeius lib. 9.* Ignem, inquit, ex domo Flaminiæ effere non licebat nisi divinæ rei gratiâ: sed tamen vide num id intelligendum sit de domo Flamini qui è Sacerdotibus erat, non è domo Flaminiorum.

^r *Plutarchus tum in vitâ Publicolæ, tum Problematis c. 40. autoritate Feneftella.*

^f *Plutarchus dictis in locis & Plinius lib. 18 c. 3. post prim.* Caius autem Junius *Bubulcus* Consul, semel & iterum est ap. *Livium 1. Decad. lib. 9.* item & Censor, & postea Dictator, eiusd. *lib. 10. post prim.* & *C. Attilii Bubulci* Consulis meminit *Paulus Orosius lib. 4 c. 10.* *Bubulcus* Juniorum cognomen fuit, quod optimè *bubus* uterentur.

^t Nihil de his, quod nunc recorder, legi.

^u *Capilliorum & Caprarum* familias fuisse dicit à capris dictas, *Varro de re rusticâ lib. 2. c. 1.* Interpretamen *Plutarchi in Publicolâ*, *Caprarios* vertit eos, qui à capris cognomina sumpserunt: & legimus *C. Cæcilium Metellum Caprarium* consulem fuisse cum *C.* aut ut alii legunt *Cn. Papyrio Carbone*, anno *V. C. 641.* Scio autem *Ciceronem* de eo dicere *lib. 3. de Orat.* matrem ipsius, si quintum pareret, *asinum* fuisse parituram. Sunt & aliæ *caprarii* custodes *caprarum* apud *Varr. de rer. rust. lib. 2. c. 3. & Colum. lib. 3. c. 10.* Et *Caprarii* cognomen ex contumeliâ traxisse.

^x *Idem & Varro & Plutarchus ubi supra.*

^y *Varro eodem loco.* *Lampridius autem in Alexandro Severo*, mentionem facit *Ovini Camilli*, Senatoris antiquæ, ut dicit, familiæ. Quod si legas *Ovicula*; *Fabius enim Maximus Ovicula* dictus fuit, quia moribus fuit humilibus. *Plutarchus in Fabio: author de Viris Illustribus.* Nisi *Ovinios* dicamus eos fuisse qui & *Junii*. Hi autem dicti à quodam *Æneæ comite teste Dione.* Nam hic author *Ovicula* meminit.

^z Jam de iis diximus, de quibus ut vides ita, loquitur hîc *Alexander*, tanquam diversæ essent familiæ *Capratorum & Capilliorum.*

^a De his duobus *Varro*, ubi supra, ibique ultra eos qui hîc nominantur, *Vitulos* quoque à pecore dictos putat. *Statilii autem Tauri* bis consulis ac *Triumphalis* meminit *Suetonius in Nerone cap. 35. & Varro ubi supra. Dion. lib. 49. Velleius Paterculius lib. 2. Item Sexti Pacuvii adilis plebis, Plinius meminit lib. 34. cap. 5.*

^b *Plutarchus in vitâ Coriolani.*

^c *Plutarchus*

^c *Plutarchus ibi, & præterea Plinius lib. 7. c. 12. & lib. 11. c. 37. & Nonius Marcellus lib. 17. de quo vide infra in verbo, Pætos.*

^d *Plinius dicto lib. 11. c. 37. & Plutarch. ubi supra. Livius autem Decad. 1. lib. 8. memorat. P. Ælium Pætum* consulem & eiusdem *lib. 10. de quo vide infra, sub verbo, Pætos.* refert *Livius* augurem & paulò post consulem *M. Fulvium Pætum.* Et plures *Epist. Cic. ad C. Papyrium Pætum lib. 9. fam.*

^e *Plutarchus ibi.*

^f *Venus enim oculis pætis fuisse dicitur Virgil. si is est in obsceno carmine:*

*Notas habemus quisq; corporis formas,
Phœbus crinosus, Hercules lacertosus,
Trahit figuram virginis tener Bacchus
Minerva flavo lumine, Venus pæto.*

Et *Varro* de numismatis apud *Priscianum lib. 6.* Non hæc res de *Venere Pæta* *Strabam* fecit ἐπερόφωλον. *D. Pæto* illud *Horatii lib. 1. Serm. Satyr. 3.*

Strabonem appellat *pætum pæter*

quo in loco *Acron, Pæti, inquit,* propriè dicuntur, quorum huc atque illuc oculi velociter vertuntur, *Porphyrius* autem alter interpret, *Strabo, inquit,* qui est detortis oculis, *Pætus, leviter declinatis.*

^g *Luscini* ut puto voluit aut debuit dicere ex *Plinio lib. 11. c. 37.* ubi tradit *Ocellas Luscinos* in *juræ* cognomen habuisse, qui parvis essent oculis. Nam quod *Licini* ab oculorum vitio dicti sunt, nusquam opinor, lectum est. *Cicero* autem in oratione legis *Agrariæ, Luscinos* nominat honoribus & rebus gestis ornatos: & *A. Gellius lib. 17. c. 21.* memorat *Q. Fabricium Luscinum* cum *Q. Emilio Pappo* censotem.

^h De limis oculis *Plautus in milite glorioso, & Ovid. lib. 3. Amorum. Eleg. 1. & Plinius lib. 8. c. 16.* sed an fecerint cognomen familiæ *cuipiam* ignoro.

ⁱ *Plutar. in Publicolâ, Horatio, inquit,* quod alterum oculum in bello amississet cognomen *Cocles* est inditum: quod & ipsum antè scripserat *Dionys. Halicarnas. lib. 5.* Subdit autem *Plutarchus* quosdam id ex similitate nasi tractum autumasse, quia sub ipsâ fronte ita de pressus demissusque erat ut nullum ferè inter oculos discrimen extaret, ipsaq; supercilia commista interim confusaque essent. Idcirco volentibus cum plerisque *Cyclopem* appellare, de lapsa loquendi consuetudo obtinuit, ut *Cocles* à plurimis diceretur. *Plinius* autem *lib. 11. c. 37.* ab iisdem qui altero lumine oibi nascerentur, *Cocles* vocantur. At *Varro de lingua latinâ lib. 3. aut aliorum computatione. 6.* ab oculo ait, *Cocles*, ut *ocles* dictus, qui unum haberet oculum, citatq; illud *Plauti in Corculione:*

Ly. Vne oculo salve. Cur quasò deridésne me?

Ly. De Coclitum pro sapiâ re esse arbitror.

Nam hi sunt unoculi.

Cuius loci autoritate *Servius lib. 8. Æn. ad id,*

auderet qui vellere *Cocles,*

Ee 3

scribit:

scribit luscus coclites dixisse antiquos, unde & Cyclopes dictos coclites quod unum oculum haberent.

^k Cicero lib. 1. de naturâ Deorum. Plutarchus in Coriolano, Quintilianus l. 1. c. & Festus Pompeius lib. 17. ubi ita scribit Silus appellatur naso sursum versus repando; unde galeæ quoq; à similitudine Silæ dicebantur. Valerius autem maximus l. 7. c. 1. memorat Cn. Sergium Silum, & Seneca l. 1. controv. cont. 2. Albutium Silum Oratorem, & iterum l. 2. controv. 3. Fuere & alii Silii, ex quibus P. Silius Proprator, ad quem exant Epistole Ciceronis 36. & seq. lib. 13. famil. & Cn. Silius apud Tacitum lib. 3.

Glossis: Silo σιλός & Cillico. Arnobius. 3. adversus gentes: ergò esse dicendum est quosdam Capitones, silunculos, frontones, labeones, in his alios mentones, nanios atq; nasicas.

^l Plinius lib. 11. c. 37.

^m Cilones hîc & statim post dicendum esse, videri potest ex Pompeio Festo l. 3. ubi posteaquam de Chilone dixit, uti mox dicemus, statim subdit Cilo, sine aspiratione, cui frons est eminentior, ac dextra sinistraq; velut rescisa videtur. At Sospater Charisius artis Grammatica lib. 1. Cilones, inquit, dicuntur quorum capita oblonga & compressa sunt. Verum Nonius Marcellus tradit Silones dictos à superciliis prominentibus, à Sileno, qui hirsutis superciliis pingebatur, idq; autoritate Varronis in γυνή σελωνών: nonne non unum scribunt esse grandibus superciliis silonem Quadratum &c. Ex quibus potes intelligere corrigendum quod statim habet Alexander, hos dici qui sunt præminentibus superciliis, & scribendum prominentibus: differunt enim præminere & prominere. Seneca lib. 2. controv. 1. meminit Pompeji Silonis oratoris.

Glossis: Cillo σελώνος, iisdem etiam dicitur, capeto. Hinc Fabius Cilo dictus. l. 1. ff. de officio præfecti urbi. l. ult. ff. de offic. præf. urbi.

ⁿ Festus uti supra, Chilo, inquit, dicitur cognomento à magnitudine labiorum.

^o Plinius lib. 11. c. 37. & Donatus in Eunuchis Terentij act. 2. sc. 3. Verum Priscianus tradit hos à labe dictos: fuere autem Antistii Labeones Jurisconsulti, de quibus in l. posterire ff. de orig. juris. & Tacitus lib. 3. ante fin. At Sospater Charisius artis Grammatica lib. 1. Verrii Flacci autoritate dicit, à labris immodicis Labeones dictos.

^p Ovidius Naso cognominatus fuit, & Sextius Naso inter coniuratos necis Cæsaris, apud Appianum lib. 2. bellorum civilium, & Cn. Otacilius Naso Ciceroni epist. 38. Famil. lib. 13.

^q Plinius lib. 11. c. 37. aures, ait, homini tantum immobiles: ab his Flaccorum cognomina. Cicero lib. 1. de naturâ Deorum. Livius autem 3. Decad lib. 5. memorat Quintum Fulvium Flaccum consulem cum Appio Claudio: & eundem sive alium eiusdem nominis censorem. Valer. Max. lib. 2. c. 2. & M. Furium Flaccum, ibidem: & C. Avianum Flaccum Cicero epist. 56. Famil. lib. 13. Omnibus autem nota est historia Sulpitiæ, M. Fulvii Flacci uxoris quæ censurâ omnium matronarum à centum probatissimis haud temerè electa est, quæ simulacrum Veneris monitu

monitu librorum Sibyllinorum dedicaret, apud Plinium lib. 7. cap. 35. Valerium Maximum lib. 8. c. 16 & Solinum. c. 7.

^r Cicero libro 1. de naturâ Deorum. Idem autem epistolâ Famil. lib. 13. epist. 30. C. Atteii Capitonis meminit: & alterius Atteii Capitonis Tacitus lib. 3. & Istei Capitonis lib. 13. & Afirii Capitonis A. Gellius lib. 1. c. 20. & 21. A Fonteii Capitonis Tacitus lib. 4. & 17.

^s Cicero in Antoniano, & Lactantius libro de opificio Dei.

^t Quintilianus lib. 1. c. 8. Sextus autem Pompeius lib. 2. Burrhum cum aspiratione scribit, dicitq; antiquos Burrhum dicere, quod nunc dicimus rufum: unde iustici Burrham appellant buculam, quæ rostrum habet rufum: pari modo rubens cibo ac potione ex prandio Burrhus appellatur. Burri præf. Cæi cohortium prætoriarum meminit Tacitus lib. 14. & Suetonius in Nerone. 35.

^u Plutarchus in Coriolano, Spartianus in Pescennino Nigro. Tacitus autem lib. 3. memorat Brutedium Nigrum ædilem; & C. Cæcili Nigri Quæstoris sub Verre prætoris meminit Cicero in Verrem actio. 1. & ibi Asonius Ciceronis interpres in argumento.

^x Plutarchus ibi, & Quintilianus dicto lib. 8. cap. 8. Minutii Rufi meminit Casar lib. 3. belli civilis: & P. Sulpicii Rufi, idem lib. 4. belli Gallici. Seneca lib. 2. controv. 2. Vili Rufi. Extatq; epistola Ciceronis ad Sextilium Rufum Famil. lib. 13. epist. 24. & ad Titum Rufum prætorem urbanum eodem lib. epist. 34. Et Q. Minutii Rufi ædilis plebis & L. Iulii Rufi & M. Cæli Rufi prætoris meminit Livius 4. Decad. lib. 2.

^y Aquilum colorem quendam esse liquet ex Suetonii Augusto cap. 79. colorem inter aquilum & candidum. Quis autem qualisvè is fuerit declarat Pomponius Festus lib. 1. Satisq; constar Aquilio um familiam Romæ fuisse: nam & de Aquiliis meminit Plinius Secundus. si is est de Viris illustribus lib. 10. & de Aquilio Regulo fit mentio in l. Aquilius ff. de donat. quanquam nonnulli ibi legunt Attilius; sed in Pandectis Florentinis legitur Aquilius; & de alio Aquilio trib. plebis qui legem Aquiliam rogavit l. 1. ff. ad l. Aquiliam & de alio item Gallo Aquilio Jurisconsulto. l. 2. §. post hos Quintus ff. de orig. juris, nisi idem fuerit: sed de hoc etiam meminit Tullius lib. de officiis. 3. Fuit & alius C. Aquilius his multò antiquior, qui consul vigesimus fuit cum T. Sicinio apud Livium Decad. 1. lib. 2.

^z Sextus Pompeius Festus lib. 16. Rutiliorum autem familiam apud Romanos antiquam testimonio est C. Martius Rutilus, ter consul, Dictator primus de plebe, & censor apud Livium Dec. 1. lib. 7. Est & P. Rutilus consul apud Valerium Maximum lib. 2. c. 2. & P. Rutilus à M. Scauro repetundarum accusatus, ut scribit Tacitus lib. 3.

^a Suetonius in Galbâ cap. 3. Qui primus inquit cognomen Galbæ enlit, cur aut unde traxerit, ambigitur: quidam putant quod oppidum Hispaniæ frustra diu oppugnatum, illius demum galbano facibus, succenderit, alii quod in diutumâ valetudine, galbeo i. e. remediis lanâ involutis assiduè uteretur: nonnulli quod præpin-

præpinguis visus fuerit quem Galbam Galli dicunt: vel contra quod tam exilis, quàm sunt animalia quæ in Æsculis nascuntur, appellanturq; Galbæ. Cassiodorus autem scripsit Galbam à lucido corpore dici, quia Galbeus, ut dicit, est passeris nomen lucidis pennulis. *Quintilianus lib. 1. c. 8.* inter alia cognomina quæ ex secretiore quadam causâ imposita sunt, ponit, nec aliter declarat, uti nec in aliis multis in quibus illum in hâc tractatione citavi. Est autem Sergii Galbæ epistola ad Ciceronem, inter huius familiares *lib. 10.* Fuit & alius muld' antiquior ita cognominatus à Catone Censorio reperundarum accusatus, ut scribit *Tacitus lib. 3. cuius etiam meminit Paulus Orosius lib. 4. c. 20. & Eutropius lib. 4. c. 2. & Servius Galba memoratus Cæsari lib. 3. belli Gallici, initio, & Servilius Galba, unus ex competitoribus Ciceronis in consulatu, upud Asconium Padianum in argumento orationis Ciceronis in togâ candidâ contrâ C. Antonium & L. Catilinam.*

^b Quid sit lappa videris ex *Plinio lib. 21. c. 17.* Sed quid ad hanc hominum appellationem pertineat, non video: idem tamen quod hîc Alexander, scripsit *Cælius Rhodig. lib. 24. c. 5.*

^c Aliiter *Plutarchus in Cicerone*, ubi de Cornelio Lentulo *Surâ* loquitur: quem à *surâ* quidem cognominatum tradit, sed aliâ de causâ quàm Alexander scripserit. *Cornelii Suræ* meminit *Martialis lib. 6. epigr. & Manlii Suræ* causidici *Quintilianus.*

^d Eo cognomine quosdam Romanos fuisse vocatos scimus, & inter alios laudatissimum illum C. Servilium *Halam*, magistrum equitum L. *Quinti Cincinnati Dictatoris*: qui ipse *Hala* seditiosum illum Sp. *Melium* obruncavit, apud *Livium Decad. 1. lib. 4.* quiq; bis consul fuit apud eundem *lib. 4 & 7. eiusdem Dec. 1.* Sed unde ita sint vocati non recordor me legisse, nisi apud *Cælium Rhodigin. lib. 1. c. 5.*

^e *Sextus Pompeius lib. 3.* & de huiusmodi vermibus præter illum *Plinius lib. 11. c. 33. & lib. 17. c. 14. & lib. 30. c. 13.* ubi hos *Coscos* voat. Quis autem ignorat *Cornelium Cossum*, illum tribunum militum, qui de *Larte Tolumnio* rege *Veientum* occiso, spolia optima retulit, apud *Liv. Dec. 1. lib. 4. & Valerium Maximum lib. 3. c. 2. & Plutarch. in Marcello. de quo illud Virgilij 6. Æneid.*

Quis te magnæ Cato tacitum aut te *Cosse* relinquat.

Præter hos autem authores *Glossarij author*: *Cusus ξύλα σφάληξ* teredines iidem & termites dicti à terendo. Est igitur in ligno termes aut teredo quod vermis in carne, tinea in vestimentis, eruca in oleris, *Tarmes* in lardo. *12. Isid. 5.*

Is idem consul creatus fuit cum *T. Quintio Pæno*, iterumq; cum *L. Furio Medullino*, & tertium cum eodem, ex citato *Livij* testimonio. Fuitque alter *P. Cornelius Cossus* Tribunus militum consulari autoritate, eodem *lib. 4.* Alius item *Aulus Cornelius Cossus* cum *M. Valerio Corvino* consul, *Livij Decad. lib. 7.* Alius præterea *Cossus* præfectus urbis sub Augusto, de quo *Seneca ad Lucilium epist. 1. Tacitus lib. 15.* loquitur de *Corneliâ* vestali ex familia *Coscorum.*

^f *Suetonius in Nerone, c. 1. & Plutarch. in Paulo Æmilio.*

g *Livius*

g *Livius* hanc historiam & hinc nominis *Scavola* principium elegantissimè scribit *Decad. 1. lib. 2. & Dionysius Halicarnassæus.*

^h *Festus Pompeius lib. 10. ubi de Laya loquitur.*

ⁱ *Plinius lib. 11. cap. 45. & Sextus Pompeius lib. 14. & Quintilianus lib. 1. c. 8.*

^k *Festus dicto libro 14.* sed ad quos referes, ad hos, an ad *Plautos* illos, qui *Plautij* cognominati sunt? nam *C. Plautium* consulem cum *C. Fabio* iterumq; cum *Manlio Torquato*, memorat *Livius Decad. 1. lib. 7.* Sed & *Plautos Lucium*, *Cneum* & *Publium* legas *1. De lib. 8. & Aulum Plautium* in *Nerone Suetonij. 1. 35.*

^l *Plinius dict. lib. 11. c. 45. & Quintilianus lib. 1. c. 8. & Pompeius lib. 14.* ubi docet plantas tabulas pl. nas dici, atq; ab huiusmodi tabulis *Plancos* appellari qui supra modum pedibus plani sunt. *Lucii* autem *Planci* consulis tempore *Augusti* meminit *Suetonius in Augusto* & *Titi Munatii Planci* Tribuni plebis *Asconius in orationem pro Milone*, *Glossis: Plancus* *πλατύπυς.*

^m *Plinius & Quintilianus* ubi supra: *Cassiodorus* verò dicit dictos ab expansis capillis. Cæterum *Livius 1. Decad. lib. 10.* memorat *Apuleium Fanlam* consulem cum *M. Valerio Maximo*. Fuit & alius *Pansa* cum *Hircio*, qui ambo perierunt in bello civili adversus *Antonium* & *Augustum*.

ⁿ Huius sunt ut quidam putant plurimæ elegantissimæ epistolæ ad *Ciceronem* & *Ciceronis* ad eum. *famil. lib. 10.* & de hoc quoq; loquitur *Plutarchus in Catone Vticensi.* Sed illi *Planco*, sive hic fuit, sive alius, *Pianomen Cneus* fuit, ut videre est ex illius ipsis epistolis. At huius *Numacii Planci* haud dubiè meminit in *Augusto Suetonius c. 7.* ubi scribit ex illius sententiâ *Octavium* cognomen *Augusti* assumpsisse: hic autem ut scribit *Eusebius Chronographus*, cum *Galliam* comam regebat, *Lugdunum* condidit.

^o *Sextus Pompeius lib. 19. in verbo Valgos.*

^p *Pompeius* ibidem verbo *Vari.* *Cicero de naturâ deorum lib. 1. Plinius dicto lib. 11. c. 45. Nonius Marcellus in verbo Vari,* hos *Varios* appellat. Fuit & aliud cognomen non longè ab hoc differens, scilicet *Varij*, pro his qui è semine vario i. e. è meretrice prodeunt. Sic enim appellatum *Heliogabalum* illum imperatorem diffamatisimum, tradit in illius vitâ *Lampridius.* *Actium* autem *Varum* memorat *Casar* belli civilis *lib. 1. & Q. Titianum Varum* præfectum equitum *Hircius lib. 8. belli Gallici, & Lentulum Varum, Julius, Paulus l. Imperator ff. ad municipalem.*

^q *Plinius* ubi supra, *Seneca in epistolis ad Lucilium,* loquitur de hortis *Servilii Varii*, & *Varro de re rusticâ*, ubi de canis forma, *Canis* pedibus ait, potius *varis* quàm *vatiis.* *Varii* & *Vatii* meminit. *lex. 10. ff. de adilio edito.*

^r *Plinius eodem loco:* ubi & nonnulli legunt *Vatieni*, ut scribit *Heimolaus Barbarus* in eius loci castigatione. Et eius nomine est *Narbonensis* Orator nobilis apud *Martialem* in epigr.

Docti patria *Narbo Vatiens.*

& apud *Eusebium Chronographum.*

^s *Quintilianus & Plinius* ibidem.

ff

g E pro-

* E profap. Veteris fuit hic, vir Consularis sub Tib. Caesare, de quo Tacitus lib. 3.

u Plutar. in Coriolano.

z Plut. ibidem & in Romulo, Asinii autem Celeris viri consularis meminit Plinius lib. 9. c. 17.

Sic Antoninus primus huius nominis imperator, PIVS cognominatus est, ut tradit Iulius Capitolinus, huius cognominis multas rationes ponens in vita ipsius Antonini post princip. Refert autem Suetonius in Tiberio c. 17. quod cum Romani peterent, ut ipse Tiberius PIUS cognominaretur, Augustus intercessit. Sen. l. 1. Suasor. 1. contr. 2. & l. 2. Controv. 1. & 2. mentionem facit Cestij Pij oratoris.

z Sext. Pompeius l. 6. Livius autem 3. Decad. l. 10. & Decad. 4. l. 1. memorat Valeium Falconem praetorem.

a Ex Plinio lib. 11. cap. 43. Notus est autem omnibus Volcatius Sedigitus qui Jambis iudicium suum de Latinis Comiciis interposuit, apud A. Gellium lib. 15. cap. 24.

b Festus l. 18. Tudites, inquit, mallei a tundendo dicti: unde & cuidam cognomen Tuditano fuit, quod malleo simile caput habuerit.

c Idem Festus l. 12. ait, cognominantur homines malarum magnarum atq; oribus late patentibus.

Vide Festum in Mallici, ubi alii legunt Malici: quod veteres μαλλιός, τὰς μαλλιόνας appellaverunt. Igitur & Malici sunt gulosi, ut & ab eadem ratione γυαλοφύες gulosi.

d Broccos dicit Plinius l. 11. c. 37. Labra inquit a quibus Brocci. Bruncos autem Nonius Marcellus: dum scribit, Brunci sunt producto ore praedentibus in idq; citat illud Lucilij Satyr l. 3.

Bruncus novit lanis dent e averso. &c.

e Nullibi haec memini legere me, nisi apud Rhodiginum, qui ab hoc autore ni fallor, acceperat, ut alia pleraq; in libr. 24. c. 5. Omnes autem nosunt nomen Martiani Capella qui de Mercurij & Philologia nuptiis scripsit.

f Fenestellam scribit Calius Rhodiginus praed. l. At Hadrianus Iunius in Commentario de Coma. c. 11. ponit Fenestellam, ut hic autor quem solum ille citat.

g Donatus in Phormionem Terentii scribit Columellas apud veteres dictos servos maiores domus: ut columina familiae.

h Servius enarrans illud 7. Aen.

Et spicula lucida tergent. — Arvina pingui

Arvina, inquit, est durum pingue inter cutem & viscus: laudat eius rei authorem Suetonium libr. de vitis corporalibus. Ego scio Aruinas quosdam esse cognominatos, ut Aulum Cornelium Aruinam dictatorem apud Livi. Dec. 1. l. 3. ante finem, & P. Cornelium Aruinam consulem cum Q. Martio Tremulo eiusdem Decad. l. 6. sed an id illis cognomen a pinguedine nescio me legisse.

i Idem

i Idem Calius l. 24. c. 5. Inferius autem dicit hic non ab adunco naso, sed a maioribus dictum naribus Scipionem Nasicam, quod est diversum: nec tamen scio unde utrumque acceperit. Scipionis autem Nasicae meminerunt inter ceteros Pomponius leg. 2. §. post hunc Appius. ff. de orig. iuris & Cicer. l. 1. Tuscul.

k Idem Calius habet ibidem. At Livius 3. Decad. l. 3. memorat A. Corneliū Mammulam proprætorem Sardiniae.

l Idem & Calius. Livius autem Decad. 4. l. 2. M. Portii Leccae praetoris meminit.

m Ex Livio hanc historiam late describente Decad. 1. l. 7. & Plinio de viris illustribus 29. & Paulo Orosio l. 3. c. 6.

n Ex eodem Livii libro & ex Tullio l. 1. de Finibus & 4. Tuscul. & 3. Officior. & Plin. l. 33. cap. 1. & 11. & Sueton. in Caligul. cap. 35. & A. Gallio l. 9. c. 14. Plutarchus autem in Mario, putat id cognomen ex forma & modo corporis impostum fuisse.

o Suetonius in Tiberio c. 3. Drusus ait hostium duce Druso comminus trucidato sibi post. risq; cognomen fecit. Livii autem Drusi seditionis viri meminit Lucius Florus epitome rerum Romanarum l. 3. & M. Livii Drusi, autor est Plinius de viris illustribus 66.

p Plinius l. 10. c. 8. memorat autem inter ceteros cognomines M. Fabius Buteo dictator, & postea aedilis curulis 3. Decad. l. 3. & 10. & Plutarch. in Fabio. Sed & Buteonis oratoris meminit Seneca controvers. 1. l. 2.

q Ibidem Plinius & Aristoteles historia animalium l. 9.

r Quintilianus libr. 1. c. 8. Apud Livium Decad. 1. l. 7. M. Popilius Lenas quater consul fuit: verum is Lenas sine diphthongo, non Lenas vocatur, ut inde ortum dici non possit, quod hic dicitur: quanquam scio plurima vocabula nunc sine, nunc cum diphthongo scribi. Fuit autem & Caius Lenas Poeta Lyricus, cuius meminit Donatianus in Poetica.

s Plutarchus in Numa autoritate Jubae scribit, Lenas apud Romanos eas esse dictas, quae Graecis χλαίνας vocantur.

t Cicero de claris oratoribus de eo sic ait: Qui cum consul esset, eodem tempore sacrificiumque publicum cum lena faceret, quod erat Flamen Carmentalis; plebis contra patres concitatione & seditione nuntiata, ut erat lena amictus, venit in concionem.

u Livius 3. Decad. libr. 9.

x Idem 1. Decad. l. 2. & Dionysius Halicar. l. 5. & Suetonius in Tiberio cap. 1. hinc illud Virgil. 7. Aeneid.

Sabinorum prisco de sanguine magnum

Agmen agens Clausus, magniq; ipse agminis instar

Claudia nunc a quo diffunditur & tribus & gens.

y Id apud Livium perpetuo videre licet.

Ff 2

z Seneca

^z Seneca lib. de brevitate vita, Quis, inquit, Romanos prius persuasit navem ascendere? Claudius is fuit Caudex, ob hoc ipsum appellatus, quia plurimum tabularum contextus, caud. x. apud antiquos vocatur: unde tabulæ codices vocantur, & naves nunc quoque quæ ex antiquâ consuetudine commeatus sibi eunt, caudicatæ appellatæ. Ex quo intelligis caudicem & codicem promiscuè eandem rem appellari. Sed & de eo Suetonius in Tiberio cap. 2. Claudius Caudex primus fretum classe transiecit, Pœnos Sicilia expulit. De qua re etiam Polybius l. 1. & de eodem Appio Caudice Plinius de viris illustribus c. 37. & A. Gellius l. 10. c. 25. & l. 7. c. 21. Sed quod ad naves pertinet eas caudicarias Festus libro 6. dicit ex tabulis grossioribus factas.

^a Signatam præsentem nota impositionis rationem habet ab Appio herba, quamvis fuerint cum tempore literæ in cognomine Appiorum dupl. cata. Aliiter autem Caius Titus Probus in epit. 10. Valerij Maximi nisi liber subditivus, eiusq. titulus sit, dicit Appium ab Antæo regione Sabinorum præ nomen esse.

^b Suetonius in Tiberio cap. 1. extremo, loquens de gente Claudia, inter cognomina & Neronis nomen assumpsit, qua significatur lingua Sabina fortis ac strenuus Idem & A. Gellius l. 3. c. 21. Id autem sive Nerio, sive Nerienes, Sabinum verbum est, eoque significatur virtus ac fortitudo. Itaque ex Claudii, quos à Sabinis oriundos accepimus, qui erat egregia atque præstanti fortitudine, Nero appellatus. Sed id Sabini à Græcis accepisse videntur, qui vincula & firmamenta membrorum veteres dicunt, unde nos quoque Latine nervos appellamus.

^c Id omnino est Asconij Padiani. Cui concinens Suetonius initio Tiberij scribit, Patritia gens Claudia (fuit enim & alia plebeja, nec potentia minor nec dignitate) orta est &c.

^d Pompeius Festus lib. 1. Aurelio: um, inquit, familiam ex Sabinis oriundam à sole dictam putant, quod & publice à populo Romano datus sit locus, in quo sacra facerent soli; qui ex hoc Aurelii dicebantur, ut Valerij & Papyrii, pro eo quod est Valerij & Papyrii.

^e De Valeriis & Papyriis diximus ex Pompeio: sed & de Valeriis & Furiis idem scribunt Livius 1. Decad. l. 3. non multo post princ. Macrob. l. 3. Saturn. c. 2. & de Papyriis quoque Pomponius Juris consultus l. 2. §. post hunc Appius ff. de orig. Juris & Quintil. l. 1. c. 6. Quo pertinent quæ Cicero lib. Familiar. epist. 9. ad Papyrium præter scribit, Lucium Papyrium Crassum primum Papyrium vocari desisse.

^f Hoc acceptum ex dicta l. 2. §. post hunc Appius.

^g Livius Decad. 1. lib. 9.

^h A. Gellius l. 1. c. 13. & Macrob. 1. Saturnal. c. 6.

ⁱ Quid Catus significet aperte indicat Cicero 1. de leg. Quis igitur prudentem & ut ita dicam catum non ex ipsius habitu &c. & ap. eund. Tuscul. l. 1. Ennius aut alius ex veteribus Latinis dixit, egregie Cordatus homo Catus Ælius Sextus.

Item

Item Tusc. 2. Sed homo catus nunquam terminat, nec magnitudinis nec diurnitatis modum: quamvis nonnulli legant ibi catus Plautus quoque, in Mostellaria.

Equidem pol. miror tam catum, tam doctum te

Et in Menechmis: — Custodi cate

Ex quibus satis ostenditur catum significare prudentem, cautum, callidum. Nam & hinc Mercurius Catus dicitur Horat. l. 1. Carm. Od. 10. & catum consilium Plauto in Epidico. Varro autem de lingua latina lib. 6. interpretatur cata ap. Ennium acuta: hoc enim, inquit, verbo Sabini dicunt: quare Catus Ælius Sextus, non ut aiunt sapiens, sed acutus. At Donatus in Andriam Terentij scribit catum dici callidum, doctum & ardentem κατὰ τὸ καίειν, unde & Cato dictus, Servius in primam Æneidos catum exponit, ingeniosum. Igitur Plinius l. 7. c. 31. scribit apud Romanos Catos fuisse cognominatos qui animi bonis ceteros mortales sapientia præstitissent: ut hinc intelligas sapientes quoque Catos dici, contra quam Varro supra dixerat. A Cato autem quoque dictus est fons Cati, ex quo aqua Petronia in Tiberim fluit, ex Festo lib. 6. Porro Firmii Cati, meminit Cornelius Tacitus lib. 2. at Sexti illius Ælii Cati, præter Varronem. Cicero in Top. l. 2. de orig. Jur.

^k Cicero in Bruto & in Tuscul. Plinius prædicto loco item eius nepos de viris illustribus cap. 44. ad id quod de catis diximus addit & corculum Sext. Pompej. l. 3. Corculum, inquit, à corde dicebant antiqui, solem & acutum: citatque illud Plauti in Casina.

Ego sum liber meum corculum.

Sed id melius probat illud Ciceronis l. 1. Tuscul. Aliis cor ipsum animus videtur; ex quo excordes, vecordes, concordisque dicuntur: & Nasica ille prudens bis consul, Corculum, ut scribit ipse Cicero in Bruto, sive de claris oratoribus.

^l Hoc illud est quod supra de catis ex Varrone diximus.

^m An à curis cognominati sint ignoro. Scio autem Sextum Pompeium l. 3. scripsisse cutionem agnum à Plauto pro macro positum fuisse, quasi cura macruisset. Locus Plauti quem ille non designat est in Aulularia

MEG. Volo ex te ego scire, qui sit agnus curio

EVG. Qui ossa atque pellis totus est, ita cura macet.

Curio autem maximus, cuius frequens mentio est apud Livium, is est, cuius auctoritate curiæ, omnesque Curiones reguntur, ut tradit idem Pompeius l. 11. Quasi scilicet non à cura, sed à curia dici videatur: quod & palam profiteretur Varro de ling. lat. l. 4. Cæterum Plinius l. 7. c. 41. Una, inquit, familia Curionum, in qua tres continuâ seriè oratores extiterunt. Sunt præterea ad Curiones complures Ciceronis epistolæ familiar. l. 2.

ⁿ Solinus cap. 7. scribit plurimos inter Romanos eloquentiâ floruisse sed hoc bonum hæreditarium nunquam fuisse, nisi in familia Curionum in qua tres seriè continua oratores fuerunt.

• Plinius lib. 7. c. 16. & Solinus cap. 4. scribunt hos *dentatos* dici quod cum dentibus nati essent.

p Valer. Max. l. 1. c. 8. Solinus d. cap. 4. Sext. Pompeius l. 11. ubi hinc dicit illum appellatum fuisse *Monodon*, quod unum os habuit dentium loco: Subditque similiter habuisse Pyrrhum Regem Epirotarum: quod & ipsum tradit *Plutarchus* in *Pyrrho*.

q Quod nos jam diximus ex *Plinio* & *Solino*.

r Ex *Plinio dicti* lib. 7. c. 16. & *Solino dicto* cap. 4.

s Sunt qui *Clodii* legunt apud *Plutarch.* in *Coriolano*, ubi de nominis origine disserit.

t Ex *Virgil.* 5. *Aeneid.*

Syllag. Cloanthus
Cerulea genus unda tibi Romane Cluensis.

u Ibidem *Virgilius* ait: Mox Italus Mnesteus, genus à quo nomine Memmi: Sunt autem quædam epistolæ *Ciceronis* ad C. Memmium scriptæ l. 13. familiar. quem tamen alium putem, utpote minorem & posteriorem *Cajo Memmio*, cui *Lucretius* libros sex de rerum natura dedicavit.

x Idem *Virgil.* *Sergestus*q; domus à quo tenet *Sergia* nomen.

Sergii *Cornelii* Consulis cum *Q. Flacco* meminit *Livius* *Decad.* 1. l. 2. & alterius *L. Sergii Fidenatis* cum *M. Geganio Macerino*, eiusdem *Decad.* 1. lib. 4. & cum *Hastro Lucretio Tricipitino* ut est ap. eundem.

y *Servius Maurus* ad 2. *Aeneid.* ibi.

Fatale aggressi sacro avellere templo
Palladium.

Item & lib. 3. & lib. 5. *Sextus* quoq; *Pompeius* lib. 12. *Dionysius Halicarnassæus* lib. 8. *Livius* *Decad.* 1. l. 2. memorat *Spurium Nautium* & *Sextum Furium* consules, & *Caium Nautium* & *P. Valerium*. Item lib. 3. *Lucius Nautium* & *Minutium*: & alium *C. Nautium Rutilium* & *M. Papirium Atratinum* eiusdem *Decadis* l. 4. *Dionysius* quoq; *Halicarnassæus* lib. 6. meminit etiam *S. P. Nautii* familia inquit, natus honestissima. Nam autor eius generis unus ex *Aeneæ* sociis fuerat: qui sacerdos *Minervæ* in æde in arce *Iliensi* consecrata, *Palladium* secum transtulerat, cuius custodia mansit penes successores gentis *Nautiæ*.

z Ex eodem *Servio* in eum locum *Aeneidos* lib. 5.

Ingentemq; Gias ingenti mole Chimeram.

Fuereq; ex antiquâ familia *Geganiorum* ut liquet *T. Geganus* & *P. Minutius* consul, *Livij* *Decad.* 1. lib. 2. & *M. Geganus Macerinus* *C. Julio* consul. *Decad.* 1. l. 3. Idemque iterum cum *Tito Quintio Capitolino*, *Livij* dictæ *Dec.* l. 4. Idem & *Tertium* consul fuit cum *L. Sergio Fidenate* ut dixi proxime in verb. *Sergesto*. Fuitq; idem ipse censor, cum *C. Furio*, ut videre licet ex oratione *P. Sempronii* apud *Livium* *Decad.* 1. l. 9. & alius *Proculus Geganus Macerinus* cum *L. Menenio* *La-*

nio Lanato consul. *Decad.* 1. l. 4. *Dionysius autem Halic.* lib. 3. scribit, ad magistratus *Romæ* gerendos fuisse *Geganiorum* familiam. Idem l. 7. meminit *T. Geganii Macerini* consulis & *L. Geganii* eius fratris. *Geganios* autem ex *Albanis* ortos tradit idem *Dionysius* lib. 3. In oratione *Metii Suffetii*, & præterea *Julios*, *Servilios*, *Metilios*, *Curianos*, *Quintilios*, & *Clcelios*, quorum *Alexander* non meminit.

a Ex *Servio* tum d. lib. 2. *Aeneid.* tum d. lib. 3. eodem ex *Dionysio Halicarnassæo* lib. 6.

b Ex *Festo* lib. 11.

c Ex eodem lib. 3. Sed idem ipse aliter lib. 11. ubi de *Metellis* habet, Fuit autem *Q. Cæcilius* consul cum *L. Veturio* apud *Livij* *Decad.* 3. lib. 8.

d *Lamias* legendum est. Fuit enim *Lamiarum Romæ* nobilis familia à *Lamia Formiarum* Rege orta: ex qua fuit *Ælius Lamia*, ad quem *Horatius scripsit* 26. *Odem* lib. 1. *Carmin.* & *od.* 17. l. 3.

Æli vetusto nobilis ab *Lamo*

Quando & priores hinc *Lamias* ferunt
Denominatos.

Et ibi *Acron* & *Porphyrion* interpretes. Fuit autem *Lucius Lamia* commemoratus *Ciceroni* familia. l. 11. *epist.* 16. & seq. ubi illum dicit esse equestris ordinis principem. & lib. 12. *epist.* 29. & *Ascon. Pad.* in orat. *Cicer. contra Pison.* Item & fuit alter ab illo *Ælius Lamia*, à quo coniugem *Domitiam Longinam* in uxorem duxit *Domitianus*, ipsumq; *Lamiam* postea in exilium egit, tandemq; necari iussit, ut est apud *Suet. Domit.* c. 1. & 10. De quo *Iuvenalis* *Satyr.* 4. extremo.

Lamiarum cade madenti.

Sed & de familia *Lamiarum* idem *Satyr.* 6.

Quadam de numero *Lamiarum* ac nominis alii

& utrobique interpretes. *Lamii* autem *Caietæ* Regis meminit *Silius* ibi

Et regnata *Lamo* *Caieta*.

e De iis ad initium capitis dictum est, sub verbo *Calphurniorum* præsapia.

f *Plutarchus* *Calpurnum* appellat uti quoq; *Festus* l. 3. quem *Alexander* hic *Calphurnum* appellat. Sed quod de *Pinariis* hic est aliter se habet *Plutarcho* *Probl.* 60. scilicet eos ita appellatos fuisse, quod vescentibus cæteris ex iis quæ super ara magna *Herculis* imolarentur, dapibus prohibiti sint. Sed & aliter de *Mammerciis* *Festus* lib. 11. scilicet id prænominis *Oscum* esse, ab eo quod n̄ *Mammer-*

tem appellant.
g *Cicero* de *Clar. Orator.* l. 2. off. & in *Verr. ad.* 5. & *Valer. M.* meminit eiusdem lib. 2. cap. 2.

h *Plutarch.* in *Numa* & in *Paulo Æmilio* & *Festus* lib. 1. & vid. infra lib. 9. cap. 4.

i *Quin*

i Quin Lepidus à lepore dicatur, nemo dubitabit, quando Lepidus is sic dicatur, in quo leporis est plurimum.

k Varro de lingua Latina lib. 6.

l De Nafica diximus sub verbo Naficas: de Corculo, sub verbo Corculi.

m Liv. Decad. 1. lib. 3. Lucius, inquit, Trebonius Tribunus plebis infestus patribus, quod se ab iis in cooptandis tribun. fraude captum proditumq; à collegis aiebat. Rogationem tulit, ut qui plebem Romanam tribunos plebis rogaret, is usq; eo rogaret, dum X. tribunos plebis faceret. Insecundisq; patribus unde Assero etiam inditum est cognomen, Tribunatum gessit.

n Quintilia. id tantum indicat l. 1. c. 8. Suidas autem tradit Cottam tam vehementes ictus tragula fecisse solitum, ut non solum hostis petus & latera trajiceret, verum etiam terræ adfigeret; dicitq; græca origine appellatum fuisse, quod Græci ictus vehementiores *κτύπος* vocant.

o Plato in Symposio non longè à princ. scribit Apollodorum cognomine insanum fuisse appellatum, quod sibi & aliis detraheret. Sed & Antiochum regem Syriæ ita vocatum scribit Polybius, & ex eo Athenæus l. 2. c. 2. & l. 5. c. 4. & l. 10. c. 12. At ex Latinis autoribus ad quos Alexander respexit, Domitius doctus & celebris Grammaticus Romæ cognomentum *insani* ob id nactus est, quod esset natura intracabilis & morosus, teste A. Gellio, lib. 18. c. 7.

p Idem & Rhodiginus l. 24. c. 5. Sed unde id sumperint, nescio. Nonnullos autem dictos Massas, ut Bæbius Massam legas ap. Plin. Cacil. epist. 4. l. 3. & 29. lib. 6. & 33. l. 2. & alios Massones didici ex Cic. fam. l. 9. ep. 11. ubi Lucii Massonis meminit

q Idem Cælius ubi supra. Aliunde autem id nominis in quandam Romanorum familiam ortum esse, diximus in verbo Lamios. Scio autem *Lamias* alia significatione mulieres quasdam sive larvas aut lemures dici, quæ homines præsertim infantes enecant & devorant, vt videre licet apud Philostratum de vita Apollon. & Horat. l. 1. Od. 36. & Apul. Metamorph. l. 1.

r Plutarchus in vitâ illius. Plinius Iunior de Viris illustribus. 43. & Senior l. 34. c. 7.

s Liv. Decad. 3. l. 2. & 10. Plutarch. ubi supra. hincq; illud Ennii à Cicerone de Offic. & Macrobio relatum: Vnus homo nobis cunctando restituit rem. Ex quo Virgil. Æneid. 6. verbum confecit.

Vnus qui nobis cunctando restituit rem.

t Plutarch. & Plin. Secund. ubi supr. Cicer. de Clar. Orat. Quintus etiam maximus, inquit, Verrucosus orator habitus est temporibus illis: & Iulius Obsequens Prodigiorum. c. 28. Plin. d. l. 34. c. 7.

u Horat. l. 1. Serm. Satyr. 3.

Qui ne tuberibus propriis offendat amicum.

Postulat ignoscat verrucis illius &c.

De iis Plin. locis infinitis, & ex libris originum M. Catonis. Gellius l. 3. c. 7. habet: verruca

verruca est locus editus atq; asper. Arnob. 5. adv. Gentes: Sed concedamus Jovem in verrucula collis unius cum homunculo stantem altercabilem conseruisse sermonem.

x Macrob. lib. Saturn. 3. c. 12. De hoc que q; Fabio Gurgite Livius Dec. 1. Lib. 10.

y Hi dicuntur luxuriosi bonorum suorum consumptores, abliguritores ut scribunt Diomedes Grammaticus & Sext. Pomp. l. 12. & Porphyrio in Horat. Epod. od. 1. qui huius appellationis causam ponit, quod solutioris delicatiorisq; victus soleant esse, qui sub avo nutriuntur. Quod & satis probat illud ipsius Horatii eo loco,

Discinctus aut perdam ut nepos.

& lib. 2. Serm. Sat. 3.

Vincit enim stultus ratio insanire nepotes.

z Plin. l. 35. c. 4. de pictura loquens ait: Apud Romanos quoq; he nos huic arti maturè contingit. Siquidem cognomina ex ea pictorum traxerunt Fabii, clarissimæ gentis, princepsq; eius cognominis ipse ædem salutis pinxit. Huius læpè meminit Livius & Dec. 1. l. 1. appellat ipsum antiquissimum scriptorem. De quo Cicero in Bruto.

a De hoc atigi proxime in verbo Gurgitis. Sed & huius meminerunt Plin. de viris illustribus. 20. & Liv. Decad. 1. l. 4. Fuit & alius C. Manutius Ambustus cognominatus ob eam causam quam declarat Asconius Pedianus in Milonianam.

b Livius 1. Dec. l. 6. inquit, M. Fabii Ambusti filia duæ nuptæ, Servio Sulpitio maior, minor C. Licinio Stoloni.

c De quo diximus ex Plin. proxime in verbo Gurgitis.

d Rullianum vocat Plin. c. 40. l. 7. Plutarch. Rullum in vita Pompeji & Rhylaum in vita Fabii Maximi. Sed Rutilianum Liv. Dec. 1. l. 8. ubi scribit illum fuisse dictum magistrum equitum à L. Papyrio cursore & alias, It. Val. Max. l. 2. c. 2. & l. 4. c. 1. & Scrip. de Vir. ill. 32.

e Pompeius Fest. l. 14. Pullus, inquit, Iovis dicebatur Fabius, cui Eburno cognomen erat, propter candorem, quod eius natis fulmine icta esset. Antiqui putatum, quem quis amabat, pullum eius dicebant. Arnob. contra Gent. l. 4. & ut Jovis dicatur pullus, in partibus Fabius aduritur mollibus, ob signaturque posticis.

f Ita cognominatus fuit Fabius Maximus avus illius Q. Fabii Maximi Cunctatoris, ut liquet ex Plutarch. in Pomp. & Liv. Dec. 3. l. 10. Fuere & alii cognomines: Plin. etenim lib. 8. c. 50. scribit P. Servilium Rullum patrem eius Rulli, qui consule Cicerone legem agrariam promulgavit, solidum aprum Rom. primum in epulis apposuisse. Extantq; etiamnum tres orationes ipsius Ciceronis de Leg. Agrar. contra P. Servil. Rull. Trib. pleb.

g Vereor ne hic Alexander memoria lapsus sit: neque enim quispiam Fabius venox aut alterius cognominis censor fuit cum Appio Claudio: sed C. Plautius, ut tradit Liv. l. 9. cui quidem Plautio an cognomentum fuerit venox, nescio: At id cognominis fuisse alteri L. Plautio consuli cum M. Follio Flaccina videre

est dicto l. 9. ut alteri L. Plautio consuli cum L. Papyrio Crasso eiusdem Decad. 1. l. 8. Post illos autem censores fuere Q. Fabius & P. Decius dicto l. 9. in fine. Sed quod illi Fabio cognomen fuerit non reperio: nisi is fuerit Q. Fabius Maximus Rutillianus qui annis 22. plus minusve fuerat ante magister equitum L. Papyrii Curtoris, sicuti supra diximus. Quanquam Cal. Rhodig. idem quod hic habet l. 24. cap. 5. in fine. & addit præterea hos censores fuisse M. Valerio Maximo & P. Decio consulibus. ego neque censores neque consules hos simul fuisse reperio. Cæterum Hermolaus Barbarus in Castig. ad Plin. l. 7. c. 9. scribit, antiquam tabulam Romæ repertam hoc scripto: Cæsar Claudius C. F. Ap. N. Cæcus C. Plautius C. F. C. N. qui in hoc DXXXV. honore appellatus est: & paulo post subdit: Quanquam & Venox L. Plautius L. F. L. N. Vennocens in eadem tabula legitur.

^h Aliter Livi. 1. Decad. l. 9.

ⁱ Livi. Decad. 1. l. 8. & Valer. Max. l. 2. c. 2.

^k Plutarch. in Pompeio.

^l Ibid. Plut. & Liv. Decad. 3. l. 10. in fin. Casiodor. l. 4. Variar. l. ep. ult.

^m Plin. l. 7. c. 9. & C. Titus Probus in epitome l. 10. Val. Max. & Fest. l. 3. Cælonis autem Fabii Consulis primum cum L. Æmylio, secundum cum Sp. Furio, tertium cum T. Virginio, meminit Liv. Dec. 1. l. 2.

ⁿ Plin. ubi supra & Solinus c. 4. Sed tu omnino vide quæ de hac re scripti in nostris commentariis.

^o Servius ad eum locum Æneid. 1. Virgil. At puer Ascenius cui nunc cognomen Iulo.

^p Idque non solum virorum, quod planum est, sed & arborum & pomorum ex Plin. l. 16. c. 29.

^q Plin. l. 7. c. 8. Quintil. l. 1. c. 8. A Gellius l. 16. c. 16. Solin. c. 4. & Nonius Marcellus ad extremum operis sui.

^r Id quod tacite sentiunt prædictis locis Plinius & Solinus.

^s Plin. l. 7. c. 10. Quintil. d. c. 8. Plutarch. in Coriolano. Solinus & Non. ubi supra: C. autem Titus Probus in dictâ epitome Valerii Opifcos habet, ubi mendum putem, cum ipse idem Vopiscum Iulium commemoret.

^t Plutarch. prædict. loc. & Festus l. 14. Livius autem Decad. 1.

^u Ibidem Plutarch. & iterum in Sylla, in fin. Serv. l. 6. Æneid.

Tua posthuma proles

Quintil. l. 1. c. 8. Gell. l. 2. c. 16. Euseb. in Chronico, & clarè probat illud Plauti in Aulularia act. 1.

Post mediam aetatem qui duxit uxorem domum

Sicam senex anum pregnantem fecerit fortuito

Qui dubitas quin fiet paratum nomen puero Posthumus?

Festus lib. 15. Et de iis in nostris Legib. connubial.

^x Quintil. prædicto loco. Quod ad Cordum pertinet, de quo hic tractamus facil

facile possumus conijcere, ita cum nominari, qui sero & veluti intempestivè nascitur, ut fœnum cordum appellatum, quod autumnale est, & sic serotinum & postremum ut scribit Columella l. 2. c. 1. Plin. l. 18. c. 28. Pompeius Festus l. 3. ubi ait frumenta corda dici, quæ sero maturescunt. Sic & olus cordum appellat ipse Columella l. 12. c. 13. & agnos cordos Plin. l. 8. c. 47. & ante illum Varro qui per aspiratiorem scribit chordos de re rustica l. 2. c. 1. à χορῆς verbo Græco. Cordi Crexentii meminit Suetonius in August. c. 25. & Iulius Capitolinus in Gordianis alterius Cordi qui vitas Imperatorum scripserat, meminit. Sed Scriptor de viris illustr. cap. 12. scribit Mutium Scævola, Cordum fuisse cognominatum, licet in quibusdam libris Codrus eo loco legatur.

^y Quintil. ubi supra. C. T. Probus in epit. 10. Valerij Maximi. Festus lib. 13. Memoratur autem Opiter Virginias Consul Rom. primum cum Sp. Cassio iterumque cum L. Æmylio Livij Decad. 1. l. 2. & Dion. Halicarn. l. 5. Atque Cæsar Opiter Tito Probo ubi supra. Ex quo illud testari oportet, multa prænomina aut etiam nomina, in cognomine & è diverso ab antiquis versa fuisse, ut vides in Opitris appellatione & Posthumi, Cepionis, Bruti, & aliis quam plurimis ipsi Probo commemoratis.

^a Ibidem Quintil. Livius Dec. 1. l. 5. Macrob. 1. Sat. c. 6.

^b Suetonius in Calig. c. 35.

^c Cicero l. 1. de Orato. scribit Roscium Gallum Comœdum eo præstantiæ venisse, ut cum de perfecto in arte aliquâ loquimur, is in suo genere Roscius à nobis dicatur. Et Fest. l. 13. ad fin. Roscii, inquit, appellantur in omnibus perfecti quod Roscius quidam perfectus unus in arte id est, comœdia judicatus sit. Vbi emendandi sunt libri vulgares, qui ubi Roscii debent, Rosii habent.

^d Pollus. Nescio an hic intelligat de polo Agrigentino Sophista, Gorgiæ discipulo, qui primus in oratione invenisse dicitur antitheta & similiter desinentia; quod Phlostratus dicit minimè verum esse, sed jam inventis sæpe usum fuisse. Suidas autem scribit eum genealogiam eorum qui ad Trojam profecti sunt scripsisse, simulque navium catalogum. Sed hunc Polum puto eum esse Histrionem de quo loquitur Gellius lib. 7. c. 5. ubi eum dicit fuisse in terra Græciæ fama celebri, qui gestu & vocis claritudine & venustate cæteris antestabat.

^e Cicero pro Fonteio. Eius quoque in Verrinis meminit Cicero & in eius Pisonianam Asconius. Cic. l. 3. Tuscul. l. 9. fam. ep. 22. & Dionys. Hal. lib. 4. Sueton. Galb. c. 17.

^f Ex Macrobio Saturnal. l. 1. c. 6. ubi & ita cognominatum ait Tremellium.

^g Macrob. ib. Livius autem Decad. 3. l. 3. memorat Cornelium Asinam interregem & P. Cornelium Asinam sive illum sive alterum Ascon. Ped. in orat. Cic. contr. Pison. Cn. Cornel. Asinam consulem cum Duillio Paulus Orosius l. 4. cap. 8. Fuerunt autem & Asinii vetustæ familiæ equit. Asinius Pollio orator celeberrimus & cuius perelegans exstat oratio adversus Catilin, Asinius quoque Sabinus memoratus Tacito l. 3. & Asinius Capito ap. A. Gell. l. 5. cap. 20. & 21.

Gg 2

Fuere

Fuere & Afellæ cognominati ut Lucretius Afella ap. Flor. epit. l. 86. & 88. & Scrip-
tor. de viris illustrib. 68. Fuere deniq; Afellones, ut Sempronius Afellio Scriptor
Rom. Hist. ap. A. Gell. l. 1. c. 13. & l. 5. c. 18.

g Scilicet de re rustica lib. 2. c. 4.

h Plutarch. in Mario, initio Macrob. Saturnal. l. 1. c. 17. Quintil. velo libr. 1. cap. 8.

ponit hoc nomen inter ea quorum origo secretior est. Ad illam autem senten-
tiam alludit Silius Italicus ibi

Sibyllam vocant Syllam.

i Plin. l. 17. c. 1. de arboribus loquens.

k Varro de re Rust. l. 3. c. 3. Et Macrob. Satyr. 3. c. 15. Plinius l. 33. cap. 3. Scriptor de
Vir. illustr. c. 30.

l Idem ibidem de Sergio Orata loquuntur, de quo & alia multa dicit Ma-
crob. Val. item Max. lib. 9. c. 1. post princ. & Plin. l. 9. c. 54.

In iis autem cognominibus sumptis à piscibus adde Callimedontem Rhe-
torem Locustam fuisse cognominatum, quod eopisce delectaretur, ut vide: eli-
cet apud Athenæum l. 3. c. 11. & 13. & lib. 8. c. 6.

m Cassiodorus hoc dicit in libro variarum.

n Idem ex eoloco. Miror autem Alexandrum prætermisisse Macrinum
Torquatam, Syllam: tu videbis ap. Plutar. in Mario, init videlicet ex figura & modo
corporis. Longos etiam ex habitu corporis ex Quintil. l. 1. c. 8. uti & jam ex eo
diximus. Fuit autem C. Sulpitius Longus consul ap. Liv. Decad. 1. lib. 8. Gracchos,
quod eum qui ita primus vocatus est, mater mensibus duodecim gestasset in u-
tero: quare quod legitimum partionis tempus supergressa esset, ea que diutius
partum quam solent gravida gestassent, Gracchum à gestando nominavit, ut
testis est Varro & diximus in nostris commentariis ad l. si unquam. C. de revocand.
donat. in verbo suscepit liberos. num. 210. Quamquam alii dictum putant à Grac-
ulo ave garula. Senecas quod is cui primo cognomen id impositum est, canus sit
natus, ut tradit Cassiodor. sicut de Numa Pompilio dicitur & ad illud aliuisse vi-
detur Virgil l. 6. Æneid. Nosco crines incanaque menta Regis Romani. ubi Nu-
mam canum à primâ ætate Servius Maurus testatur fuisse. Pertinaces quod qui pri-
mus eo nomine dictus est, scilicet Pertinacis Imperatoris Pater, negotiationi
materiariæ constanti ac pertinaci studio incumberet, ut in vita ipsius imperatoris
traditur. Terentios à tereno, quod est Savorum lingua, molle, ut putat Varro ad
Lib. 1. ap. Macrob. l. 3. Saturnal. c. 13. ad finem. Sed alia huiusmodi multa videbis
ap. Cal. Rhodigin. l. 24. c. 5. 6.

o Plutar. b. in Mario. & Problem. 102.

p Bene dicit rarenter: nam quandoq; utebantur ut dicit Fest. l. 14. quod
Cæcilia & Teriacia Caiz sunt appellatæ; pari modo Lucia & Titia.

Qui Romani duces ex oppidis & provinciis vi subactis cognomen-
ta desumpserunt, & de Scipionum familia, &
quid apud exteros.

Consuevisse Romanos ex oppidis vel provinciis captis aut vi subactis ple-
rumq; cognomena ferre, memoriæ datum est. Martium Cariolanum
quod fortem strenuamq; operam Reip. navasset, capto Volscorum oppido Co-
tiolis, Coriolani nomen sumpsisse ferunt. Et Sergium Fidenatis ex bello quod ad
Fidenas gessit. Ex tribus vero Metellis, unus devicto Iugurtha, & vi subacta
Numidia Numidici: alter Q. Cæcilius, L. Metelli filius, ex Macedonia, Macedo-
nici: tertius ex Creta Cretici cognomena sumpserunt. Fuit & Metellus Balearicus
ex devictis Balearibus cognominatus. Sed Numidicus L. Luculli avunculus
fuit: Macedonici, Metellum Balearicum pleriq; filium, nonnulli fratrem di-
cunt. Creticum vero & alium Dalmaticum eius Macedonici filios fuisse, nulla
controversia est. L. quoq; Mummius delecta Achaia & Corintho, Achaici co-
gnomen tulit. Sed Corinthi superata primalaus Macedonici fuit. Is enim om-
nem Achaia ita bello affixit ut tebus accisis Mummius superveniens, levi
ce. t. mine expugnatam Corinthum victoriæ suæ adscripserit. Messana quoq; in
Sicilia & Isauria in Cilicia bello domita M. Valerio & P. Servilio Messala & Isaurici
cognomena dedere. Is enim Servilius vir acer fuit & strenuus, qui in Ciliciam
cum imperio profectus illam collatis signis vi atq; armis domuit: Lyciaq; ur-
bes clarissimas justo prælio vicit, Isaurios primum bello aggressus imperio ad-
egit. Victor denique triumphum ex hostibus & Isaurici nomen reportavit. Ex
Allobrogibus quoq; Fabius Allobrox, & ex Caucais Germanicâ gente Gabinus
secundus Caucaius atq; ex Callaiciis Brutus cognomento Callaicus, & ex Getulis
Cossus Getulici nomina sumpserunt. Callaici enim ulterioris Hispaniæ populi
sunt, duri & agrestes, qui extrema & montana inculta ac difficiles saltus & impe-
ditos ad Oceanum incolunt. Ideo bellacissimi & subactu difficilissimi fuere. Fer-
tur tamen C. Turmius qui Garamantes ultra Æthiopes horridos & incultos
bello vicit, ob modestiam & vitandæ invidiæ causa, Garamantici cognomento
abstinuisse. Scipionem præterea Aphricanum, quod dux fatalis contra Hanni-
balem fuit, Aphrica superata, & Cartagine sibus bello victis, Aphricani cogno-
men tulisse, & alterum ex devicto Antiocho & Asia subacta, Asiaticum cogno-
minatum invenimus. Sed hic Asiaticus frater Africani fuit, quorum alter P. Sci-
pio, nomine à se victæ gentis Aphricanus: alter L. Scipio frater Asiaticus di-
ctus est, qui consul adversus Antiochum, primus Romanorum in Asiam signa
intulit: cum eoq; consule Aphricanus frater legatum se gerens, pariter profec-
tus est: illiusq; ductu & auspicio pleraque egregie gesta in hostes fuere. Victo

deinde Antiocho, & pace Eumeni concessa, ob Asiam victam Asiatici cognomen reportavit. His enim duobus fratribus Africano scilicet & Asiatico pater fuit P. Scipio ex Corneliorum gente cum quo primum Hannibal Pœnus signa in Italia contulit: cuius fuit Cn. Scipio frater summi, ambo Imperatores, viri ornatissimi qui paucorum dierum intervallo in Hispania cæsi occubuerunt. Sed ex Publio hi duo, quos dixi Scipiones, Africanus scilicet & Asiaticus filii extiterunt: ex Cn. autem P. Cornelius Nasica ortus fuit, qui unus *vir optimus* à Senatu iudicatus, matrem Cybelem ex Pessinunte suscepit, Tyberiumque Gracchum seditiones in urbe molientem interemit. Fuit quoque & alius Scipio cognomento *Æmilianus*, prioris Africani nepos adoptivus, qui ob Africam & Numantiam bello domitas minor Africanus & Numantinus appellatus est. Sed hic *Æmilianus* quem dico, minimè ex Corneliorum gente propagatur, sed adoptivus in nomen & familiam venit. Siquidem cum Scipio major Africanus filium haberet natura admodum tenui & imbelli, unde & *valerudinarius* vocatus, quod non ea vis animi foret vigorque, nullofque liberos sustulisset, ne decederet sine liberis, hunc *Æmylianum* Lucii Pauli filium, ut multi credunt ex filia nepotem, in familiam nomenque adoptavit. Fuerat enim Scipioni Africano uxor filia Pauli *Æmilii*, qui consul ad Cannas, ne tantæ cladi superesset, in conflictu belli cæsus occubuit, ex qua unicum filium tulit, filias vero duas, quarum altera Scipioni Nasicæ, altera Tyberio Graccho nuptæ fuerunt. *Æmilio* vero Paulo quatuor filii extiterunt: duo in adoptionem alterius familiæ dati, Scipio videlicet & Fabius: duo in potestate retenti, quos ex altera coniuge sustulerat. Horum alter quinque diebus ante triumphum, quem speciosissimum de rege Perse, & omni Macedonia habuit: alter tertia post triumphum die, adhuc impubes mortem obiit immaturam. Hic ergo *Æmylianus* ex reliquis Pauli *Æmilii* filiis junior fuit, gloria militati illustris: qui Africani nepos adoptivus avitæ virtutis memor provocatorem barbarum tribunus adhuc militum occidit. Cum patre adversus Persen acriter pugnans, egregia facinora gessit. In Africam deinde cum exercitu profectus, tertium Punicum bellum confecit. Carthaginem & Numantiam funditus evertit. Parva deinde victoria, & rebus confectis cognomentum *Numantino* & *minoris Africano* inditum fuit. Horum postea exempla secuti Cæsares ex provinciis quas vi & armis subegere, illustria cognomenta ob immortalem gloriam tulerunt: sæpe populi decreto, nonnunquam acclamatione Senatus. Siquidem Severus Imperator & reliqui post eum Cæsares ex Arabia, Adiabena, Parthia, Armenia & Germania, aliisque bello domitis gentibus nationibusque, quas suo ductu & auspicio conquiescere, *Arabici*, *Adiabani*, *Parthici*, *Armenici* & *Germanici*, sicut *Sarmatici*, *Africi*, diversis titulis cognomenta cepere. Fertur autem Valeriano Cæsari, quod promptus ad arma & bellicosior esset, milites militari studio manu ad ferrum nomen indidisse: qui postea in imperio delatum

delatum *Carpici* refutavit. Alexander vero Severus Imperator, licet imperatoris, patris patriæ, & magni cognomenta renuerit, asserens magnis rebus gestis ea sibi nomina parare oportere: tamen ob deletos Azavenos, *Azavenici* cognomen sumere non dubitavit. Trajanus autem contra Parthos victor, Parthici appellationem non accepit. Cui cum multi deferrentur honores reliquis posthabitis sola *optimi* agnominacione gavifus fuit. Commodus vero eo recordiæ processit, ut pro Commodio *Hercules* Jovis filius dici maluerit, quod sibi postea in invidiam perniciemque cessit. Apud Græcos non ab Oppidis & provinciis sed à rebus gestis magnificè *Soter* & *Callyneos* dicti: à forma & specie corporis *Physcon*, & *Cyrius*: ab excellentia crurum, *Eucnemus*; à virtute, *Evergetes* & *Philadelphus*: à fortunæ felicitate, *Eudamos*; à multiplici victoria, *Nicanor*: ab urbium expugnatione, *Polycrates*: à fortitudine *Acherites* aut *Aquila* vel *fulminis* nomina fuere: quare Pyrho ab Epirotis *Aquila* nomen inditum à multiplici doctrina *Polyhistor*: ab optimo consilio *Aristobulos* dicti. Quibusdam Regibus *livor* & *vitiium*, nonnunquam *ignavia* & *nequitia* cognomentum dedit: quippe Antiocho regi Macedonia, quod multa promitteret, parum efficeret, *Doso*: Ptolemæo *Lamyro*, ob vitæ turpitudinem nomen fuit. Antigonus quoque à rapacitate *Hierax*, & à Genuum magnitudine *Gonatus*. Alii à verborum obscuritate *Scotini*, & ab amentia *Coalimi*, atque ob fictos mores *Laconista* notam nominis tulerunt: sicut Xenarchus Rhodius à bibacitate *Metretes*: & Atheniensis Diotinus, *Chone*, hoc est, *infundibulum* quod illo apposito affatim hauriret. Demochares vero ob procacem linguam, *Parthefiastes*: & Demosthenes ob morum feritatem, *Arges* serpentis nomine appellati sunt. Inter quos Varo Sophista à forma nali ciconiæ comparis, *Pelargus* nomen factum. Nonnullis vero ob claritudinem, *Lychni* dixere nomen, sicut Artaxerxi, *Mnemoni* quod memoria valeret. Pericles summus orator ob dicendi elegantiam & sermonis magnitudinem, *Olympius*, Dion, *Chrysothomos*: Phocion ob fugalitatem *Chrestus* seu *bonus*: Cleomenes & Ptolemæus *benefactor* nuncupati. Aristides ob morum sanctitatem *justi*: Callimachus propter studium miræ artis, *calotechnos*, sicut alter ob artis calumniam *catotechnos* sumpserunt nomen. Alcæus tamen Pitta cum *Sarapodam* quod latos haberet pedes, cognominavit, Antiochus vero Syriæ Rex elatus supra modum hominis, cum vanum titulum vendicaret, cognomento *DEVS* dici voluit: sicut apud Romanos Domitianus & Cajus princeps, qui *Optimum maximum* & *Latialem Iovem* se dici iussit. Proditus tamen est Maricus quidam è plebe Bojorum cum *DEI* nomen sibi arrogasset, & non spernendam manum perditissimorum ascivisset, quos ingentibus promissis corruerat, ira ut in Romanos ferret arma, postea captus & occisus, falsi inditi nominis gravissimas pœnas dedisse. Sicut Selvus ignotus homo, qui se *Ætnæ filium* mentitus erat, cum loca circa *Ætnam* cum perditissimis & facinorosis prædaretur, à Romanis captus, in ludo gladi-

gladiatorio i&ibus bestiarum occisus fuit. Cui haud absimile est, quod de Euno Syto proditur, qui cum nuce juglande in os inclusa, ignem evomeret, simulans se Deæ Syriæ numine afflatum, apud servos & infimam plebem *divinus* habitus, primo duo hominum millia in Sicilia sperapinarum ascivit, mox effra&is carceribus ad sexaginta millia coegit, Manliumq; & Lentulum praetores justo praelio vicit & profligavit. Deniq; à Romanis coërcitus, post multiplices clades suæ temeritatis meritas pœnas dedit.

Libri IV. cap. XIII.

Quæ vitia ex loci natura aut cœli climare quibusdam gentibus ita innata sint, ut illa habeant propria ac perpetua.

Lvcium Parthenopæum dicere solere memini, quod sicut quædam regiones sunt quæ *acuta ingenia* & solertia gignunt, ut quibus est aër purus & tenuis, velut *Athenis*: alia quæ *retusa* & hebetiora, ut quibus crassus & pinguis sicut *Thebis*: ita ex cœli rigore vel clementia, non nunquam ex siderum statu vel influxu, virtutes vitiaq; gentibus innascent, quæ ingenta adeo loci incolæ afficiunt, itaque corporibus animisq; insident, ut illa habeant propria & perpetua. Siquidem *Campani* *superbi* natura & bonitate agrorum ex mitissimo cœlo & affluenti copia voluptatum terrestrium maritimarumq; rerum semper habitati sunt. Doni cilium enim *superbia*, (ut Cicero inquit) penes *Campanos* fuit. *Argivi* & *Brutii* ex more insito genti *latrones*. Illorum namq; ingenia latrociniiis lata sunt, & rapinis gaudent. *Rhegini* *pavidi* & formidolosi. *Itali* *nobilitate* præstant, & regali quadam magnificentia lauti & magni sunt. *Galli* super insitam genti vanitatem *mobilis*, & stolidi contentiois avidi, consiliisq; capiendis non ratione sed impetu feruntur: tamen religioni deditos esse, haud dubium est. *Hispani* *ja&abundi*, duri & parci, abactoresq; acerrimi, ad inedia laborosq; atq; ad mortem parati. *Græci* licet ingenio & facundia præstant, eos tamen nationis vitio (unde Græca fides in proverbium venit) assentatores, leves, atq; *infideles* esse manifestum est. *Capadoces*, *Cilices*, & *Cretenses*, suo pte ingenio fraudulentis & mendaces quippe promissi fidem fallunt, & periurio se adstringunt, in quorum notam Græcum illud est, *τῆς καὶ πῶς καὶ κῆρα*. *Aphri* subdoli & mendaces: cum enim multum classe rebuq; maritimis valeant usu & commercio multarum gentium ad fallendum proni & solertes sunt. Apud eos enim frequenter mercatores ventitant, & studio quæstus quæ usui sunt merces important. *Numida* vero levissimæ fidei ingenia. *Chii* petulantissimi. Nam cum Tribunal Ephorum fœdassent, ob petulantiam qua naturæ vitio laborant, ab Ephoris impune tulere. *Galata* minaces, *Syri* cupidi & avari, præter modum rerum appetentes, gens inquieta, avidaque in novas res. *Alexandrini* derisores & dicaces. *Indi* & *Persæ* otiosi: neque enim

abs re

abs re proditum est, otium fratrem esse libertatis. Quod de *Ætolis* quoq; traditur, qui nullius imperio paruerunt. Hi enim cum perpetuo liberi sint, in ocio degunt. Contra vero *Lydos* & *Phryges*, quum Regibus serviant, negotiis intentos esse & laboriosos *Emporitani* imbelles & barbari. *Ætoli* & *Locrenses* fœdistragi. *Druidæ* religiosi & malefici, supra quam dici potest: nam dedita superstitionibus gens, in lacis hominem immolant, & cruore captivorum adolent aras: viscum que & alia dictu nefanda pro numinibus colunt. Fuere enim *Druidæ* gens Gallica in Belgis, apud Gallos præ omnibus sacri. Sicut enim apud *Persas* *magi*, in Græcia *Philosophi*, in *Babylonia* *Chaldæi*, apud *Indos* *Brachmanes*, in *Æthiopia* *gymnosophistæ*, apud *Scythas* *Agrippæi*, *Abii*, *Calvii*, in *Ægypto* *Heliopolitani*, apud *Hyperboreos* *Arymphæi*, atq; in *Hispania* *Turdetani*, sacri habentur: sic apud Gallos *Druidæ* magno in pretio sunt & divinis propelaudibus celebrati. *Emporitani* autem in ora minoris *Syrtis* juxta *Aphros* *Numida* que degunt, agri huberis & fertilis soli. *Germani* vero & *Cimbri* duri & laboriosi latrociniiis tamen & rapinis, quarum nullam infamiam putant, à pueritia dediti: quare *Cimbros* *Germani* prædones vocant, quoniam vires ad impetum validæ sunt, sed momento temporis dilabuntur. *Corsidiri* & immanes horridis ingeniiis: quippe qui ipsas beluas crudelitate vincant, truci ore ingentiam immunitatem præferentes. *Scythæ* quoq; rapidi & feroces, & dirâ feritate grassantes, suis tamen rebus contenti, nihil alienum appetentes, apud quos nihil est furto gravius. *Asiani*, *Ionæ*, *Abydeni*, *Medi*, *Arabes*, *Tarentini* & *Galata* molles & effœminat, enervatis animis ad inertiam nequitiamque parati, omnibus imbuti delinimentis, in gymnasiis & turpibus amoribus exerciti. Illecebræ enim luxuriæ ad extinguendum vigorem animi apud eos sunt: Addebat etiam *Siculos* vasto, & monstrifico ingenio, & *Astos* supra *Byzantium*, dolosos maxime, contra vero *Cumanos* in *Æolia* hebetes & insulsos quippe qui pluvie tempore, nisi admoneantur voce præconis, porticus non subeant. Sicut *Bæotios* & *Thebanos*, qui plus habere virium quam ingenii feruntur. Et *Syracusanos* variæ multiplicisque naturæ aut enim excellentissimos esse & omni virtutum genere præditos, aut improbissimos & omnibus vitiis depravatos: quod de *Atheniensibus* quoq; proditur. Atq; *Heduos* itacundos & temerarios turbulenti & concitati animi. Et *Ligures* duros, agrestes, & fallaces suapte natura, & ex sterili agro & aspero quæra incolunt, nihil ferendo nisi magno labore partum. Sed cum *Ligurum* quidam *Firmates*, nonnulli *Apuani*, pleriq; *Monrani*, alii *Hiluaces*, alii *Frusinates* dicantur, hoc non convenire nisi *transmontanis* *Liguribus* assererat. His enim cum longe ab hominum commercio & cultu distent, & in arido solo luctentur, facile evenire, ut agrestes, duri & immanes fiant, Hoc modo *Lucius noster* apud nos sermocinatus peracti judicio, locorum mores examinabat, vitiaque & virtutes rimabatur. Sed quia mentio locorum & morum distinctio facta est, hoc dicere ausim longâ observatione probatum, eas regiones quæ cœli clementia & affluenti copia gaudent, sensu hebetes & obtusâ mente plerumq; homines gignere:

H h

quæ

quæ vero difficiles & agrestes sunt, singulari ingenio viros educare. Ita enim parens natura, sive ille effector mundi DEVS comparavit, ut ubi rerum hubertas & copia sit, ibi bonarum artium studia sæpe & ingenia desint. Sensit tamen *Aristoteles*, eos qui Scythiam versus loca deserta incolunt, animo quidem abundare, ingenii non satis habere: qui vero minorem plagam, ingenio & arte præstare. Neq; omiserim, quod *Maximus Tyrius Græcus* auctor cum primis prodidit, *Crotoniatis* palestra & gymnico certamine valere, *Lacedæmonios* autem pedestri, *Athenienses* vero navali, venatu *Cretenses*, *Sybarites* luxu, *Thebanos* vero tibiis, *Iones* autem choro & cantu. Quæ etiam adnotavit vulgari adagio ferri, *Medicam* molliciem, *Sardanapali* luxum, delicias *tonicas*, *Siculas* mensas, saltationes *Sybariticas*, *Corinthias* meretrices. Artium quoq; disciplinas *Menander* dixit nativâ consuetudine distingui nationibus variis: Namq; *Mitileneis* cithara delectantur, *Thebani* tibia, *Alexandrini* geometria valent, *Athenienses* statuaria & pictura, *Crotoniatis* medicina, *Æginetæ* athletarum pugna. Quod proximè accedit ad id, quod *Eustathius* memoriâ prodidit, forsan mutuatus ab illis, *Bœoticos* circa palæstram reliqua (q; artes gymnicas valde probari, *Athenienses* in navalibus, *Thessalos* in equestri, (qui se cum ex equo primum pugnare docuerint) *Lacedæmonios* legibus valere, *Cyrenas* in ephectica scientia. Quod autem de *Thessalo* equitatu dictum est, qui conferto prælio insuperabiles erant, non prætereundum, *Philippum Macedonem*, quæ totius Græciæ communis hostis & prædator habitus est, ut *Thessalos* equites, velut firmissimum robur, & longè optimos bello, suæ phalangi adjungeret, *Thessaliam* propterea in, assit illamq; incendiis & ruinis deformasse.

Ex notis Tiraquelli.

Adde ad omnia præcedentia, *Parthos* timidos, seditiosos, fraudulentos suæ natura fuisse. *Iustin. lib. 41. Ægyptios* vanissimos, novandis quàm gerendis rebus aptiores, irritabiles & è minima siatilla fueros magnas seditiones accendere, invidia & jactantia in nata, ut vel modica felicitatis aura adspirante, irrideat fastidiatq; plebeiorum hominum in parando victu studium & diligentiam. *Philolo lib. de agricult. Ægyptios* itidem atq; *Phenices* quæstus avidos *Plut. 4. rep. Samnites* fallaces ex *Floro lib. 1. Epit. Rutilos* audaces, *Virg. 4. Æn. Illyricos & Thraces* rapto assuetos vivere, *Curt. l. 3. Thraces* ubi non timent, truculentos *Thucyd. l. 7. bel. Pelopon. Mardos* cultu vitæ asperos & latrociniiis deditos. *Curt. l. 6. Cadusios* genus hominum ferox & bellicosum. *Plut. in Artax. Rhodios* superbos. *Hom. 2. Il. Liv. 5. dec. l. 4. Lacedæmonios* fastuosos, & bellicis tantum rebus incumbentes, in hisque tantum laborantes, idque solum in pretio habentes. *Plut. in Nic. f. Philostr. l. 4. vitæ Apoll. sed cunctatores*, & vix in ea, in quibus fidunt, ingredientes. *Liv. 5. dec. lib. 5. Lusitanos* insidiosos, sciutatores, veloces, agiles, versatiles. *Strabo l. 3.*

Quantum caltu, peregrinatione, conversatione, & quod præcipuum est, religione, de his moribus mutatum, ista dies & bella docent, nec dissimulas Leon animorum: sic tamen
ut notis

ut non dubitandum mitissimos populorum in ferocissimos atq; truculentissimos versum iri *Thraces*, nisi imbelli huic bello divina potestas fibulam ponat & ipsa pro imperio receptui canat. Quod faciet Pacis & amorum superis imisque tequester si Numinis sui cultorem unum atq; alterum superesse voluerit, antequam *Psalmes* suum illud occentet: Ne unus quidem.

Excerpta ex c. 5. lib. 24. Cal. Rhodigini lectionum antiquam.

§. 1. Ad secretius nominum etymon venio: siquidem facturum me ceptæpretium arbitratus sum, si parte hac potissimum quid in hoc nomenclationis aucupio, mutis ex magistris compertum nobis sit, appingere adortus fuero. Quando & apud Græcos huiusce rei plerique studiosi illuc proventi demum sunt, ut etiam *Onomatopœa* dicerentur, i. e. velut nominum venatores, nova sibi consarcinantes vocabula, rerum intuiti proprietatem. Cuiusmodi fuisse videtur *Siculus Dionysius*, qui virginem vocabat *Menandrum*, quia μένει τὸν ἀνδρα, manet expectatque virum. *Stylon* verò, i. e. columnam *Menecratem*, quoniam manet continetque. Murum autem conceptacula, rectè dici *mysteria* conjectabat, quia mures fervent, quod τρεῖν dicitur. Idem etiam bovem vocabat *garotan*: porcum verò, *tacchum*. *Alexarchus* quoque *Vranopolin* qui condidit, nomina sibi confirmavit, non audita multis: nam gallum orthovocan dicebat: drachmam, argirida: chœnica, hemetrophida. Sic & *Atticus Herodes* lignum quod inseritur rotis trochopedam nuncupavit, quum per acclivia veclaretur; aliis epochlea vocantibus. Anchoram *Sophocles* etiam *ischada* nominavit, quoniam navem contineat. Sed nos eo quidem gratiùs ista complectimur præcipuè quoniam à *Fabio* proditum scimus, scrutaturum mille præceptorem aciem atq; subtilem origines nominum, ut quæ ex habitu corporis rufos longosq; fecerunt.

§. 2. Vbi erit aliud sec etius, unde *Sylla*, *BVRRI*? In quo præter ea, quæ ex *Macrobij* Cœnis circumferantur omnium ex chartabulis & glossematis studiosus commendendus lector est; esse qui *Sillam* dictum putent, à *silo naso*, qui est sursum versus & repandus. Sed non ignorandum à Græcis pariter & Latinis *SYLLAM* per *Y* Græcum scribi, quod ex monumentis *Suidæ* perspicuum est. *Plutarchus* tamen ita prodit, Ex corporis quoque habitu denominationes ritè imponi solent, ut *SILLI*, *NIGRI*, *RVEI*, veium etiam *COECI* & *CLODII*. Sic & ap. Græcos à forma imponi cognomina invenias, ut *PHISCONEM CIRRHIPPVM*. *Physcam* illi vocant intestinum crassius, in quod farina inferciatur & caro, fiuntque qui dicuntur allantes, ὡς ἀλάστον τῶν κρεῶν, à carniū congestione: unde *allantopoles*, qui etiam *falsicopoles* vocatur
Hh 2 venditor

venditor id generis farciminis. Hinc restituitur egregiè *Valerij* locus libro nono, capite primo, Ptolomæum pro dentis *Physionem* cognominatum: quamquam vulgo *Physicum* legi audio, vel *Phytonem*: sententiam nostram *Stabone* comprobante, *CIRRHIPPIVM* verò, ab equis & cirrho colore dici puto. *Cirrhum* vinum legas *sapicule* ap. *Dioscoridem* & alios. *Cirrhum*, fulvum interpretantur, id est *πυρρόν* aut etiam igneum.

§. 3. *SENECAM* *Cassiodorus* putat inde duci, quoniam cui primò cognomentum id impositum, canus sit natus: Sicuti de *Numa Pompilio* lectum est. Ad quod alluisse. *Vergilium* credunt,

*Agnosco crines, incanaq; menta
Regis Romani.*

Quin etiam *Thyrenum*, à quo *Tyrthenia* nuncupata ab ineunte pueritia incanuisse, traditur fabulis: Sed ad egregiam in dolem id *Strabo* referendum putat.

§. 4. *CAIVM* invenio in *Græcorum* monumentis appellatum ab *Italis* & *Tarentinis* mercenarium, aut etiam eundem hominem ac planè brutum: quia à *γεία*, quæ terra est, derivetur *γεία* & *γεία*, Nam à *γεία*, in *στ* citur *γεία*: unde bos *γεία* dicitur velut colonus: & *γεία* dicitur *Galaræ*, quæ patria exidentes terram quæsiere, quam incolerent. *PANSAM* verò idem *Cassiodorus*, ab *expansis* & *porragineis* capillis.

NERVAM à fortitudine vestigii. *MVRENAM* à nervoso corpore. *GALBAM* à colore lutido dici opinatur: est enim (inquit) *Galbeus* passeris nomen, luteis pennulis. *Suetonius* veidè ambigi scribit, cur id *Sulpitiæ* gentis factum cognomentum sit. *Quidam* enim putant, eum, qui sit primò ita nuncupatus, inde appellationem daxisse, quòd oppidum *Hispaniæ* frustra diu oppugnatum, illius demum *Galbano* facibus, succenderit. Alii quod in ciuiturna valetudine galbeo, id est, remedio lanà involuto ute etiam assidue. Nonnulli, quo præpinquis fuerit, quem *galbam* vocant *Galli*. Vel contra, quod iam exilis, quam animalia quæ in æsculis nascuntur appellanturq; *galbæ*. Quod de *Galbeo* remedio *Tranquillus* scribit, sciendum, tradidisse alios, galbeum live calbeum dici *armillas*, quibus uterentur triumphantes, quibusq; ob virtutem (ut *Festus* inquit) donarentur milites. *Galbana* verò vestimenta erant delicatiorum, quæ à vitis gestari, mordaciter taxavit *Satyricus* Poeta:

Cerulea indutus scutulata & galbana rafa.

Inde apud *Martialem* galbanatus, & galbini mores, pro mollibus & *Supinis*: nam tunicam galbinam, à colore dici volunt candido. Eius in *Aureliano* mentionit *Flavius Vopiscus*. *Galbulos* verò, cupressi fructus dicunt. Sunt qui galbana pro nauticis accipiunt vestimentis: Sicuti vulgò nuncupantur, unâ extrita litera.

§. 6. *Lentulo* *SVRÆ* cognomen adhæsisse, scribunt eruditi, quod *Sylla* dictaturam gerente, quum quæstor publicæ pecuniæ vim haud parvam prodigisset,

gisset, eoq; nomine plurimum *Sylla* indignaretur, ab eoq; impensius rationem exigeret, progrediens in *Senatum* is negligenter admodum & per contemptum, *Rationem* (inquit) non reddo, sed *crus* exhibeo: veluti assolent pueri, quum in pilæ lusu aberaverint.

§. 7. *PERTINACI* mox *Romano Imperatori*, cooptatum legimus cognomen à patre, quod negotiationi materiariæ constanter ac pertinaci studio incumberet: hic est, ut fortunæ lusum contemplerur obiter, qui literis imbutus elementariis & calculo, quum *Græcè* item didicisset, *Sulpitio*q; operam dedisset *Apollinari*, post eum *grammaticen* est professus. Eo tamen provectus per laborum genera universa, uti fortuna vocaretur *pila*.

§. 8. Scribit *Dion*, quod propter *Quintilianum* libro primo scitu dignum est, ad ea quæ alibi diximus; *Helium* *Cæsarium* imperii cum *Nerone* participem jugulandos curasse *SULPITIVM* *Camerinum* civem primarium, ac eiusdem filium, dantem ciuini, quod cognomento hæreditario *PYTHICI* quum dicerentur, in *Neronis* *Pythicas* victorias impii *ἐκ τῆς ὀμνοῦπιαις* viderentur.

§. 9. Ab *ieram* gestarum excellentia præsigni, *Pyrrhum* esse *AQVILAM* cognominatum, i. e. *ἀετὸν*, prodit historia.

§. 10. *BVCCONES* appellatos credunt (*Pomponio Festo* tradente) à buccarum magnitudine: sed alii *Bubones* scribere malunt.

§. 11. *LAPPAM*, ab inculto capite appellationem duxisse tradunt. *SVRAM* à suarum nervositate. *HALAM* à scædo otis halitu. Ad veteres ferè inscriptiones, *Ahala* præferunt: & in *Oratore M. Tullii*, *Quin*, (inquit) sæpe contrahuntur verba, non utius causa, sed amium; quomodo enim vellet *Axilla*, *Ahala* factus est, nisi fuga literæ vastioris? *Additam* verò flatilem opinantur, hiatus reclinandi gratiæ.

§. 12. *CAPELLAM* à capillorum hirsutie, *FENESTELLAM* à calvitie. *COLVMELLAM*, à proceritate. *ARVINAM*, à pinguedine. *PERGVLAM* adulteri esse cognomen dicunt, qui mariti adventu latuerit in pergula. *MAMMVLAM*, quod foret papillofus. *NASICÆ* nomen dedit obuncus nasus. *LECCÆ* amor meretricius. *MASSAM* dicunt, furem significare. *LAMIAM* potio vocacem. *ANTIGONVM* quendam *Macedonum* Regem, *GONATVM* fuisse cognominatum accepimus, fortè à genuum magnitudine.

§. 13. *ASTYNOMVS* dici videtur, civitatis lex. Fuere tamen *Athenis* *Astynomi* decem, quinq; in *Piræo*, totidem in urbe. Ad eorum curam pertinebant *psaltriæ* ac *tibicinæ*; sed & qui vocabatur *coprologi*, & id genus alia pleraque. Verum, id amplius advertendū ex *Eustathij* fontibus corrivatum, & literatoribus diu non percognitum. *Astynomen* nuncupatam *Chryse* filiam, ab *Homero* dictam *Chryseida*: sicuti *Briſeida* vocat, quæ fuerit *Hippodamia*. Erant verò *Briſes* *Chryses*que (ut est in veteribus traditum *chorographis*) fratres: ex quibus *Briſes* *Padalum* incoluit, *Chrysam* vero *Chryses*: quorum pater fuit *Ardys*.

§. 14. SISYPHVS idem esse veteribus videtur, qui & *Theosophos*: siquidem deos in Peloponneso suos dicunt, & ratione *Aeolica* Syphos dicitur S: piens, quem Sophon enunciat communis lingua. Hunc fabula tradit mortem in vincula coniecisse, immixtam, quod A sopo *Aeginæ* filiaë taptum à Jove significasset; quod ad pacatum Silyphi imperium putant referendum. Forte verò & *Acesodina* excogitavit primus, i. e. dolorem sedantia, ac morborum antipala, ut Græci dicunt, quia ægritudinibus oblectentur.

§. 15. COTHONIAS nuncupatus creditur *Thynnothera* filius, ad est thynnos venantis, seu expiscantis: quoniam gobios, siculi cothonas dicunt, & in Hali-entico *Numenius* cothos.

§. 17. Sunt & loci sua ab eventu ascita nomina, de reliquis sileo, interim illud non omiserim: *NAVÆTHVM* in Italia fluvium, à navium exultione sic nuncupatum, quod scribit *Apollodorus*: quia *Laomedontis* filiaë, ac *Priami* forores, *Æthylla*, *Astyoche*, *Mydesicasta*, cum captivis aliis illuc appulsaë naves incenderunt, ex quo & ipsa *NAVPRÆSTIDES* nuncupataë. Auctor *Plutarchus* est, dictam fuisse Romam, quæ cæteris incendium suaserit *Holladum* Græcarum. Sitæam vocat *Lycophron*:

Ex capite 6, Eiusd. Libri.

§. 1. Porro à virtute quidam cognomina traxere, ut *EVERGETES* & *PHILADELPHVS*, auctor est *Strabo*: ne sine capite (quod ajunt) rumusculos contigere videamur, odoratique: quando, ut nunc est, non exarmatos licet cum sciolis nasutioribus pedem conferre: *Ptolomæum* ex *Ægypti* regibus *Philadelphum* vocitatum, cognoscendarum rerum fuisse perstudiosum, & ex insita corpori imbecillitate novi aliquid semper scrutari solitum, quo se & improperam oblectaret valetudinem. *Philadelpho* huic in principatu successor fuit *Evergetes*, quum ipse post *Ptolomæum* *Lagi*, qui *Alexandro* successerat, obtinuisset imperium. Inter *Ægypti* Reges fuit & *secundus Evergetes*, quem *Physonem* dixerunt. Fuit & *Ptolomæus* *κερυνός* cognomento, i. e. *fulminis*, ex promptitudine audaciaq; ut tradit *Pausanias*.

§. 2. A felicitate quidam etiam cognomina sibi ascivere, sicuti testatur *Eudæmonis* appellatio: qua *Bassum* secundum fuisse ornatum, vetus testatur historia. Vnum tamen hominem ad id *xvi* *FELICIS* sibi cognomen *Syllam* ascivisse, *Plinius* auctor est, civili sanguine ac patriæ oppugnatione adoptatum: quodque *Metelli* *Pii* fuit amicis, sicut *Plutarchi* *Apophthegmata* testantur, & quod *Athenas* non delessit. Scribit *Alexandrinus* imaginem *Syllæ* ex auro equestrem ante rostra collocatam, addita ab auctoribus inscriptione eiusmodi, *Cornelio Syllæ imper. fortunato*. Sic enim (inquit) assentando appellabant, quod in hostes feliciter debellasset. Quod ab blandimenti genus, stabile mox est cognomen-
tum

tum consequitum. Sed ex decreto idem *VENUSTVM* se appellari voluit, quæ nuncupatio à felici non ita videtur spontanea.

§. 3. *VARIOS* dici observavimus, qui semine vario, i. e. è meretrice concipiuntur: nam & sic appellatum *Heliogabalum*, auctor *Lampridius* est, *Heliogabali* vero illi ascitum cognomen, ab *Heliogabali* *DEI* sacerdotio, quem alii *Jovem* interpretantur, solem nonnulli.

§. 4. *Mores* etiam plerisque extra iam dictos varias contribuere appellationes: sicut mordacitas *Ptolomæo* *LAMYRI* cognomentum inussit. *Garrulum* enim Græci *Lamyrum* vocant, sed & comem, facetumque, & oblectabile ac amœnum, item stupendum: ut in *Epigrammate*,

Βροχολογός ἐστι τὰ πνεύματα τῶν εὐχέλων,
καὶ λαμυροῖς ὀμμασι πικρὰ γελᾷ.

§. 5. *Atheniensis* *Diotimus* *CHONE* in fundibulum est cognominatus: quoniam eo appposito ori incessanter infusum hauriret vinum. *Xenarchus* *Rhodium*, uti remittit *Euphorion*, ex bibacitate quam *polyposian* dicunt, *METRETES* est cognominatus.

§. 6. *Paulus* quidam *Imperatoris* *Constantii* tempestate cognomen indeptus *CATENÆ* est: quoniam esset (ut *Ammianus* inquit *Marcellinus*) in complicandis negotiis artifex diuus. *Traianum* *Seratus* decreto esse cognominatum *OPTIMVM*, scribit *Dion*. Quod in uno *Scipione* *Nasica* *Plinius* admiratur. *ANTICYRAM* meretricem inde nuncupatam ferunt, quod cum mentis emotæ furentibusq; discumberet: vel quod *Medicus* *Nicostratus* moriens, hellebori vim ei magnam reliquerit, aliud prætereā nihil.

§. 7. *Antiochum* ex *Macedonum* regibus quendam fuisse *DOSONEM* cognominatum legimus, quod multa promitteret, pauca impleteret: nam *δώσω*, futurum est à verbo *δίδωμι*, seu diceretur *Antiochus Dabo*. Cuiusmodi fuisse videtur *Atheniensium* *Imperator* *CHARES*: cuius miræ inter Græcos sollicitationes sunt vel frequentissimæ. i. *αἱ χάριτες ἐπαχέσεις*, quibus multi aures se in *Olympia* staturos, lætè coniectabant: sed ita, ut nunquam non aëra se captasse, mox agnoscerent. *Pertinacem* *Imperatorem* scribit *Iulius* *Capitolinus*, vulgo *CHRESTOLOGVM* esse nuncupatum, quod bene loqueretur, malè faceret. Relatum id & ab *Sexto* *Aurelio*.

§. 8. *PHOCAM* voracem signare arbitrantur. *PERPENNA* dici videtur is, quis sit larido deditus quo nomine caro intelligitur salsa, *Macrobio* tradente.

§. 9. *THETIN* pro mari accipit *Lycophronis* interpret, quoniam sit *θεσίαν ἀίλια*, i. aptitudinis causa: se vocatis enim in locum unum aquis, comparuit atrescens terra: sique universi prompta *δικοσμία* est, ac si decorum vocemus *conspicuitatem*.

§. 10. CAMILLVM à Cadmo duci arbitror: nam id fuit quandoque Mercurii epitheton, unde inflectitur Cadmilus ap. *Lycophronem*.

§. 11. *Eventus* quoque multorum cognominum præstitere causam: nam & Metellorum quendam constat VITTATVM dici consueſſe: quoniam cum ulcus haberet, diu frontem vittâ ligatus processit in publicum: Sicut DIADEMATAVS quidam est ita nuncupatus à Diadematis usu, quod à vittato discrepat non multum.

§. 12. *Lycophrona* VATEM cognominatum ferunt, quod ænigmate *καὶ πανούργως* scribat, quæ sua est lupi, natura. *Metellum* vero CELERIS cognomen esse indeptum, observavimus, quoniam paucis diebus a patris obitu funebres ludos & gladiatoria munera celeritate admirabili exhibuerit.

§. 13. In gente Claudia fuit, qui CAUDEX nuncuparetur, ut scribit *Seneca*, quod Romanos induxit primus navem conscendere, nam plurimum tabularum contextus, *Caudex* dicitur.

§. 14. ACHILLEM scribit *Euphorion* videri nuncupatum, quod non chilo, id est cerealibus cibis, primum sit nutritus, verum ex infantia medullis animalium, mox & carnibus venatu comparatis, quum illi foret pædagogus Chiron. Chili mentio item *Xenophonti* est, ubi ex castris abiisse milites scribit, *ἄλλ' χιλόν*, veluti frumentatum dicas. Sunt qui (*Eustathio* tradente) dici Achillem opinentur, quod bello victis tristitiam immitteret. Alii, quod llienses in cærore confecerit; quo etymii argumento, L. simplici scribendum arbitrantur, succinente vel analogi ratione. Nam sic Oileus dicitur, & Basileus, id quod pluribus comprobatur *Lycophronis* interpretis. Scribit *Apollodorus* LIGYRON huic fuisse prius nomen, mox Chironi traditum esse Achillem nuncupatum.

§. 15. Verum ut parte hac, ne ab jocis quidem abſtineamus, quum apud *Regillianum* mox Imperatorem fortè cœnarent milites, affluit & Tribunus Valerianus, à quo illata quæstio, undenam credatur REGILLIANI nomen productum: & unus, *Ate*, flexum opinor. At qui aderat fortè Scholasticus, grammatico more inflectere otus est, Rex, regis, regi, regillianus. Succlamatum e vestigio ab militibus, uti est hominum genus, ad id quod cogitar præproperum, Rex ergo esse potest? & regere igitur nos potest? & à Deo inditum hoc nomen. Quid amplius? quum postmodum publico se commisisset, à Principibus Imperator est consalutatus. Porro *L. Iulius* tribunus plebis primus rogationem tulit, quorundam nati quæque magistratum peterent caperentque. Inde cognomen familiæ inditum, ut ANNALES appellarentur.

§. 16. Scitu vero dignum illud est à magni nominis auctoribus prætermisſum: C. Fabium collegam in censura Appii Claudii, cui Cæco mox cognomen factum, VENOCEM fuisse nuncupatum ob indagine solerti conquisitas Appiæ aquæ venas, quæ M. Valerio Maximo, P. Decio consulibus induta in Urbem est, appellatum: ab Appio eodem conciliata, Fabio se Magistratu abdicante.

Ex

Ex Macrobio l. Saturnal. c. 7.

§. 1. PAPHYRIO puero cognomentum honoris gratia decreto inditum PRÆTEXTATUS: ob tacendi loquendique in prætextata ætate prudentiam. Hæc cognomentum postea familiæ nostræ in nomen hæsit.

§. 2. Non aliter dicti SCIPIONES, nisi quod CORNELIVS, qui patrem luminibus carentem pro baculo gerebat, SCIPIO cognominatus nomen ex cognomine postæris dedit. Sic MESSALA tuus, Aviene, dictus cognomento VALERII MAXIMI, qui postquam Messanam urbem Siciliæ nobilissimam cepit, MESSALA cognominatus est. Nec mirum, si ex cognominibus nata sunt nomina: cum contra & cognomina ex propriis sint tracta nominibus: ut ab ÆMILIO ÆMILIANVS, à SERVILIO SERVILIANVS. Hic subiecit EVSEBIVS: MESSALA & SCIPIO, alter de pietate, de virtute alter, ut refert cognomenta repererunt, sed SCROPHA & ASINA, quæ vitis non mediocribus cognomenta sunt, volo dicas unde contigerint; cum contumeliæ quàm honori propiora videantur. Tum ille: *Nec honor, nec injuria sed casus fecit hæc nomina.* Nam ASINÆ cognomentum CORNELII datum est quoniam princeps Cornelie gentis empto fando, seu filia data marito cum sponsores ab eo solenniter poscerentur, asinam cum pecuniæ onere produxit in forum, quasi pro sponsoribus prætens pignus.

§. 3. TREMELLIUS vero, SCROPHA cognominatus est, eventu tali. Is TREMELLIUS cum familia atque liberis in villa erat, servi eius, cum de vicino scropha erraret, surreptam conficiunt. Vicinus advocatis custodibus, omnia circumvenit, ne quæ hæc effertur possit: isque ad dominum appellat restitui sibi pecudem. TREMELLIUS qui ex villico rem comperisset, scrophæ cadaver sub centonibus collocat, super quos uxor cubabat. Quæstionem vicino permittit. Cum ventum est ad cubiculum, verba jurationis concipit, nullam esse in villa sua scropham, nisi illam inquit, quæ in centonibus jacet: lectulum monstrat. Ea facitissima juratio TREMELLIO SCROPHÆ cognomen dedit.

ANDRÆ ALCIATI.

Doctorum agnomina.

EMBLEMA XCVI.

MORIS vetusti est, aliqua professoribus

Superadjici cognomina.

Faciles apertosque, explicans tantum locos,

CANON vocatur Curtius.

Revolvitur qui eodem, & iteratque, nimis

MÆANDER, ut Parisius.

Obscurus & confusus, ut Picus fuit,

LABYRINTHVS appellabitur.

li

Nimis

Nimium brevis multa amputans, ut Claudius.
 MUCRONIS agnomen feret.
 Qui vel columnas voce rumpit, Pappulus,
 Dicitur TRVO est Scholasticus.
 Contra est vocatus, tenuis esset Albius
 Quod voce, VESPERTILIO.
 At ultimas mutilans colobotes syllabas,
 HIRVNDINO Crassus dicitur.
 Qui surdus alius solus ipse vult loqui,
 Vt STURNVS in proverbio est.
 Hic blasphemus, ille raucus, iste garricus:
 His sibilat ceu vipera.
 Tumultuatur ille rictu & naribus,
 Huic lingua terebellam facit.
 Singulit alius atq; evasit habitans.
 At conspuis alius, ut PSECAS.
 Quam multa rebus vitia in humanis agunt,
 Tam multa surgunt nomina.

Sic est natura vel potius consuetudine quadam comparatum, ut citius vitia, quam virtutes observemus, & maxime in iis, qui literas profiterentur. Quod hic planum facti Altiatus in quibusdam superioris seculi Jurisconsultis, vel etiam, quantum coniecio, in aliquot aliis, qui suo tempore minus apte ius civile profiterentur (quorum tamen, ut parcerat, nominibus parci) unde singuli singula in scholis cognomina sunt sortiti, quibus notaretur ingenii vel naturæ proprium & peculiare vitium in legibus enucleandis, vel hoc generalius accipi potest. Homines enim impetiti, ut etiam argutuli quidam auditores, qui nasum rhinocerotis habent, facilius quod stultè dixeris reprehendere, quam quod sapienter tacueris, probare possunt, ut ait 2. de Orat. M. Tullius. Magnum profecto onus est atq; munus, ut ipsemet assèverat disputatione 1. de Natura Deorum, suscipere atque profiteri sese omnibus silentibus unum maximis de rebus magno in hominum conventu audiendum. Adest enim ferè nemo quin acutius atque acrius vitia in dicente quam recta videat. Ita quicquid est in quo offenditur, id etiam illa quæ laudanda sunt, obruit; & quoties dicimus, toties de nobis iudicatur. Nec quicquam est tam insigne nec tam ad diuturnitatem memoriæ stabile, quam id in quo deliqueris.

Meander] Meander flexuosus & sinuosus fluvius, quod nominis sæpe pro obliquitate sumitur. Huc Proverb. Labyrinthus.

Qui vel columnas voce rumpat.] huc proverb. Chiliad. Columnas rumpete.

Truo] Aliàs onocratalus, ratio nominis, quod ei instar trux ingluviæ sub rostro propendet.

Colobotes]

Colobotes] mancus & decurtatus. κολοβῶν, comminuo & trunco.

Sturnus.] De hac ave Plin. l. 10. cap. 24. & Volaterranus in Philologia.

Psecas] stillicidium vel gutta aut stilla. Psecas jam olim audivit Antimachus Lyricus, quod identidem expueret. quod & cognomen datum fuit Olympico cuidam, cuius nomen mihi excidit.

Quam multa rebus.] At istæ licentiæ & depravata consuetudo reprimenda erat. Siquidem in convicia, quæ torqueri solent, ob ea quæ sunt in corpore vel in fortunis hominum vitiosa, proficiscuntur ab animis parum sanis.

Proinde Vlysses apud Homerum Therisæ non claudicationem, non gibbum aut calviriam exprobrat, sed omnino garricendi vitium. Sic Achilles non naturæ vitia insectatur in Apamemnone, sed ea quæ animi maxima, quibus adhiberi modus, & quasi frenum imponi rectæ rationis potest.

EX HVGEIANI GROTTII EBFRUIS IN SATYRICON Martiani Capellæ. pr.

MARTIANI] Auctori huic nostro nomina quatuor, quorum primum MARTIANVS ad familiam pertinet: ideoq; lib. primo ait: MARTIANVS interuenit dicens; Quid istud mi patet. Et lib. 9.

Habes senilem Martiane fabulam.

Fuit & Jurisconsultus celeberrimus hoc nomine insignitus: à Marte derivatur, ut & Martius & Martialis, & (quod recentius) Martinus. Similia multa passim reperias à Diis indita; à Iove, Diocles, Diogenes, Diomedes, Dion, Diodorus, Jovianus, Zenodorus; à Iunone, Heron, Herodotus (forsean & Junius) ab Hercule Heraclides, Heraclitus, Heracleon, Heraclius, Herculeius; à Sole, Helius, Heliodorus, Heliogabalus; ab Apolline, Phœbus, Phœbadius, Apollonius, Apollinaris; à Minerva, Pallas, Palladius; à Baccho, Dionysius, Bacchides, Bacchylides, Bachius; à Mercurio, Hermes, Hermippus, Hermius, Hermocrates, Hermodorus, Hermogenes, Hermolaus, (forsean & Herminius) & ab aliis alia.

Secundum est MINEVS quod Glossæ Martiani à minj colore dici asseverant: Huius quoque generis plurima reperias, ab albo colore, Leucon, Leucaspis, Leucippus; à nigro, Melas, Melampus, Melanion, Melaneus, forte & Attratinus; ab aliis Pyrrhus, Erythras, Glaucus, Xanthus, Xanthides, Xanthippus, Chloris, Rufus, Rufinus.

Tertium FELIX à bono omine, cui similia sunt Magnus, Faustus, Prosper, Fortunatus, Firmus, Valens, Valentinianus, Firmicus, Augustus, Macareus, Eutyches &c.

Ultimum est CAPELLA, pecudale (ut ipse appellat) nomen, cui paria Capet, Ægeus, Tityrus: A bestiis indita sunt & alia, plurima, ab ovibus, Ovius, Ovilus, Ovidius; ab equis Hippas, Hipparchus, Hippasus, Hippocrates, Hippodamus, Hippo-

Hippodorus, Hippodromus, Hippolochus, Hippolytus, Hippomachus, Hippomenes, Hipponicus, Hipponax, Hippota, Equitius Equicolas: à porcis, Porcius, Suillius: à *catulis*, Catulus, Catullus, His coniunge, Aper, Lco, Lycus, atq; alia eiusce generis. Duorum nominum posteriorum meminit ipse libro *Astronomico*: Næ tu, ait, FELIX, vel CAPELLA, vel quisquis es: & libro *Harmonico*: FELICIS, inquit, sed CAPELLÆ famine.

Ex Petri Nannii miscellaneis c. X. libri VII.

Omnes personas vel ex historiis mutuatas esse, vel etymo suis fati consentire.

Vix ullum apud Vergilium proprium nomen, quin illud, vel ex historiis sumtum, vel eventibus suæ personæ, cuius appellatio est, accommodatum videas. Id ut verum appareat pauca exempla subiiciemus.

Sionn nomen accepit *ἄπο τῆς σίνου*, quod noxam significat. Inde *σίνται* *βλαπτικοὶ καὶ κακοῦργοι*: huius dolo Troja capta est. Ac proinde *Vergilius* de eo. *Accipe nunc Danaum insidias, & crimine ab uno disce omnis.*

Fuit autem ille parricidii Vlyssis, nec dispar *indoli* suorum: nam hoc quoq; observant Poëtæ, ne personæ degenerent à suorum ingeniiis. *Calchas* (ut auctor est *Eustathius*) *ἄπο τῆς κάλλης*, id est, ferrugine sive purpura, nimirum *εἰ πορφύρων ὁ ἐστὶν ἐν βάλθει βρασσομένων μαυλικὰ*. Genus huic à *Metampode*, facile inter vates primario, periit dolore, victus à *Mopso* divinandi peritia, patria illi *Bœotia* fuit. *Machaon* quasi *Μαχία*, *ἄπο τῆς ἰσσοῦ τῆς μαχομένης ἢ τῆς μαχίης*. *Palamedes*, *ἄπο τῆς πάλλειν τῆς μάχης*, hoc est, ab excutiendis inveniendisque consiliis. Fuit enim omnium heroum sagacissimus, ac secundum *Plinium* libro septimo cap. 56. ordinem exercitus significationem, tesseras, & vigilias invenit. *Alethes* *ἄπο τῆς ἀληθείας* à fide & veritate, quæ præcipua est in senibus, unde eum *Vergilius* grandævum appellavit.

Et quia vetus Abas & quæ grandævus Alethes.

Nam secundum *Homerum* *Iliados* tertio, in juvenibus fides fluctuat, in senibus firmioribus radicibus nititur:

ἀνεί δὲ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται

Mens etenim juvenum sine pondere fluctuat usq;

Helene autem etymon habere videtur, quod navibus capta, & à *Paride* avecta sit in *Phrygiam*, *ἑλένη*, quasi *ἑλενή* *ἄπο τῆς ἐλέσθαι τῆς νηὶ*. Ita quoq; *Valegon* ex non curando factus est *σὲν ἀλέγων*, & quia res incurii hominis & negligentis proximæ sunt periculo, festiviter à *Vergilio* dictum est:

Iam Deiphobi dedit ampla ruinam

Vulcano superante domus, iam proximus ardet

Valegon.

Triton

Triton nomen à fluctu, qui Græcè *τρίτων* dicitur. *Crimothoe* à cursu undarum, hæc duo numina naves vado in pactas à syrtribus liberant, & in altum deducunt, quod *Vergilius* his verbis innuit.

Crimothoe simul & Triton admixtus acuto

Detrudunt naves scopulo.

Nam ubi maior vis aquarum hærentibus in sicco navibus supervenit, facile ex eo vado explicari solent. *Ceres* unde appellationem habeat, ex ablativo melius agnosces *Cerere*. Cum enim veteres notum sit C. pro G. usurpasse, fac ex *Cerere* *Gerere*, & vim numinis intelliges. Illa enim messem quam terra gerit, procurat, ut *Proserpina* eius filia sementem, dicta nimirum à *proserpendo*, quod in germinatione proprium est. *Iopas* vero ab emittenda voce *ἐπιμολογίζεται*, ac propterea *Virgilio* citharædus fingitur, ut *Calliope* à pulchritudine vocis.

Cythara crinitus Iopas

Personat aurata, docuit qua maximus Atlas.

Quid ideo *Crinitus* est, ut auricomum *Apollinem* imitetur. Et siderum cursus enarrat, & eorum deliquia, ut *Orphei* se æmulum præster, cuius studium fit, mundi origines & causas rerum describere. Ita quoq;

Rex Anius, rex idem hominum Phæbique sacerdos,

Cum *Apollinis* nomine *Hyperione* conveniens, à mundi lustratione vocabulo sumto.

Pulcrum nomen habes, virtute extendito, vile

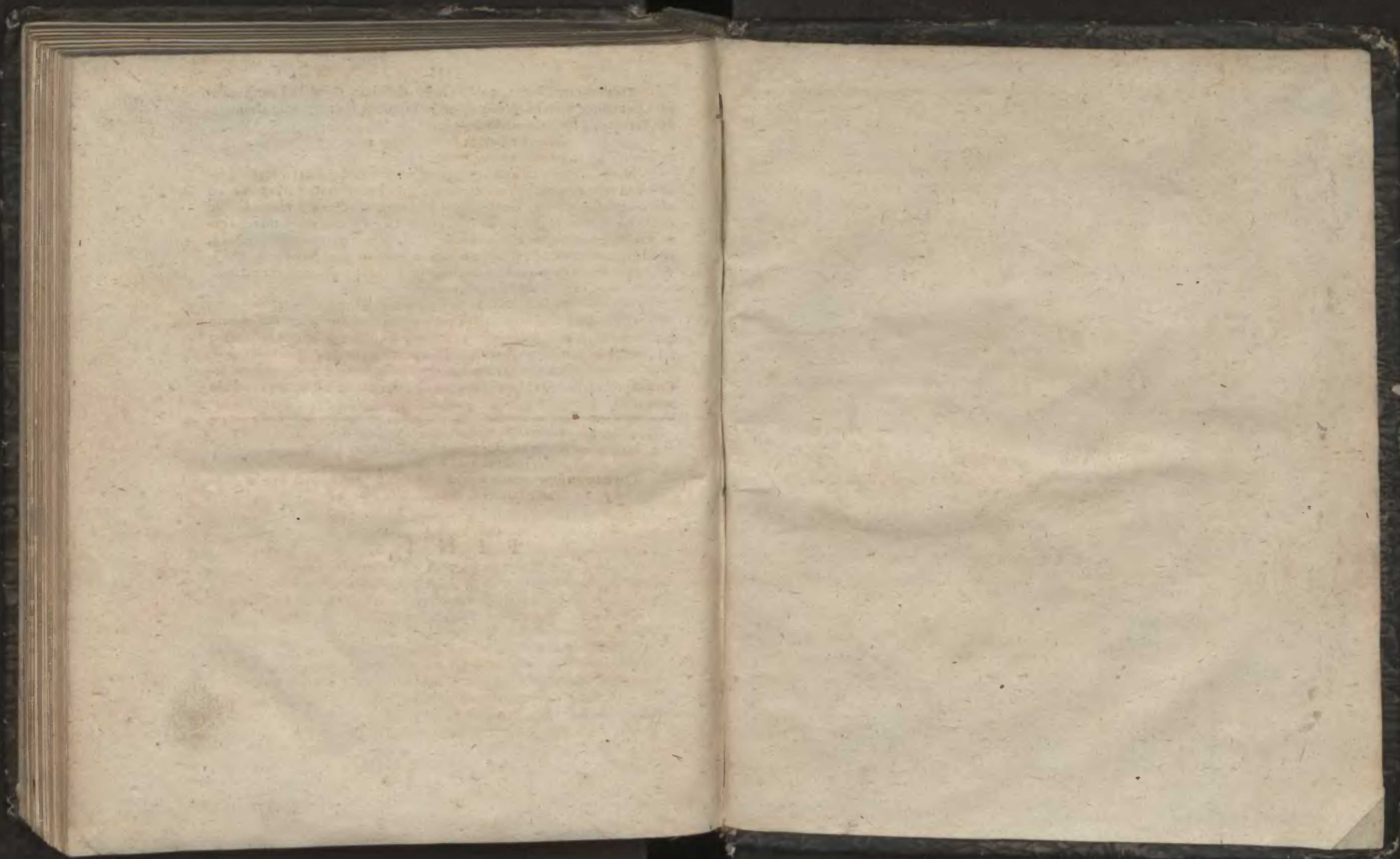
Nomen habes virtute ex vili in nobile muta:

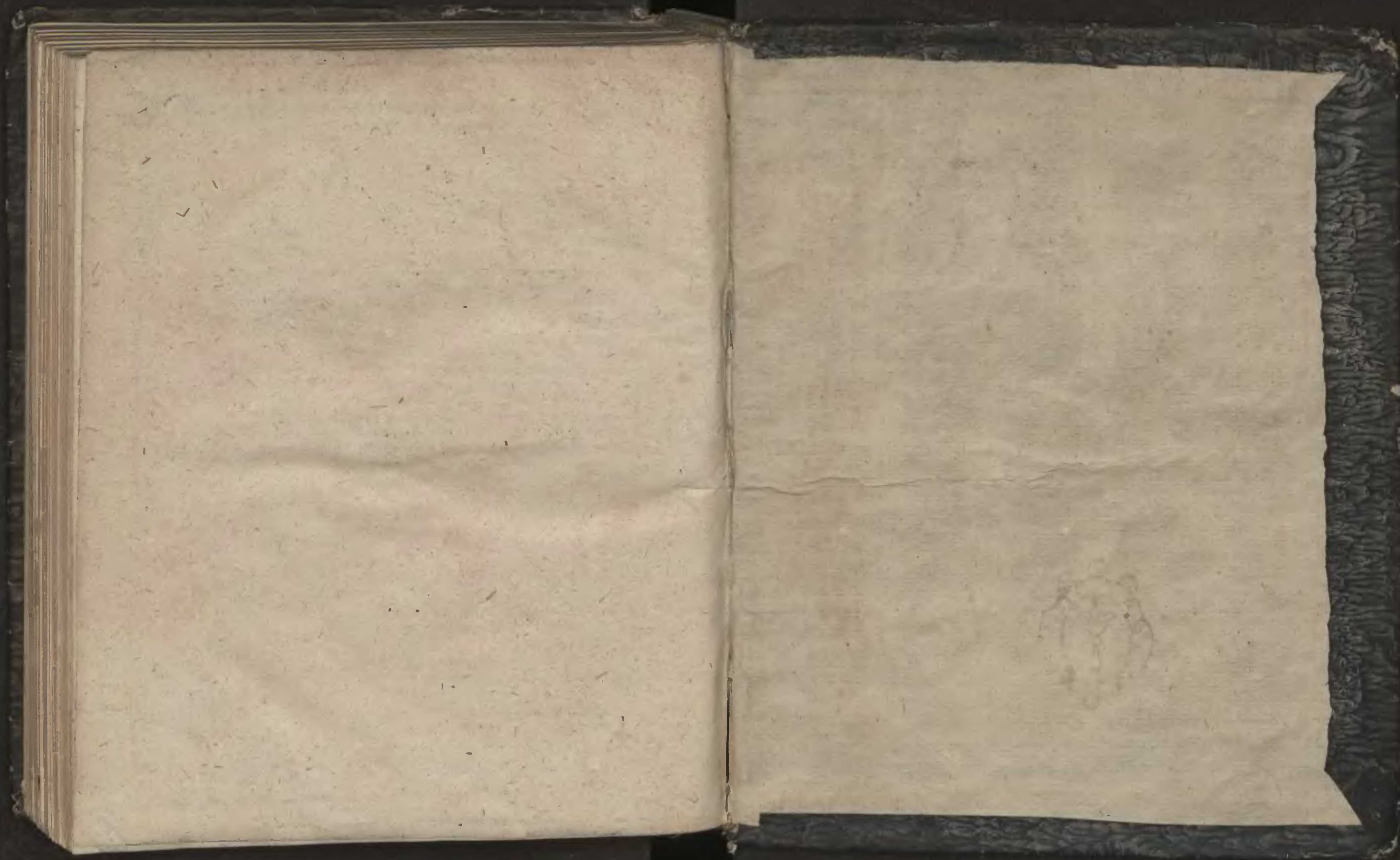
Omnia in eius nomine,

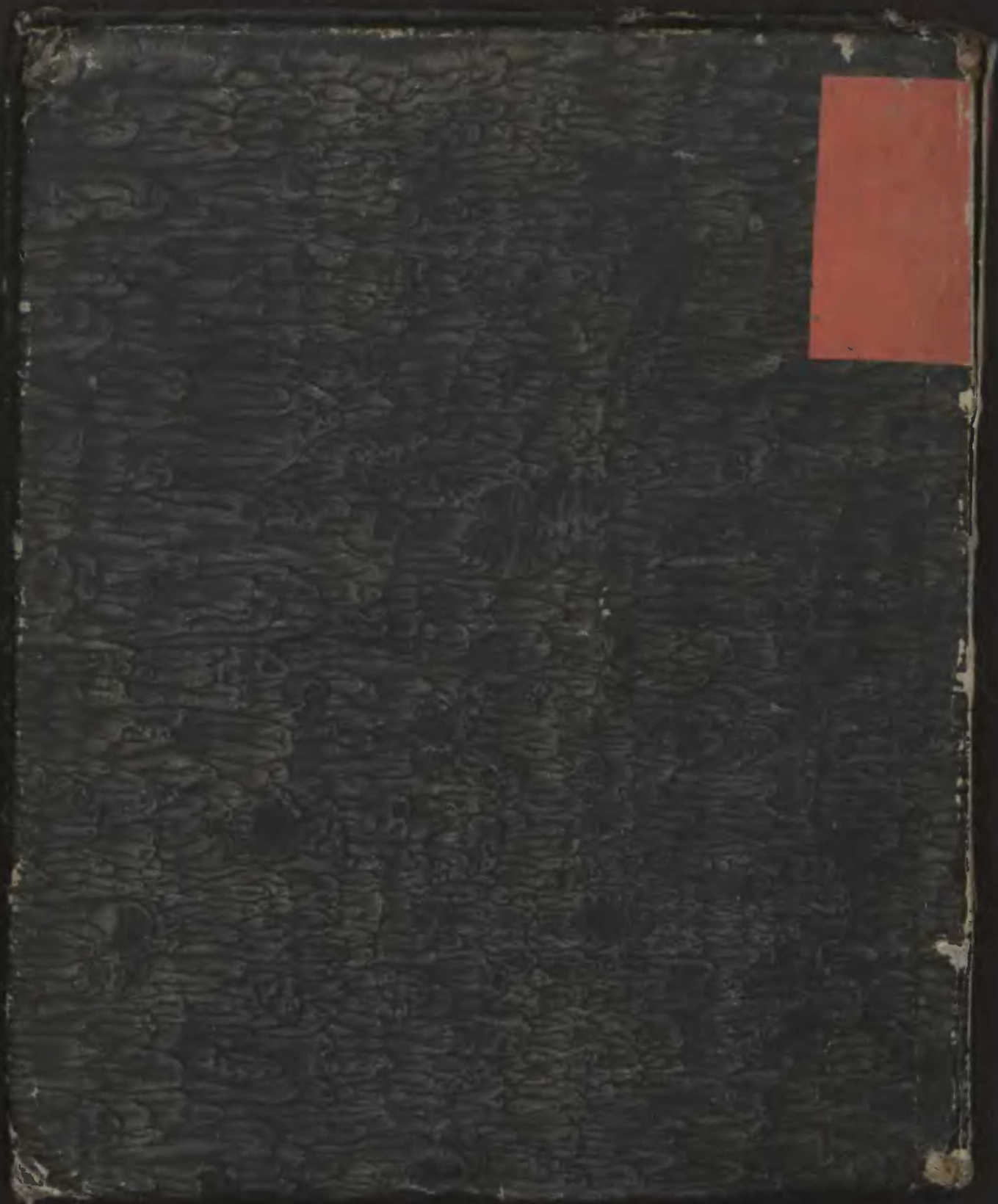
*Cui nomen supra omne nomen, per quem nomina nostra cælo
adscripita sunt, benedictum in secula.*

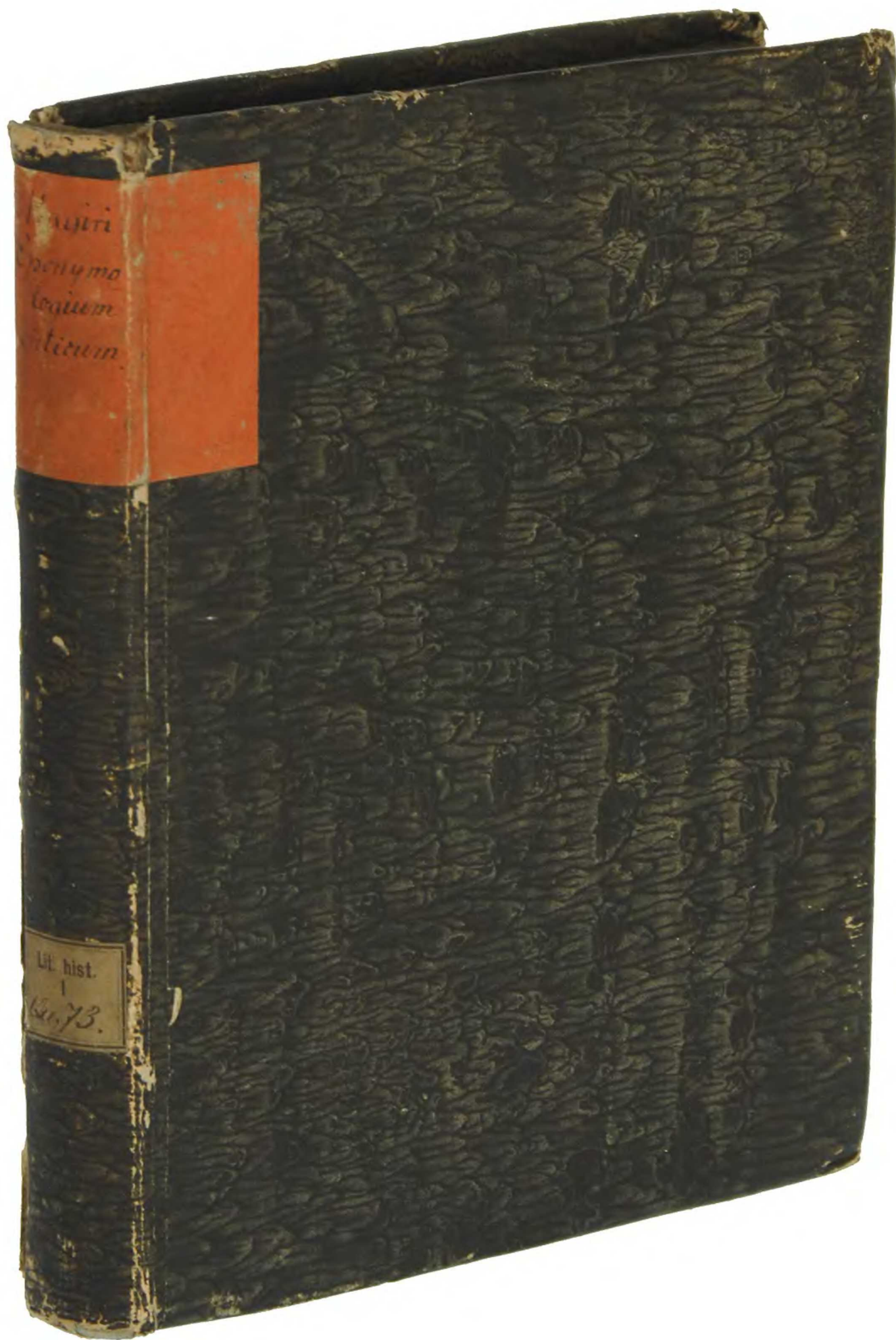
F I N I S.

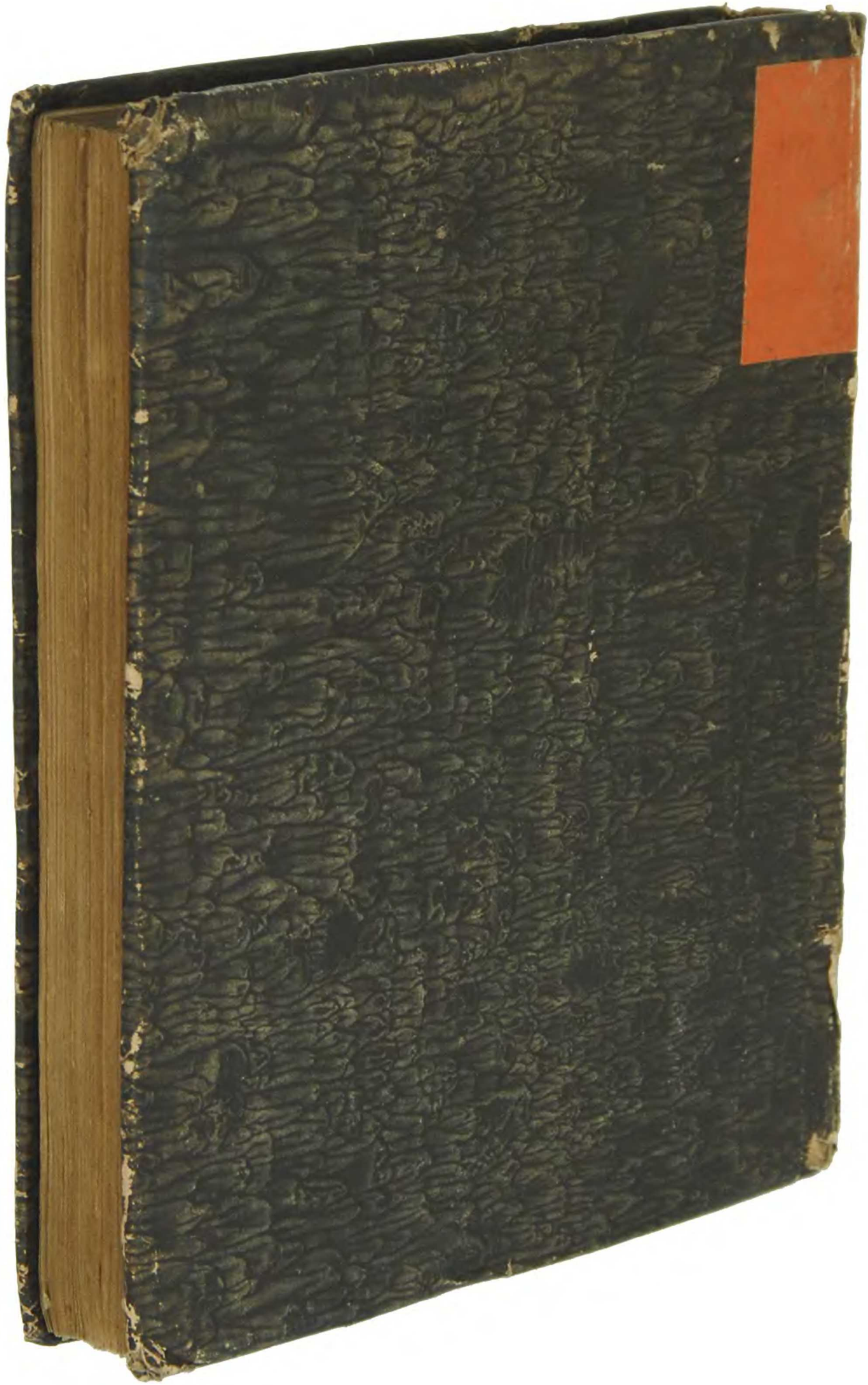

1471
Dei ymo
leium
ticum

Lit. hist.
1
121.73.

*Magis
Eponymo
logium
criticum*

Lit. hist.
I
Cl. 73.

